

Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer

Del 4

Årsrapport for registreringer i Troms og
Nordland nord for Saltfjellet 2006

Erik Framstad (red.)

LAGSPILL

ENTUSIASME

INTEGRITET

KVALITET

NINAs publikasjoner

NINA Rapport

Dette er en ny, elektronisk serie fra 2005 som erstatter de tidligere seriene NINA Fagrapport, NINA Oppdragsmelding og NINA Project Report. Normalt er dette NINAs rapportering til oppdragsgiver etter gjennomført forsknings-, overvåkings- eller utredningsarbeid. I tillegg vil serien favne mye av instituttets øvrige rapportering, for eksempel fra seminarer og konferanser, resultater av eget forsknings- og utredningsarbeid og litteraturstudier. NINA Rapport kan også utgis på annet språk når det er hensiktsmessig.

NINA Temahefte

Som navnet angir behandler temaheftene spesielle emner. Heftene utarbeides etter behov og serien favner svært vidt; fra systematiske bestemmelsesnøkler til informasjon om viktige problemstillinger i samfunnet. NINA Temahefte gis vanligvis en populærvitenskapelig form med mer vekt på illustrasjoner enn NINA Rapport.

NINA Fakta

Faktaarkene har som mål å gjøre NINAs forskningsresultater raskt og enkelt tilgjengelig for et større publikum. De sendes til presse, ideelle organisasjoner, naturforvaltningen på ulike nivå, politikere og andre spesielt interesserte. Faktaarkene gir en kort framstilling av noen av våre viktigste forskningstema.

Annen publisering

I tillegg til rapporteringen i NINAs egne serier publiserer instituttets ansatte en stor del av sine vitenskapelige resultater i internasjonale journaler, populærfaglige bøker og tidsskrifter.

Norsk institutt for naturforskning

**Naturfaglige registreringer
i forbindelse med vern av skog
på Statskog SFs eiendommer**

Del 4

**Årsrapport for registreringer i Troms og
Nordland nord for Saltfjellet 2006**

Erik Framstad (red.)

Framstad, E. (red.), Strann, K.B., Gaarder, G., Hofton, T.H., Bjerke, J.W., Klepsland, J.T., Svalastog, D., Tømmervik, H., Røsok, Ø., Abel, K., Sverdrup-Thygeson, A., Bendiksen, E., Reiso, S. & Blindheim, T. 2007. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 4 Årsrapport for registreringer i Troms og Nordland nord for Saltfjellet 2006. – NINA Rapport 278. 172 s inkl. vedlegg.

Oslo, september 2007

ISSN: 1504-3312

ISBN 978-82-426-1840-5

RETTIGHETSHAVER

© Norsk institutt for naturforskning

Publikasjonen kan siteres fritt med kildeangivelse

TILGJENGELIGHET

Åpen

PUBLISERINGSTYPE

Digitalt dokument (pdf)

REDAKSJON

Erik Framstad

KVALITETSSIKRET AV

Sidsel Grønvik, NINA

Håkon Holien, HiNT

ANSVARLIG SIGNATUR

Forskningssjef Erik Framstad (sign.)

OPPDRAGSGIVER(E)

Direktoratet for naturforvaltning

KONTAKTPERSON(ER) HOS OPPDRAGSGIVER

Bård Øyvind Solberg

NØKKEWORD

skogvern, registreringer, verneverdier, Statskog SF

KEY WORDS

forest protection, inventories, conservation values, state forests

KONTAKTOPPLYSNINGER

NINA Oslo

Gaustadalleen 21

NO-0349 Oslo

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 22 60 04 24

<http://www.nina.no>

Miljøfaglig utredning AS

Bekkjen

NO-6630 Tingvoll

Telefon: 71 53 17 50

<http://www.miljofaglig-utredning.no/>

BioFokus

Gaustadalleen 21

NO-0349 Oslo

Telefon: 99 55 02 57

<http://www.sistesjanse.no>

Sammendrag

Framstad, E. (red.), Strann, K.B., Gaarder, G., Hofton, T.H., Bjerke, J.W., Klepsland, J.T., Svalastog, D., Tømmervik, H., Røsok, Ø., Abel, K., Sverdrup-Thygeson, A., Bendiksen, E., Reiso, S. & Blindheim, T. 2007. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 4 Årsrapport for registreringer i Troms og Nordland nord for Saltfjellet 2006. – NINA Rapport 278. 172 s inkl. vedlegg.

I forbindelse med skogvernplaner på Statskog SFs arealer har BioFokus (tidligere Siste Sjanse), Miljøfaglig Utredning (MU) og Norsk institutt for naturforskning (NINA) utført naturfaglige registreringer på opprinnelig 61 områder i Nordland nord for Saltfjellet og i Troms med et samlet undersøkelsesareal på mer enn 600 km². Områdenes verneverdi er beskrevet, med en metodikk som bygger på vurdering av verneverdi ut fra et sett med kriterier der skogstruktur, vegetasjon, nøkkelementer og artsmangfold (herunder rødlistearter) står sentralt. Områdene er verdisatt etter en femdelt skala, både mht 12 spesifiserte enkeltkriterier og total verdi fra ikke verneverdig (-) til nasjonalt verneverdig, svært viktig (****).

Områdene ble registrert som 62 lokaliteter, der 52 lokaliteter med et samlet areal på ca 585 km² er vurdert som verneverdige. Disse fordeler seg på 22 lokaliteter (256 km²) lokalt verneverdig (*), 26 lokaliteter (243 km²) regionalt verneverdig (**), 4 lokaliteter (86 km²) nasjonalt verneverdig. Fjorten verneverdige lokaliteter (189 km²) ligger i Nordland og 38 (419 km²) i Troms.

Disse 52 lokalitetene spenner over stor variasjon i beliggenhet og skogtyper, fra oseaniske områder på kysten av Nordland og på Senja til kontinentale områder i indre Troms, og fra frodige rike lauvskog til fattig fjellbjørkeskog. Størsteparten av arealet ligger i høydelaget 300-600 m oh (50%). Fordelt på vegetasjonssoner ligger 11% i mellomboreal, 64% i nordboreal og 25% i alpin sone. Lokalitetenes størrelse varierer fra 88 daa til 85 km², med en snittstørrelse på ca 11,2 km². 16 lokaliteter er større enn 10 km² totalareal, men her inngår også store ikke-skogdekte arealer. Lokalitetene omfatter samlet 350 km² skog (60% av arealet). Ulike typer "ordinær" boreal lauvskog dominerer (ca 70% av skogarealet), rikere lauvskogstyper utgjør ca 15% (det meste er høgstaudebjørkeskog), mens barskog utgjør ca 15%. Det ble avgrenset 135 kjerneområder med et samlet areal på ca 51,5 km², hvorav 118 (med areal på 46,8 km²) var innenfor avgrenset verneverdig areal, mens 17 (4,7 km²) var helt eller delvis utenfor. Innenfor verneverdig areal utgjør kjerneområdene 8% av totalarealet og ca 13% av skogarealet. 54 rødlistearter fordelt på mer enn 1000 funn er registrert (1 CR, 1 EN, 10 VU, 42 NT).

De registrerte lokalitetene omfatter relativt store arealer med til dels betydelige verneverdier og kan være et viktig bidrag til å dekke inn mangler ved skogvernet. Lokalitetene kan særlig bidra til økt dekning av rike skogtyper, både i form av mindre spesialområder og som del av større natursystemer. Dessuten vil flere lokaliteter bidra med skog under naturlig dynamikk, både for furuskog og boreal lauvskog, så vel som med viktige leveområder for rødlistearter. Flere av lokalitetene er store med betydelige arealer med skog og kan bidra til å øke arealet av store verneområder. Derimot vil disse lokalitetene bare i liten grad bidra til å dekke Norges internasjonale ansvar for spesielle skogtyper som bekkekløfter og boreal regnskog.

Egil Bendiksen, Erik Framstad, Dag, Svalastog, Anne Sverdrup-Thygeson, NINA, Gaustadalléen 21, 0349 Oslo. e-post: erik.framstad@nina.no

Jarle W. Bjerke, Karl-Birger Strann, Hans Tømmervik, NINA, Polarmiljøsenteret, 9296 Tromsø. e-post: karl-birger.strann@nina.no

Kim Abel, Terje Blindheim, Tom Helliik Hofton, Jon Tellef Klepsland, Sigve Reiso, Øystein Røsok, BioFokus, Gaustadalléen 21, 0349 Oslo. e-post: terje@biofokus.no

Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning AS, Bekkjen, 6630 Tingvoll. e-post: gaarder@mfu.no

Abstract

Framstad, E. (ed.), Strann, K.B., Gaarder, G., Hofton, T.H., Bjerke, J.W., Klepsland, J.T., Svalastog, D., Tømmervik, H., Røsok, Ø., Abel, K., Sverdrup-Thygeson, A., Bendiksen, E., Reiso, S. & Blindheim, T. 2007. Forest inventories for protection assessment of state-owned land. Del 4 Annual report for inventories in Troms and Nordland north of Saltfjellet 2006. – NINA Report 278. 172 p incl. appendices.

Due to forest protection plans on state-owned land, BioFokus (formerly Siste Sjanse), Miljøfaglig Utredning, and the Norwegian Institute for Nature Research (NINA) have conducted forest inventories of 61 (originally identified) sites in Nordland (north of Saltfjellet) and Troms counties. In all over 600 km² have been investigated. Conservation values are described for each site, built on a method using assessments of 12 specific criteria where forest structure, vegetation, key elements and biodiversity (incl. red-listed species) are of key importance. The sites are evaluated on a five-level scale, both with regard to the specific criteria and total value, ranging from not worthy of protection (-) to nationally worthy of protection, very important (****).

The original sites were delimited as 62 sites, of which 43 sites with a total area of 365 km² were considered valuable for protection. 22 sites (256 km²) were classified as locally valuable (*), 26 sites (243 km²) as regionally valuable (**) and 4 sites (86 km²) as nationally valuable (***). Fourteen sites (189 km²) are located in Nordland and 38 sites (395 km²) in Troms county.

The 52 sites vary in forest types and geographical location, from oceanic sites on the coast to continental sites in the interior, and from lush deciduous forest to poor mountain birch forest. Most of the area lies 300-600 m asl (50%). 11% of the area is in the middle boreal vegetation zone, 64% in the northern boreal, and 25% in the alpine zone. The size of the sites varies from 88 daa to 85 km², with a mean of 11.2 km². 16 sites are larger than 10 km², but this includes large areas of non-forested land. The sites cover about 350 km² of forest (60% of total area). Different types of "ordinary" boreal deciduous forests dominate (70% of forested land), richer deciduous forests make up about 15%, and coniferous forests about 15%. 135 core areas with a total area of 51.5 km² were delimited, of which 118 (46.8 km²) were inside sites valuable for protection, whereas 17 (4.7 km²) were partly or completely outside. The core areas inside valuable sites make up 8% of the total area and 13% of forested land. 54 red-listed species have been registered from more than 1000 locations (1 CR, 1 EN, 10 VU, 42 NT).

The sites cover rather large areas of considerable conservation value and may contribute to fill important gaps in current forest protection. The sites may particularly contribute to increased coverage of rich forest types, both as smaller special sites and as part of larger nature systems. In addition, several sites will contribute with coniferous or deciduous forest under natural dynamics, as well as with important habitats for red-listed species. Some of the sites are large and with considerable forested area, and may thus contribute to increase the extent of larger conservation areas. On the other hand, these sites contribute little to cover Norway's responsibility for special forest types such as forest in stream canyons and boreal rainforest.

Egil Bendiksen, Erik Framstad, Dag, Svalastog, Anne Sverdrup-Thygeson, NINA, Gaustadalléen 21, NO-0349 Oslo, Norway. e-post: erik.framstad@nina.no

Jarle W. Bjerke, Karl-Birger Strann, Hans Tømmervik, NINA, Polarmiljøsenteret, NO-9296 Tromsø, Norway. e-post: karl-birger.strann@nina.no

Kim Abel, Terje Blindheim, Tom Hellik Hofton, Jon Tellef Klepsland, Sigve Reiso, Øystein Røsok, BioFokus, Gaustadalléen 21, NO-0349 Oslo, Norway. e-post: terje@biofokus.no

Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning AS, Bekkjen, NO-6630 Tingvoll, Norway. e-post: gaarder@mfu.no

Innhold

Sammendrag	3
Abstract	4
Forord	6
1 Innledning.....	7
2 Materiale og metoder	8
2.1 DNs mål for registreringsmetodikk	8
2.2 Utdyping av registeringsarbeidet.....	9
2.3 Mangeloppfyllelse	12
2.4 Skogreservatdatabasen NaRIn	13
3 Lokaltetenes egenskaper og verneverdier	14
3.1 Lokaltetsoversikt.....	14
3.2 Lokaltetenes fordeling på fylker og samlet verdi.....	14
3.3 Lokaltetenes naturverdier fordelt på delkriterier	18
3.4 Lokaltetenes fordeling på høydela, vegetasjonssoner og størrelse.....	20
3.5 Lokaltetenes egenskaper i forhold til arealtyper	21
3.6 Kjerneområdenes egenskaper	22
3.7 Bilder fra utvalgte lokaliteter og regioner	24
4 Samlet vurdering av verneverdier	29
4.1 Lokaltetenes inndekning av mangler ved skogvernet.....	29
4.1.1 Generelle anbefalinger og prioriteringer	29
4.1.2 Regionale anbefalinger og prioriteringer (spesielle skogtyper).....	32
4.2 Lokaltetenes dekning av kartlagt artsmangfold	32
4.3 Lokaltetenes verneverdier i regional sammenheng	34
5 Referanser	39
Vedlegg 1: Sammendrag av lokalitetsbeskrivelser.....	40
Vedlegg 2: Oversikt over funn av rødlistearter i de ulike lokalitetene	168
Vedlegg 3: Referanseliste for lokalitetsbeskrivelsene	171

Forord

Som følge av Stortingets beslutning om å øke skogvernet (Stortingets behandling av St.meld. nr. 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand) har Direktoratet for naturforvaltning (DN) satt i gang naturfaglige registreringer av skogområder som kan være aktuelle for vern etter naturvernloven. For dette har DN, i samarbeid med aktuelle fagmiljøer, også utarbeidet retningslinjer for registrering og rapportering av verneverdier i skog.

Som en del av skogvernarbeidet skal utvalgte deler av Statskog SFs eiendommer undersøkes. I den forbindelse utlyste DN våren 2006 undersøkelser av naturverdier i 98 områder på til sammen ca 736 km², fordelt på tre delprogrammer (Troms, Nordland, Trøndelag og Hedmark). Norsk institutt for naturforskning (NINA), Stiftelsen BioFokus (BF) (tidligere Siste Sjanse) og Miljøfaglig utredning (MU) har inngått en avtale om å samarbeide om skogregistreringene, og "NINA-gruppa" ble prekvalifisert for dette arbeidet av DN våren 2004. "NINA-gruppa" ble tildelt skogregistreringene for alle delprogrammene i 2006. Sammen med 8 områder på Fosen-halvøya som tilhørte 2005-prosjektet, men ikke ble registrert da, samt en del tilleggsområder og andre områder som ble registrert i tilknytning til Statskog-områdene, omfattet kartleggingene i alt 110 områder på til sammen ca 959 km².

Foreliggende rapport presenterer resultatene fra registreringene på statsgrunn nord for Saltfjellet, der i alt 61 områder på totalt ca 600 km² ble undersøkt. Registreringene sør for Saltfjellet i 2006 er presentert i en egen rapport (NINA Rapport 268). Tre av områdene i Troms (Njemenjaikojohka, Oksfjorddalen, Stordalen) ble ikke helt ferdig registrert i 2006 og vil bli supplert i 2007.

BF, MU og NINA har samarbeidet om planleggingen og tilpasning av metodene til DN's retningslinjer for slike registreringer. NINA har hatt prosjektledelsen ved Erik Framstad, mens Terje Blindheim og Geir Gaarder har vært ansvarlige for henholdsvis BF og MU. I arbeidet med registreringene som rapporteres her, har følgende deltatt (antall lokaliteter dekket i parentes hhv hovedansvar/bidrag, jf også **tabell 2**): Fra BioFokus: Kim Abel (3/1), Terje Blindheim (2/0), Tom H. Hofton (9/3), Jon T. Klepsland (3/5), Sigve Reiso (1/4), Øystein Røsok (3/3); fra Miljøfaglig Utredning: Geir Gaarder (10/3), og fra NINA: Egil Bendiksen (3/0), Jarle Werner Bjerke (5/1), Karl-Birger Strann (15/1), Dag Svalastog (5/1), Anne Sverdrup-Thygeson (2/3), Hans Tømmervik (1/9).

Registreringer i områdene er fordelt mellom deltakerne ut fra kjennskap, spesialkompetanse, logistikk og kapasitet. Rapportering for de enkelte områdene er utført av feltregistrantene. Kim Abel har stått for GIS-arbeidet, med bistand fra Svein-Erik Storeid (NINA). Erik Framstad har redigert rapporten med bidrag fra Jon Klepsland (mangellista) og Terje Blindheim (ekstrakter fra Narin-basen). Intern kvalitetssikring har vært Sidsel Grønvik (NINA), mens Håkon Holien (HiNT) har forestått ekstern kvalitetssikring.

Under arbeidet har medarbeiderne i prosjektet hatt løpende kontakt med fylkesmennenes representanter og med DN sine prosjektansvarlige. Disse har bidratt med kartmateriale og andre opplysninger; vi retter en stor takk til disse. Vi takker også Bård Øyvind Solberg og hans kolleger i DN for et godt og givende samarbeid. Stor takk også til Vigdis Frivoll og Trond Johnsen som har assistert i felt for en rekke lokaliteter i Troms, og til flere personer som har bidratt med artsbestemmelser: Even Høgholen og Leif Ryvarden (vedboende sopp), Håkon Holien (skorpelav), Reidar Haugan (knappenålslav), Einar Timdal (makrolav), Kristian Hassel (moser).

Skogregistreringene på Statskogs eiendommer vil pågå over flere år. I samråd med DN er det derfor besluttet at det for registreringene hvert år lages en årsrapport som sammenfatter metode og hovedmønsteret i resultatene for de undersøkte områdene. I tillegg omfatter rapporten et sammendrag (faktaark) for hvert område. Fullstendige områdebeskrivelser er tilgjengelig i form av fylkesvise samlereporter og gjennom databasesystemet NaRIn. Når registreringene på Statskogs eiendommer er sluttført, sammenstilles resultatene for alle områder i en sluttrapport. Her presenteres årsrapporten for registreringene i 2006 nord for Saltfjellet.

Oslo, august 2007
Erik Framstad
prosjektleder

1 Innledning

Som følge av Stortingets beslutning om å øke skogvernet (Stortingets behandling av St.meld. nr. 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand) har Direktoratet for naturforvaltning (DN) satt i gang naturfaglige registreringer av naturverdier i skogområder som kan være aktuelle for vern etter naturvernloven. En hovedinnsats er rettet mot aktuelle områder på Statskog SFs eiendommer.

En overordnet målsetting for slike naturfaglige registreringer i skog er å framskaffe et godt kunnskapsgrunnlag for forvaltningsmessige beslutninger. Dette innebærer å foreta tilstrekkelig detaljerte registreringer av alle forhold som har betydning for vurdering av naturverdiene, på en måte som sikrer sammenlignbarhet mellom områdene som skal vurderes. De registrerte verdiene for hvert område sammenholdes så etter spesifiserte kriterier for å vurdere områdets verneverdi og i hvilken grad områdets kvaliteter tilfredsstiller vedtatte mål for skogvernet.

I praksis innebærer dette at

- et sett sentrale variabler registreres for alle områder under vurdering, etter mest mulig objektive og etterprøvbare metoder; verdiene for disse variablene dokumenteres for hvert område
- hvert område gis en individuell vurdering av hvordan det egner seg som verneområde og i hvilken grad det bidrar til å dekke vedtatte mål for vern av skog, bl.a. ved å dekke typiske utforminger av norsk skognatur så vel som sjeldne/truete skog/vegetasjonstyper og typer som Norge har et spesielt ansvar for, samt habitater med vanligvis høyt og/eller truet/sjeldent arts mangfold
- vurderingene knyttes til Naturvernlovens krav til verneområder og skal kunne si noe om hvordan det enkelte området bidrar til å dekke identifiserte mangler ved skogvernet (jf Framstad et al. 2002, 2003)

I det prosjektet som rapporteres her, har oppgaven vært å registrere naturverdier i skogområder på utvalgte deler av eiendommene til Statskog SF og vurdere disse naturverdiene for hver lokalitet. Til sammen har dette omfattet registreringer i 61 områder med et samlet undersøkelsesareal på over 600 km² (jf **tabell 2**). Registreringene er gjennomført i henhold til DNs retningslinjer for naturfaglige registreringer i skog (DN 2004; jf kap. 2.1), med noen mindre justeringer i lys av erfaringer fra tilsvarende arbeid i 2004 og 2005. Vurderingene er relatert til evalueringen av skogvernet i Norge og den tilhørende analysen av manglene ved det nåværende skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003).

Denne rapporten er en årsrapport for undersøkelsene av områder nord for Saltfjellet i 2006, der målsettingen er å gi en sammenfatning av vernevurderingene for de enkelte lokalitetene og hvordan disse samlet bidrar til å dekke vernebehovene for skog i Norge. Vurderingene for de enkelte områdene er kun summarisk beskrevet her. Fullstendige områdebeskrivelser er foreløpig gjort tilgjengelig via nett. Ved slutføringen av prosjektet med registreringer av verneverdier på Statskogs eiendommer vil en samlet rapport for alle registrerte områder bli presentert.

2 Materiale og metoder

De naturfaglige registreringene er utført etter en mal fra Direktoratet for naturforvaltning (DN 2004) heretter kalt DNs mal. Dette er, med små justeringer, den samme metoden som er anvendt i fase II av barskogsvernet (se Bendiksen & Svalastog (1999), Gaarder (1998) eller Haugset et al. (1998)) og i forbindelse med forprosjektet for "Frivillig vern av skog" (Hofton et al. 2004). DNs mal fra 2004 beskriver metoden gjennom følgende punkter: Målsetninger, krav til registrant, rapportmal og verdikriterier (med kriterier for bruk av verdiskalaen). Hovedpunktene i DNs mal er oppsummert i kap. 2.1. Enkelte andre sider ved arbeidet er summarisk kommentert i kap. 2.2. For en mer detaljert presentasjon av metodene henvises til tidligere årsrapporter (Heggland 2005, Hofton & Framstad 2006, Hofton & Blindheim 2007).

2.1 DNs mal for registreringsmetodikk

Metodikken bygger i hovedsak på vurdering av skogens kvalitet og potensial for biologisk mangfold ut fra et sett kriterier der skogstruktur, nøkkelementer og signalarter står sentralt. Generelt har det vært lagt stor vekt på å finne fram til områder med høy tetthet av viktige og/eller sjeldne vegetasjonstyper, elementer og strukturer, og som derfor har potensial for et større og sjeldnere biologisk mangfold enn skogen ellers.

Områdene er beskrevet med et sett av registreringsparametere, og dette er de samme parametrene som er undersøkt i felt. Metoden for registrering og rapportering er nedfelt i punktene under. Dette følger DNs mal, og formuleringene er i vesentlig grad hentet rett fra malen.

Feltarbeidet skal beskrives, befaringsrutene tegnes på eget kart og betydningen av tidspunkt/værforhold for funn beskrives. Feltarbeidet bør legges på et nivå som gjør verdissettingen så sikker som mulig.

Utvelgelse av område Det skal beskrives hvordan området er valgt ut. Henvisninger til andre undersøkelser skal inkluderes, og tidligere vurderinger av det samme området oppsummeres. Annen litteratur om området bør nevnes. Eventuelle data fra Naturtypekartlegging og MiS (bruttodata) skal være tilgjengelig for registranten ved oppstart, og skal brukes som bakgrunn under registreringsarbeidet.

Beliggenhet, naturgrunnlag og avgrensning Områdebeskrivelsen skal inkludere beliggenhet, topografi, geologi, lokalklima, størrelse og arrondering, vegetasjonsgeografi (vegetasjonssone og -seksjon), generell heterogenitet, topografisk variasjon, høydesonering og kjerneområder. DN framhever at identifisering og egne beskrivelser for spesielt viktige kjerneområder bør gjøres der dette er hensiktsmessig, videre at kjerneområdene skal knyttes opp mot enhetene i naturtypesystemet (jf DN-håndbok 13 (DN 2006)), og at kjerneområdene bør avgrenses med GPS.

Vegetasjon Områdebeskrivelsen skal inneholde vegetasjonstyper, treslagsfordeling, variasjon og karakteristiske trekk ved karplantefloraen. DN framhever at vegetasjonstyper nevnes i den detaljeringsgrad som er interessant for beskrivelsen av området, og beskrives etter inndelingen i Fremstad (1997).

Skogstruktur, påvirkning Følgende punkter skal dokumenteres og beskrives: Trealder, forekomst av gamle trær, sjiktning/ensaldrethet, død ved (dimensjoner, mengde og kontinuitet), hogstpåvirkning (stubber og flatehogster), tekniske inngrep.

Artsmangfold Generelt om interessante arter og potensialet for slike. Signalarter, rødlistearter, innslag og mengde av rike vegetasjonstyper, nøkkelementer, heterogenitet.

Det bør tas belegg av sjeldne og potensielt interessante arter, så sant det ikke medfører fare for stor desimering av bestandene. Arter som belegges, må kunne gjøres tilgjengelig for innlegging i Naturbase. For rødlistearter spesielt må belegg vurderes, og koordinatfesting (helst GPS) for alle funn av rødlistearter må noteres i en slik form at de kan legges inn i Naturbase.

Signalarter er definert som "arter som brukes for å identifisere områder av høy naturverdi. Signalverdien baserer seg på artenes avhengighet av bestemte miljøbetingelser". Kunnskapsgrunnlaget for slike arter varierer betydelig, men registrantene må bruke tilgjengelig kunnskap og tidligere erfaring og så langt som mulig inkludere slike arter i vurderingen av områdene. Beskrivelsen bør inneholde en vurdering av hvor hensiktsmessig det er å bruke signalarter for det gitte området/regionen, avhengig av hvor god dokumentasjon vi har på slike.

Vurdering og verdisetting Følgende kriterier skal benyttes: Representativitet, sjeldenhet, forekomst av sjelden (sjeldne) vegetasjonstype(r), egnethet til å ta vare på biologisk mangfold, størrelse, oppfyllelse av kriteriene i naturvernloven "urørt eller tilnærmet urørt" eller "spesiell naturtype", potensialet for restaurering, avgrensningen i forhold til biologisk mangfold, landskapsrom etc (diskusjon), samlet naturverdi (gjennomgang av begrunnelse for "stjerneverdien"). De enkelte kriteriene og nivåene for verdisetting er gitt i **tabell 1**.

Områdets representativitet eller sjeldenhet skal vurderes, men skal ikke ha avgjørende betydning for områdets samlede naturverdi. Det er et viktig poeng at verdien så langt som mulig skal baseres på kvaliteter som er uavhengig av hvorvidt området er vanlig, typisk eller sjeldent. Oppdragstaker må spesifisere for hver region hvilke vegetasjonstyper som må behandles spesielt. Registreringer i ulike vegetasjonssoner eller i ulike geografiske regioner for enkelte kriterier vil ha innvirkning på samlet verdivurdering.

Kart Manuskart med grenser for området skal inngå i rapporten, men grensene skal også leveres digitalt. Generelt gjelder at N50 kartgrunnlag vil være tilgjengelig fra oppdragsgiver (utlån).

Bilder Det er ønskelig med digitale bilder som illustrerer områdene.

Oppsummeringstabell (verdisetting) For hvert område skal det fylles ut en tabell over parametere for verdisetting, samt samlet verdi. Hvert kriterium verdisettes etter en skala fra null til tre stjerner, dessuten settes en strek (-) når kriteriet ikke er relevant (eks. "gamle edellauvtrær" i fjellskogsområder). Ved totalvurderingen kan en vurdere å gi fire stjerner dersom området utpeker seg som helt spesielt verneverdig. DN åpner for at registranten kan supplere med andre parametere. I forhold til DN's mal har vi valgt å supplere med noen flere parametre, og har også justert noe på retningslinjene for kriteriet "urørthet". **Tabell 1** viser de parametrene som ble brukt i 2006. Vurderingene må gjøres på bakgrunn av tidligere erfaringer og skjønn, og viktige/vanskelige vurderinger og spesielle forhold må beskrives nærmere i teksten. Ved verdisetting av kjerneområder kan hvert kjerneområde få en egen tabell, i tillegg til samle verdien for området.

2.2 Utdyping av registeringsarbeidet

Forarbeid

Forkunnskapen om de forskjellige områdene har variert mye. DN og fylkesmennene har valgt ut mange av undersøkelsesområdene på bakgrunn av nøkkelbiotop-, naturtype- eller MiS-undersøkelser, tidligere verneregistreringer eller andre naturfaglige undersøkelser. Slikt bakgrunnsmateriale, tidligere rapporter, topografiske kart og berggrunnskart, samt søk i herbarie-data (tilgjengelig over internett) har inngått i forarbeidet og i rapporteringen fra områdene. **Vedlegg 3** gir oversikt over litteratur som er benyttet i forbindelse med lokalitetsbeskrivelsene.

Tabell 1 Kriterier for vurdering av naturverdi, inkludert samlet verdi, og spesifikasjon av nivåene for verdisetting. Generelt angis verdinivåene slik: - kriteriet er ikke relevant, 0 kriteriet er omtrent fraværende/uten betydning, * kriteriet i liten grad tilfredsstillt/er dårlig utviklet/av liten verdi, ** kriteriet oppfylt i middels grad/er godt utviklet/av middels verdi, *** kriteriet oppfylt godt/er meget godt utviklet/av stor verdi. I totalvurderingen angir - ingen spesiell naturverdi og **** kan også angis for områder med helt spesiell naturverdi. – Criteria for assessment of natural value, including overall value, and specification of the levels for value assessment. In general, the value levels are given as: - criterion is not relevant, 0 criterion is missing or insignificant, * criterion is poorly developed/of limited value/fulfilled to a marginal degree, ** criterion is well developed/of medium value/fulfilled to some degree, *** criterion is very well developed/of high value/fulfilled to a high degree. In the overall assessment, - indicates that the site has no particular value, and **** may also be employed for sites of exceptional natural value.

Urørthet/Påvirkning
* En del påvirket av nyere tids inngrep, eksempelvis hogstflater/plantefelt/ungskog (h.kl. I-III) og tekniske inngrep som kraftlinje, vei, bygninger, masseuttak etc.
** Moderat påvirkning fra nyere tids inngrep.
*** Liten eller ingen negativ påvirkning fra nyere tids inngrep, dvs. dominans av gammelskog (h.kl. IV, V og overaldrig skog), samt få eller ingen tekniske inngrep.
Død ved – mengde
* lite død ved
** en del død ved i partier
*** mye død ved i større partier
Død ved – kontinuitet
* lav kontinuitet
** større partier med middels kontinuitet
*** store partier med høy kontinuitet
Gamle trær – kriterier for henholdsvis bartrær, lauvtrær og edellauvtrær
* få gamle trær
** en del gamle trær
*** mange gamle trær
Treslagsfordeling
* et treslag dominerer
** et eller to treslag dominerer, men det er også innslag av flere treslag
*** mange treslag er godt representert
Variasjon
* liten økologisk variasjon, få vegetasjonstyper, ganske ensartet topografi og naturforhold (nord-sør, øst.-vest, flatt-kupert, ulike helningsgrader, ulike bergarter), få vegetasjonstyper
** en del økologisk variasjon, flere vegetasjonstyper, noe topografisk variasjon
*** stor økologisk variasjon, mange vegetasjonstyper, stor topografisk variasjon
Rikhet
* sparsomt innslag av rike vegetasjonstyper
** en del innslag av rike vegetasjonstyper
*** stort innslag av rike vegetasjonstyper
Artsmangfold
* få eller stort sett svake signal- og rødlistearter
** en del signal- og rødlistearter, få spesielt kravfulle; rødlistearter fins, men stort sett i kategori DC/DM
*** mange signal- og rødlistearter; kravfulle arter, økologiske grupper i flere rødlistekategorier
Størrelse
* skogkledt areal under 1 km ²
** skogkledt areal mellom 1 km ² og 5 km ²
*** skogkledt areal over 5 km ²
Arrondering
* mindre god (dårlig arrondering, oppskåret område på grunn av inngrep)
** middels god arrondering
*** god arrondering (veldefinerte landskapsrom, hele nedbørsfelt, liser (ev. lange høydegradienter) etc)
Samlet verdi
- området er uten spesiell naturverdi
* området er lokalt verdifullt
** området er regionalt verdifullt
*** området er nasjonalt verdifullt
**** området er nasjonalt verdifullt og svært viktig

Feltmetodikk

Under denne typen feltundersøkelser vil det være tidkrevende å skaffe detaljert oversikt over hele arealet. Det er gjort avveininger mellom effektiv dekning av størst mulig areal og detaljert søk etter særlig verdifulle miljøer og elementer. Generelt er alle områdene systematisk gjennomgått, uavhengig av tidligere kunnskap, med særlig høy innsats i kjerneområdene. Partier med relativt homogen natur og lav tetthet av nøkkelementer er mindre intensivt kartlagt. Detaljeringsgraden på registreringer og beskrivelser av forskjellige parametere varierer mellom områdene, avhengig av hva som er bedømt som nødvendig for å kunne gi en god oversikt over områdene og deres naturkvaliteter. Størst vekt er lagt på parametere som vurderes som mest relevante, noe som ofte vil variere fra område til område.

Artsregistreringer

Metoden legger ikke opp til heldekkende artsregistreringer. Registrering av arter er imidlertid ett av flere kriterier som benyttes for å vurdere naturverdi. Derfor har artsregistreringer vært konsentrert til målrettet søk etter signal- og rødlistearter karakteristiske for særlig verdifulle skogmiljøer. Dette kan være arter som er knyttet til en spesiell skogtilstand, gjerne lite påvirkede skogmiljøer, eller arter som karakteriserer rike voksestedbetingelser. Registreringene er særlig konsentrert om epifyttiske/epixylliske og epilittiske lav (makrolav, knappenåslav, delvis også andre skorpelav), vedboende sopp (først og fremst poresopp og et mindre utvalg bark-sopp), karplanter, jordboende sopp og (i mindre grad) moser. Andre artsgrupper (bl.a. fugl) er registrert mer tilfeldig.

Interessante arter er listet i artstabeller som også angir hvilke kjerneområder arten er funnet i. Med "interessante arter" forstår vi arter som står på rødlistene i minst ett av de nordiske land, som anvendes som signalarter i Norden (jf bl.a. From & Delin (1995), Haugset et al. (1996), Nitare (2005)), som har generelt svært få funn i Norge, eller hvis erfaringer tilsier at arten egner seg som signalart. Alle særlig interessante artsfunn, og de aller fleste rødlisteartene, er koordinatfestet nøyaktig ved hjelp av GPS. For hyppig forekommende arter (gjelder også enkelte rødlistearter, bl.a. svartonekjuke) er funnene knyttet til senterkoordinaten i kjerneområder. De fleste funnene av særlig interessante sopp, lav, moser og karplanter er innsamlet og sendt til Botanisk Museum, Universitetet i Oslo. Funn som ikke er belagt, er eller kommer til å bli sendt inn til museet i datalister. Alle koordinater er tatt i datum EUREF89/WGS84.

Rødlistekategorier følger Norsk Rødliste 2006 (Kålås et al. 2006).

Forekomst/frekvens av artene er angitt med mengde. For lav og vedboende sopp er dette antall trær/læger/bergvegger arten forekommer på, og for karplanter og jordboende sopp antatt antall forskjellige individer. For fauna er angivelse av antall observasjoner ikke konsistent mellom registrantene, og antallet i artstabellene er kun indikasjon på forekomst. Informasjon om forstyrrelsesfølsomme og særlig truede viltarter er bevart og overført forvaltningen, men er ikke offentlig tilgjengelig gjennom vår rapportering.

Avgrensning og arrondering

Avgrensning av lokalitetene er gjort og vurdert på rent naturfaglig grunnlag, med mål om å fange opp mest mulig naturskog, verdifulle kjerneområder, økologisk variasjon, helhetlige landskapsrom, hele nedbørsfelt og lisider og god arrondering. Samtidig er det etterstrebet å minimere arealet av nyere tids omfattende inngrep i form av veier, hogstflater, ungskog og hyttefelt. Store tilleggsarealer med ungskog er normalt ikke inkludert i de foreslåtte verneverdige områdene, selv om dette kan vurderes med bakgrunn i et ønske om langsiktig stabile enheter. Enkelte unntak er også gjort for spesielle skogtyper, bl.a. kalkskog. I flere tilfeller har vi kartfestet ulike avgrensningsalternativer. I andre tilfeller er mulige alternativer bare skissert i tekst, mens kun ett alternativ er kartfestet. Kjerneområdene er snevert avgrenset rundt den biologisk mest verdifulle skogen. Kjerneområdene er ikke konsekvent koordinatfestet ved hjelp av GPS (som anbefalt i DNs mal), men er dels avlest på kart (N50) eller hentet fra GIS-analysen. Alle kjerneområder er digitalt avgrenset og vil overføres til DNs naturbase som utvalgte naturtyper.

Verdisetting og dokumentasjon

Verdisetting er basert på en rekke ulike kriterier som skal fange opp spekteret av egenskaper som danner grunnlag for vurdering av områdets naturverdi. Dette omfatter både naturbetingete forhold (ofte knyttet til spesiell topografi, klima eller næringsforhold) og egenskaper tilknyttet skogstruktur, påvirkning og urørthet. Verdifulle naturbetingete forhold er dekket opp i kriteriet "rikhet" og dels i "økologisk variasjon", som i tillegg innbefatter selve variasjonen, dvs stor heterogenitet i økologiske gradienter og egenskaper. Eventuelle forekomster av truede vegetasjonstyper (jf Fremstad & Moen 2001) er vektlagt i verdivurderingen. Stor vekt er lagt på strukturelle egenskaper, med forekomst og variasjon av nøkkelementer, strukturer og egenskaper av stor betydning for biologisk mangfold (se bl.a. From & Delin (1995), Haugset et al. (1996), Rolstad et al. (2002), Framstad et al. (2002), Løvdaal et al. (2002), Sverdrup-Thygeson et al. (2002)).

Verdisettingen bygger på en totalvurdering der en rekke ulike kriterier er vektlagt (jf 2.1 og **tabell 1**). I forhold til DNs mal har vi lagt til kriterier for "gamle bartrær", "gamle lauvtrær" og "gamle edellauvtrær", samt justert grunnlaget for stjernesetting av kriteriet "urørthet" (jf. møte mellom registrantgruppen og DN april 2007). For alle kriteriene er DNs anbefalte verdiskala benyttet, med følgende unntak/presisering: "-" er benyttet der kriteriet ikke er relevant, "0" er benyttet der kriteriet er omtrent fraværende eller uten betydning i områder hvor kriteriet potensielt ville kunne oppnå en høyere score. Det enkelte områdets verdi er basert på en samlet skjønnsmessig vurdering (ikke noe matematisk gjennomsnitt) av alle verdiegenskapene, områdets betydning for bevaring av biologisk mangfold, kombinert med strukturelle og naturgitte egenskaper. Alle områdene er gitt verdier ut fra våre forslag til avgrensning. Disse forslagene er justert for å maksimere verneverdiene, og avvik fra disse forslagene vil i de fleste tilfeller innebære en større eller mindre reduksjon i verneverdiene for områdene som helhet.

Kjerneområder er verdisatt individuelt, og de enkelte kriteriene er verdisatt på samme måte som for lokalitetene, men kriteriene "arrondering" og "størrelse" er utelatt, og verdiskalaen er snevret inn til *, ** og ***. Samlet verdi for kjerneområder er angitt både i henhold til stjerne-kriteriene (*-***), og i henhold til verdisystemet i DN-håndbok 13 (DN 2006) (C, B, A) (der verdiene er angitt som A=***, B=** og C=*).

2.3 Mangeloppfyllelse

For alle områdene er det vurdert hvorvidt de oppfyller mangler ved dagens vern av skog, slik disse er identifisert i evalueringen av skogvernet ved Framstad et al. (2002, 2003). Ellers har DN spesielt prioritert følgende skogtyper som Norge kan sies å ha et særlig ansvar for eller som er særlig viktige for biologisk mangfold (DN i brev til fylkesmennene 26 april 2006):

- boreal regnskog
- bekkekløfter
- sterkt oseanisk furuskog på Vestlandet
- edellauvskog
- kalkskog
- boreonemoral blandingskog
- rik sumpskog
- urskogspreget furuskog

I vurderingen av de enkelte områdenes bidrag til mangeloppfyllelse har vi benyttet lista over mangler, med inndeling i henholdsvis generelle og regionale anbefalinger og prioriteringer (brukt i betydningen "prioriterte skogtyper", uavhengig av region som typen opptrer i). For hvert område er alle relevante mangler nevnt, mens det deretter er vurdert i hvor stor grad (liten, middels eller stor grad) området oppfyller mangelen. Det er også gitt en samlet vurdering av om området bidrar i ingen, liten, middels eller stor grad til å oppfylle mangler ved skogvernet. Eventuell mangeloppfyllelse er ikke inkludert som et verdikriterium.

2.4 Skogreservatdatabasen NaRIn

Alle registrerte områder, inkludert befaringsområder, er innlagt i en egen database utarbeidet av oppdragstaker i samarbeid med BorchBio. Databasen inneholder informasjon om lokaliteter som er under vurdering for framtidig skogvern. Databasen er tilpasset DNs metodemal på alle punkter. I tillegg er områdenes areal fordelt på høydelag (100 m intervaller), artsinnleggelser er standardisert (med all informasjon i separate felter), et felt med arealklassifisering (grov inndeling av ulike arealtyper) er lagt til, og kjerneområdene er innlagt i henhold til DN-håndbok 13 (DN 2006). Arealklassifiseringen innebærer at arealet for hvert område er sortert på skogkledt areal og ulike typer ikke-skogkledt areal. Skogkledt areal er forsøkt klassifisert slik at areal som dekker inn mangler ved dagens skogvern (Framstad et al. 2002, 2003), er skilt fra mer ordinære skogtyper. Databasen inneholder også bilder og kart fra områdene.

3 Lokalitetenes egenskaper og verneverdier

3.1 Lokalitetsoversikt

Undersøkelsesoppdraget i 2006 for denne rapporten omfattet 46 områder i Troms og 15 områder i Nordland nord for Saltfjellet (DP2 nord). I Troms omfattet dette 34 områder på Statskogs eiendommer (DP1) og 12 områder med undersøkelser av rike lauvskoger (RLT). Disse områdene ble av oss registrert som i alt 62 lokaliteter (**tabell 2**), med et samlet areal på ca 600 km². Av disse er 52 lokaliteter på i alt ca 583 km² avgrenset som verneverdige (*, **, ***), fordelt på 14 lokaliteter i Nordland og 38 lokaliteter i Troms. Det er hovedsakelig disse 52 lokalitetene som behandles i de etterfølgende kapitlene. En del områder har av ulike årsaker endret navn i forhold til DNs opprinnelige lister. Dette framgår av **tabell 2**.

I beskrivelsen av enkeltlokalitetene har vi vektlagt en fullstendig og grundig beskrivelse av alle lokaliteter med vesentlige naturverdier, mens det gjennomgående er kortere og mer summariske beskrivelser for undersøkte lokaliteter med svakere verdier. Sammendrag av områdebeskrivelsene og tabell for verdivurderingene er gitt for alle 62 lokaliteter i **vedlegg 1**.

3.2 Lokalitetenes fordeling på fylker og samlet verdi

Tabell 3 oppsummerer lokalitetenes fordeling mht antall, areal og verneverdi på de to fylkene. De 52 verneverdige lokalitetene dekker et totalareal på ca 585 km², med et snitt på 11,2 km². Nordland har færre, men i snitt større lokaliteter enn Troms. Dette skyldes i hovedsak at lokalitetene i Troms for rike lauvskoger gjennomgående er små (knappt 1,5 km² i snitt). Ellers har begge fylker noen spesielt store verneverdige lokaliteter i dette materialet, f.eks. Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn (71,8 km²) og Storvatn (30,4 km²) i Nordland og Sarevuopmi (84,7 km²), Leina-Maisa (75,0 km²) og Heggdalen (25,9 km²) i Troms.

Fordelt på verdi er 22 lokaliteter med totalareal på 256 km² gitt lokal verneverdi (*), 26 lokaliteter på 243 km² regional verdi (**) og 4 lokaliteter på 86 km² nasjonal verdi. Altså er 30 lokaliteter med areal på 329 km² gitt minst regional verdi, noe som utgjør 58% av antall verneverdige lokaliteter og 56% av totalt verneverdig areal. Ser man på lokaliteter med nasjonal verdi, utgjør disse bare knapt 8% av antallet og 15% av arealet. Det er altså ganske få lokaliteter med høyeste verneverdi, fordelt på én svært stor lokalitet i Nordland (Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn) og tre middels store (3–6 km²) lokaliteter i Troms. De fleste lokalitetene er gitt lokal til regional verdi og varierer i størrelse fra svært små til svært store lokaliteter.

Sammenliknet med de øvrige registreringene på Statskogs eiendommer i 2004–2006 (Heggland 2005, Hofton & Framstad 2006, Hofton & Blindheim 2007) ligger verdiene her en god del lavere. Som i de øvrige registreringene ligger en stor andel av lokaliteter på regional verdi (**), både mht antall (50%) og areal (41,5%). For materialet som rapporteres her, er det imidlertid uvanlig stor andel av lokalitetene som bare er gitt lokal verdi (42% av antallet og 44% av arealet). Ulike kriterier kan ligge til grunn for vurderingene av naturverdi (jf **tabell 4**). En eventuell intern rangering av lokalitetene med samme totalverdi bør baseres på en nærmere vurdering av de enkelte kriteriene og den detaljerte beskrivelsen av hver lokalitet (foreløpig kun publisert i NaRIn-basen).

Tabell 2 Lokalteter undersøkt for naturverdier på Statskogs eiendommer i 2006 nord for Saltfjellet (Troms DP1, Nordland DP2, Rike løvskoger Troms RLT), med en del nøkkeltall for registrerte områder. Opprinnelige undersøkelsesområder er i enkelte tilfeller delt, slått sammen eller omnavnet (se fotnoter). – Sites investigated for conservation values on state-owned land in 2006 north of Saltfjellet (Troms DP1, Nordland DP2, Rike løvskoger Troms RLT), with general information for investigated sites. The originally delimited areas in DN's overview have in a few cases been split, combined or renamed (see footnotes).

Prosjekt	Lokalitet	Fy ¹	Kommune	Veg. sone ²	Høyde-intervall	Kartblad N50	UTM-sone	Ø-V koordinat	N-S koordinat	Registranter ³
DP2	Bakken	No	Saltdal	NB	230-320	2128 IV	33	524000	7410000	GGA
DP2	Erfjordbotn	No	Ballangen	MB, NB, AL	0-662	1331 II	33	575933	7561154	DSV
DP2	Fiskosura	No	Beiarn	MB	176-403	2028 I	33	487339	7419073	KAB
DP2	Fuglevassbotn	No	Ballangen	NB, AL	340-522	1331 IV	33	568853	7583526	AST
DP2	Gjerfallmoen	No	Sørfold	NB	60-154	2130 II	33	542700	7504800	DSV
DP2	Kistebotn	No	Ballangen	MB	0-382	1331 III	33	567299	7565640	AST
DP2	Langvassdalen–Ruffedalen	No	Gildeskål	NB, AL	188-584	1928 I	33	460200	7417922	KAB, JKL, THH
DP2	Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn	No	Ballangen	MB, NB, AL	55-752	1331 I	33	573684	7569966	EBE, AST
DP2	Norddalen	No	Narvik	MB, NB	102-709	1431 III	33	608952	7563285	EBE, AST
DP2	Olallemmen	No	Ballangen	MB, NB	87-647	1331 IV	33	564884	7579256	EBE, AST
DP2	Rago (utvidelse) ⁴	No	Sørfold	NB, AL	52-690	2129 I	33	535489	7480684	KAB, THH
DP2	Sagvassdalen ⁴	No	Hamarøy	MB, NB, AL	148-927	2130 I, 2120 II	33	543077	7515427	THH, KAB
DP2	Storvatnet	No	Steigen	MB, NB, AL	56-1061	2130 IV	33	526520	7527607	DSV
DP2	Straumfjordvatnet	No	Steigen	NB, AL	0-697	2130 IV	33	522531	7529986	DSV
DP2	Strindvatnet–Femtvasslia ⁴	No	Hamarøy	MB, NB, AL	46-646	2130 I	33	539208	7523971	JKL
DP2	Tollåga ⁴	No	Beiarn	MB, NB, AL	103-606	2028 I	33	491992	7421600	THH, JKL
DP1	Abojohka	Tr	Kvænangen	MB	1-80	1734 II	34	540117	7735732	KBS, VFR, TJO
RLT	Alappmoen ⁴	Tr	Målselv	MB	94-137	1532 IV	34	422744	7654087	GGA
RLT	Blåberget	Tr	Bardu	MB, NB, AL	110-770	1432 I	34	401195	7637064	THH
DP1	Blåfjell	Tr	Skånland	NB, AL	198-698	1332 III	33	573626	7611033	GGA
RLT	Breivikelva–Nymoen	Tr	Tromsø	NB	8-40	1534 II	34	443227	7727161	KBS
DP1	Devdislia ⁴	Tr	Målselv	MB, NB	119-406	1532 I	34	442685	7640019	THH, SRE, GGA, JWB, JKL, KBS, ØRØ
DP1	Dødesskogen	Tr	Målselv	NB, AL	414-707	1532 I	34	450981	7639767	GGA, ØRØ
RLT	Gjøvarden	Tr	Nordreisa	NB, AL	16-528	1634 I	34	497818	7755742	KBS, HTØ, VFR
DP1	Haski	Tr	Storffjord	NB	160-360	1633 IV	34	476013	7693782	KBS, HTØ, VFR
DP1	Heggdalen ⁴	Tr	Lenvik	MB, NB, AL	22-576	1433 IV	33	608074	7697227	JWB
DP1	Innervikselva	Tr	Kvænangen	AL	0-300	1735 II	34	540000	7777000	TBL
DP1	Jammerdal–Bærdal	Tr	Storffjord	NB	44-169	1633 IV	34	475919	7689968	KBS, VFR, HTØ
DP1	Jøvik	Tr	Tranøy	MB, NB, AL	7-596	1333 II	33	591378	7673285	JWB

Prosjekt	Lokalitet	Fy ¹	Kommune	Veg. sone ²	Høyde-intervall	Kartblad N50	UTM-sone	Ø-V koordinat	N-S koordinat	Registranter ³
RLT	Lavangsvatnet nord ⁴	Tr	Skånland	MB	4-63	1332 III	33	567780	7602214	GGA
DP1	Lavka–Dalmunningen	Tr	Storffjord	NB	250-440	1633 I, II	34	484190	7651590	KBS, VFR, HTØ
DP1	Leina–Maisa	Tr	Bardu	NB, AL	490-981	1531 I	34	453512	7589216	DSV, JKL
DP1	Leirfallbekken ⁴	Tr	Målselv	MB	20-71	1533 III	34	406180	7658706	THH, JKL, SRE
DP1	Lindovara	Tr	Nordreisa	NB	72-202	1734 IV	34	511177	7719365	KBS, HTØ, VFR, TJO
DP1	Mortelva ⁴	Tr	Målselv	MB	16-20	1322 II	34	399620	7676082	THH
DP1	Njemenjaikojohka ⁵	Tr	Kvænangen	NB	15-628	1734 II	34	546294	7733555	KBS, VFR, TJO
DP1	Nordbotnflata	Tr	Kvænangen	MB	1-15	1734 II	34	543830	7737120	KBS, VFR, TJO
RLT	Nylund ⁴	Tr	Bardu	MB	70-75	1432 I	34	400808	7633200	THH
RLT	Oksfjorddalen ⁵	Tr	Nordreisa	NB, AL	34-586	1734 IV	34	518121	7747348	KBS, HTØ, VFR, TJO
DP1	Ostervatnet–Leirdalen	Tr	Torsken	MB, NB, AL	150-549	1333 I	33	589222	7692494	JWB
DP1	Puntadalen	Tr	Nordreisa	NB, AL	116-761	1733 IV	34	514705	7706311	KBS, HTØ, TJO, VFR
RLT	Ramneberget	Tr	Harstad	MB	52-229	1332 III	33	560827	7619265	KBS
DP1	Revelva	Tr	Målselv	MB, NB, AL	80-544	1532 I	34	428790	7652460	ØRØ, SRE
RLT	Rydningstverrelva	Tr	Bardu	MB	59-70	1432 I	34	398107	7647763	GGA
DP1	Rydningstverrelvia	Tr	Bardu	MB, NB	86-445	1432 I	34	399345	7647545	GGA
RLT	Rødbergan	Tr	Nordreisa	NB	5-120	1634 I	34	486101	7744007	KBS, HTØ, VFR
DP1	Sanddalen–Divielva ⁴	Tr	Målselv	NB, AL	175-1361	1532 I	34	444185	7630888	JKL, THH, SRE
DP1	Sarevuopmi	Tr	Bardu	NB, AL	488-966	1632 III, 1532 II, 1531 I, 1631 IV	34	455359	7600572	JKL, DSV
DP1	Skardet	Tr	Balsfjord	MB, NB; AL	125-777	1533 II	34	436759	7663305	ØRØ, GGA
DP1	Skjeggfjellet	Tr	Målselv	MB, NB, AL	80-441	1532 I, 1533 II	34	432554	7655138	ØRØ, GGA
DP1	Skjelbekken ⁴	Tr	Målselv	MB, NB	40-528	1532 IV	34	414626	7653952	THH
DP1	Stordalen ⁵	Tr	Storffjord	NB, AL	99-730	1633 III	34	468359	7666997	HTØ
RLT	Storøya	Tr	Salangen	MB, NB	0-64	1432 IV	33	610956	7645134	KBS, VFR, TJO
DP1	Sørdalen	Tr	Bardu	NB, AL	213-822	1432 II	34	401738	7610657	GGA
DP1	Sørkletten ⁴	Tr	Målselv	MB, NB, AL	241-607	1532 IV	34	415613	7650887	SRE
DP1	Trolldalen–Kaperdalen	Tr	Tranøy	MB, NB, AL	16-424	1333 II, 1433 III	33	596111	7681697	JWB
DP1	Tromdalen	Tr	Berg	MB, NB, AL	108-546	1333 I	33	593394	7694365	JWB
DP1	Tverrelvdalen	Tr	Målselv	NB, AL	273-973	1532 I, 1632 IV, 1633 III	34	454352	7653873	THH
DP1	Tverrfjorden	Tr	Kvænangen	AL	0-460	1735 II	34	531000	7776000	TBL
DP1	Vaddas	Tr	Nordreisa	NB, AL	113-617	1734 IV	34	524913	7745094	KBS, HTØ, VFR, TJO
DP1	Vassdalen	Tr	Balsfjord	NB, AL	330-600	1533 II	34	451000	7664000	GGA, ØRØ
DP1	Veltvatnet	Tr	Målselv	MB, NB	126-513	1532 I, 1533 II	34	440236	7654442	GGA

Merknader

¹ Fylker: No=Nordland, Tr=Troms

² Vegetasjonssoner: MB=mellomboreal, NB=nordboreal, AL=lavalpin

³ Registrant-initialer (alfabetisk): AST=Anne Sverdrup-Thygeson, EBE=Egil Bendiksen, DSV=Dag Svalastog, GGA= Geir Gaarder, HTØ=Hans Tømmervik, JKL=Jon Tellef Klepsland, JWB=Jarle Werner Bjerke, KAB=Kim Abel, KBS=Karl-Birger Strann, SRE=Sigve Reiso, TBL=Terje Blindheim, THH=Tom Hellik Hofton, TJO=Trond Johnsen, VFR=Vigdis Frivoll, ØRØ=Øystein Røsok

⁴ Lokalitetsnavn – endringer fra DNs opprinnelige liste (lokalitetsnavn=navn i DNs opprinnelige liste):

Rago (utvidelse) = Storskogdalen, Sagvassdalen = del av Strindvatnet–Sagvassdalen, Strindvatnet–Femtvasslia = del av Strindvatnet–Sagvassdalen, Tollålia = Tollåga, Alappmoen = Tverrelvflata, Devdislia = Høgskardet, Heggdalen = Heggedalen, Lavangsvatnet nord = Lavangsvatnet, Leirfallbekken = Brentmoen, Mortenelva = Stormyra–Rossvoll, Nylund = Nytrøen, Sanddalen–Divielva = kombinert Sandelvdalen og flommark Divielva, Skjellbekken = del av Rønningslia, Sørkletten = del av Rønningslia

⁵ Lokaliteter som ikke ble helt ferdig registrert i 2006, men skal suppleres i 2007.

Tabell 3 Lokalteter med registrerte naturverdier, fordelt på fylker og verneverdi (areal i daa). – Sites of conservation value, distributed on counties and conservation value (number and area, in dekar).

	Nordland		Troms		Totalt	
	Antall	Areal	Antall	Areal	Antall	Areal
*	4	20 523	18	235 435	22	255 958
**	9	97 071	17	145 796	26	242 867
***	1	71 765	3	14 097	4	85 862
Totalt	14	189 359	38	395 328	52	584 687
Snitt		13 526		10 403		11 244

3.3 Lokaltetenes naturverdier fordelt på delkriterier

Tabell 4 oppsummerer de undersøkte lokalitetenes naturverdi for de i alt 12 ulike verdsettelses-kriteriene som er brukt (jf **tabell 1**). Kriteriene representerer egenskaper ved skogstruktur (påvirkning, død ved, gamle trær) i kombinasjon med naturgitte forhold (treslagsfordeling, variasjon, rikhet), samt artsmangfold, størrelse og arrondering.

De 62 lokalitetene ligger i ulike regioner og spenner over kontraster i påvirkningsgrad og naturgrunnlag. Spennet i naturgrunnlag går fra Gildeskål i sør til Kvænangen i nord, fra kontinentale områder i indre Troms (seksjon C1) til oseaniske forhold på Nordlandskysten og Senja (seksjon O2), og fra mellomboreal til lavalpin vegetasjonssone. Graden av menneskelig påvirkning synes mer knyttet til lokal tilgjengelighet og mulighet for utnytting enn til regionale mønstre, men er likevel vurdert som større i Nordland og i Nord-Troms enn i Sør- og Midt-Troms. Disse regionale forskjellene gjenspeiles også til dels i verdissettingen for underkriteriene.

Lokalitetene i **Nordland** er generelt preget av gunstige naturforhold som gir middels til høy verdi for variasjon og rikhet. Mange av lokalitetene er imidlertid nokså påvirket, noe som gir lav verdi for død ved og gamle trær og stort sett svak verdi for artsmangfold. Noen lokaliteter er imidlertid forholdsvis urørte, med høy verdi for tilstandskriterier og artsmangfold (f.eks. Tollåga, Storvatnet, Norddalen). Det er imidlertid enkelte, typisk mindre lokaliteter (Bakken, Gjerfallmoen) der heller ikke naturforholdene er spesielt gunstige. I hovedsak knytter verdiene seg til rike og varierte naturforhold og det faktum at flere av områdene har betydelig størrelse.

Lokalitetene i **Sør-Troms** (i Harstad, Skånland, Salangen) har fellestrekk med lokalitetene i Nordland i det de generelt er nokså påvirket, med lave verdier for død ved og gamle trær. Samtidig tenderer de til å ha en del naturlig variasjon og rikhet, men med unntak av Lavangsvatnet nord er totalvurderingen svak.

Lokalitetene på **Senja** viser delvis motsatt forhold, med noe bedre verdier for tilstandskriterier som død ved og gamle trær og generelt lavere for naturforhold knyttet til variasjon og rikhet. Et par av de større områdene (Heggdalen, Jøvik) får imidlertid brukbar verdi også for slike kriterier for naturforholdene og dermed også totalt (regional verdi).

De mange lokalitetene i **midtre Troms** (Bardu, Målselv, Balsfjord, Stordalen i Storfjord) viser stor intern variasjon. En god del av dem har forholdsvis høy verdi for variasjon og rikhet, dels også for arter og enkelte også for død ved og gamle trær (f.eks. Blåberget, Devdislia, Revelva). Det er imidlertid også flere unntak her, dels knyttet til fattige og enhetlige områder i indre Troms (Leina–Maisa, Sarevuopmi), dels til spredte, mindre eller middels store lokaliteter med gjennomgående lave verdier for flere av disse kriteriene (f.eks. Mortenelva, Vassdalen).

Tabell 4 De undersøkte lokalitetenes verdi etter ulike delkriterier, med foreslått verneverdig areal. – Conservation value of the investigated sites according to various subcriteria, with proposed conservation area (areal).

Forkortelser: UR=urørthet, DVM=død ved-mengde, DVK=død ved-kontinuitet, GB=gamle bartrær, GL=gamle lauvtrær, GE=gamle edellauvtrær, TF=treslagsfordeling, VA=variasjon, RI=rikhet, AM=artsmangfold, ST=størrelse, AR=arrondering, TOT=samlet verdivurdering.

Abbreviations: Fy = County, UR=degree of recent human impact, DVM=amount of dead wood, DVK=continuity of dead wood, GB=old coniferous trees, GL=old boreal deciduous trees, GE=old broadleaved deciduous trees, TF=tree species diversity, VA=ecological diversity, RI=nutrient-rich vegetation, AM=biodiversity, ST=area size, AR=delimitation, TOT=overall conservation value

Lokalitet	FY	Areal	UR	DVM	DVK	GB	GL	GE	TF	VA	RI	AM	ST	AR	TOT
Bakken	No		**	*	0	*	*	—	*	*	*	0	*	**	—
Erfjordbotn	No	3 172	***	*	*	*	*	—	**	**	*	*	*	***	*
Fiskosura	No	349	*	*	*	*	*	—	***	**	***	**	**	**	**
Fuglevassbotn	No	1 504	*	*	*	—	*	—	*	**	***	*	*	**	**
Gjerfallmoen	No		*	*	*	*	0	—	*	*	*	*	*	*	—
Kistebotn	No	761	**	*	*	*	*	—	**	**	*	*	*	*	*
Langvassdalen–Ruffedalen	No	15 413	*	**	**	**	**	—	**	**	**	**	**	***	**
Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn	No	71 765	**	**	**	*	**	—	**	***	***	*	***	***	***
Norddalen	No	9 391	**	**	**	***	**	—	**	**	**	**	***	***	**
Olalemmen	No	9 894	**	*	*	*	**	—	**	***	***	*	**	**	**
Rago (utvidelse)	No	4 622	**	*	*	*	*	—	*	**	*	*	**	**	*
Sagvassdalen	No	21 248	***	*	*	*	*	—	*	***	***	*	**	***	**
Storvatnet	No	30 405	**	**	**	***	**	—	***	***	**	**	***	***	**
Straumfjordvatnet	No	7 064	**	*	*	*	**	—	**	**	**	**	***	**	**
Strindvatnet–Femtvasslia	No	11 968	*	*	*	*	**	—	**	**	**	*	**	**	*
Tollåga	No	1 803	***	**	*	**	**	—	***	***	***	***	*	*	**
Abojohka	Tr		0	*	*	0	*	—	*	*	*	*	0	*	—
Alappmoen	Tr	434	**	*	*	*	**	—	**	**	***	**	*	**	**
Blåberget	Tr	4 640	***	***	***	*	***	—	***	**	***	***	***	***	***
Blåfjell	Tr	3 411	**	*	*	0	*	—	*	**	**	*	**	**	*
Breivikelva–Nymoen	Tr	372	**	**	*	0	**	—	**	**	**	*	*	*	**
Devdislia	Tr	6 178	**	***	**	**	***	—	***	***	**	***	**	**	***
Dødesskogen	Tr	15 202	**	0	*	0	*	—	*	**	**	**	***	**	*
Gjøvarden	Tr	1 405	*	**	*	0	*	—	**	**	**	**	*	*	**
Haski	Tr		*	0	0	0	*	—	*	*	*	*	*	*	—
Heggdalen	Tr	25 941	**	**	**	**	**	—	**	***	*	**	***	**	**
Innervikselva	Tr		0	**	0	—	0	—	*	*	*	0	*	*	—
Jammerdal–Bærdal	Tr	920	*	*	*	0	*	—	*	*	**	**	*	*	*
Jøvik	Tr	16 791	**	**	**	**	**	—	**	**	*	*	***	**	**
Lavangsvatnet nord	Tr	366	**	*	0	—	**	—	**	**	***	**	*	**	**
Lavka–Dalmunningen	Tr		0	0	0	0	*	—	*	*	0	0	*	*	—
Leina–Maisa	Tr	75 011	***	*	**	—	**	—	*	*	*	*	***	**	*
Leirfallbekken	Tr	490	**	*	*	*	**	—	**	**	**	*	**	*	*
Lindovara	Tr	5 077	***	**	**	***	**	—	**	**	**	*	**	**	**
Mortnelva	Tr	88	**	*	0	0	*	—	**	*	**	0	*	*	*
Njemenjaikojohka	Tr	15 501	*	**	*	*	**	—	**	**	**	**	**	**	**
Nordbotnflata	Tr		*	0	0	*	0	—	*	*	0	0	*	*	—
Nylund	Tr	374	*	*	*	0	**	—	**	*	**	*	*	**	*
Oksfjorddalen	Tr	5 695	**	**	**	0	**	—	**	**	**	*	**	**	**
Ostervatnet–Leirdalen	Tr	6 744	*	**	**	0	**	—	*	*	*	*	**	**	*
Puntadalen	Tr	22 219	**	*	*	*	*	—	*	*	*	*	**	**	*

Lokalitet	FY	Areal	UR	DVM	DVK	GB	GL	GE	TF	VA	RI	AM	ST	AR	TOT
Ramneberget	Tr	436	*	*	*	0	*	—	**	**	**	*	**	*	*
Revelva	Tr	3 279	**	**	**	***	**	—	***	***	***	**	**	**	***
Rydningstverrelva	Tr	584	**	*	*	—	*	—	*	*	**	**	*	**	**
Rydningstverrelvli	Tr	1 304	***	**	*	—	**	—	**	**	***	**	**	**	**
Rødbergan	Tr		0	*	*	0	*	—	*	*	0	0	*	*	—
Sanddalen–Divielva	Tr	23 358	**	**	**	**	**	—	**	***	**	**	**	***	**
Sarevuopmi	Tr	84 748	*	*	**	—	*	—	*	*	*	*	***	***	*
Skardet	Tr	11 094	**	*	*	**	*	—	*	***	**	**	***	***	**
Skjeggfjellet	Tr	6 878	**	*	*	*	*	—	**	**	*	**	**	**	*
Skjelbekken	Tr	3 935	***	**	**	*	**	—	**	**	***	*	**	*	**
Stordalen	Tr	13 587	*	**	**	0	**	—	**	**	**	**	*	***	**
Storøya	Tr	568	*	*	**	*	**	—	**	**	*	*	*	**	*
Sørdalen	Tr	7 681	***	**	**	—	***	—	**	***	***	**	**	***	**
Sørkletten	Tr	596	**	*	0	—	*	—	**	*	***	*	*	*	*
Trolldalen–Kaperdalen	Tr	4 743	**	*	**	*	**	—	**	**	*	*	**	*	*
Tromdalen	Tr	3 418	***	**	**	0	*	—	*	*	*	0	**	**	*
Tverrelvdalen	Tr	12 671	***	**	**	—	**	—	*	**	***	*	**	***	**
Tverrfjorden	Tr		*	0	0	—	*	—	*	*	*	0	*	**	—
Vaddas	Tr	7 948	*	**	**	0	**	—	*	*	*	*	**	**	*
Vassdalen	Tr		**	*	*	—	*	—	*	**	*	*	**	**	—
Veltvatnet	Tr	1 641	***	**	*	*	**	—	**	*	**	**	**	**	*

Lokalitetene i **nordlige Troms** (nord i Storfjord, Nordreisa, Kvænangen) har generelt dårlige svakere for de fleste kriteriene, både for tilstand (død ved, gamle trær) og naturforhold (variasjon, rikhet). Noen spredte lokaliteter (f.eks. Lindovara, Njemenjaikojohka, Oksfjorddalen) har imidlertid fått middels til høy verdi for flere av kriteriene, med totalt regional verdi.

3.4 Lokalitetenes fordeling på høydelag, vegetasjonssoner og størrelse

Høydelagsfordelingen på de 52 lokalitetene med registrerte verneverdier framgår av **tabell 5**. Det er klar overvekt av areal i midlere høydenivåer (300–600 moh), med omtrent halvparten av arealet, mens lavereliggende areal utgjør vel 1/3 og høyereliggende areal ca 1/6. Til sammenlikning ligger arealet for disse lokalitetene gjennomgående på lavere høydelag enn det vi har sett for øvrige undersøkelser av naturverdier på Statskogs eiendommer. Dette henger åpenbart sammen med at skogen i nord generelt ligger lavere enn lenger sør.

Lokalitetenes fordeling på **vegetasjonssoner** spenner fra mellomboreal til lavalpin (**tabell 6**). Ikke skogkledt areal over tregrensa (lavalpin sone) utgjør ca 25%, noe som i hovedsak skyldes hensynet til optimal arrondering (jf helhetlige nedbørfelt). Under skoggrensa er det klar overvekt av areal i nordboreal sone, men det er også vel 11% i mellomboreal sone. Dette er omtrent samme andel av arealet i nordboreal sone som for lokalitetene i Statskog-registreringene for 2005 og vesentlig mer enn for øvrige registreringer.

Tabell 5 Areal av verneverdige lokaliteter fordelt på høydesoner. – Distribution of the area of sites with identified conservation values on elevation zones.

Høydeintervall	Areal (daa)	Andel (%)
> 600 m o.h.	94 158	16,1
300–600 m o.h.	290 745	49,7
0–300 m o.h.	199 784	34,2

Tabell 6 Areal av verneverdige lokaliteter fordelt på vegetasjonssoner. – *Distribution of the area of sites with identified conservation values on vegetation zones.*

Vegetasjonssone	Areal (daa)	Andel (%)
Alpin	145 531	24,9
Nordboreal	373 734	63,9
Mellomboreal	65 421	11,2

Fordelingen på høydelag og vegetasjonssoner gjenspeiler skogfordelingen i de nordligste delene av Norge, men med en overvekt av indre og høyereliggende lokaliteter. Fordelingen gir en pekepinn om hvilke geografiske regioner og vegetasjonssoner som vil styrkes dersom lokalitetene i dette materialet vernes.

Størrelsen på de ulike lokalitetene varierer svært mye (**tabell 7**), fra Mortenelva (88 daa) i Målselv, til Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn (Ballangen), Leina-Maisa og Sarevuopmi (begge Bardu) på over 70 km². Snittstørrelsen ligger på ca 11,2 km². Det er klar overvekt i antall for store lokaliteter, med 50% ≥ 5 km². Antall lokaliteter fordeler seg ellers med 25% < 1 km² og 25% 1-5 km². Lokalitetene på minst 5 km² utgjør hele 92% av arealet. Nesten 26% av dette arealet ligger imidlertid i lavalpin sone og generelt med størst andel for de største lokalitetene. De store lokalitetene (≥ 5 km²) er nokså jevnt fordelt fra sør til nord og fra kysten til innlandet. Størrelsesfordelingen her avviker fra den langt høyere andelen små lokaliteter for Statskog-områdene undersøkt sør for Saltfjellet i 2006. Samtidig er fordelingen her mer lik den vi har observert i tidligere registreringer av skog på Statskogs eiendommer, der det også har vært en overvekt av store lokaliteter.

Tabell 7 Størrelsesfordelingen av de verneverdige lokalitetene. – *Size distribution for sites of conservation value.*

Størrelse (daa)	Antall	Andel av ant. (%)	Samlet areal	Andel av areal (%)	Gj. snitt størrelse
0-499	8	15,4	2 909	0,5	364
500-999	5	9,6	3 429	0,6	686
1 000-1 999	5	9,6	7 657	1,3	1 531
2 000-4 999	8	15,4	31 220	5,3	3 903
5 000-9 999	10	19,2	72 550	12,4	7 255
10 000-19 999	8	15,4	112 227	19,2	14 028
20 000->	8	15,4	354 695	60,7	44 337
Alle	52	100	584 687	100	11 244

3.5 Lokalitetenes egenskaper i forhold til arealtyper

Lokalitetene inkluderer en rekke ulike arealtyper. Her har vi brukt en pragmatisk inndeling av arealtyper for å skille mangelanalysens prioriterte skogtyper fra mer ordinære typer (Framstad et al. 2002, 2003). Hensikten er å få en oversikt over hvor store arealer av prioriterte skogtyper som fanges opp. Klassifiseringen av snaufjell, ferskvann, myr, impediment og generelt skogdekt areal er temmelig nøyaktig, da den er utført ved kartanalyse (i GIS med N50-grunnlag). For de enkelte skogtypene er inndelingen skjønnsmessig og følgelig beheftet med usikkerhet.

Tabell 8 viser at ikke-skogdekt areal utgjør ca 232 km², dvs. 40% av arealet. Av dette er det alpin vegetasjon (26%) og myr (6,5%) som bidrar mest. Skogdekt areal er dermed ca 352 km², en andel på 60%. Forholdsvis ordinær boreal lauvskog (inkludert fjellbjørkeskog), utenom spesialiserte rike typer, utgjør det meste av det skogdekte arealet (inntil 57%). Det er også noe barskog (19% av skogdekt areal), det aller meste ordinær furuskog. Ulike rike, spesielle eller prioriterte skogtyper (furuskog på breelvsedimenter, bekkekløft, spesielle boreale lauvskogstyper,

kalkskog, rike sumpskogstyper) utgjør vel 84 km² (24% av skogdekt areal). Av dette utgjør bjørkeskog med høgstauder størst andel med 58 km². Andel rike skogstyper er et underestimat, siden deler av skogen spesifisert som boreal lauvskog, også omfatter rik liskog med selje og rogn, en spesiell og viktig type med høyt artsmangfold.

Tabell 8 Arealet av verneverdige lokaliteter fordelt på hovedarealklasser og mer detaljerte arealklasser. Arealene for undertyper til høyre summerer seg til hovedtypene til venstre. – Distribution of the area of sites with conservation values on major and more detailed land classes. Areas for the sub-types on the right sum to the main types on the left.

Overordnet arealinndeling	Areal (daa)	Andel (%)	Detaljert arealinndeling	Antall	Areal (daa)
Skog	352 359	60,3			
Barskog	68 145	11,7	Barskog – furuskog	29	63 581
			Barskog – furuskog på breelvsedimenter	3	1 619
			Barskog – granskog	6	2 945
Bekkekløft	4 559	0,8	Bekkekløft	4	4 559
Boreal lauvskog	145 404	24,9	Boreal lauvskog – uspesifisert	12	56 482
			Boreal lauvskog – bjørkeskog m høgstauder	42	58 340
			Boreal lauvskog – bjørkesuksesjoner	5	2 997
			Boreal lauvskog – ospesuksesjoner	9	3 589
			Kystbjørkeskog	6	12 371
			Gråor-heggeskog, flommarkstype	13	5 547
			Gråor-heggeskog, liskog/raviner	17	6 078
Fjellbjørkeskog	126 607	21,7	Fjellbjørkeskog – ordinær	28	126 607
Kalkskog	2 269	0,4	Kalkbjørkeskog	3	478
			Kalkfuruskog	2	169
			Mineralrik barskog	3	1 622
Sumpskog	5 375	0,9	Sumpskog – uspesifisert	3	2 440
			Sumpskog – fattig sumpskog	2	461
			Sumpskog – intermediaær sumpskog	3	101
			Sumpskog – viersumpskog	9	2 373
Kulturmark	44	0,0	Kulturmark	3	44
Impediment	4 352	0,7	Impediment – uspesifisert	3	2 050
			Rik rasmark, treløs	7	2 302
Lavalpin vegetasjon	151 152	25,9	Lavalpin vegetasjon	37	151 152
Myr	38 122	6,5	Myr – uspesifisert	20	17 017
			Myr – fattig	18	19 185
			Myr – rik	11	1 919
Vann og våtmark	19 237	3,3	Vann og våtmark	34	19 237
Udefinert	19 421	3,3	Udefinert	13	19 421

3.6 Kjerneområdenes egenskaper

Tabell 9 oppsummerer noen nøkkeltall for kjerneområdene. I undersøkelsesområdene har vi avgrenset og beskrevet 135 kjerneområder med et samlet areal på 51 538 daa (snittstørrelse 381 daa). Av disse ligger 9 kjerneområder på 1 895 daa (snittstørrelse 211 daa) helt utenfor avgrensede verneverdige lokaliteter, dvs i form av isolert beliggende nøkkelbiotoper/naturtype-lokaliteter. I tillegg ligger 8 kjerneområder (2 865 daa, snitt 358 daa) delvis utenfor avgrensede verneverdige lokaliteter. Helt innenfor de avgrensede lokalitene finnes altså 118 kjerneområder med et samlet areal på 46 778 daa (snitt 396 daa). Dette utgjør 8% av totalarealet og ca 13% av skogdekt areal (det siste tallet er trolig mest interessant, da det meste av kjerneområdene er skogkledt). Dette er en noe mindre arealandel enn det som var tilfelle for registreringen på Statskogs arealer i 2006 sør for Saltfjellet (15,7% av skogdekt areal), men noe mer enn for tilsvarende registreringer i 2005 (11% av skogdekt areal). Snittstørrelsen for kjerneområdene nord for Saltfjellet er vesentlig større enn for disse andre registreringene (190 og 178 daa).

Tabell 9 Fordeling av kjerneområdene på verdi, antall og arealer henholdsvis innenfor, dels innenfor og utenfor avgrensede lokaliteter. Andeler (%) av kjerneområder med ulike verdi (for antall og areal) er gitt i kursiv. For alle kjerneområder (Totalt) gjelder andelene fordeling innenfor/utenfor avgrensede lokaliteter. – Distribution of core areas on quality, numbers and areas, inside, partly inside, and outside delimited sites, respectively. Proportions (%) of core areas of different quality (number, area) are given in italics. For all core areas (Totalt) proportions apply to the distribution inside/outside delimited sites.

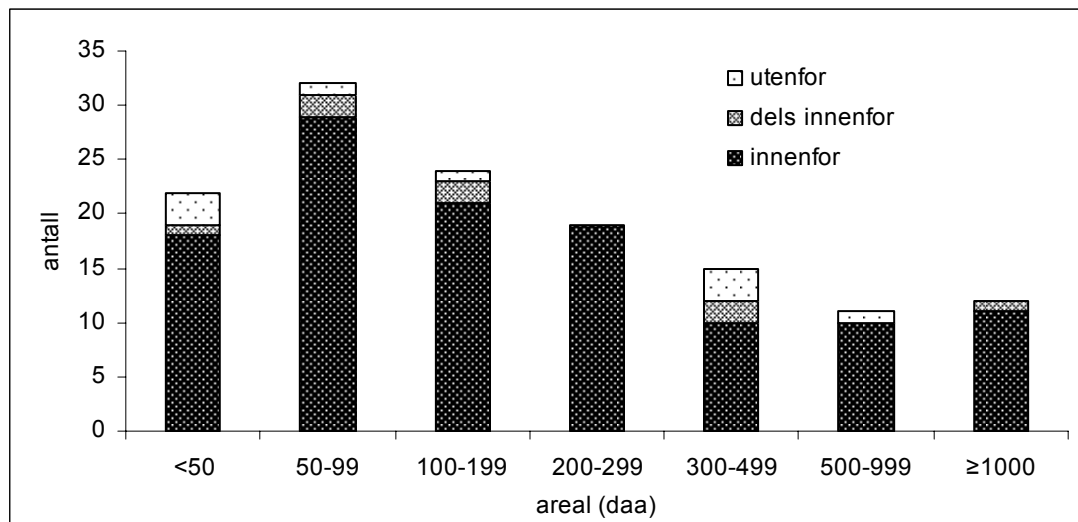
Kjerneområde-verdi	Innenfor avgrensning-er		Dels innenfor av-grensninger		Utenfor avgrensning-er		Totalt	
	antall	areal	antall	areal	antall	areal	antall	areal
A - svært viktig	33	12 560	3	1 820	1	40	37	14 420
%	28	27	38	64	11	2	27	28
B - viktig	56	30 094	2	723	4	1 169	62	31 986
%	47	64	25	25	44	62	46	62
C - lokalt viktig	29	4 124	3	322	4	686	36	5 132
%	25	9	38	11	44	36	27	10
Totalt	118	46 778	8	2 865	9	1 895	135	51 538
%	87	91	6	6	7	4		

Innenfor verneverdige lokaliteter har 33 kjerneområder fått A-verdi (28%), 55 B-verdi (47%) og 29 C-verdi (25%) (jf verdisetting i DN håndbok 13 (DN 2006)). Helt utenfor avgrensede lokaliteter er tilsvarende fordeling 1 med A-verdi (11%), 4 med B-verdi (44%) og 4 med C-verdi (44%). Kjerneområdene innenfor avgrensningene er betydelig større i areal og har vesentlig høyere kvaliteter enn de som ligger utenfor.

A-områdene utgjør omtrent samme andel av kjerneområdene enten vi baserer dette på antall (27%) eller arealet (28%). B-områdene utgjør en vesentlig større andel av arealet enn av antallet kjerneområder (45% av antallet, 62% av arealet), mens det motsatte er tilfellet for C-områdene (27% av antallet, 10% av arealet). Større kjerneområder har altså en tendens til å ha høyere kvalitet (verdi).

Størrelsesfordelingen av kjerneområdene (**figur 1**) viser en overvekt av små områder. Klassen under 200 daa utgjør samlet 58% (78 stk) av alle kjerneområdene. Selv om kjerneområdene utenfor avgrensede lokaliteter med verneverdi er gjennomsnittlig mindre i areal enn kjerneområdene innenfor slike avgrensede lokaliteter, er det ingen vesentlig forskjell i størrelsesfordelingen (det er forholdsvis få kjerneområder som ligger utenfor). Men de største kjerneområdene (≥ 1000 daa) ligger helt eller delvis innenfor avgrensede lokaliteter. Største kjerneområde er K1 i Stordalen (Storfjord, Troms) på 5 001 daa, med K1 i Njemenjaikojohka (Kvæningen, Troms) på 4 782 daa og K1 i Puntadalen (Nordreisa, Troms) på 3 009 daa som de neste. Så store kjerneområder er vesentlig større enn store identifiserte kjerneområder i våre øvrige skogregistreringer på Statskogs eiendommer.

Tretten ulike naturtyper (jf DN håndbok 13) er representert som hovednaturtype i kjerneområdene (**tabell 10**). I tillegg kommer enkelte naturtyper som inngår på mindre arealer innenfor kjerneområdet. Bjørkeskog med høgstauder utgjør hyppigste hovednaturtype (33% av antall områdene, 44% av arealet). Deretter kommer gammel barskog (19% av antall områder, 26% av arealet) og gammel lauvskog (14% av antallet, 17% av arealet). Ellers er det forholdsvis mange, men små kjerneområder med gråor-heggeskog. Øvrige naturtyper dominerer på et fåtall områder med gjennomgående lite areal. En vesentlig høyere andel av kjerneområdene i dette materialet har dominans av ulike typer lauvskog enn i de øvrige registreringene på Statskogs eiendommer.

Figur 1 Antall kjerneområder fordelt på ulike arealklasser (daa) innenfor, dels innenfor og utenfor avgrensede lokaliteter. – Number of core areas distributed on size classes (daa) inside, partly inside and outside delimited sites.

Tabell 10 Fordeling av kjerneområdene på hovednaturtyper (angitt som hovednaturtype for hvert kjerneområde). – Distribution of core areas on main nature types (DN-Håndbok 13, DN 2006), given as the dominant type for each area.

Naturtype	Innenfor av- grensninger		Dels innenfor avgrensninger		Utenfor av- grensninger		Totalt	
	antall	areal	antall	areal	antall	areal	antall	areal
bekkekløft & bergvegg	2	231					2	231
bjørkeskog med høgstauder	35	19 168	5	2 256	4	1 328	44	22 752
gammel barskog	23	13 504			2	103	25	13 607
gammel lauvskog	16	8 088	1	75	2	361	19	8 524
gråor-heggeskog	17	2 609	2	534	1	103	20	3 246
kalkskog	4	967					4	967
kalkrike områder i fjellet	2	354					2	354
rik sumpskog	5	501					5	501
rikmyr	4	257					4	257
kroksjø, flomdammer & me- anderende elveløp	1	207					1	207
dam	1	26					1	26
sørvendt berg & rasmark	5	642					5	642
annen viktig forekomst	3	224					3	224
Totalt	118	46 778	8	2 865	9	1 895	135	51 538

3.7 Bilder fra utvalgte lokaliteter og regioner

På de etterfølgende sidene er det gjengitt utvalgte bilder fra en del av lokalitetene for å illustrere både typiske og spesielle skoglandskap og skogtyper. For en mer komplett bildepresentasjon viser vi til Narin-basen og til de detaljerte lokalitetsbeskrivelsene.

Langvassdalen–Ruffedalen (Gildeskål, Nordland) Gamle furutrær og gadd i Langvassdalen. Fotograf: Kim Abel.

Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn (Steigen, Nordland) Utsikt innover mot Melkevatnet fra lia vest for Sjurvatnet. Vi ser over Melkevasseidet (med kjerneområde 1) mot de rike løvskogsliene under store Hjerthaugen (kjerneområde 5). Detaljfoto viser en rogn med rikt epifyttsamfunn, blant annet lungenever (*Lobaria pulmonaria*) og skrubbenever (*Lobaria scrobiculata*), fra kjerneområde 13 i Kvannvikdalen. Fotograf: Anne Sverdrup-Thygeson

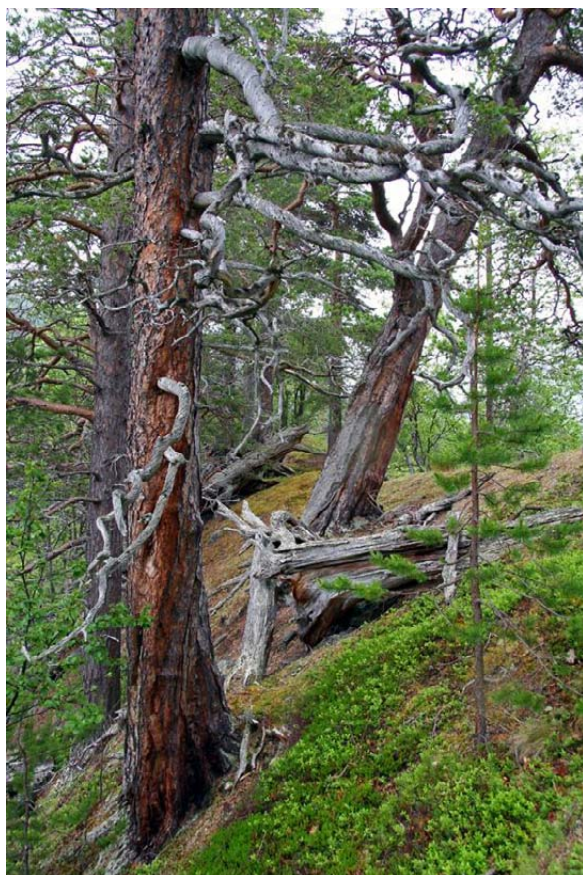
Heggdalen (Lenvik, Troms) Parti fra kjerneområde 2 med grov, flerstammet selje. Typisk for liene i området er urørt høgstaude-storbregneskog med betydelig innslag av selje, rogn og gråor. Fotograf: Jarle Werner Bjerke

Blåberget (Bardu, Troms) er en meget verdifull lokalitet med store arealer gammel, fuktig og rik lauvskog av entype som Troms har spesielt internasjonalt ansvar for. I lavsamfunnet på gamle lauvtrær finnes en meget stor og vellutviklet bestand av fossenever (*Lobaria hallii*) (innfelt). Fotograf: Tom Hellik Hofton

Alappmoen (Målselv, Troms) Flommarkskog med særdeles frodig lungeneversamfunn og stor bestand av fossenever (*Lobaria hallii*). Fotograf: Geir Gaarder

Devdislia (Målselv, Troms) Gammel furuskog, med gamle trær og mye død ved finnes i enkelte av områdene i indre Troms. Karakteristisk her er rike skorpelavsamfunn på grove tørrgreiner, med bl.a. furusotbeger, gråsobeger og vanlig sotbeger. Fotograf: Tom Hellik Hofton

Revelva (Målselv, Troms) Frodig høgstaudeskog i kjerneområde 2. Fotograf: Øystein Røsok

Njemenjaikojohka (Kvænangen, Troms) Fra kjerneområde 1 sett fra Tverrfjellet og østover mot Gåsvatnet.. Fotograf: Karl-Otto Jacobsen

4 Samlet vurdering av verneverdier

4.1 Lokalitetenes inndekning av mangler ved skogvernet

Tabell 11 gir en oversikt over de 62 undersøkte lokalitetenes grad av dekning av mangler ved dagens skogvern. Av disse inneholder 41 areal som dekker inn generelle mangler, mens 46 lokaliteter inneholder arealer med prioriterte skogtyper (jf Framstad et al. 2002, 2003). Mens 16 områder (26%) ikke bidrar til mangeloppfylling, bidrar 20 lokaliteter (32%) i liten grad, 17 lokaliteter (27%) i middels grad og 9 lokaliteter (15%) i stor grad til å dekke inn mangler ved skogvernet. For å bidra til å dekke manglene ved dagens skogvern vil det være mest effektivt å prioritere de lokalitetene som dekker slike mangler godt, dvs lokaliteter med stor eller middels grad av inndekning (42% av lokalitetene).

Det er rimelig samsvar mellom verneverdi og grad av mangeloppfylling, i det alle lokalitetene uten klar verneverdi (–) og noen av *-lokalitetene ikke anses å bidra til å dekke mangler i skogvernet. De fleste lokalitetene som bidrar til liten oppfylling av mangler, er *-lokaliteter og noen **-lokaliteter, mens de med middels grad av mangeloppfylling i hovedsak er **-lokaliteter, og de med stor grad av mangeloppfylling er **- og ***-lokaliteter (med unntak av Sørkletten *).

4.1.1 Generelle anbefalinger og prioriteringer

Mangelanalysen har 5 punkter med generelle prioriteringer som anbefales høyt prioritert i det det videre skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003). I tillegg kommer "internasjonalt ansvar", som vi har valgt å splitte ut som eget punkt. **Tabell 12** gir en oppsummering av hvor mange lokaliteter som dekker inn de ulike generelle manglene og i hvilken grad. Merk at siden Statskog-eiendommene i Nordland og Troms i hovedsak ligger i nordboreal og alpin vegetasjonssone, vil eiendommene ikke kunne bidra til å dekke inn mangler knyttet til lavereliggende skog i "sørlige" vegetasjonssoner (boreonemoral og sørboreal sone).

"**Intakte forekomster av rike skogtyper**" er den mangelen som i større eller mindre grad dekkes inn i flest lokaliteter. Rike skogtyper inngår i 36 lokaliteter og omfatter både små og store lokaliteter. Rike skogtyper dekker her et vidt spekter av skog, både tørre og fuktige typer. Samlet sett omfatter rike skogtyper rundt 9% av totalt registrert areal (jf **tabell 8**). Det meste utgjøres imidlertid av nokså ordinære høgstaudebjørkeskoger (6,5%), mens mer verdifulle bekkeløfter, gråor-heggeskoger, kalkskoger og rike sumpskoger utgjør ca 2,5%. Lokalitetene som oppfyller denne mangelen, er nokså jevnt fordelt over undersøkelsesområdet, med unntak av lokalitetene på Senja som ikke bidrar til å dekke rike skogtyper.

"**Større arealer urskogspreg/skog under naturlig dynamikk**" er registrert for 15 lokaliteter. Her inngår i hovedsak middels til store lokaliteter (3–26 km²), spredt over det meste av undersøkelsesområdet. De fleste av lokalitetene (12 av 15) er angitt å ha middels til stor grad av dekning av mangler ved skogvernet og omfatter 3 av 4 lokaliteter med høyest verneverdi (***). Alle lokalitetene oppfyller andre mangler i tillegg til urskogspreg/skog under naturlig dynamikk. Trolig varierer graden av dekning av slik skog fra større helhetlige skogområder under naturlig dynamikk i mer utilgjengelige deler av indre Troms til mer fragmenterte forekomster i de ytre områdene.

"**Store områder**" er i større eller mindre grad oppfylt for 8 lokaliteter. Disse dekker et samlet areal på ca 194 km², dvs 33% av det totale arealet verneverdige lokaliteter. Her inngår både lokaliteter der punktet bare er oppfylt om en ser lokaliteten i sammenheng med tiliggende areal, og store lokaliteter som tilfredsstiller kriteriet alene. Storvatnet (Steigen), Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn (Ballangen), Heggdalen (Lenvik), Puntadalen (Nordreisa) og Njemenjaikojohka (Kvænangen) oppfyller dette punktet i betydelig grad, alle med minst 10 km² skogdekt areal (men neppe i særlig stor grad som produktiv skog). Straumvatnet (Steigen) oppfyller krit-

Tabell 11 Samlet vurdering av i hvilken grad (ingen, liten, middels eller stor) hver av de undersøkte lokalitetene bidrar til å dekke viktige mangler ved etablerte skogvernområder og hovedtype av mangler som dekkes. Mangler/skogtyper i parentes er mangler som er dårligere dekket enn lokalitetens totale grad av mangeloppfylling. – Overall assessment of to what degree (no, little, medium or great) each of the investigated sites covers identified gaps in current forest protection and the main types of gaps covered. Types of gaps in parentheses are gaps which are covered to a lesser degree than the total degree of gap coverage.

Lokalitet	Fy	Areal	Verdi	Grad	Generelle mangler	Skogtyper
Bakken	No		–	ingen	–	–
Erfjordbotn	No	3 172	*	ingen	–	–
Fiskosura	No	349	**	stor	rike skogtyper	høgstaudeskog
Fuglevassbotn	No	1 504	**	middels	rike skogtyper	høgstaudeskog
Gjerfallmoen	No		–	ingen	–	–
Kistebotn	No	761	*	liten	–	høgstaudeskog
Langvassdalen– Ruffedalen	No	15 413	**	middels	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	høgstaudeskog, urskogspreget furuskog
Melkevatn– Hjertvatn– Børsvatn	No	71 765	***	stor	rike skogtyper, storområde	høgstaudeskog, boreal lauvskog (inkl. mellomboreal bjørkeskog)
Norddalen	No	9 391	**	middels	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	urskogspreget furuskog, høgstaudeskog, mellomboreal bjørkeskog
Olalemmen	No	9 894	**	middels	rike skogtyper	høgstaudeskog, boreal lauvskog (inkl. mellomboreal bjørkeskog)
Rago (utvidelse)	No	4 622	*	middels	–	furuskog på breelvedesedimenter, høgstaudeskog
Sagvassdalen	No	21 248	**	liten	rike skogtyper	høgstaudeskog (bjørk), furuskog på breelvsedimenter
Storvatnet	No	30 405	**	middels	rike skogtyper, storområde	høgstaudeskog, gråorheggeskog
Straumfjordvatnet	No	7 064	**	middels	rike skogtyper, storområde sammen med Storvatnet	høgstaudeskog, gråorheggeskog
Strindvatnet– Femtvasslia	No	11 968	*	liten	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	høgstaudeskog, urskogspreget furuskog
Tollåga	No	1 803	**	liten	rike skogtyper, (rødlistearter)	bekkekløft, boreal lauvskog (osp), (kalkskog)
Abojohka	Tr		–	ingen	–	–
Alappmoen	Tr	434	**	middels	rike skogtyper, rødlistearter	rik sumpskog, flommarksskog,
Blåberget	Tr	4 640	***	stor	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk, rødlistearter, internasjonalt ansvar	boreal lauvskog, høgstaudeskog
Blåfjell	Tr	3 411	*	liten	–	høgstaudeskog
Breivikelva– Nymoen	Tr	372	**	liten	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	flommarksskog, sumpskog
Devdislia	Tr	6 178	***	stor	rødlistearter, rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	kalkskog (mineralrik furuskog), boreal lauvskog, urskogspreget furuskog, flommarksskog, høgstaudeskog
Dødesskogen	Tr	15 202	*	liten	–	høgstaudeskog
Gjøvarden	Tr	1 405	*	liten	rike skogtyper	høgstaudeskog
Haski	Tr		–	ingen	–	–
Heggdalen	Tr	25 941	**	middels	storområde (potensiell utvidelse vestover), urskog/ nat. dynamikk, rødlistearter (vilt)	høgstaudeskog, urskogspreget furuskog, kystbjørkeskog
Innervikselva	Tr		–	ingen	–	–
Jammerdal– Bærdal	Tr	920	*	liten	rødlistearter, rike skogtyper	kalkskog,
Jøvik	Tr	16 791	**	middels	storområde (spesielt i sammenheng med Ånder-	høgstaudeskog, urskogspreget furuskog, kystbjør-

Lokalitet	Fy	Areal	Verdi	Grad	Generelle mangler	Skogtyper
Lavangsvatnet nord	Tr	366	**	stor	dalen NP), urskog/nat. dynamikk	keskog
Lavka–Dalmunningen	Tr		–	ingen	rike skogtyper, rødlistearter	høgstaudeskog
Leina–Maisa	Tr	75 011	*	ingen	–	–
Leirfallbekken	Tr	490	*	liten	rike skogtyper	boreal lauvskog, rik sumpskog, furuskog på breelvsedimenter
Lindovara	Tr	5 077	**	liten	(rødlistearter), rike skogtyper	urskogpreget furuskog
Mortenelva	Tr	88	*	ingen	–	–
Njemenjaikojohka	Tr	15 501	**	middels	storumråde, rødlistearter, rike skogtyper	høgstaudeskog, flommarksskog
Nordbotnflata	Tr		–	ingen	–	–
Nylund	Tr	374	*	liten	rike skogtyper	rik sumpskog, flommarksskog,
Oksfjorddalen	Tr	5 695	**	middels	rike skogtyper, urskog/nat. dynamikk, rødlistearter	høgstaudeskog
Ostervatnet–Leirdalen	Tr	6 744	*	ingen	–	–
Puntadalen	Tr	22 219	*	liten	storumråde	bekkekløft, urskogpreget furuskog
Ramneberget	Tr	436	*	liten	rike skogtyper,	høgstaudeskog, gråor/heggeskog
Revelva	Tr	3 279	***	stor	urskog/nat. dynamikk, rike skogtyper, internasjonalt ansvar	urskogpreget furuskog, gråor-heggeskog i indre Troms, høgstaudeskog, bekkekløft
Rydningstverrelva	Tr	584	**	stor	rike skogtyper, rødlistearter	høgstaudeskog, gråor-heggeskog i indre Troms
Rydningstverrelvia	Tr	1 304	**	stor	rike skogtyper, rødlistearter	høgstaudeskog, gråor-heggeskog i indre Troms
Rødbergan	Tr		–	ingen	–	–
Sanddalen–Divielva	Tr	23 358	**	middels	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	høgstaudeskog, urskogspreget furuskog, gråor-heggeskog i indre Troms
Sarevuopmi	Tr	84 748	*	–	–	–
Skardet	Tr	11 094	**	middels	rike skogtyper, rødlistearter	høgstaudeskog, gråor-heggeskog i indre Troms
Skjeggfjellet	Tr	6 878	*	liten	rødlistearter	høgstaudeskog
Skjelbekken	Tr	3 935	**	liten	rike skogtyper	høgstaudeskog, rik sumpskog
Stordalen	Tr	13 587	**	middels	rike skogtyper, urskog/nat. dynamikk	høgstaudeskog, gråor-heggeskog
Storøya	Tr	568	*	liten	rike skogtyper	høgstaudeskog, boreal lauvskog (osp)
Sørdalen	Tr	7 681	**	middels	rike skogtyper, urskog/ nat. dynamikk	høgstaudeskog
Sørkletten	Tr	596	*	stor	rike skogtyper	høgstaudeskog
Trolldalen–Kaperdalen	Tr	4 743	*	liten	storumråde (sammen med Ånderdalen NP og Vardnesmyra NR), urskog/nat. dynamikk	høgstaudeskog, kystbjørkeskog
Tromdalen	Tr	3 418	*	ingen	–	–
Tverrelvdalen	Tr	12 671	**	liten	rike skogtyper	høgstaudeskog (bjørk)
Tverrfjorden	Tr		–	ingen	–	–
Vaddas	Tr	7 948	*	middels	rike skogtyper, urskog/nat. dynamikk, (rødlistearter)	høgstaudeskog, gråor-heggeskog,
Vassdalen	Tr		–	ingen	–	–
Veltvatnet	Tr	1 641	*	liten	–	høgstaudeskog

Tabell 12. Undersøkte lokaliteters grad av inndekking av prioriterte generelle mangler ved skogvernet, fordelt på antall områder. – Degree of coverage for investigated sites of main gaps in today's forest protection, by number of sites.

Kriterium	Ingen	Liten	Middels	Stor	Totalt
Samlet mangeloppfylingsgrad	16	20	17	9	62
Rike skogtyper		13	14	9	36
Urskog / skog under naturlig dynamikk		3	9	3	15
Storområde (evt. med tilgrensende areal)		2	5	1	8
Viktige forekomster av rødlistearter		4	6	5	15
Internasjonale ansvarstyper*				2	2

* inkluderer bekkekløft, boreal regnskog, oseanisk granskog, rik oseanisk lauvskog og særegne kalkskogstyper.

eriet om man ser lokaliteten i sammenheng med Storvatnet, mens Trollaldalen–Kaperdalen og Jøvik (Tranøy) oppfyller punktet i sammenheng med Ånderdalen nasjonalpark og andre nærliggende verneområder. Leina–Maisa og Sarevuopmi i indre del av Bardu anses ikke å oppfylle spesielle mangler ved skogvernet siden de i hovedsak bare inneholder triviell skog og er betydelig påvirket av reinbeite. Disse lokalitetene er imidlertid svært store (hhv 75 og 85 km²) og har et betydelig areal med skog (hhv 41 og 43 km²). De vil dermed kunne bidra til å sikre store sammenhengende villmarksområder, ikke minst i tilknytning til Øvre Dividalen nasjonalpark.

”**Viktige forekomster av rødlistearter**” anses som oppfylt i større eller mindre grad for 15 lokaliteter, men for 3 av disse bare i begrenset grad. Det er særlig Devdislia (Målselv) som skiller seg ut med et høyt antall registrerte rødlistearter (jf **vedlegg 2**) og høy anslått verdi for artsmangfold generelt. Også Blåberget (Bardu) oppfyller denne mangelen i stor grad og har høy verdi for artsmangfold, men færre registrerte rødlistearter. Generelt er det svak sammenheng mellom antall registrerte rødlistearter og vurderingene av lokalitetenes viktighet for rødlistearter, noe som kan skyldes heterogen registrering av rødlistearter (jf kap. 4.2).

”**Internasjonale ansvarstyper**” er skilt ut som eget punkt i lys av DNes overordnede prioriteringer (jf kap. 2.3). Bare 2 lokaliteter, Blåberget (Bardu) og Revelva (Målselv), bidrar til å oppfylle dette punktet. Begge bidrar til å dekke behovet for urskog/skog under naturlig dynamikk, og Revelva har også den prioriterte skogtypen bekkekløft. Begge er også viktige lokaliteter for å ivareta forekomster av rik boreal lauvskog, skogtyper som Norge kan sies å ha et særlig ansvar for, selv om de ikke er spesifikt nevnt i DNes liste (jf kap. 2.3). Det er også flere andre lokaliteter som i større eller mindre grad bidrar med skog under naturlig dynamikk, f.eks. Devdislia (Målselv). Ellers er prioriterte skogtyper bare representert i begrenset grad.

4.1.2 Regionale anbefalinger og prioriteringer (spesielle skogtyper)

Lokalitetene dekker i ulik grad forskjellige spesielle skogtyper (**tabell 11**). For mangler knyttet til **vegetasjonstyper** gjelder dette høgstaudeskog (38 lokaliteter), gråor-heggeskog (10), flommarkskog (4), sumpskog (5) og kalkskog (3). For **skogtilstand** er det urskogspreget furuskog (10), og for **særegne skogtyper** er det bekkekløft (2), boreal lauvskog (7), kystbjørkeskog (3) og furuskog på breelvsedimenter (3). Altså er det særlig lokalitetenes rike vegetasjonstyper som bidrar til å dekke mangler mht skogtyper, men det er også en del lokaliteter med urskogspreget furuskog. For øvrig er det mindre grad av mangelinndekking for spesielle rike skogtyper i lokalitetene registrert i 2006 i forhold til i 2005.

4.2 Lokalitetenes dekning av kartlagt artsmangfold

Tabell 13 viser alle påviste rødlistearter fordelt på antall lokaliteter per fylke, mens **vedlegg 2** lister opp rødlisteartene i hver enkelt lokalitet.

Tabell 13 Rødlistearter påvist i de undersøkte lokalitetene, med antall funnlokaliteter pr fylke (jf vedlegg 2 for full oversikt). Rødlistestatus følger siste offisielle rødliste (Kålås et al. 2006). Fylker: No Nordland, Tr Troms. – Red-listed species known from the investigated sites, with number of find localities per county (cf appendix 2 for a full list). Red-list categories follow the latest official Norwegian Red List (Kålås et al. 2006). Counties: No Nordland, Tr Troms.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste	No	Tr	Totalt
Karplanter	<i>Beckwithia glacialis</i>	Isssoleie	NT		1	1
Karplanter	<i>Botrychium boreale</i>	Fjellmarinøkkel	NT		2	2
Karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT		6	6
Karplanter	<i>Carex lapponica</i>	Lappstarr	NT		1	1
Karplanter	<i>Comastoma tenellum</i>	Småsøte	NT		1	1
Karplanter	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT		3	3
Karplanter	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	Engmarihand	NT		1	1
Karplanter	<i>Epipogium aphyllum</i>	Huldreblom	NT		2	2
Karplanter	<i>Eriophorum brachyantherum</i>	Gulmyrull	NT		1	1
Karplanter	<i>Gentianella amarella</i>	Bittersøte	NT		1	1
Karplanter	<i>Gentianella campestris</i>	Bakkesøte	NT	1		1
Karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	3	13	16
Karplanter	<i>Pedicularis hirsuta</i>	Lodnemyrklegg	NT		1	1
Karplanter	<i>Primula scandinavica</i>	Fjellnøkleblom	NT		1	1
Karplanter	<i>Ranunculus nivalis</i>	Snøsoleie	NT		2	2
Karplanter	<i>Sagina caespitosa</i>	Stuttsmåarve	NT		1	1
Karplanter	<i>Saxifraga foliolosa</i>	Grynsildre	NT		1	1
Karplanter	<i>Zannichellia palustris</i>	Vasskrans	VU		1	1
Makrolav	<i>Cladonia parasitica</i>	Furuskjell	NT		1	1
Makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	1	10	11
Skorpelav	<i>Chaenotheca gracilentia</i>	Hvithodenål	NT		4	4
Skorpelav	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	1	2	3
Skorpelav	<i>Cyphelium pinicola</i>	Furusotbeger	NT	1	2	3
Skorpelav	<i>Microcalicium ahlneri</i>	Rotnål	NT		2	2
Skorpelav	<i>Physconia detera</i>	Brundogglav	NT		1	1
Skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT		14	14
Skorpelav	<i>Chaenotheca laevigata</i>	Taiganål	VU		1	1
Skorpelav	<i>Collema occultatum</i>	Skorpeglye	VU	1	1	2
Skorpelav	<i>Cyphelium inquinans</i>	Gråsobtbeget	VU		2	2
Vedboende sopp	<i>Anrodia primaeva</i>		CR		1	1
Vedboende sopp	<i>Haploporus odoros</i>	Nordlig aniskjuka	EN		1	1
Vedboende sopp	<i>Anrodia albobrunnea</i>	Brun hvitkjuke	NT	1	2	3
Vedboende sopp	<i>Anrodia pulvinascens</i>	Ospenhvitkjuke	NT	1		1
Vedboende sopp	<i>Ceraceomyces borealis</i>		NT		1	1
Vedboende sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	2	5	7
Vedboende sopp	<i>Gloiodon strigosus</i>	Skorpepiggsopp	NT		1	1
Vedboende sopp	<i>Lentinellus vulpinus</i>	Rynkesagsopp	NT		2	2
Vedboende sopp	<i>Odontium romellii</i>	Taigapiggsopp	NT		2	2
Vedboende sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	1	3	4
Vedboende sopp	<i>Phlebia cornea</i>	Hornskinn	NT	1	1	2
Vedboende sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	5	5	10
Vedboende sopp	<i>Trichaptum laricinum</i>	Lamellfiolkjuke	NT		1	1
Vedboende sopp	<i>Oligoporus lateritius</i>		VU		2	2
Vedboende sopp	<i>Skeletocutis stellae</i>	Taigakjuke	VU		1	1
Jordboende sopp	<i>Kavinia alboboviridis</i>	Grønnlig narrepiggsopp	NT		1	1
Jordboende sopp	<i>Sarcodon leucopus</i>	Glatt storpigg	NT	1		1
Jordboende sopp	<i>Amanita friabilis</i>	Orefluesopp	VU	1		1
Bløtdyr	<i>Margaritifera margaritifera</i>	Elvemusling	VU		1	1
Fugler	<i>Aquila chrysaetos</i>	Kongeørn	NT		3	3
Fugler	<i>Buteo lagopus</i>	Fjellvåk	NT		4	4
Fugler	<i>Cygnus cygnus</i>	Sangsvane	NT		1	1
Fugler	<i>Lanius excubitor</i>	Varsler	NT		2	2
Fugler	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Bøksanger	NT		1	1
Fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	2	5	7
Fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	VU		4	4
Fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU		6	6
Pattedyr	<i>Lutra lutra</i>	Oter	VU		1	1
		antall funnlokaliteter		23	136	159
		antall rødlistearter		15	53	57

Tabell 14 Antall registrerte rødlistearter i undersøkte lokaliteter, fordelt på artsgrupper, fylker og rødlistekategorier. – Number of red-listed species found in the investigated sites, distributed on ecological/taxonomical groups, counties and red-list categories.

Artsgruppe	CR – Kritisk truet	EN – Sterkt truet	VU – Sårbar	NT – Nær truet	Totalt
Karplanter			1	17	18
Makrolav			1	1	2
Skorpelav			3	6	9
Vedboende sopp	1	1	2	11	15
Jordboende sopp			1	2	3
Bløtdyr			1		1
Fugler			2	6	8
Pattedyr			1		1
Alle grupper	1	1	12	43	57
Nordland			3	12	15
Troms	1	1	11	40	53

Det ble totalt registrert 57 rødlistearter med godt over 1000 funn. Antall rødlistelokaliteter (definert som én avgrenset lokalitet med én rødlisteart) er 159. Antall funn er ikke nøyaktig siden enkelte arter bare er angitt som forekomst eller som "flere", "mye" innen et område. Det er som forventet funnet flest rødlistearter i kategorien nær truet (NT) og nest mest i kategorien sårbar (VU) (**tabell 14**) (jf Kålås et al. 2006). Men det er også funnet et par rødlistearter i de høyeste truetetskategoriene (CR, EN). Fordelingen av funnene på fylker reflekterer i stor grad antall undersøkte lokaliteter og deres areal.

Det er særlig to nærliggende lokaliteter i Dividalen (Målselv) som peker seg ut med et forholdsvis stort antall funn av rødlistearter: Devdislia med 24 og Sanddalen–Divielva med 14 arter. Også i Skardet (Balsfjord) og Skjeggfjellet (Målselv) ble det funnet en god del rødlistearter (8 i hver). Ellers er funnene mer fåtallige.

I forhold til undersøkt areal er antall artsfunn fra disse lokalitetene nord for Saltfjellet lavere enn for tidligere undersøkelser på Statskogs eiendommer. I noen grad kan dette reflektere en generell trend mot mer artsfattige miljøer i nordlig sammenliknet med sørlig skog, eller at lokalitetene nord for Saltfjellet ut fra naturforhold eller påvirkning er mer artsfattige enn lenger sør. Ellers har registreringen av artsfunn trolig vært mer ujevn for lokalitetene nord for Saltfjellet enn i øvrige undersøkelser på statsgrunn. Dette kan skyldes forskjeller i registrantenes ekspertise for aktuelle artsgrupper, at noen lokaliteter ble undersøkt svært sent på høsten (for 3 lokaliteter gjenstår å undersøke arealer med særlig potensial for rødlistearter), samt at ikke alle artsfunn ennå er lagt inn i Narin (og dermed ikke kommer med i oversikten her). Generelt er trolig de fleste lokalitetene i Bardu og Målselv, samt en del av lokalitetene i sørlige Troms og i Nordland nokså sammenliknbare med tidligere registreringer av arter, mens øvrige lokaliteter i Troms neppe har hatt tilsvarende innsats rettet mot signalarter innen lav og sopp. Ut fra slike sannsynlige ulikheter i artsregistreringer mellom lokalitetene synes det ikke hensiktsmessig med noen detaljert gjennomgang av artsfunnenes betydning. Vurderingene av lokalitetenes verdi for artsmangfoldet må i større grad baseres på generelle vurderinger av kvalitetene ved artenes mulige leveområder, knyttet til naturforhold og påvirkningsgrad.

4.3 Lokalitetenes verneverdier i regional sammenheng

De undersøkte lokalitetene strekker seg fra Gildeskål i Nordland til Kvæangen i Nord-Troms og favner en betydelig naturgeografisk variasjon (jf kap. 3.3). Selv om disse lokalitetene ikke er et representativt utvalg av skog i landsdelen, dekker de ulike deler av naturvariasjonen slik at det kan være hensiktsmessig å diskutere deres verneverdier i en regional sammenheng.

Sør-Salten

I kommunene Gildeskål, Beiarn og Saltdal har vi undersøkt en håndfull lokaliteter som varierer i størrelse og naturgeografisk beliggenhet. Langvassdalen–Ruffedalen i vest er et forholdsvis stort område med oseanisk preg. Størrelsen, noe innslag av rike skogtyper og mindre utpostlokaliteter av gammel furu tilsier at lokaliteten er interessant i vernesammenheng selv om den ellers er preget av nokså glissen lauvskog og betydelig påvirkning. Det nærliggende foreslåtte Sundsfjordfjella verneområde kan ha tilsvarende kvaliteter, trolig med mer rik vegetasjon (men generelt mer høytliggende). De tre øvrige lokalitetene i Sør-Salten er forholdsvis små. Fiskosura og Tollåga i Beiardalen er preget av noe påvirkning, men med god dekning av rike vegetasjonstyper og velutviklet furuskog (Tollåga). Lokalitetene kan fungere som viktige spesialområder for slike skogtyper som ellers ikke er dekket i området. Bakken i Saltdal anses som helt uinteressant i vernesammenheng.

Nord-Salten

Vi har undersøkt to lokaliteter i Sørfold, Gjerfallmoen som ikke anses å ha vernekvaliteter, og utvidelse av Rago nasjonalpark. Sistnevnte inneholder furuskog på breelvsedimenter og innslag av kalkbjørkeskog, kvaliteter som supplerer verneverdiene i Rago nasjonalpark. I Steigen er Storvatnet og Straumfjordvatnet to store og varierte lokaliteter med veldefinerte landskapsrom og viktige innslag av frodig høgstaudekog og furuskog under naturlig dynamikk. Sagvassdalen og Strindvatnet–Femtvasslia i Hamarøy er to andre store lokaliteter med variert og typisk skognatur for regionen. Sagvassdalen er størst og mest intakt av disse, med innslag av høgstaudekog og furuskog på breelvsedimenter. Strindvatnet–Femtvasslia er mer påvirket, med mindre innslag av produktiv lauvskog og kontinuitetspreget skog. Alle de fire lokalitetene i Steigen og Hamarøy utgjør store og varierte områder som kan bidra til bevaring av helhetlig skognatur som ikke er dekket opp av eksisterende verneområder i denne regionen. Ved intern prioritering bør Storvatnet og Sagvassdalen prioriteres framfor de to andre.

Ofoten

I Ballangen kommune har vi undersøkt to større og tre små lokaliteter. Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn er en meget stor og variert lokalitet med stort innslag av rike vegetasjonstyper i et oseanisk klima. Olalemmen er vesentlig mindre i areal og dermed mindre variert, men ellers med flere av de samme kvalitetene knyttet til rike vegetasjonstyper. I to av de mindre lokalitetene (Fuglevassbotn, Kistebotn) er verdiene i hovedsak knyttet til innslag av rikere skogtyper, men begge er også en del påvirket av hhv hyttebygging og hogst/plantefelt. Erfjordbotn inneholder mer trivielle skogtyper, men er lite påvirket med klare landskapskvaliteter. Norddalen i Narvik er et middels stort område (som Olalemmen) preget av dødvedrik, grov furuskog og variert bjørkeskog med innslag av frodig høgstaudevegetasjon. Spesielt Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn, Olalemmen og Norddalen vil her kunne gi vesentlige bidrag til vern av større, varierte naturområder. De øvrige lokalitetene vil ha mer marginal verdi.

Senja

På Senja har vi vurdert to store og tre middels store lokaliteter. De viktigste verneverdiene knytter seg til de to største lokalitetene. Heggdalen i Lenvik er det største området med betydelig variasjon i naturforhold, fra frodig høgstaudekog, flommark- og sumpskog til mer ordinær bjørkeskog og innslag av furu. Deler av området er påvirket av eldre og nyere hogstinngrep, og mange av naturverdiene knytter seg til andre naturtyper enn skog. Jøvik i Tranøy er også et stort område med stor variasjon i treslag og betydelig innslag av frodig kystlauvskog. Trolldalen–Kaperdalen (Tranøy) domineres av artsfattig bærlyng- og blåbærskog med bjørk og furu og har få innslag av rikere eller spesiell vegetasjon (flommarkskog), men derimot omfattende eldre og nyere hogstinngrep. Jøvik og Trolldalen–Kaperdalen grenser til Ånderdalen nasjonalpark og vil kunne være en naturlig utvidelse av denne. Ostervatnet–Leirdalen (Torsken) og Tromdalen (Berg) ligger lenger vest på Senja og gjennomgående noe høyere enn de øvrige lokalitetene. De karakteriseres av fattige bjørkeskogstyper, med kun få innslag av rikere vegetasjon i enkelte kjerneområder. Til gjengjeld er det få menneskelige inngrep i disse lokalitetene, med unntak for det regulerte Ostervatnet og noen hytter i tilknytning til dette.

Rike lauvskoger i Sør- og Midt-Troms

I Sør- og Midt-Troms (fra Harstad til Målselv) har vi undersøkt 11 i hovedsak små og lavereliggende lokaliteter, der 8 er tilknyttet "rike lauvskoger i Troms" (Alappmoen, Blåberget, Lavangsvatnet nord, Nylund, Ramneberget, Rydningstverrelva, Rydningstverrelvli, Storøya) og 3 er ordinære Statskog-områder (Blåfjell, Leirfallbekken, Mortenelva). To av disse lokalitetene (Blåberget, Blåfjell) er middels store (hhv 4,6 og 3,4 km²) og strekker seg opp i lavalpin sone. Alle lokalitetene har betydelige innslag av rikere vegetasjonstyper (rik liskog, gråor-heggeskog, høgstaudebjørkeskog), men Leirfallbekken og Storøya har et sterkere innslag av furuskog (55-60%).

De nordlige delene av Nordland og sørlige og midtre delene av Troms har velutviklete forekomster av rike, boreal lauvskogstyper med til dels klar oseanisk innflytelse. Dels dreier dette seg om flommarkskoger knyttet til elvene i de store dalførene i Troms, dels til rike lisideskoger med gråor-heggeskog, selje og rogn på egnete lokaliteter med gunstig jordsmonn og lokalklima. Velutviklete artsrike lavsamfunn er knyttet til lauvtrærne. Dette er skogtyper som Norge kan sies å ha et internasjonalt ansvar for, siden slike utforminger trolig har sin hovedutbredelse her.

De 11 lokalitetene vi diskuterer her, dekker i særlig grad nettopp slike skogtyper. Blant disse framstår Blåberget som et spesielt verdifullt område med store kvaliteter knyttet til lite påvirket og artsrik høgstaude-liskog, gunstig lokalklima og meget velutviklete lavsamfunn på lauvtrærne, med stor forekomst av fossenever. Blant de øvrige har også Rydningstverrelvli frodig høgstaude-liskog og en velutviklet lavflora. Alappmoen og Rydningstverrelva er mindre områder med velutviklet flommarkskog og leveområder for fossenever. Selv om øvrige lokaliteter også har innslag av rike lauvskogstyper, representerer de i hovedsak eksempler på mer ordinære lokale forekomster. Av disse er Lavangsvatnet nord mest interessant med velutviklet kalkskog og rik sumpskog på et forholdsvis lite område. Selv om våre undersøkte lokaliteter inneholder viktige forekomster av rik lisideskog og flommarkskog, er det neppe tvil om at flere viktige forekomster finnes i regionen. Selv om flere av de øvrige lokalitetene i midtre Troms (jf under) også har til dels betydelige innslag av slike rike lauvskogstyper, anser vi at de undersøkte lokalitetene gir en utilstrekkelig dekning spesielt for flommarkskog.

Øvrige lokaliteter i Midt-Troms

I midtre og indre deler av kommunene Bardu, Målselv og Balsfjord har vi undersøkt 10 i hovedsak middels til store lokaliteter (Devdislia, Dødesskogen, Revelva, Sanddalen–Divielva, Skardet, Skjeggfjellet, Skjelbekken, Sørдалen, Tverrelvdalen, Vassdalen) og to mindre lokaliteter (Sørkletten, Veltvatnet), i tillegg til Stordalen i Storfjord kommune (som det er naturlig å diskutere her). De fleste av lokalitetene dekker en betydelig høydegradient og har tyngdepunktet i nordboreal sone; 7 av dem har også til dels stor andel av arealet i mellomboreal sone. Rike lauvskogstyper utgjør en betydelig andel i de fleste av dem (unntatt Dødesskogen og Vassdalen) og 7 har større eller mindre innslag av furuskog. Dels som følge av sin størrelse har de fleste lokalitetene betydelig variasjon i naturforholdene (unntatt de mindre Sørkletten og Veltvatnet), og med unntak av Dødesskogen, Skjeggfjellet, Sørkletten, Vassdalen og til dels Skardet har de også brukbar tilstand for død ved og gamle trær.

Devdislia og Revelva har en kombinasjon av gunstige naturforhold (rikhet, variasjon) og skogtilstand (død ved, gamle trær) som gir dem nasjonal verneverdi (blant de få lokalitetene med slik verdi i dette materialet). For Devdislia er verdiene særlig knyttet til gammel furuskog og store ospeholt, med spesielt stort artsmangfold. Revelva representerer både frodig gråor-heggeskog med velutviklete lavsamfunn og gammel furuskog under naturlig dynamikk med stort potensial for særpregede artsmangfold. Av de øvrige lokalitetene peker Skardet seg ut som et forholdsvis stort og variert område med høyt innslag av rike vegetasjonstyper, men med lite død ved og gammel skog. Sanddalen–Divielva har viktige forekomster av urskogspreget furuskog og innslag av rikere vegetasjonstyper. Skjelbekken er en middels stor lokalitet med moderate kvaliteter knyttet til rik lauvskog og furuskog. Stordalen og Sørдалen er bratte daler med rasmark, god variasjon i ulike lauvskogstyper, innslag av rik vegetasjon og en del død ved.

Tverrelvdalen er et lite berørt dalføre med ulike bjørkeskogstyper, inkludert store arealer frodig høgstaudeskog. De øvrige lokalitetene er mindre rike (Skjeggfjellet, Veltvatnet) eller mer påvirket og uten særlig død ved eller gamle trær (Sørkletten, Skjeggfjellet) og har dermed svakere potensial for biologisk mangfold. De fungerer i hovedsak som eksempler på variasjon i lokal skognatur. Ellers har Dødesskogen interesse som en stor, intakt dal med fjellbjørkeskog, mens Vassdalen bare har fattig og usammenhengende fjellbjørkeskog uten klare naturverdier.

Innerst i Bardu er to svært store lokaliteter undersøkt: Sarevuopmi og Leina-Maisa. Disse ligger i nordboreal og lavalpin sone og er preget av ordinær fjellbjørkeskog, med mindre innslag av noe rikere vegetasjon. Lokalitetene har få kvaliteter av betydning for biologisk mangfold i skog, og naturverdiene knytter seg i hovedsak til deres størrelse og ev. villmarkspreg. Reindriften har imidlertid satt tydelige spor på vegetasjonen, og en del tilknyttete fysiske inngrep reduserer villmarkspreg.

Nord-Troms

I kommunene Storfjord, Nordreisa, Kvæningen og Tromsø har vi undersøkt 15 lokaliteter. Breivikelva–Nymoen i Tromsø kommune (vest for Beivikeidet) er en liten "rik lauvskog"-lokalitet dominert av gråor-hegg flommarkskog med mye død ved, til dels grove trær og en middels rik lavflora. Lokaliteten bidrar til å dekke litt av de klare vernebehovene for slik skog.

Tre lokaliteter ligger i Skibotndalen i Storfjord kommune (Haski, Jammerdal–Bærdal, Lavka–Dalmunningen). Av disse har bare Jammerdal–Bærdal visse naturverdier knyttet til rikere vegetasjon og kjente forekomster av arter på kalkholdig grunn, men lokaliteten domineres av yngre furuskog og osp og har diverse inngrep fra militær aktivitet. Lokalitetene Haski og Lavka–Dalmunningen er ikke ansett å ha klare naturverdier, på grunn av triviell vegetasjon, manglende habitatelementer og artsfunn, samt betydelige inngrep (Lavka–Dalmunningen).

I Nordreisa ligger tre lokaliteter knyttet til "rike lauvskoger" ut mot kysten (Rødbergan, Gjøvarden, Oksfjorddalen), samt en Statskog-lokalitet litt lenger inne (Vaddas). Trass i betydelig hogstpåvirkning er Gjøvarden vurdert som interessant ut fra sin rike vegetasjon med kjente forekomster av sjeldne plantearter, og i deler av Oksfjorddalen finnes fremdeles brukbare forekomster av rike lauvskoger med død ved og grove trær. Rødbergan har mer triviell vegetasjon (men innslag av rikere typer) og anses som uinteressant i vernesammenheng. Vaddas er dominert av rikere lauvskogstyper (høgstaudebjørkeskog, flommarkskog) med innslag av død ved og gamle trær, men er omgitt av omfattende inngrep, inklusive granplantinger.

Lenger inn i kommunen ligger to lokaliteter med furuskog (Lindovara, Puntadalen). Lindovara er den mest interessante av disse, med en større forekomst av forholdsvis intakt, grov furuskog med en del død ved, men med et heller fattig artsmangfold. Tilsvarende furuskog finnes i noen utstrekning også i Puntadalen, men med noe lavere verdier enn Lindovara for død ved, gamle trær, variasjon og rikhet.

I Kvæningsbotn i Kvæningen kommune ligger tre lokaliteter (Abojohka, Njemenjaikojhka, Nordbotnflata). Abojohka og Nordbotnflata er små, flate områder i mellomboreal sone, nede ved sjøen. Førstnevnte er dominert av flommarkskog og høgstaudebjørkeskog, men er betydelig påvirket, sistnevnte er dominert av ordinær furuskog. Ingen av dem har elementer av særlig betydning for biologisk mangfold (død ved, gamle trær), og anses heller ikke å ha spesiell verneverdi. Njemenjaikojhka er et mye større område litt lenger inn fra sjøen, har betydelige innslag av basekrevende vegetasjonstyper, deler med relativt uberørt blandingsskog og velutviklet flommarkskog. Det vurderes følgelig som regionalt verneverdig.

Lenger nord i Kvæningen kommune ligger de to lokalitetene Innervikselva og Tverrfjorden. Ingen av dem anses å ha kvaliteter som tilsier vern som skogreservat, men Tverrfjorden har klar landskapsverdi.

Sammenfatning

I de ulike regionene kan de viktigste verneverdiene for de undersøkte lokalitetene oppsummeres som følger (* angir verneverdi):

- **Sør-Salten:** Langvassdalen–Ruffedalen ** er interessant som et forholdsvis stort og variert område. Fiskosura ** og Tollåga ** er mindre spesialområder med rike skogtyper.
- **Nord-Salten:** Storvatnet **, Straumfjordvatnet ** og Sagvassdalen ** er store og varierte områder med høgstaudekog og furuskog. Strindvatnet–Fentvasslia * er også et stort område med tilsvarende, men noe svakere verdier. Rago utvidelse * har skogtyper som vil supplere dagens nasjonalpark.
- **Ofoten:** Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn *** er et svært stort og variert område med rike skogtyper. Olalemmen ** og Norddalen ** er middels store områder med rike skogtyper og grov furuskog (Norddalen). Fuglevassbotn ** og Kistebotn * (rike skogtyper) og Erfjordbotn * (intakt landskapsrom) er mindre områder med lavere verdier.
- **Senja:** Heggdalen ** og Jøvik ** er store og varierte områder med innslag av rike skogtyper. Trolldalen–Kaperdalen * har få innslag av rike skogtyper og er mer påvirket, men kan som Jøvik fungere som utvidelse av Ånderdalen nasjonalpark. Ostervatnet–Leirdalen * og Tromdalen * har fattig, lite påvirket bjørkeskog.
- **Rike lauvskoger i Sør- og Midt-Troms:** Blåberget er et middels stort, variert område med rike skogtyper, god skogtilstand og rikt arts mangfold. Alappmoen **, Rydningstverrelva ** og Rydningstverrelvli ** er små områder med rike skogtyper og gode bestander av interessante lavarter. Lavangsvatnet nord ** er et lite område, men har velutviklet kalkrik vegetasjon. Ramneberget * og Storøya * er små områder, Blåfjell * noe større, alle med innslag av rike vegetasjonstyper.
- **Øvrige lokaliteter i Midt-Troms:** Devdislia *** og Revelva *** er middels store, varierte områder med rike skogtyper, god skogtilstand og rikt arts mangfold. Skjelbekken **, Skardet **, Sanddalen–Divielva **, Stordalen **, Sørhalen ** og Tverrelvdalen ** er store til middels store områder med rike skogtyper og til dels god tilgang på død ved og gamle trær. Skjeggfjellet * og Dødesskogen * er forholdsvis store områder med lite innslag av rike skogtyper, død ved og gamle trær. Sørkletten * og Veltvatnet * er mindre områder med innslag av rike skogtyper, men mindre av død ved og gamle trær. Leina–Maisa * og Sarevuopmi * er svært store områder i indre Troms, med fattig fjellbjørkeskog og lavt arts mangfold.
- **Nord-Troms:** Breivikelva–Nymoen ** er et lite område med rik flommarkskog. Gjøvarden ** og Oksfjorddalen ** er middels store områder med rike vegetasjonstyper, kjente forekomster av sjeldne arter (Gjøvarden) og død ved og grove trær (Oksfjorddalen). Lindovara ** har en større forekomst av forholdsvis intakt grov furuskog. Njemenjaikojhka ** er et forholdsvis stort område med innslag av rike vegetasjonstyper og flommarkskog. Jammerdal–Bærdal * er et nokså lite område med innslag av rike skogtyper og kjente sjeldne arter, men en del inngrep. Vaddas er et middels stort område med rike skogtyper, men omgitt av omfattende inngrep. Puntadalen * er et stort område med furuskog, men med begrenset innslag av død ved og gamle trær.

5 Referanser

- Bendiksen, E. & Svalastog, D. 1999. Barskogsundersøkelser på Østlandet i forbindelse med utvidet verneplan. – NINA Oppdragsmelding 619. 104 p.
- DN 2004. Naturfaglige registreringer i skog: Mal for metodikk og rapportering. – Direktoratet for naturforvaltning, upubl., februar 2004, 9 p.
- DN 2006. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. – DN-håndbok 13, 2. utgave.
- Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. – NINA Fagrapport 54, 146 p.
- Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA Oppdragsmelding 769, 9 p.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12, 279 s.
- Fremstad, E. & Moen, A. 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – Rapport botanisk serie 2001-4, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet. Vitenskapsmuseet. 231 p.
- From, J. & Delin, A. (red.) 1995. Art- och biotopbevarande i skogen med utgångspunkt från Gävleborgs län. – Skogvårdsstyrelsen i Gävleborgs län.
- Gaarder, G. 1998. Inventering av verneverdig barskog i Midt-Norge og Buskerud i 1997. – Miljøfaglig Utredning rapport 1998: 1.
- Haugset, T., Alfredsen, G. & Lie, M.H. 1996. Nøkkelbiotoper og arts mangfold i skog. – Siste Sjanse, Oslo.
- Haugset, T., Whist, C. & Kauserud, H. 1998. Verneverdig barskog i Telemark og Aust-Agder, registreringer til utvidet verneplan for barskog. – NOA-Rapport 1998-2, Siste Sjanse. 90 p.
- Heggland, A. (red.), Blindheim, T., Gaarder, G., Framstad, E., Abel, K., Bendiksen, E., Brandrud, T.E., Hofton, T.H., Reiso, S., Svalastog, D. & Sverdrup-Thygeson, A. 2005. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer, del 1 (2004). Årsrapport for registreringer utført i 2004. – NINA Rapport 44, 210 s.
- Hofton, T.H. & Blindheim, T. (red.), Klepsland, J., Reiso, S., Heggland, A., Abel, K., Brandrud, T.E. & Fjeldstad, H. 2007. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 3 Årsrapport for registreringer i Hedmark og Midt-Norge sør for Saltfjellet 2006. – NINA Rapport 268. 185 s inkl. vedlegg.
- Hofton, T.H., Brandrud, T.E. & Bendiksen, E. 2004. Biologiske registreringer av 11 skogområder på Østlandet i forbindelse med pilotprosjektet "Frvillig vern av skog". – NINA Oppdragsmelding 816.
- Hofton, T.H. & Framstad, E. (red.), Gaarder, G., Brandrud, T.E., Klepsland, J., Reiso, S., Abel, K., Bendiksen, E., Heggland, A., Sverdrup-Thygeson, A., Svalastog, D., Fjeldstad, H., Hassel, K. & Blindheim, T. 2006. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 2 Årsrapport for registreringer i Midt-Norge 2005. – NINA Rapport 151. 257 s inkl. vedlegg.
- Kålås, J.A., Viken, Å., & Bakken, T. (red.) 2006. Norsk Rødliste 2006. – Artsdatabanken.
- Løvdal, I., Heggland, A., Gaarder, G., Røsok, Ø., Hjermann, D. & Blindheim, T. 2002. Siste Sjanse metoden. En systematisk gjennomgang av prinsipper og faglig begrunnelse. – Siste Sjanse-rapport 2002-11. 151 p.
- Nitare, J. (red.) 2005. Signalarter. Indikatorer på skyddsvärd skog. Flora över kryptogamer. – Skogstyrelsens förlag, 2. utgave.
- Rolstad, J., Framstad, E., Gundersen, V. & Storaunet, K.O. 2002. Naturskog i Norge. Definisjoner, økologi og bruk i norsk skog- og miljøforvaltning. – Aktuelt fra skogforskningen 1-2002, 53 s.
- Sverdrup-Thygeson, A., Borg, P. & Lie, M.H. 2002. Landskapsøkologi i boreal skog. En sammenstilling av studier innen økologi og friluftsliv med relevans for landskapsøkologisk planlegging i norsk skogbruk. – NORSKOG og Prevista, Oslo.
- Stortingsmelding 25 (2002-2003). Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand. – Miljøverndepartementet, Oslo.

Vedlegg 1: Sammendrag av lokalitetsbeskrivelser

Sammendragene av lokalitetsbeskrivelsene er sortert fylkesvis og alfabetisk for hvert fylke. Rekkefølgen er gjengitt nedenfor.

Nordland

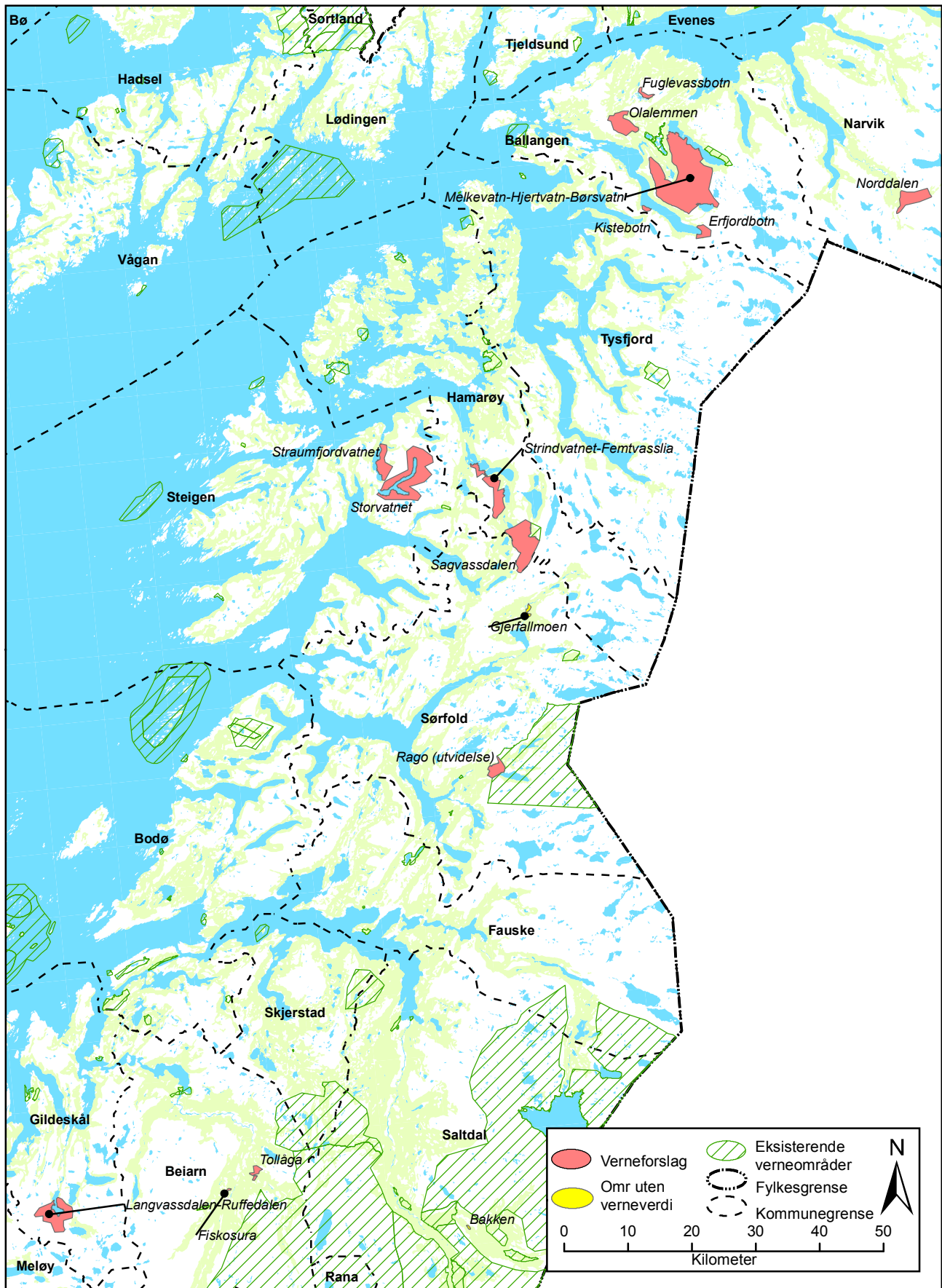
Bakken
Erfjordbotn
Fiskosura
Fuglevassbotn
Gjerfallmoen
Kistebotn
Langvassdalen–Ruffedalen
Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn
Norddalen
Olalemmen
Rago (utvidelse)
Sagvassdalen
Storvatnet
Straumfjordvatnet
Strindvatnet–Femtvasslia
Tollåga

Troms

Abojohka
Alappmoen
Blåberget
Blåfjell
Breivikselva–Nymoen
Devdislia
Dødesskogen
Gjøvarden
Haski
Heggdalen
Innervikselva
Jammerdal–Bærdal
Jøvik
Lavangsvatnet nord

Lavka–Dalmunningen
Leina–Maisa
Leirfallbekken
Lindovara
Mortanelva
Njemenjaikojohka
Nordbotnflata
Nylund
Oksfjorddalen
Ostervatnet–Leirdalen
Puntadalen
Ramneberget
Revelva
Rydningstverrelva
Rydningstverrelvla
Rødbergan
Sanddalen–Divielva
Sarevuopmi
Skardet
Skjeggfjellet
Skjelbekken
Stordalen
Storøya
Sørdalen
Sørkletten
Trolldalen–Kaperdalen
Tromdalen
Tverrelvdalen
Tverrfjorden
Vaddas
Vassdalen
Veltvatnet

Nordland nord

Bakken –

Referansedata

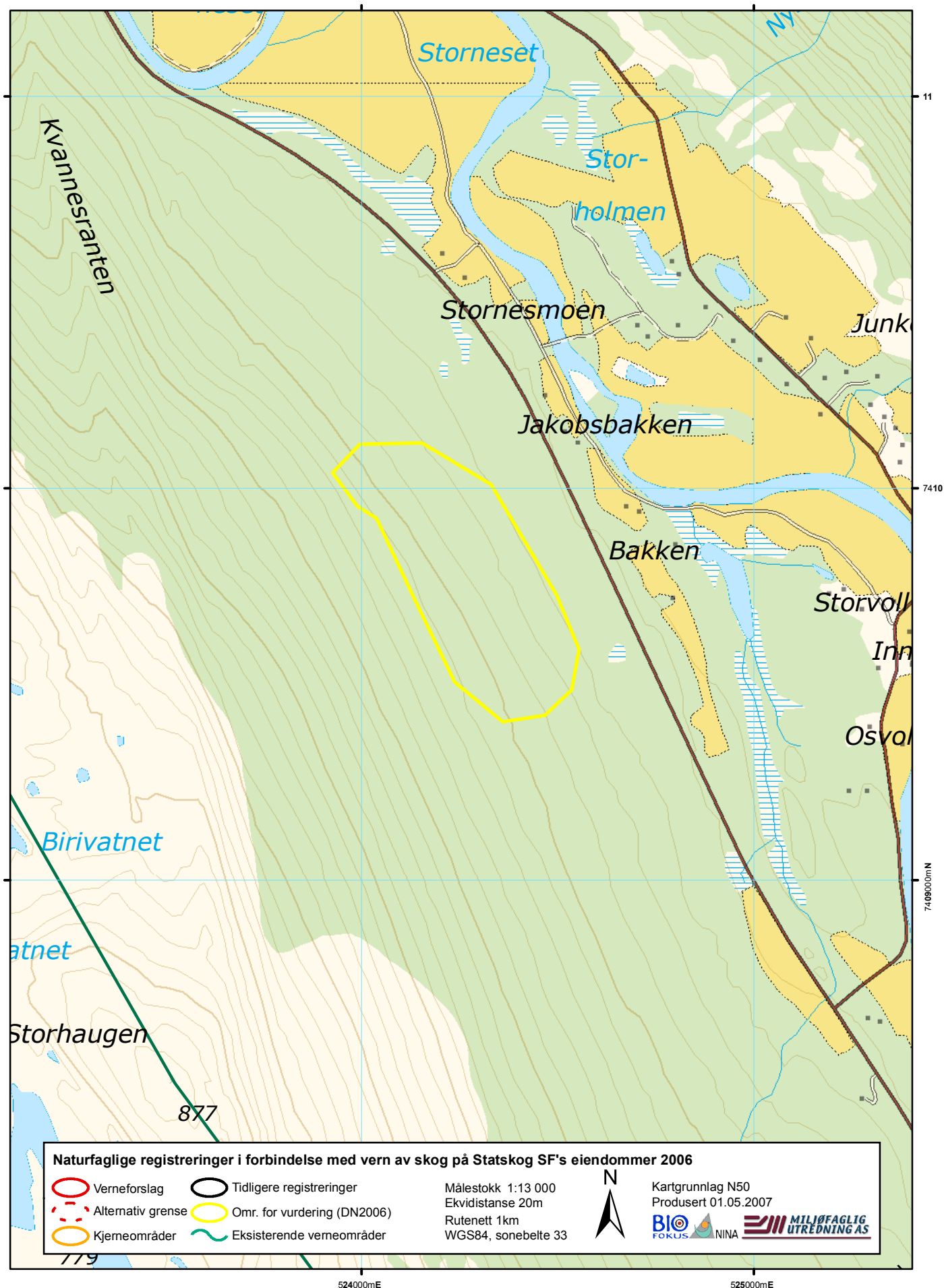
Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Saltdal	Inventør	GGA
Kartblad	2128 IV	Dato feltregistrert	30-07-2006
Hoh	230-320 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	230 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkelsesområdet er en MiS-figur der det var oppgitt konsentrasjoner av død ved. Den er lokalisert til den nordøstvendte lia i Junkerdalen, ikke langt fra svenskegrensa, og ligger i et relativt kontinentalt miljø. Furuskog av bærlyngtype dominerer, og skogen er jevnt preget av både eldre og nyere hogst, og er uten kontinuitet i dødt trevirke, trolig også i gamle levende trær. Ingen rødlistearter er påvist, og potensialet for slike er dårlig. I vernesammenheng er lokaliteten relativt liten. Samtidig er den fattig, høytliggende, lite variert og ganske sterkt påvirket. Den oppfyller ingen av kravene stilt til verneområder i mangelanalysen for skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003). Det vurderes derfor å være uten særlig verneverdi, hverken som potensielt reservatobjekt eller i en lokal forvaltningssammenheng som MiS-miljø eller naturtypelokalitet.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	0	*	*	—	*	*	*	0	*	**	—

Erfjordbotn *

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Ballangen	Inventør	DSV
Kartblad	1331 II	Dato feltregistrert	03-07-2006, 08-07-2006
Hoh	0-662 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	3172 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten ligger avsides helt innerst ved enden av den lange Efjorden i Ballangen kommune.

Berggrunnen i området utgjøres av hard og tungt nedbrytbar granitt og granodioritt og fjellsidene ovenfor skog-grensa preges av mye nakent, blankskurt fjell. Lisidene utover langs fjorden er relativt fattige på løsmasser mens liene helt innerst i fjordbotnen preges av dype elveavsatte løsmasser som er gjennomskåret av en rekke ravinedaler langs elve- og bekkedragene.

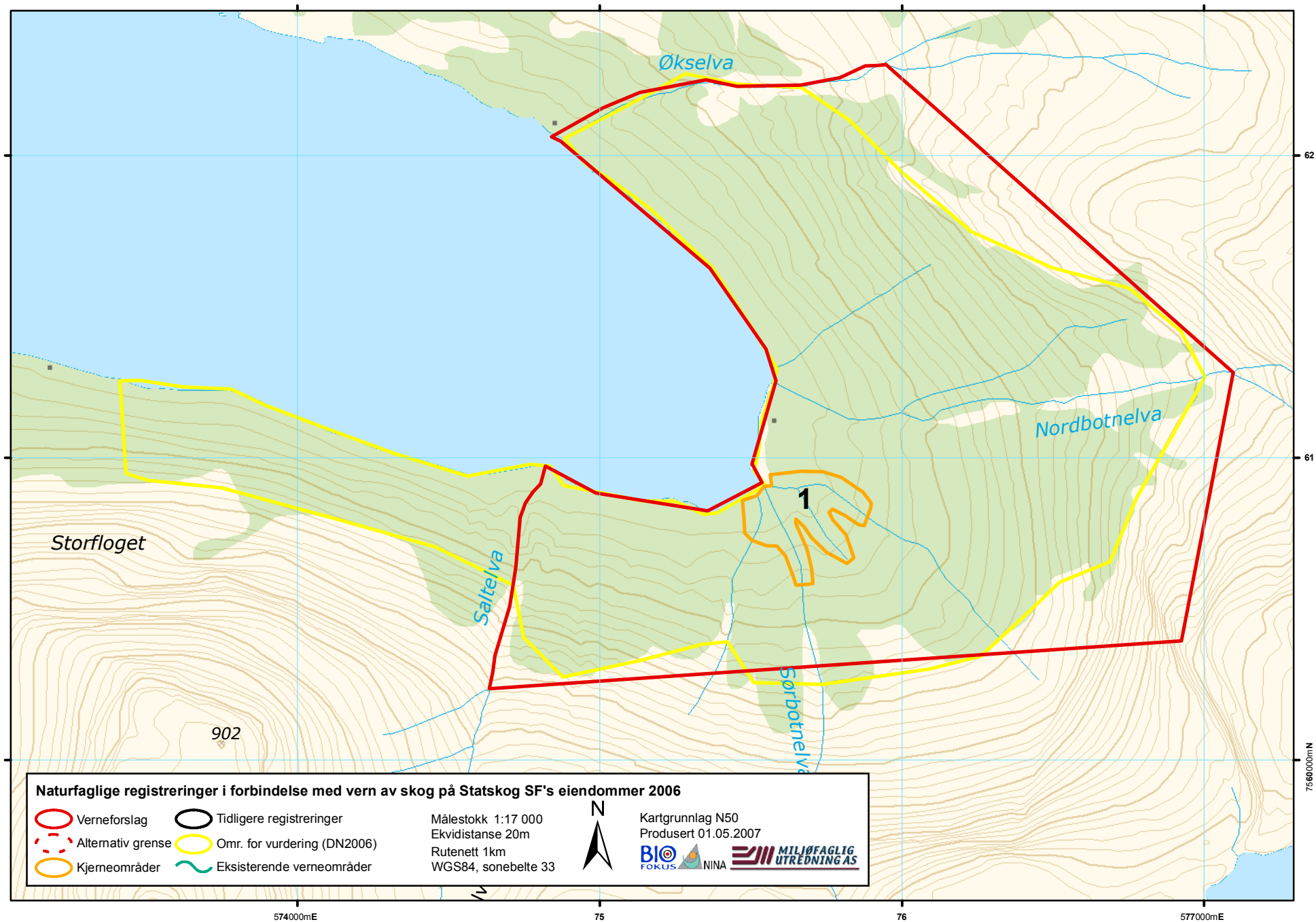
Liområdene preges av relativt tett og homogen bjørkeskog som i hovedsak utgjøres av veksling mellom blåbær-skrubbær-, småbregne- og storbregneskog avhengig bl.a. av jordvannsig og næringsstatus. Kreklingbjørkeskog finnes som mindre arealer i opplendte, tørrere deler av terrenget og det finnes også fragmenter med skrinns furuskog, hovedsakelig knausfuruskog i enkelte deler av lia på nordsiden av fjorden. Dette er vegetasjonstyper som finnes meget vanlig i regionen, og området kan derfor ikke ansees å ha noen viktig funksjon for bevaring av artsmangfold og vurderes til tross for klare landskapsmessige kvaliteter kun å ha lokal verneverdi (*)

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvved mengde	Dødvved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	*	*	*	*	—	**	**	*	*	*	***	*

Efjordbotn (Ballangen, Nordland).

Areal 3.172daa, verdi *

Fiskosura **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Beiarn	Inventør	KAB
Kartblad	2028 I	Dato feltregistrert	11-08-2006
Hoh	176-403 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	349 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Fiskosura ligger rett nordvest for Svartisen-Saltdal nasjonalpark i Beiarn kommune i Nordland fylke, ca. 3,5 km sør for Tollånes i den sørøstvendte siden av Beiardalen. Topografien er preget av en mindre bekkedal som strekker seg skrått oppover dalsiden i sørvestlig retning. På oversiden er det bratte lisider med bergvegger i øvre deler. Berggrunnen i området er dominert av kalkspatmarmor med innslag av glimmergneis, glimmerskifer, samt metasandstein i vest. Området ligger i sin helhet i den mellomboreale vegetasjonssone og i svakt oseanisk vegetasjonsseksjon, men dalføret har et ganske kontinentalt preg, som også tydelig gjenspeiles i mye av vegetasjonen. Trolig har en her å gjøre med et lokalt OC-område.

Fiskosura grenser i de øvre deler av lia i sør mot fattig og meget glissen furuskog. Skillet mellom de kalkrike partiene innenfor avgrensingsforslaget og den fattige furuskogen utenfor fortsetter noe nordover. Resten av området har grenser som markerer diffuse overganger mot mer påvirket skog, men også med mer unaturlige grenser på grunn av eiendomsgrenser. Arronderingsmessig er området kompakt, men et større parti med plantet granskog deler opp området noe. Alternativt kan dette inkluderes og hogges hvorpå området restaureres tilbake til den naturlige tilstand.

Vegetasjonen er i all hovedsak dominert av rike typer som lågurtskog, høstaudeskog, gråor-heggeskog og kalklågurtskog. Mer nøysomme vegetasjonstyper i form av bærlyngskog er bare sporadisk forekommende langs åsryggen i øst. Den mest utbredte vegetasjonstypen er lågurt-utformingen av høgstaudebjørkeskog og –granskog. De mer rene kalklågurtskogene finnes i en god del av de bratte partiene og da i form av en xerofile utforminger i sentrale deler av området og bjørkeutforminger på steder med noe tykkere lag med forvittringsjord i sør og nord. Bjørkeutformingen er i stor grad dominert av osp, men spredte innslag av bjørk og selje, samt en del einer forekommer både i nord og i sør. I nord kommer furua sterkere inn. Rogn er fåtallig representert i hele området. I bekkedalen er vegetasjonen dominert av gråor-heggeskog, høgstaudekog og storbregneskog. Enkelte partier i lisiden er også dominert av gråor-heggeskog og høgstaudekog der hvor friskt sigevann renner ned fra partiene ovenfor.

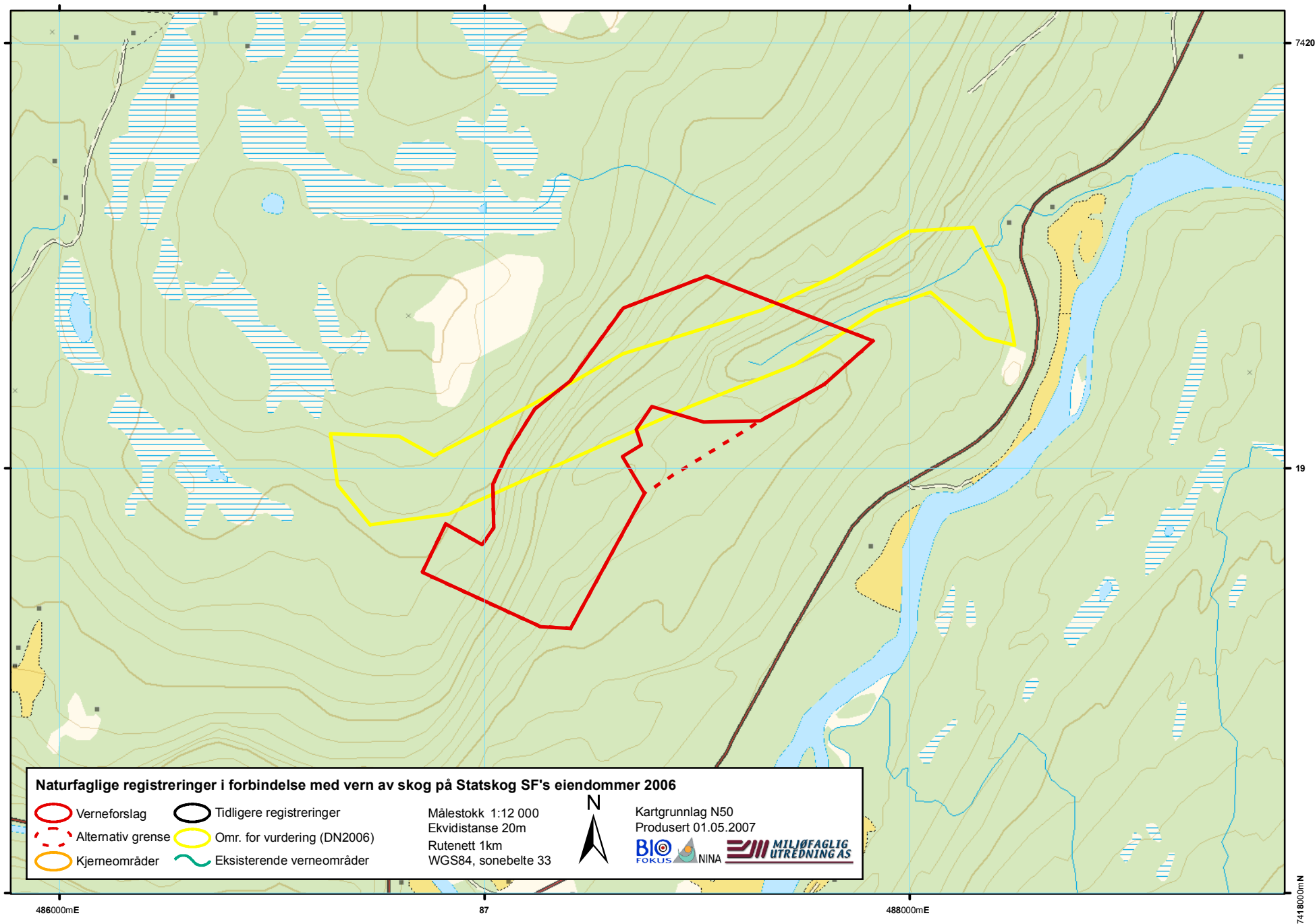
Skogen i området bærer tydelig preg av å ha vært hardt utnyttet over lang tid. Få gamle trær, lite død ved og granplantasjer er tydelige tegn på høy skogbruksaktivitet. I tillegg er store deler av området brukt som utmarksbeite. Løvskogen dominerer i den tilstanden skogen er i nå. Løvskogen er imidlertid stort sett tidlige suksjonsstadier som er på vei mot mer furudominert skog.

Artsmanfold knyttet til gammelskogselementer er sjeldent forekommende og de viktigste verdiene er trolig knyttet til rike vegetasjonstyper hvor karplanter og markboende sopp antas å ha stort potensial. I tillegg er trolig insektsfaunaen viktig i området.

Fiskosura har gode kvaliteter knyttet til en variert og rik vegetasjons- og skogtypesammensetning med en stor arealdekning av disse typer. Områder med tilsvarende kvaliteter finnes nok en del andre steder i regionen også, bl.a. i Saltdal, men bare små arealer er vernet. I forhold til mangelanalysen vil området til en stor grad kunne bidra til å dekke inn den generelle mangelen knyttet til rike skogtyper som kalkskog, lågurtskog og høgstaudekog, og i middels grad til å dekke inn de regionale manglene knyttet til høgstaudekog (Nord-Norge, MB). En av vegetasjonstypene i området er oppført som rødlistet og det er kalkskog, både den xerofile utformingen og bjørkeutformingen. Lokaliteten vurderes som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvved mengde	Dødvved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	*	*	—	***	**	***	**	**	**	**

Fuglevassbotn **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Ballangen	Inventør	AST
Kartblad	1331 IV	Dato feltregistrert	29-08-2006
Hoh	340-522 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	1504 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Det undersøkte området ligger i Ballangen kommune, ca 5 km vest for Ballangen sentrum og ca 5 km sør for Kjeldebotn, oppe på fjellpartiet Håfjell-Linken. Det dekker i hovedsak en skogkledt, sørvestvendt lise nederst for Håfjellet, og går fra ca 340 moh. til 500 moh. Området inkluderer også "amfiet" nederst i Håfjelldalen, kalt Fuglevassbotn.

Området består av en kombinasjon av granat-kvarts glimmerskifer og kalkspatmarmor. Det meste av arealet innenfor undersøkelsesområdet utgjøres av engbjørkeskog, der høye urter, bregner og gress utgjør feltsjiktet. Dette er en høyproduktiv og artsrik bjørkeskogstype. Taggbregne og kranskonvall forekommer stedvis. Stedvis finnes partier med selje. Vegetasjonen i undersøkelsesområdet følger tydelig skillene mellom bergartene. De øverste delene av området, opp mot Håfjellet, domineres av fattigere heisamfunn i veksling med rike fjellengsamfunn. Partier av lia, særlig de nederste delene, har sannsynligvis hatt et betydelig beitetrykk og har et stort innslag av en beitetolerant art som sølvbunke. Det ble ikke observert hogstspor i området. Det forekommer et jevnt innslag av død ved av bjørk, både i form av gadd og læger. Et par steder forekommer også gamle seljer og gamle bjørk med skrubbenever.

Det er en del hytter innenfor undersøkelsesområdet, flest nær veien og parkeringsplassen i nord, men også i nederste del av lia innover. Flere av hyttene er helt nybygd eller er under bygging.

Området inneholder to kjerneområder, som avgrensar de rikeste eng-bjørkeskogene. I forhold til naturverdiene er det problematisk med stor hyttebyggings-aktivitet i området. Nedbygging og mye tråkk kan påvirke karplantefloraen, og økt ferdsel forstyrrer fuglelivet i Fuglevatn, som har flere hekkende rødlistearter. Best arrondering ville man få dersom området avgrenses slik at hele den nordvestlige delen inkluderes, men på grunn av et betydelig antall hytter i denne delen har vi også skissert en alternativ avgrensing som ekskluderer de fleste hyttene og samtidig ivaretar den mest verdifulle delen av den frodige, artsrike bjørkeskogen. Hvis dette alternativet velges, bør kjerneområde 2 settes av som nøkkelbiotop/naturtypelokalitet og naturverdiene der ivaretas.

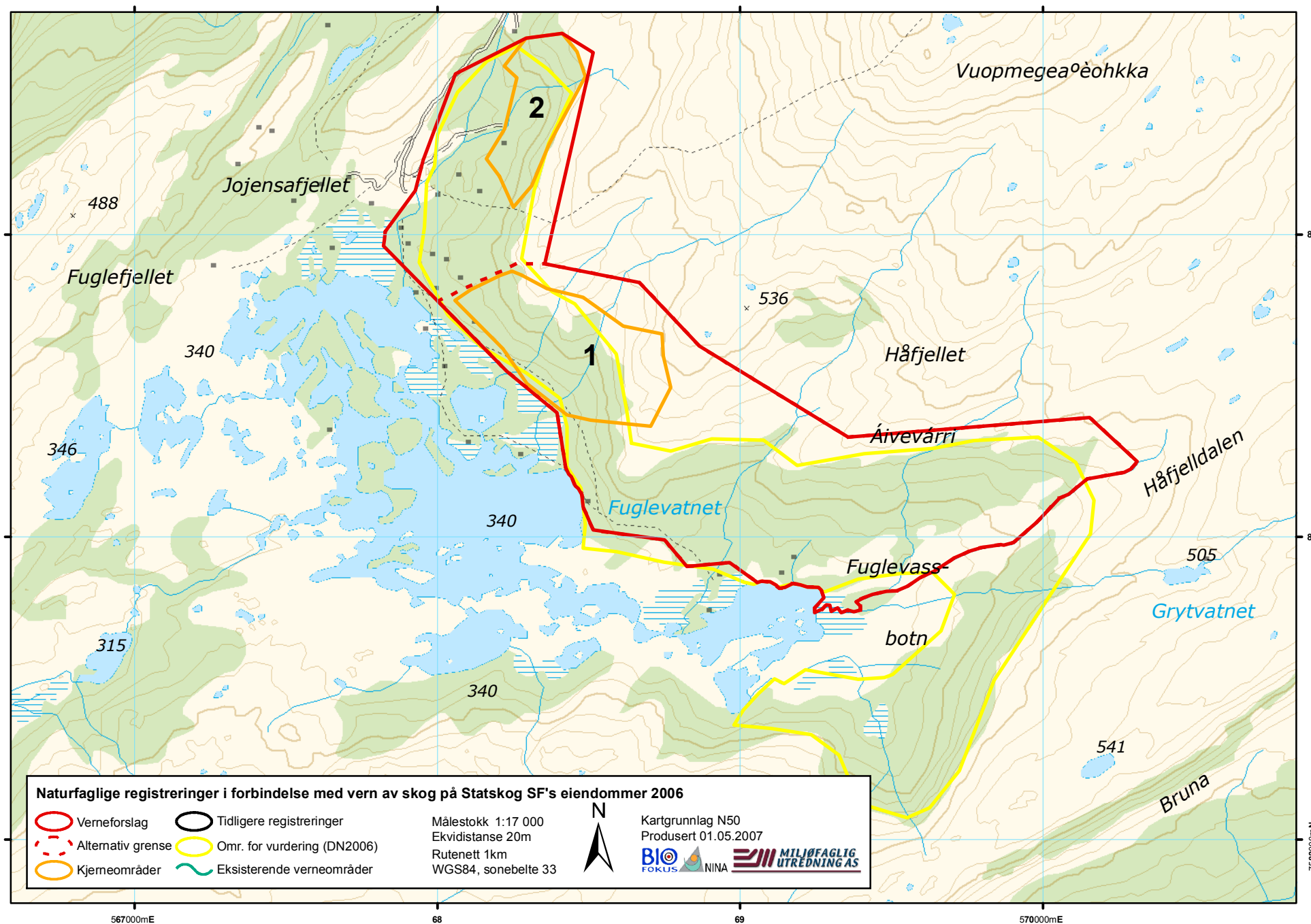
Samlet sett vurderes området som regionalt verdifullt (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødv mengde	Dødv kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	—	*	—	*	**	***	*	*	**	**

Fuglevassbotn (Ballangen, Nordland).

Areal 1.504daa, verdi **

Gjerfallmoen –

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Sørfold	Inventør	DSV
Kartblad	2130 II	Dato feltregistrert	04-08-2006
Hoh	60-154 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	1041 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten Gjerfallmoen i Sørfold kommune befinner seg på østsiden av Gjerdalselva ca 3 km nord for Gjerelvmoen ved Kobbvatnet. Berggrunnen i området utgjøres av tungt nedbrytbar granittisk gneis og løsmasse-dekket er for en stor del tynn og usammenhengende morenejord og med innslag av dypere breelvavsetninger i søndre del av området.

Fattige furuskogstyper dominerer og hoveddelen utgjøres av kreklingfuruskog med innslag av tyttebærfuruskog, lavfuruskog, røsslyngblokkebærfuruskog og knausfuruskog avhengig av bl.a. jorddybde og eksposisjonsretning. I lihellene er det stedvis blandingskog med furu, bjørk og osp og overgang til rene løvskogspartier i nedre deler med hovedsakelig bjørk, osp og litt selje. Litt gråor er det også i fuktige partier langs forsengkninger i terrenget. I lisdene er det innslag av blåbærskog, stedvis med mye skrubber og partier med småbregneskog i nedre deler.

Myrene er hovedsakelig fattige fastmattemyrer med lokalt bløtbunn og dystrofe småtjern. Helt lokalt er det også fragmenter med mellomrik myr.

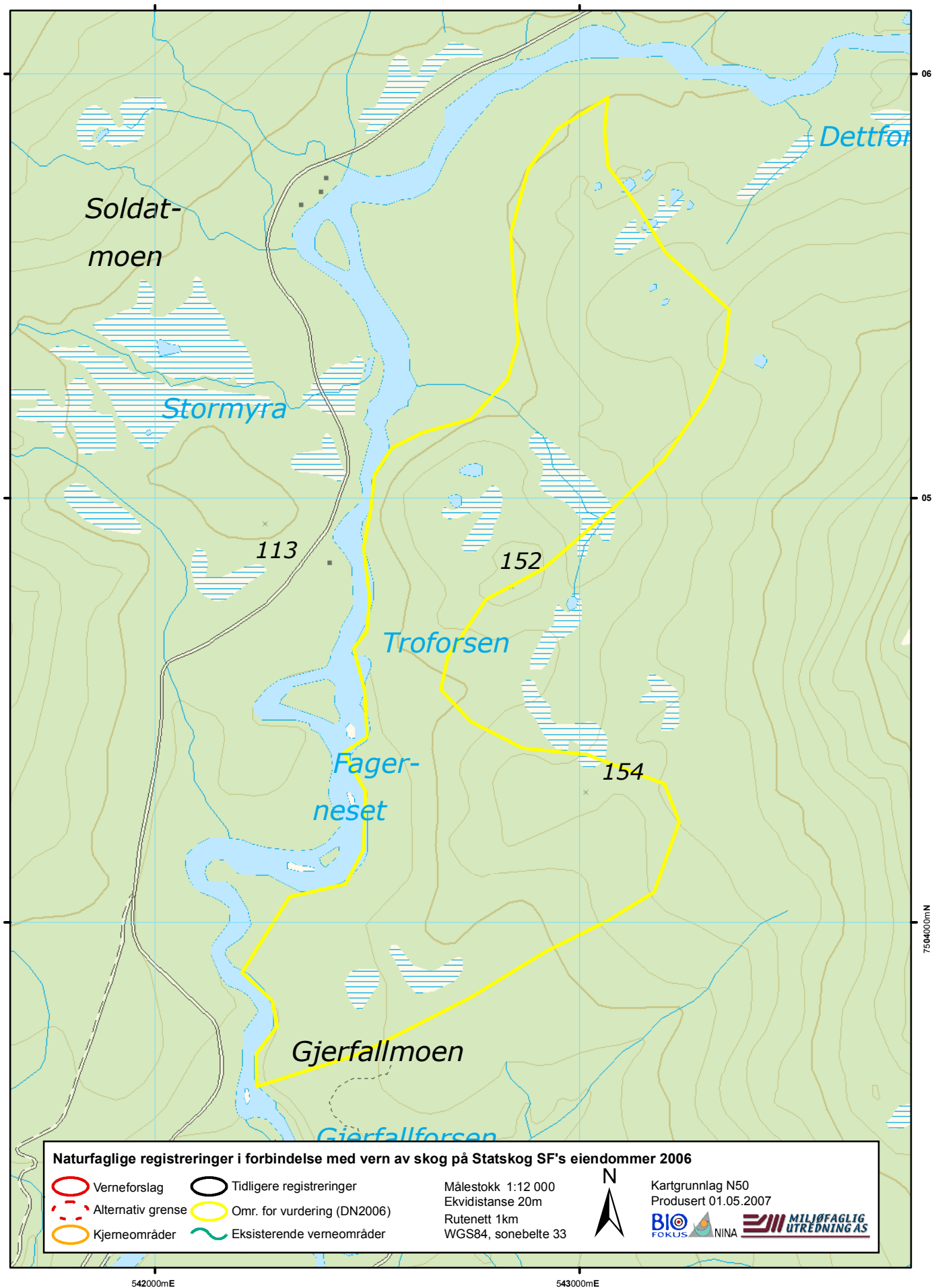
Furuskogen er mye påvirket av plukkhogster og har gjennomgående et uensaldret preg med hovedvekt på yngre trær. Av eldre trær finnes det noen få spredte gjenstående, tydelig meget gamle furutrær som ikke lar seg aldersbestemme på grunn av råte. Av dødved finnes noen få, spredte furugadd i de skrinne partiene og av læger er det svært lite men det ble funnet enkelte forholdsvis langt nedbrutte furulæger.

Artsmangfoldet er ganske sparsomt og det ble bare funnet arter som en kan forvente å finne i skogstyper som dette og ingen spesielle signalarter eller rødlistearter ble funnet. Områdeavgrensningen synes til dels å være noe uklar og utflytende og med en del plantet granskog langs syd- og østavgrensningen. En del frøforynget smågran fra de nærliggende granplantefeltene viser at grana er i ferd med å innta de friskere vegetasjonstypene i området.

Området scorer alt i alt lavt på så å si alle kriterier knyttet til arts mangfold, rikhet og skogtilstand og området oppfyller i svært liten grad manglene ved dagens skogvern (Framstad 2002, 2003). Arronderingen er heller ikke den beste og området er dessuten arealmessig lite. Området vurderes ut fra dette til ikke å ha noen spesielle naturverdier.(-)

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	*	0	—	*	*	*	*	*	*	—

Kistebotn *

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Ballangen	Inventør	AST
Kartblad	1331 III	Dato feltregistrert	01-09-2006
Hoh	0-382 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	761 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

I nord avgrenses undersøkelsesområdet av Efjorden, i sør av Kistbotnfjellet. I vest følger grensa Kistbotnelva og i øst avgrenses området av sva som går fra fjellet og helt ned til fjorden. Riksveg 827 forsvinner inn i Efjord-tunnelen helt i "hjørnet" av lokaliteten.

Lokaliteten er preget av glissen bjørkeskog, men også med betydelig innslag av furu. Samtidig finnes lommer av frodigere, storbregnedominert lauvskog, med betydelig innslag av rogn og selje. Det er disse som utgjør kjerneområdene i lokaliteten. Lokalt forekommer også høgstaudeutforminger med turt, vendelrot og skogstorkenebb. I de østre delene av området går det flere grunnlendte rygger fra fjellet og ned til sjøen, her vokser tørrere, mer lavdominerte furuskogstyper.

Området er mest påvirket nær veien. Vest for tunnelåpningen finnes et relativt ferskt hogstfelt, og øst for tunnelåpningen finnes et parti med mye plantet gran. Grana er tydeligvis i spredning på lokaliteten og bør fjernes for ikke å true de artsrike, frodige lauvskogslommene.

Skogen er generelt fattig på død ved. Kun enkelte gadd av furu og noen få spredte læger av furu og bjørk finnes. Det ble observert noen gamle stubber, sannsynligvis etter hogst, i de furudominerte delene av området. Furuskogen er heller ikke særlig gammel, så det er sannsynlig at det har vært tatt ut furu tidligere.

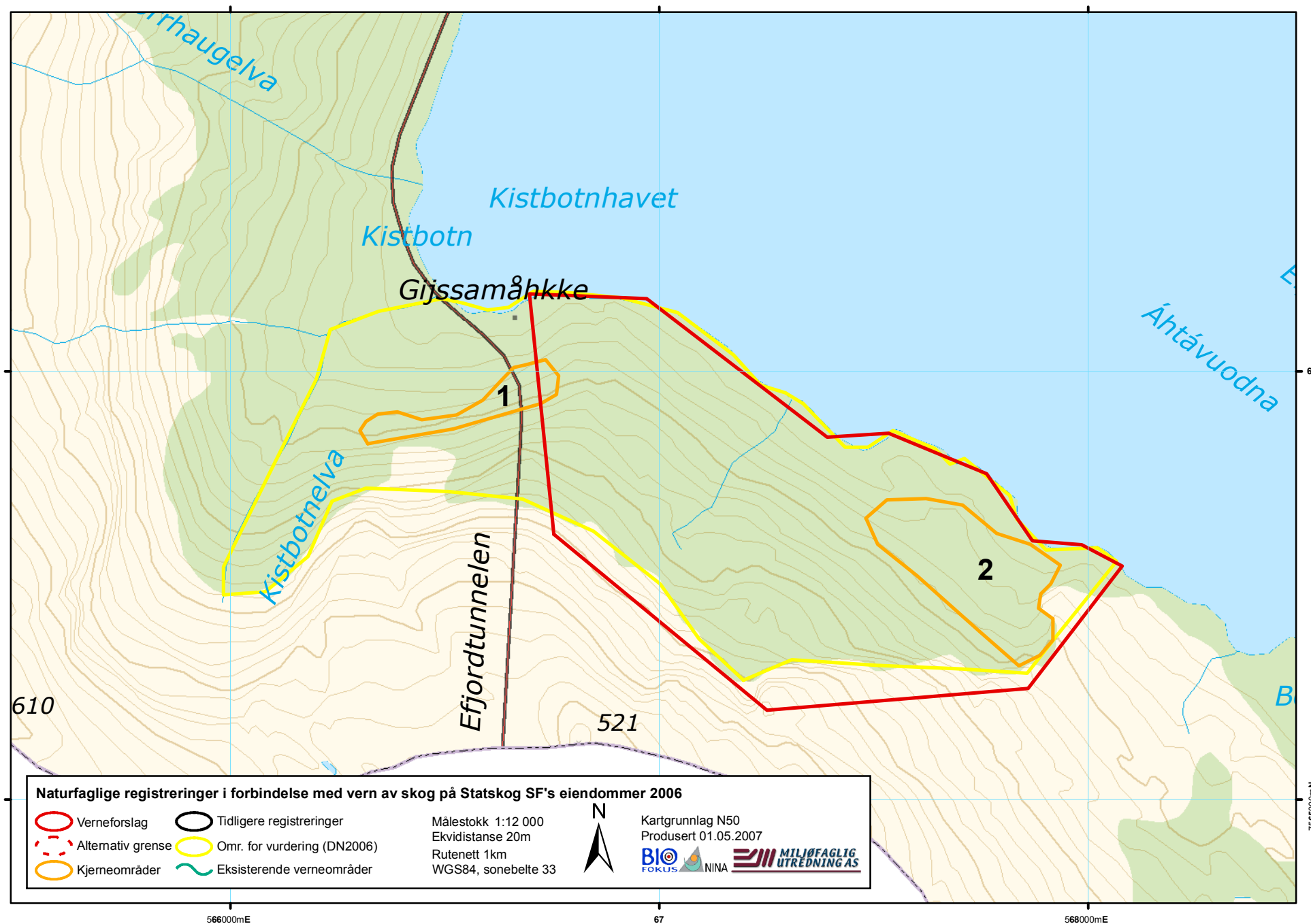
Området som vi ble bedt om å undersøke inneholder to kjerneområder, begge med Lobarion-samfunn på rogn og selje. Kjerneområdene er i liten grad knyttet sammen, siden skogen i mellom dem består av skrinn, glissen bjørke- og furuskog uten spesielle verdier. Etter fullført registrering har det kommet for en dag at området vi ble bedt om å undersøke går ut over grensen for Statskogs arealer. Kjerneområde 1, som er det mest artsrike og velutviklede kjerneområdet, faller nesten i sin helhet utenfor Statskogsgrensen, og dette gjør at verdien på området reduseres kraftig. Uten dette kjerneområdet reduseres verdien på området fra en god ** til å vippe mellom * og **. En samlet vurdering gir området slik vi nå har avgrenset det på kart, en stjerne (*). Dersom begge kjerneområdene kan inkluderes, vil verdien øke til **.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	*	*	*	*	—	**	**	*	*	*	*	*

Kistebotn (Ballangen, Nordland).

Areal 761daa, verdi *

Langvassdalen–Ruffedalen **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Gildeskål	Inventør	KAB, JKL, THH
Kartblad	1928 I	Dato feltregistrert	12-08-2006
Hoh	188-584 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	15413 daa	Vegetasjonsseksjon	O2-Klart oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Langvassdalen-Ruffedalen er en vid grytedal med representative utforminger innen nordboreal løvskog langs mye av base- og næringsgradienten, samt med utpost-forekomst av høyereliggende oseanisk furuskog med kontinuitetspreg.

Langvassdalen-Ruffedalen utgjør dalgryten rundt søndre del av Storvatnet i Gildeskål kommune. Berggrunnen består i hovedsak av middels lettforvitrelig glimmerskifer og glimmergneis. Øst i Langvassdalen kommer det inn en bred stripe med kalkspatmarmor.

Vegetasjonen veksler mye og ofte over korte avstander. Rike vegetasjonstyper har god dekning helt øst i området. Typisk er det ulike lyngutforminger på de mer grunnlendte og veldrenerte ryggene, mens det i lisidene er storbregne- og staudevegetasjon, og ulike myrutforminger i terrengforsenkningene. Det meste av skogen innenfor avgrensingen er åpen og glissen bjørkeskog. Mer storvokst og kompakt løvskog begrenser seg i stor grad til de vestvendte liene i Langvassdalen. Furu inngår i bunnen av alle de tre smådalene, men egentlig furuskog (dvs bestand med furu som dominerende treslag) har liten arealdekning. En tydelig påvirkningsgradient ses med avstanden fra Storvatnet. Furuskogsarealene nærmest vannet er i regelen ungskog. I periferien av furuas utbredelse er hogstpåvirkningen siste hundre år liten, men uttaket før dette er tydelig. Furulementene (grove trær og død ved) står spredt i den perifere sonen, men på landskapsnivå er det likevel en betydelig ansamling av virkelig grove og gamle furuer som i Norsk målestokk er meget uvanlig. Løvskogen viser en lignende gradient i påvirkning fra Storvatnet og opp i lisidene eller innover dalene som for furuskogen. Skogstrukturen varierer likevel i større grad med produktiviteten. Store areal preges av ganske glissen og småvokst bjørkeskog, mens storvokst og kompakt løvskog i stor grad er knyttet til de vestvendte lisidene i Langvassdalen. Furuskogsareal med særlig høy konsentrasjon av viktige strukturelement og rike løvskoger med god dødved kontinuitet er utfigurert som kjerneområder. Artsmangfoldet er middels variert. Kontinuitetselementet er tilstede, men virker utarmet. Dette skyldes trolig en kombinasjon av beliggenhet (høytliggende oseanisk) og skoghistorien (harde gjennomhogster). Kun to kontinuitetsavhengige rødlistearter tilknyttet død ved er påvist. Foruten disse er to rødlistete karplanter påvist.

Avgrensningsforslaget er noe utvidet i nordøst i forhold til undersøkelsesområdet. Dette er gjort fordi store naturverdier, særlig knyttet til rik løvskog og gamle grove furuer, også finnes i området nord for Langvassdalen. Slik forslaget er utformet ivaretas hele gradienter og dalsystem fra alpin sone og ned til Storvatnet der nedbøren fra alle de tre smådalene samles før vannet dreneres videre mot nord. Samlet vurderes arronderingen som meget god (***). Området vil kunne bidra til inndekking av den generelle og regionale mangelen rike skogtyper, herunder høystaudeskog. For den regionale mangelen "urskogspreget furuskog (Nord-Norge, nordboreal sone) vil bidraget være svært beskjedent.

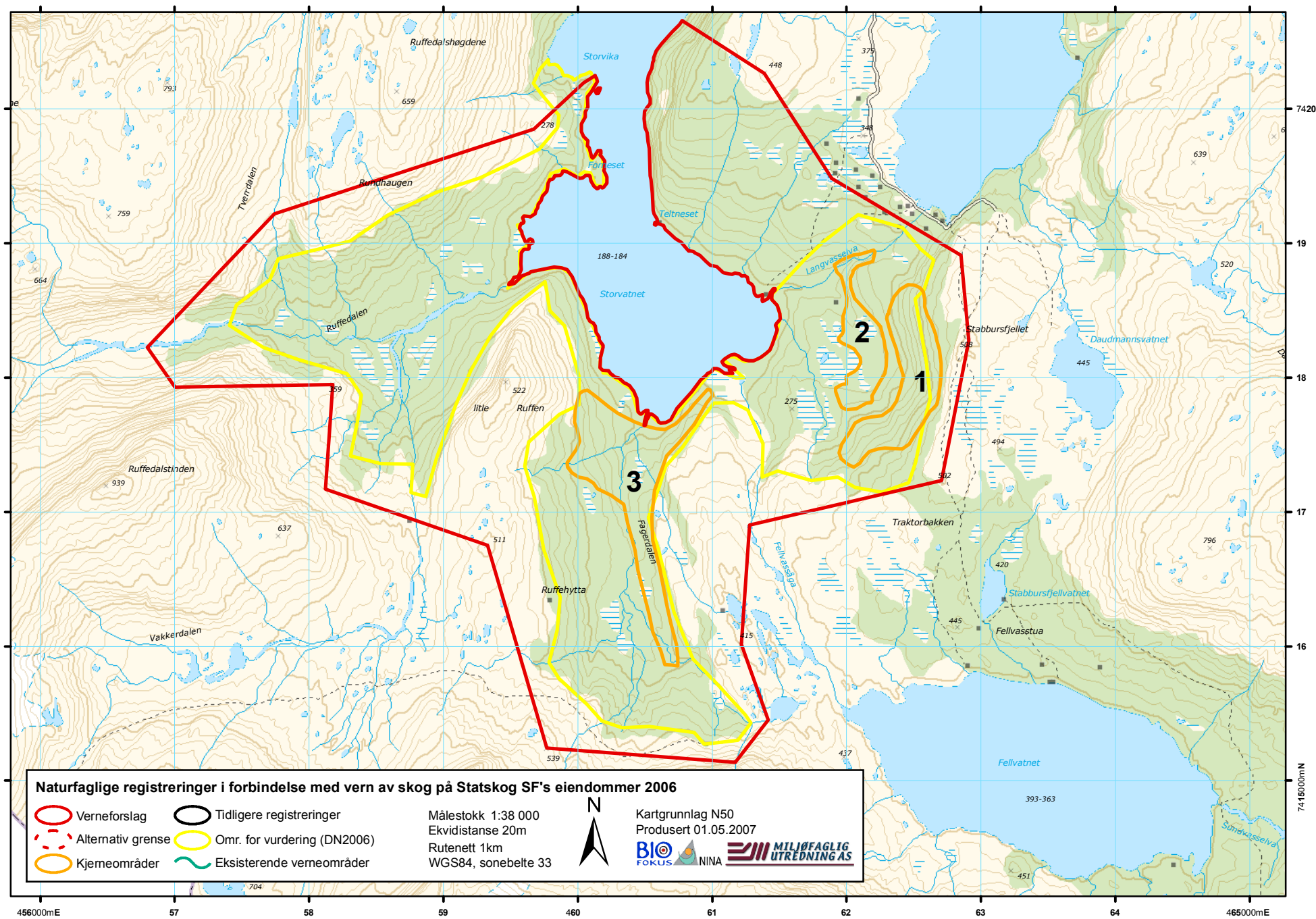
I den samlede vurderingen er det lagt særlig vekt på forekomsten av gammel furu og rike kontinuitetspregete løvskoger. En annen positiv faktor er at området er rimelig stort og meget godt arrondert. I negativ retning for verdivurderingen teller at bare en ganske liten del av avgrensingen har slike spesielle naturverdier som nevnt over, og det faktum at området er sterkt preget av tekniske og til dels forstlige inngrep. Området er vurdert som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	**	**	**	**	—	**	**	**	**	**	***	**

Langvassdalen-Ruffedalen (Gildeskål, Nordland).

Areal 15.413daa, verdi **

Melkevatn–Hjertvatn–Børsvatn ***

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Ballangen	Inventør	AST, EBE
Kartblad	1331 I	Dato feltregistrert	30-08-2006, 05-09-2006
Hoh	55-752 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	71765 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i Nordland, Ballangen kommune, sør og sørøst for Ballangen sentrum, mellom Efjorden og Børsvatnet. Det er preget av store høydeforskjeller der de store innsjøene Melkevatnet, Hjertvatnet, Skårvatnet og grensevannet Børsvatnet i nord danner dype botner mellom høyere fjell- og åsområder omkring. Berggrunnen består av næringsrike, omdannede sedimentære og vulkanske bergarter, som i store deler av området gir svært gunstig vekstsubstrat for næringskrevende plantearter.

Med sitt store areal, betydelige topografiske variasjon med ulike eksposisjoner og ulike geologiske formasjoner er det også stor variasjon i flora og vegetasjonstyper innenfor området. Selv om berggrunnen varierer en del, er spennet i næringsrikdom for mesteparten av området moderat, fra middels til rikt. Dette medfører at det de fleste steder er en ganske arts- og næringskrevende vegetasjon i jevne lisider og forsenkninger, samt på svakt hellende myrer med sigeffekt. Fattige typer begrenser seg til mer opplendte arealer, som imidlertid også utgjør en relativt stor andel.

Det er en god del fattig furuskog i de lavere deler, særlig i et belte omkring de store vannene og dalbunner for øvrig. Plantet granskog dekker helt ubetydelig areal. Det finnes også en del blåbær- og småbregnebjørkeskog. Via lågurtbjørkeskog, som ofte framstår som en overgangstype med relativt begrenset areal, kommer man i de vidstrakte lipartiene snart over i høgstaudeskogen, som veksler mellom en mesotrof (høgstaudeskogsmark) og en eutrof (kalkhøgstaudeskogsmark) utforming, spesielt sistnevnte artsrik og svært frodig. Lokal variasjon inntreffer som følge av vekslingen mellom nord- og sørvendte lisider, der de siste kan ha større artsmangfold og innslag av mer varmekrevende arter. Dessuten er det en veksling mellom åpne rasmarker og mer stabile partier med sluttet tresjikt. Typisk for de sørlig eksponerte liene er større partier eller enkelttrær med dels selje og rogn, dels osp, alle rikelig bevokst med epifyttiske Lobarion-arter. I forsenkninger og langs konsentrerte sig er det grønne belter med gråor, som også er observert i form av en spesielt fuktig utforming dominert av strutseving langs bekkesig i slakt terreng nær utløp i vann eller større elv i dalbunn. Ofte har liene et betydelig innslag av storbregner, med skogburkne som viktigste dominant. Ren storbregnebjørkeskog er også observert der det er noe fattigere berggrunn.

Myrene spenner over hele næringsgradienten og inkluderer flere rikmyrer og noe kildevegetasjon. Den alpine vegetasjonen i Skjåfjell er dominert av fattige typer, som spenner over hele rabbe-snøleiegradienten fra ekstremerabber til musøresnøleie.

Tidligere hogstingrep og mangel på dødved og svært gamle trær preger furuskogsarealene. Melkevasseidet utgjør imidlertid et unntak. Skogen her er svært skrin, men har et eldre preg og relativt mye dødved. Bjørkeskogen er mest dødvedrik i områder med store bjørkemålerangrep. Størst inngrep forøvrig er at Hjertvatnet er regulert i forbindelse med kraftutbygging.

Det er funnet 2 rødlistede sopparter. Særlig de sørvendte liarealene har kvantitetsmessig rikelig med epifyttiske lav innen Lobarion-samfunnet.

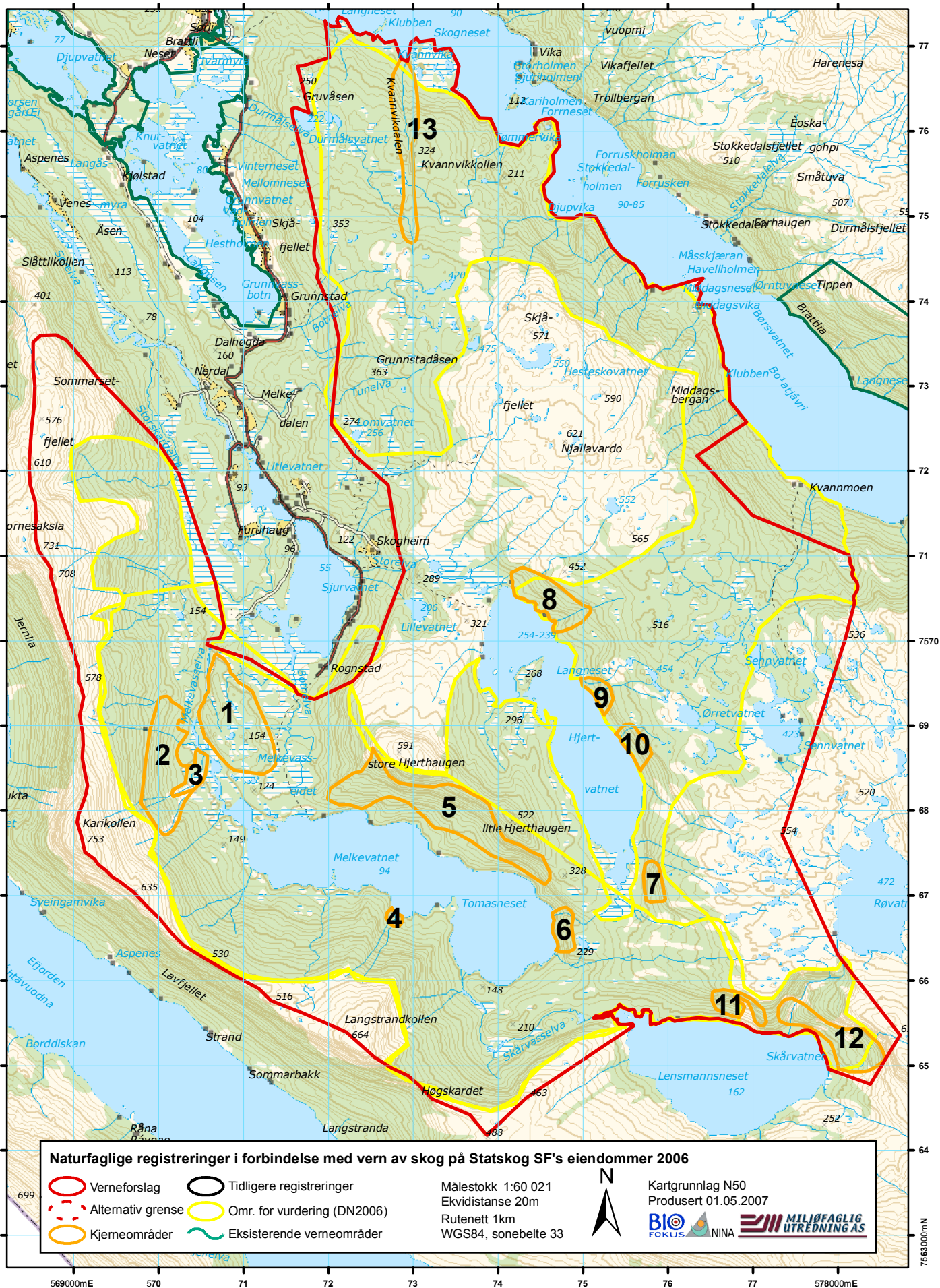
Området vurderes til verdi ***. Med sin betydelige størrelse og sin store andel rike vegetasjonstyper tilfredsstiller det to viktige kriterier i mangellista med hensyn til verneområder for skog. Foruten fjellbjørkeskog er også representert mellomboreal bjørkeskog utenfor granas utbredelsesområde. Spesielt skal fremheves de mange sør- sørvestvendte kjerneområdene med store ansamlinger av selje, rogn og stedvis også osp eller gråor, alle med stor frodighet og stor artsrikdom og velutviklede Lobarion-samfunn. I tillegg til verdi knyttet til disse kvalitetene kan området innta en typeområdefunksjon. Ballangenområdet er spesielt med hensyn til kombinasjonen svært rike bergarter og oseanisk klima. En del alpint areal er inkludert av arronderingsmessige grunner.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	**	**	*	**	—	**	***	***	*	***	***	***

Melkevatn-Hjertvatn-Børsvatn (Steigen, Nordland).

Areal 71.765daa, verdi ***

Norddalen **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Narvik	Inventør	AST, EBE
Kartblad	1431 III	Dato feltregistrert	02-09-2006
Hoh	102-709 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	9391 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Norddalen danner den nordligste av to indre daler som går sammen til Skjomdalen, som ender i fjorden Skjomen med munning mot nord i Ofotfjorden vest for Narvik by. Dalføret har bratte lier og elv som delvis går i juv med bratte bergvegger. Bergarten er grunnfjell, og området ligger dels i mellomboreal, dels i nordboreal sone.

Furu og bjørk er dominerende treslag. Området utmerker seg særlig ved den uvanlig dødvedrike furuskogen i kjerneområde 1, mesteparten på nordsida av elva, med stor tetthet i gadd og læger; det siste imidlertid i stor grad forårsaket av en tidligere hogst der tømmeret aldri ble fraktet bort. Trærne er grovvokste og av antatt høy alder. I tillegg finnes et større, mer påvirket furuskogsparti i den vestligste delen, sør for elva. Også dette er en berg- og grunnlendt utforming, som for øvrig utmerker seg ved utpreget småvokste, men antatt relativt gamle trær, som gir området et helt spesielt preg.

Bjørkeskogen har stor variasjon langs fattig-rikgradienten. En sone med bl.a. glimmerskifer, som dekker den øvre (østre) delen av den nordvendte lisida, gir et synlig utslag på vegetasjonen og gir en svært frodig høgstaudebjørkeskog og delvis åpne felt med tette gråvierkratt. Her inngår blant annet overdådige turt- og ballblomenger, og kildepartier opptrer hyppig.

Den nordvendte sida vest for glimmerskiferen er fattigere, men jevn sigeffekt gir store partier med småbregnebjørkeskog. Ren blåbærbjørkeskog er også vanlig, og denne typen i veksling med tørrere, kreklingsominert bjørkeskog dominerer mesteparten av dalens nordside, hvor også god soleksponering gir en uttørrende effekt. I elvekanten (grus-, steinbredd) til tverrgående elv fra fjellet på sørsida i øst ble det funnet et større antall fjellplanter/ nordlige arter.

Det er flere åpninger både ovenfor og nedenfor bilveien på sørsida av elva, som neppe er naturlig åpne høgstaudeenger, men hvor bjørka trolig er tatt ut til ved. Innerst i området har bjørk blitt tatt ut også de siste åra, inkludert helt nylig. Her er større åpninger nettopp i det delområdet som synes å ha høyest bonitet og trestorelse.

Det er funnet 4 rødlistede arter (vedboende sopp, NT) i området, alle i kjerneområdet med gammel furuskog.

Nevnte kjerneområde er klart trestjerners og kan med sin størrelse i seg selv utgjøre et eget reservatforslag. I forhold til mangelanalysen representerer det et svært dødvedrikt furuskogsområde, noe som i seg selv forekommer svært sjelden i Norge etter mange års aktiv skogsdrift i denne svært sentvoksende skogtypen. Dessuten inngår svært rike høgstaudeutforminger. Dette området har således svært høy verneverdi.

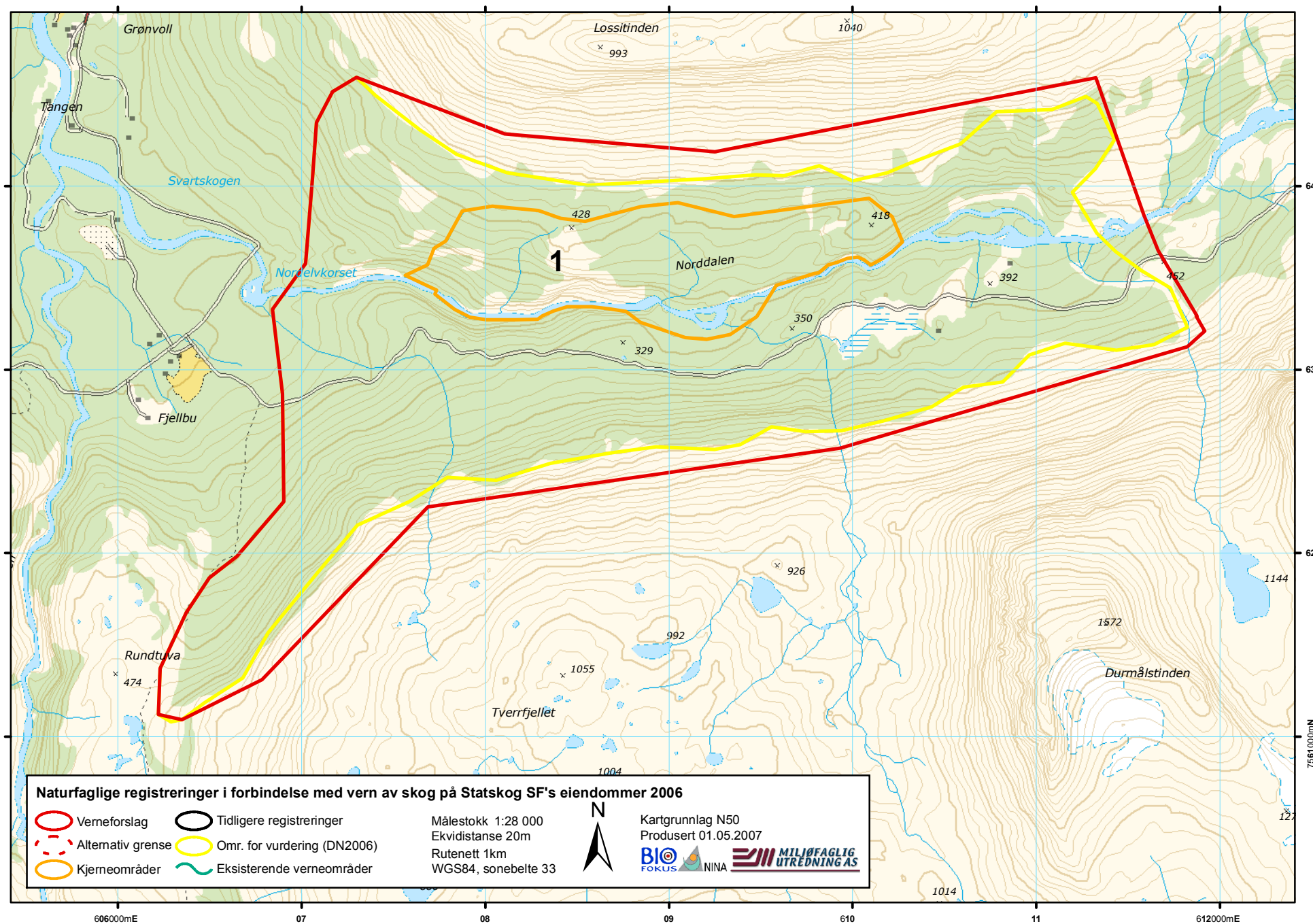
Totalt sett klassifiseres hele området til **. Det har en god avgrensning ved å dekke storparten av en hel dal, har svært rike bjørkeskogstyper med mye kildevegetasjon representert og ellers stor økologisk variasjon og høyt artsmangfold, inkludert flere rødlistearter.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	**	***	**	—	**	**	**	**	***	***	**

Norddalen (Narvik, Nordland).

Areal 9.391daa, verdi **

Olalemmen **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Ballangen	Inventør	AST, EBE
Kartblad	1331 IV	Dato feltregistrert	28-08-2006–29-08-2006
Hoh	87-647 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	9894 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i Ballangen kommune, med østligste punkt 8 km sørvest for Ballangen sentrum. Arealet dekker dalbunn og lisider mellom fjellpartiet Håfjellet/Linken i nord og Kufjellet i sør. E6 danner grense i øst. En relativt ny vei mellom E6 ved Djupdalsåsen og Kjeldebotn går gjennom området.

Arealet dekker et ganske bredt hoveddalføre der flere parallelle NV-SØ-gående rygger danner opphav til flere parallelle bekkesystemer og med spredte, stort sett mindre, langsgående myrer. Lisidene mot fjellområdene i nord og sør er bratte, men med sammenhengende skog.

Berggrunnen består av omdannede sedimentære og vulkanske bergarter (senprekambrisk - kambro-silurisk); i sørlige/vestlige del omtrent nord til veien dominert av glimmergneis og glimmerskifer, med metasandstein og amfibolitt; nord for veien kalkspat- og dolomitmarmor.

Området domineres av rike vegetasjonstyper og er helt dominert av bjørkeskog. Arealmessig tilhører meste-parten nordboreal sone, men de lavere deler i øst samt den bratte, sørvendte lia mot Linken må karakteriseres som mellomborealt.

Det finnes små grunnlendte arealer med furuskog, og i flatere partier er gran plantet inn. Bjørkeskogen spenner over hele fattig - rikgradienten, men er sjelden fattigere enn småbregneskog. Både blåbær- og småbregne-type har et tydelig oseanisk preg med stor dekning av skrubær. Storbregnebjørkeskog dominert av skogburk-ene finnes også lokalt i nordhelling. Store arealer er dekket av rike skogtyper; noe lågurt-, men mest høgstaude-type. Denne er artsrik og varierer i frodighet fra mer lavvokst utforming på glimmergneis/glimmerskifer til mannsøye enger på marmor i de sørvendte liene i nordre del. Rik sumpskog er begrenset til et par mindre arealer. Kildevegetasjon finnes spredt som lokale framspring i liewe eller i tilknytning til rikmyrkanter. Rikmyr er registrert flere steder. I sør er noe av fattigmyrvegetasjonen utviklet som strengmyr. Rik bergveggvegetasjon er funnet lokalt.

Bjørkeskogen er jevnt over ganske dødvedfattig, men med noen lokale unntak særlig i de nordvendte liene i søndre del. Bortsett fra et areal helt i sørøst (Statskog) er granplantefeltene i dalføret konsentrert til de midtre deler, sør og nord for veien innenfor der bebyggelsen slutter innover dalen. Bare en liten del ligger innenfor Statskog, men også plantasjene på privat grunn kan influere på det aktuelle Statskogområdet, særlig gjennom lokal frøspredning.

Interessante arter er først og fremst knyttet til de rike, sørvendte liene med Lobarion-arter på gamle rogn og seljer. Det er også interessante arter knyttet til rikmyr-/kildevegetasjon.

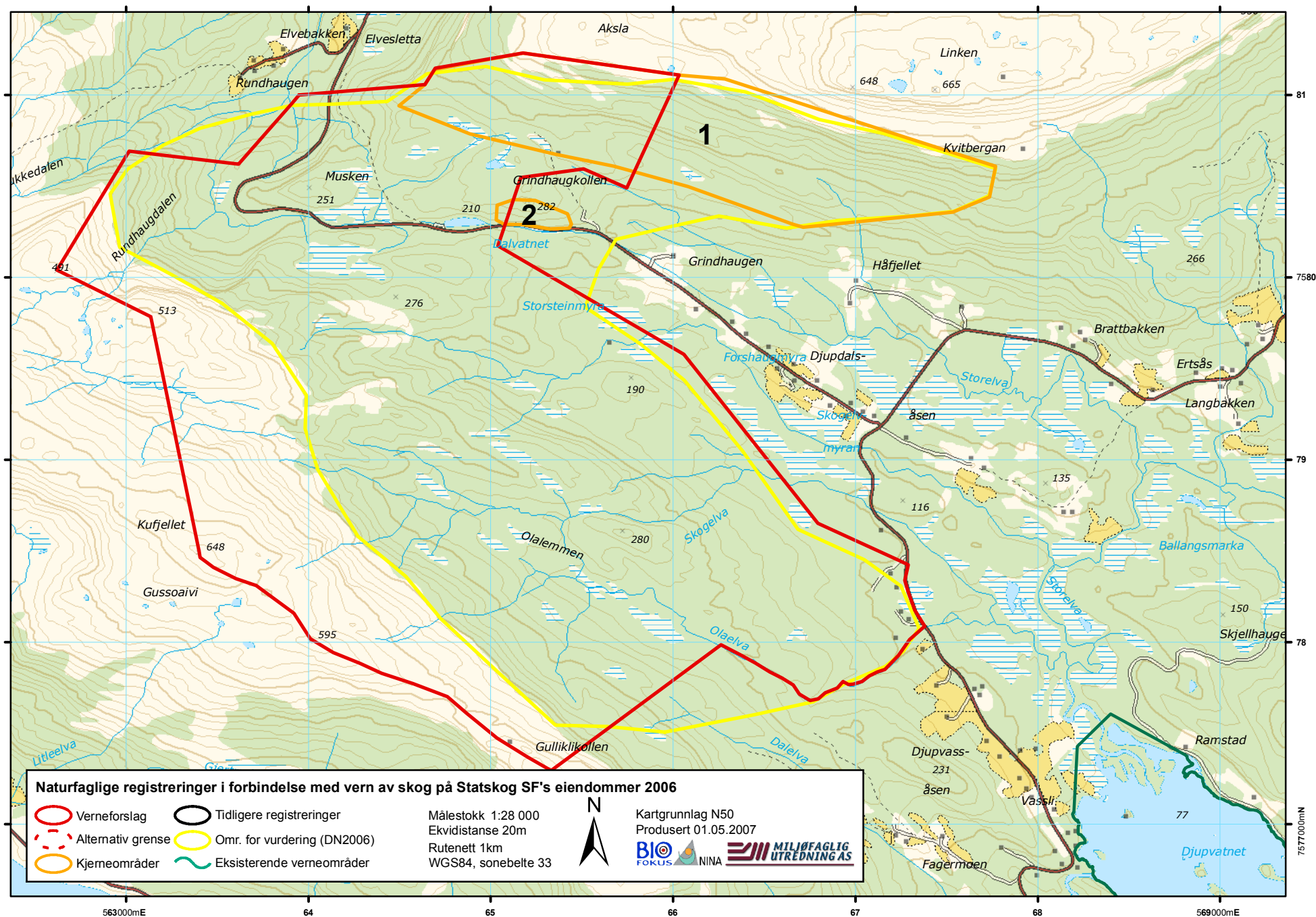
Olalemmen utgjør et i hovedsak rikt bjørkeskogsområde og inkluderer foruten fjellbjørkeskog også mellomboreal bjørkeskog utenfor granas utbredelsesområde. Spesielt skal fremheves den rike og sørvendte Sinklia med svært frodig høgstaudevegetasjon på marmor. Mens denne lisida skiller seg ut ved sin frodighet og artsrikdom, kan resten av området vegetasjonsmessig mer karakteriseres som standard type og som et mulig typeområde på noe rikere grunn. Det er grunn til å tro at det avgrensede området bare representerer et begrenset geografisk utsnitt av vegetasjon og naturtyper som fortsetter med liknende utforminger videre innover dalen mot vannskillet over mot Kjeldebotn, og dessuten for Sinklia videre østover og nordover mot Ballangen sentrum.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	**	—	**	***	***	*	**	**	**

Olalemmen (Ballangen, Nordland).

Areal 9.894daa, verdi **

Rago (utvidelse) *

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Sørfold	Inventør	KAB, THH
Kartblad	2129 I	Dato feltregistrert	09-08-2006
Hoh	52-690 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	4622 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkellesområdet grenser inn mot de vestre deler av Rago nasjonalpark som igjen ligger ca 6 mil øst-nordøst for Bodø. Nærmere bestemt utgjør området de ytre deler av Storskogdalen i Sørfold kommune. Topografien er preget av relativt flate breelvavsetninger i bunn av dalen, og med stedvis bratte lisider oppover mot fjell på alle kanter. Geologien består av næringsfattig gneis i de østre halvdelene av avgrensningsforslaget, mens rikere varianter med kvartsrisk og grafittholdig glimmerskifer dominerer i vest. I bunn av dalen er det breelvavsetninger som stedvis er meget tykke. Hele det skogdekte området ligger i den nordboreale vegetasjonssone og i svakt oseanisk vegetasjonsseksjon, og mindre deler ligger i den alpine vegetasjonssone.

Området er naturlig avgrenset i sør, øst og i nordøst der Rago nasjonalpark og fjell danner en naturlig avslutning på området. I nord og i vest følger grensa en delvis kunstig linje mot private arealer. Arealet vest og nord for avgrensningsforslaget innehar kvaliteter som ville vært naturlig og hatt med innenfor avgrensningsområdet. Arronderingen av området er stort sett meget god da store deler av dalføret med tilhørende nedbørsfelt er inkludert i avgrensningsforslaget.

På elveslettene og i lisidene rundt Nordskardfjellet er vegetasjonen dominert av nøysomme typer som blåbærfuruskog og røsslyng-blokkebærfuruskog. Flere store felter på elvesletta har vært plantet til med gran, men det mest av grana ble blåst over ende i en storm for bare noen få år siden. Rundt Tjuvkollen er det stort sett bjørk som dominerer, men stedvis også en del innslag av gråor. Stedvis er kalkpåvirkningen synlig i form av mer krevende vegetasjon.

Den eldste skogen er konsentrert til partiene øst for Nordskardfjellet med glissen, småvokst furuskog med et godt innslag av gamle furutrær og noe innslag av død. Alderen på skogen synker nedover lia mot elva i sør. På elvesletta er skogen dårlig sjiktet, ung og med stedvis dominans av bjørk. Skogen i liene vest i området er dominert av forholdsvis småvokst bjørk med noe spredt innslag av gråor.

Artsgruppen som viste størst variasjon i artsmangfold var karplanter med innslag av en del kalkkrevende arter i partiene lengst sørvest i området. Artsutvalget begrenset seg dog til de mer karakteristiske artene knyttet til disse vegetasjonstypene.

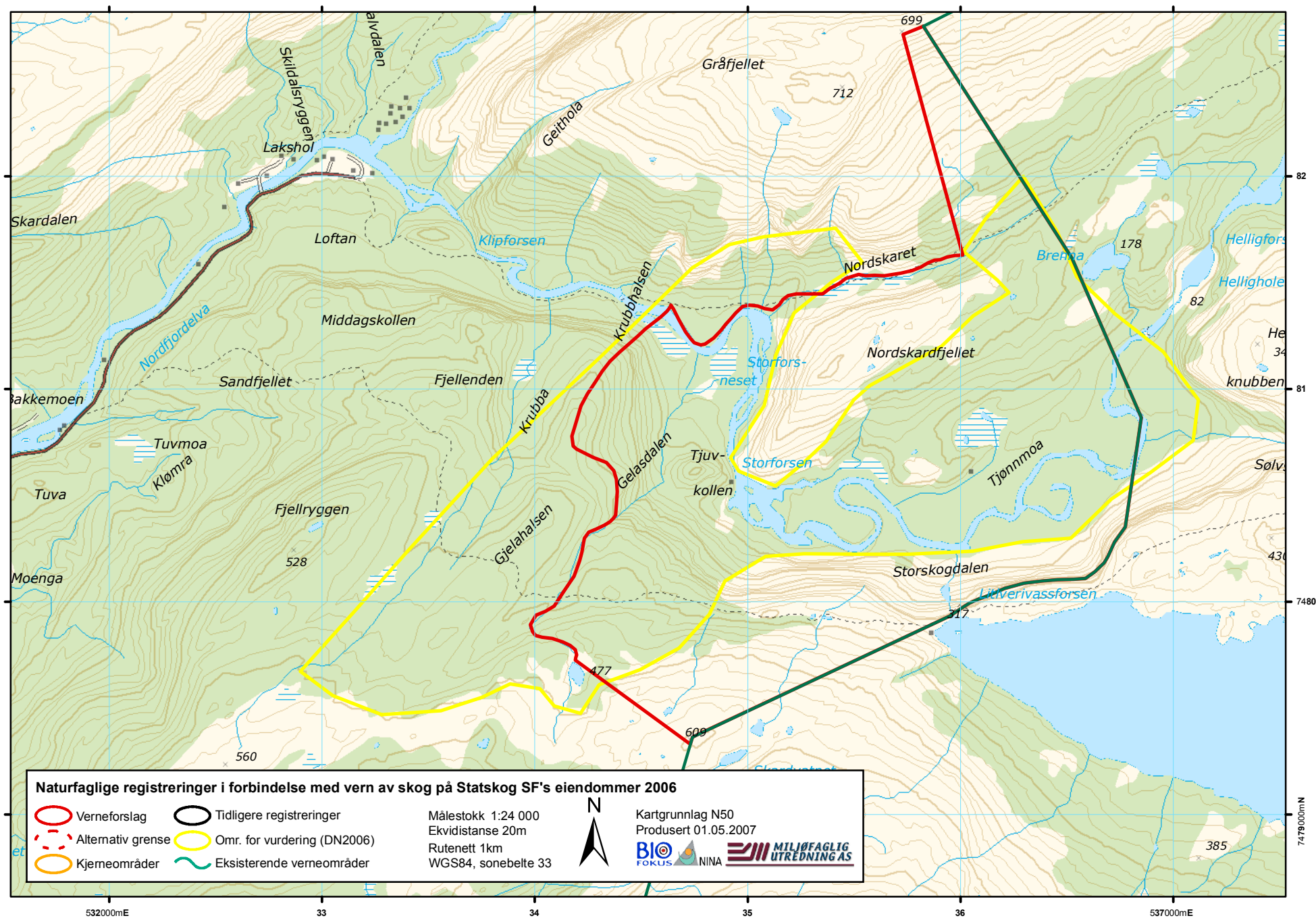
De skoglige kvalitetene knyttet til gammel skog innen avgrensningsforslaget er av begrenset verdi, men området fanger opp andre verdier som vurderes som viktige å få med innen et verneforslag. Området tilfører enkelte verdier som i liten eller ingen grad finnes i Rago nasjonalpark fra før. I forhold til mangelanalysen vil området kun i liten grad bidra til å dekke inn den generelle mangelen knyttet til rike skogtyper som kalkskog og høgstaudeskog. Det samme vil gjelde for den regionale mangelen knyttet til høgstaudeskog. Det viktigste bidraget knytter seg til den regionale mangelen av furuskog på breelvsedimenter hvor elveslettene i dalbunnen utgjør et meget godt eksempel (Nord-Norge, MB). En av vegetasjonstypene i området er oppført som rødlistet og det er kalkskog, bjørkeutforming. Til tross for en hard utnyttelse av skogressursene i området vurderes verdiene innenfor avgrensningsforslaget som viktige tillegg til et allerede eksisterende verneområde. Lokaliteten vurderes derfor som lokalt viktig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørhet	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	*	—	*	**	*	*	**	**	*

Rago (utvidelse) (Sørfold, Nordland).

Areal 4.622daa, verdi *

Sagvassdalen **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Hamarøy	Inventør	THH, KAB
Kartblad	2130 I	Dato feltregistrert	08-08-2006
Hoh	148-927 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	21248 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten ligger sør i Hamarøy kommune, og består av indre del av Sagvatn-vassdraget fra Sjøttvatnet og innover. Det er en markert U-dal, med vidstrakt gLokaliteten ligger sør i Hamarøy kommune, og består av indre del av Sagvatn-vassdraget fra Sjøttvatnet og innover. Det er en markert U-dal, med vidstrakt ganske flat dalbunn fylt opp av Sjuendvatnet, og med bratt fjellsider som stiger 500-700 meter opp på alle sider. Landskapet gir et mektig inntrykk, med den majestetiske granittkuppelen Sjuendevasstinden ruvende over dalføret. Ganske flat dalbunn fylt opp av Sjuendvatnet, og med bratt fjellsider som stiger 500-700 meter opp på alle sider. Landskapet gir et mektig inntrykk, med den majestetiske granittkuppelen Sjuendevasstinden ruvende over dalføret.

I dalbunnen dominerer furuskog, men det meste av skogarealet i dalen er bjørkeskog. Furuskogen er for det meste røsslyng-blokkebærskog. Ved innløpet til Sjuendvatnet er det lagt igjen finkornete breelavsetninger, og her er ei flat mo med velutviklet furuskog av denne spesielle typen. Her er også et lite delta-/flommarksområde med frodig bjørk-gråor-heggeskog. Bjørkeskogene er av mange ulike fattige og rike typer. Ganske store arealer er høgstaueskog, særlig i den lange vestvendte fjellsiden. En del marmorærer gir her opphav til kalkpåvirkete høgstaueskoger, selv om en mer ordinær høgstaudestype er vanligst. På grunnlendte rygger, skrenter og rasmarker i øvre del av bjørkeskogen samt oppe i fjellet er det mye reinroseheier og mange kalkkrevende fjellplanter.

Furuskogen er sterkt preget av omfattende gjennomhogster rundt år 1900. Dette har ført til at tydelig gammel furu mangler og at det er lite død ved. Skogen har imidlertid fått stå i fred de siste 100 år, og har fått naturskogspreget med god aldersspredning der øvre trealder ligger på 200-250 (-300) år. Gadd og læger finnes sparsomt. Et verdifullt trekk er at i noen partier finnes furulæger i alle nedbrytningsstadier, selv om tettheten er lav. Mens treslagsskifte til gran har hatt stor omfatning i regionen er det bare et par små felt innenfor området. Disse bør snarest fjernes. Bjørkeskogen (og flommarksskogen) er av ganske ordinær karakter mht. skogstruktur, med stort sett relativt smådimensjonerte trær og lite død ved. Mye av bjørkeskogen er ganske åpen.

Sagvassdalen utgjør et velavgrenset dalføre som er representativt for skognaturen i regionen, med mange ulike furu- og (særlig) bjørkeskogstyper representert. Det er samtidig tilnærmet upåvirket de siste 100 år (med unntak av trolig noe vedhogst), og har innslag av spesielle skogtyper som er prioritert i skogvernet. De viktigste kvalitetene er knyttet til at det er et stort dalføre uten nyere inngrep, de kalkpåvirkete bjørkeskogene, og til furuskogen på breelvsedimentene. Sistnevnte skogtype er svært mangelfullt fanget opp i vernearbeidet hittil, og skogen ved innløpet til Sjuendvatnet er relativt velutviklet, selv om arealet er ganske lite. Artsmangfoldet er derimot tydelig utarmet mht. naturskogsarter pga. gjennomhogstene som er utført. Derimot er karplantefloraen variert og rik, spesielt i kalkskrentene opp mot fjellet, men også i deler av bjørkeskogene. Det ble påvist to rødlistearter, begge i kategori NT (kjuka *Skeletocutis lenis* på flere gamle furulæger, og brudespore i kalkrik bjørkeskog).

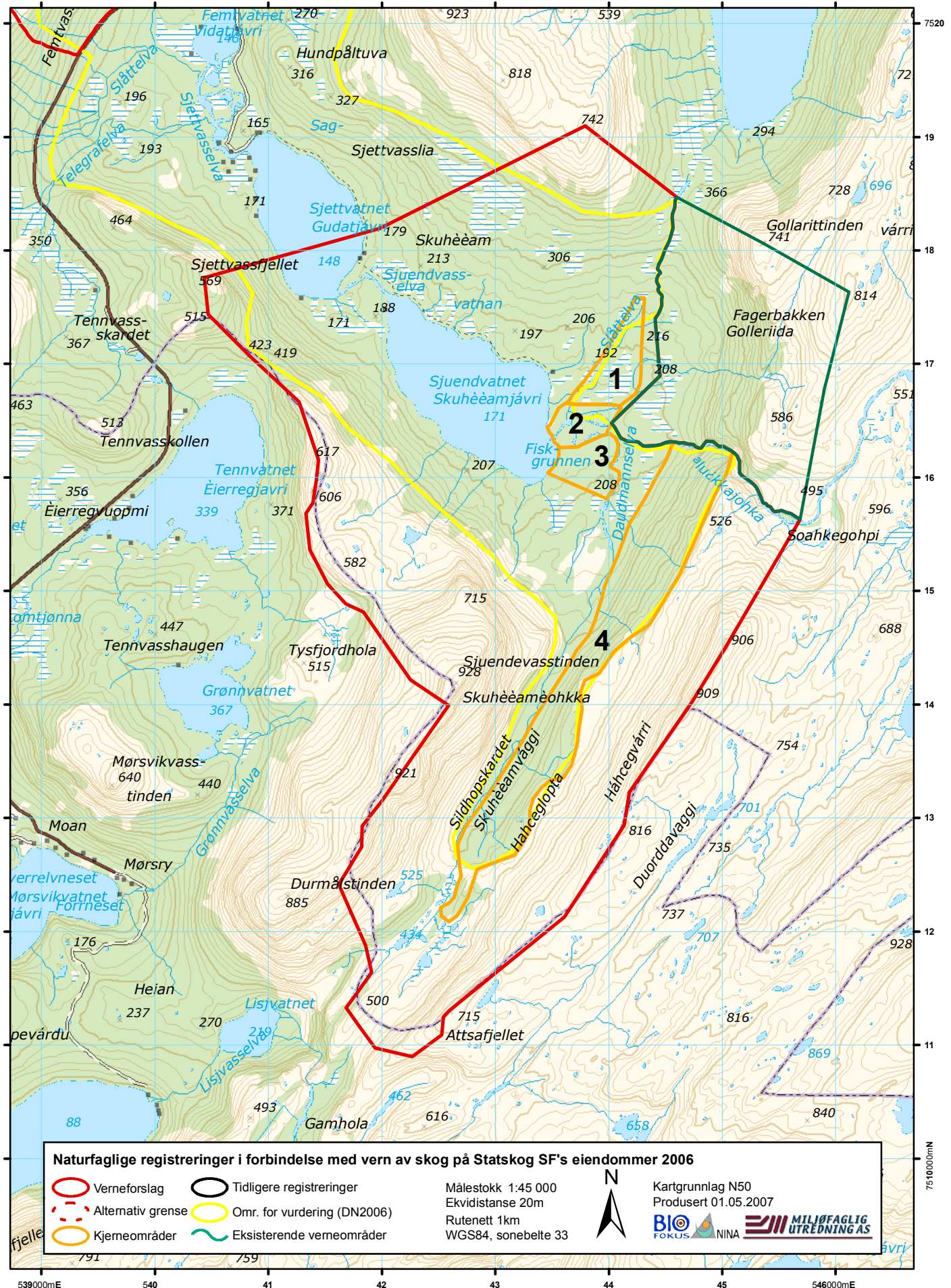
Samlet sett vurderes Sagvassdalen som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
***	*	*	*	*	—	*	***	***	*	**	***	**

Sagvassdalen (Hamarøy/Sørfold, Nordland).

Areal 21.248daa, verdi **

Storvatnet **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Steigen	Inventør	DSV
Kartblad	2130 IV	Dato feltregistrert	04-07-2006, 06-07-2006
Hoh	56-1061 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	30405 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Storvatnet ligger i den østre del av Steigen kommune nær grensa til Hamarøy kommune. Det avsidesliggende vannet er en stor og dyp fjordsjø omgitt av høye fjell som når opptil 1180 moh. Berggrunnen i området utgjøres av harde og tungt nedbrytbare bergarter og jordsmonnet varierer fra dype moreavsetninger innerst ved fjordbotnene, til tynt og usammenhengende morenedekke mange steder. I de bratte liene er det skredjordspartier samt også en del ur og ustabil rasmark. Lokaliteten har et meget stort spenn i ulike skog- og vegetasjonstyper. Dette skyldes de varierte jordbunnsforholdene og at alle eksposisjonsretninger er representert.

Løvskog dekker størst areal og varierer fra nesten ren bjørkeskog i nordlig eksponerte liområder, til mer sammensatt treslagsfordeling i de sydeksponte partiene. Her er det også innslag av ren, til dels meget grov ospeskog. Sydlig eksponerte skredjordspartier har meget frodig høystaudeskog med innslag av åpne høystaude-enger på rasutsatte partier. Vegetasjonen er her stedvis opptil mannshøy og har i tillegg til de vanlige artene knyttet til høystaudevegetasjon, innslag av en del sydlige, varmekrevende arter hvorav enkelte her befinner seg nær nordgrensa av sitt utbredelsesområde. I tørrere deler av sydskråningene finnes det også innslag av lågurtskog.

Nordlig eksponert bjørkeskog utgjøres hovedsakelig av veksling mellom småbregne-, storbregne- og blåbærskog- skrubbærskog, avhengig av bl.a. jorddybde, terrengform og hellingsgrad.

Furuskogen inntar i hovedsak de mest grunnlendte og skrinne partiene og er for det meste glissen, kortvokst og småfallen. Unntaket er lokale innslag med bærlyngfuruskog på dyp morenejord i sørksponte partier hvor skogen til dels er relativt grovvokst. Furuskogen utgjøres ellers i hovedsak av en veksling mellom knausfuruskog, lavfuruskog og røsslyng-blokkebærfuruskog, stedvis også i en viss mosaikk med furumyrskog og små fattigmyrer.

Furuskogen langs de midtre deler av fjordområdet er svært lite påvirket og preges av relativt mye dødved, mest i form av gadd. Til tross for relativt beskjedne dimensjoner ble det registrert til dels meget høy alder på en del trær, eksempelvis viste borprøver av to trær aldre på henholdsvis 415 og 368 år. I nærheten av de to fraflyttede boplassene ved nord- og sydenden av vannet er skogen noe preget av plukkhogster og har stedvis overvekt av yngre trær.

Det ganske betydelige innslaget av granplantinger reduserer verneverdien av området noe og uten at grana fjernes må det regnes med at grana etterhvert vil innta store deler av de friskere vegetasjonstypene i området.

Området ansees alt i alt som regionalt verdifullt (**), muligens opp mot nasjonalt verneverdig (***). Områdets størrelse og stor økologisk variasjon på grunn av ulike eksposisjonsretninger rundt vannet er her viktige kriterier. Viktig er også innslagene med urørt og til dels meget gammel furuskog samt innslagene med meget frodig høystaudeskog. Skogen inngår dessuten som del av et helhetlig stort landskapsrom med helt nedbørfelt som er fritt for tekniske inngrep.

Delområdet Storvasseidet N, noen områder langs Storvasselvas Ø-side, ble registrert separat 1 aug. 2006. Området inneholder stort sett fattige til middels rike skogtyper som er svært vanlige i regionen og kan ikke sies å tilføre området noen vesentlige tilleggsverdier.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	**	***	**	—	***	***	**	**	***	***	**

Storvatnet (Steigen, Nordland).

Areal 30.405daa, verdi **

Straumfjordvatnet **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Steigen	Inventør	DSV
Kartblad	2130 IV	Dato feltregistrert	03-07-2006, 07-07-2006
Hoh	0-697 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	7064 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Det undersøkte skogområdet befinner seg langs østsiden av den ca 6 km lange brakkvannsjøen Straumfjordvatnet i Steigen kommune. Området utgjøres for en stor del av bratte, vestvendte lier nedenfor de høye fjellmassivene Malåtinden og Sagdalstindan. I tillegg inngår en liten hengende dal i den nordøstligste del av området med fjellbjørkeskog rundt Malåvatnet.

Berggrunnen i området utgjøres av tungt nedbrytbare bergarter som glimmergneis og glimmerskifer men relativt store partier med næringsrik skredjord gir grunnlag for meget frodig og artsrik høystaudeskog flere steder langs liene.

Foruten høystaude-bjørkeskog inngår det en del storbregne-, småbregne-, og blåbær-skrubbærbjørkeskog i området. En del innslag av mer tørre og magre skogtyper finnes særlig i den midtre del av området som gjennomgående er mer grunnlendt. Det dreier seg her dels om bærlyngskog med tresjikt av bjørk og osp samt også noe furuskog langs de mest grunnlendte åsryggene.

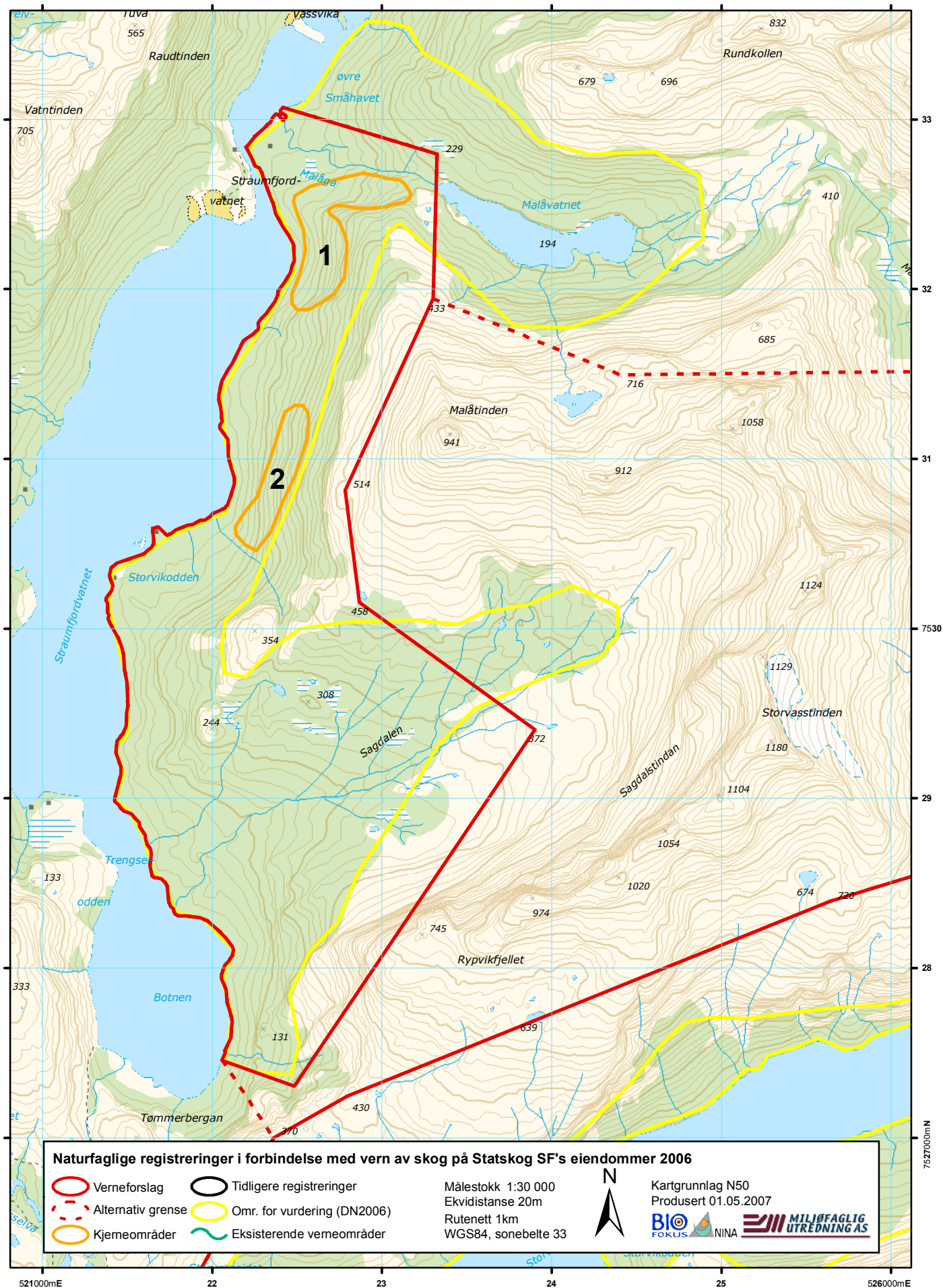
Området vurderes som regionalt verneverdig (**) først og fremst på grunn av den relativt store andelen av rik høystaudeskog og området oppfyller med det et av kriteriene påpekt i mangelanalysen av skogvernet.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	**	—	**	**	**	**	***	**	**

Straumfjordvatnet (Steigen, Nordland).

Areal 7.064daa, verdi **

Strindvatnet–Femtvasslia *

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Hamarøy	Inventør	JKL
Kartblad	2130 I	Dato feltregistrert	08-08-2006–09-08-2006
Hoh	46-646 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	11968 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger like på vestsiden av Strindvatnet, Sandnesvatnet og Kråkmovatnet sentralt i Hamarøy kommune. Berggrunnen er nesten uten unntak ensartet fattig og består av granittisk gneis. Unntak gjelder ryggen som når opp til Skogkollen mellom Strindvatnet og Sandnesvatnet, denne består av lettforvitrelig glimmerskifer. Furuskogen står generelt på fattig mark. Løvslogen står på både rik og fattig mark. Treslagsblandingen er som regel variert i de rikeste partiene, mens fattig lyngmark i regelen kun har bjørk og evt furu i tresjiktet. Myrene er i all hovedsak av typen fattig fastmatte. Frodige storbregnevarianter med skogburkne samt ulike typer høystaudeskog opptre jevnt til spredt i brattere lisider samt i tilknytning til små skrenter hvor det er et jevnt tilsig av mineralrikt grunnvann, særlig i høydelaget 260-300 moh. Langs ryggen av Skogkollen, også utenfor kjerneområdet, er det mye frodig storbregne- og staude-vegetasjon samt parti med rik lågurt-vegetasjon.

Sett under ett er undersøkelsesområdet mye påvirket av ulike forstlige inngrep og tyngre tekniske inngrep (kraftgater). Likevel er det gjennom hele avgrensingsforslaget store areal med relativt gammel løv- og furudominert skog, særlig i øvre del av lisidene. Mengden død ved av furu, herunder gadd og læger, er generelt svært lav og forekomstene domineres av grove godt nedbrutte stokker fra hogstene fram til forrige århundreskifte. Enkelte parti i høyelaget 200-230 moh har likevel relativt god skogstruktur med trær i alle aldre (opp til 500 år) samt noe død ved i flere råtestadier. Foryngelsen er imidlertid i de fleste tilfeller dårlig. Innefor kjerneområdet "Skogkollen N" finnes grovvekst og særlig produktiv løvblandingsskog (se kjerneområdebeskrivelsen). Fire kjerneområder er utfigurert. Ett av disse er vurdert som nasjonalt viktig (A-lokalitet).

Artsmangfoldet er tilsynelatende lavt for de fleste undersøkte organismegrupper. Mest særegent ved området er store partier med frodige Lobarion-samfunn på rikbarkstrær (rogn, selje og osp) og de fleste påviste signalarter innenfor området tilhører gruppen epifyttiske makrolav. Kvaliteter knyttet til skoglig kontinuitet finnes for både furu- og løvskog, men verdien er begrenset ettersom kontinuiteten i gamle trær og død ved generelt er lav eller begrenset til små høytliggende areal.

Med tanke på skogstruktur, vegetasjonssamfunn og skogtypevariasjon faller nok det meste av arealet inn under hverdagslandskapet i regionen. Området har likevel spesielle kvaliteter knyttet til produktiv, epifyttisk løvskog og til små spredte parti med kontinuitetspreget skog. I den samlede vurderingen er de fleste "gammel-skogs"-parametrene gitt lav verdi untatt kriteriet "gamle løvtrær". I forhold til mangelanalsen gjort i forbindelse med evalueringen av skogvernet i Norge bidrar området til en viss grad å dekke inn mangelpunktet i) "intakte forekomster av rike skogtyper". Av regionale mangler (Nord-Norge, mellom- og nordboreal sone) vil området til en viss grad bidra på punktene i) høystaudeskog og ii) urskogspreget furuskog.

Området kan summeres opp som et ganske stort og forholdsvis variert skog, myr og fjell-landskap med meget heterogen påvirkningsgrad. Ganske store areal er kraftig og negativt påvirket av forstlige og tekniske inngrep. Likevel eksisterer også store areal med klare naturverdier som gjør at et stort avgrensingsforslag kan presenteres. Arronderingen blir ikke optimal som følge av alle inngrepene, men mye takket være områdets størrelse finnes også relativt store areal hvor gradienten fra fjell til innsjø er ivaretatt. Samlet vurderes derfor arronderingen som middels god.

Området vurderes som velegnet til å ivareta eksisterende naturverdier og med rimelig godt potensiale for å fange opp ytterligere mangfold av kontinuitetskrevede arter tilknyttet både løv- og furuskog på sikt. Foreløpig er imidlertid kontinuitetselementet svakt utviklet og mye av arealet er direkte ungsog. Samlet vurderes derfor avgrensingsforslaget som lokalt verneverdig (*) (på grensen mot **).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	*	**	—	**	**	**	*	**	**	*

Strindvatnet-Femtvasslia (Hamarøy, Nordland).

Areal 11.968daa, verdi *

Tollåga **

Referansedata

Fylke	Nordland	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP2 Nord
Kommune	Beiarn	Inventør	THH, JKL
Kartblad	2028 I	Dato feltregistrert	11-08-2006
Hoh	103-606 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	1803 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i midtre del av Beiardalen, der sidedalen Tollådalen åpner seg ut i hoveddalføret fra øst, og består av nedre del av elvekløfta samt øvre del av lisdene både på sør- og nordsiden av elva.

Vegetasjonen er ganske variert, av ulike furu- og løvskogstyper. Den rikeste skogen står i den bratte sørvendte skråningen opp fra Tollåga. Her har en mosaikker mellom lågurtskog av furu og mye osp, frodig høgstau-deskog, og tørr og varm furuskog. Furuskogen er dels fattig bærlyng- og lavtype, dels av en mineralrik type med periodevis overrisling av rikt sigevann, og som nærmer seg kalkfuruskog. Her er trolig en rik mykorrhiza-funga, men gruppen var pga. tørke svært dårlig utviklet. Glattstorpigg er en god signalart som ble påvist. Ellers finnes fattige furu- og bjørkeskogstyper i lia nordover.

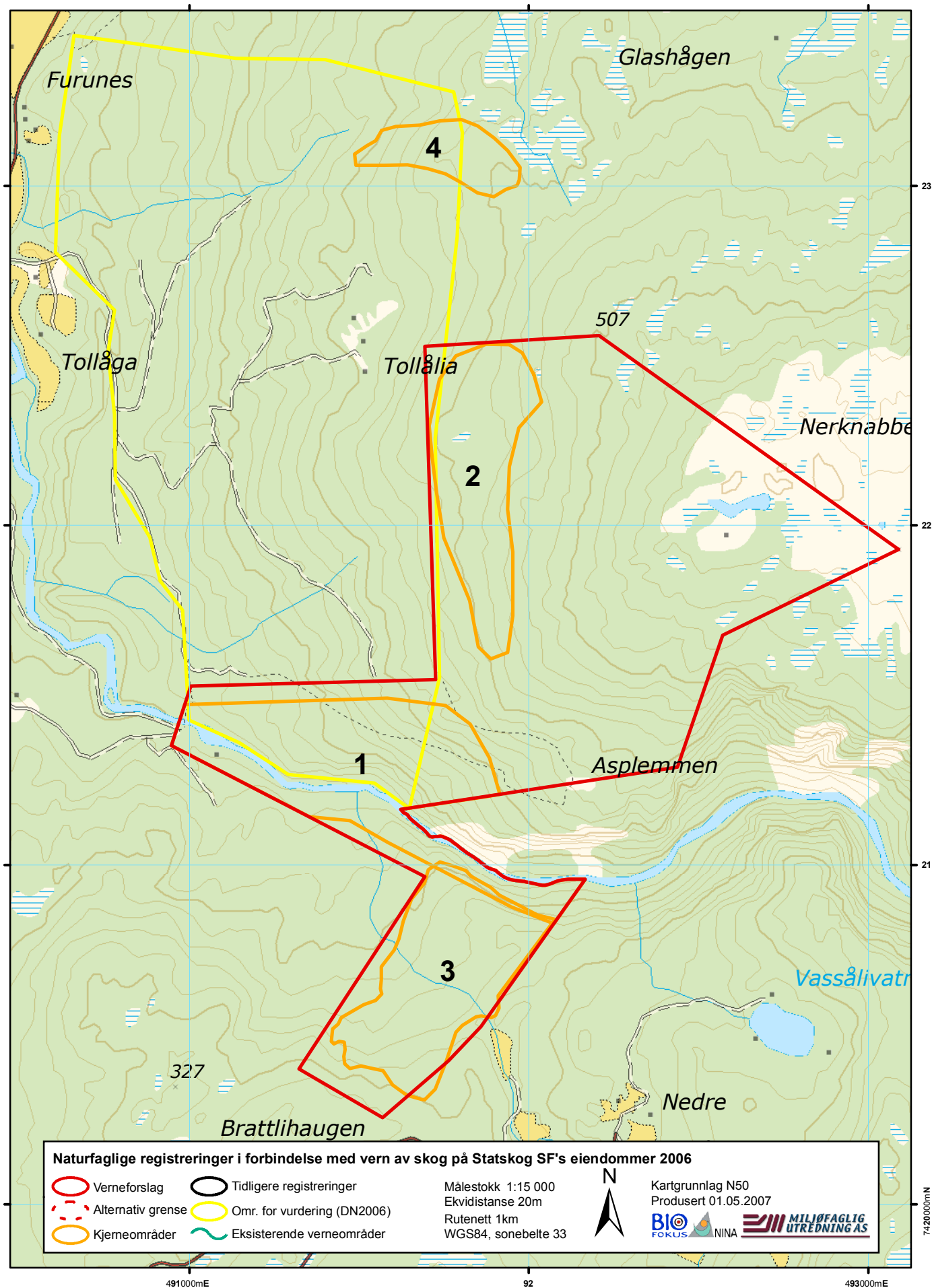
Det meste av skogen består av naturskog, men hele området har i varierende grad vært plukkhogd tidligere. Dels er det en temmelig produktiv og godt bestokket furuskog isprengt mye osp (på produktiv mark i skråning-en), dels fattigere og skinnere furuskog. Aldersfordelingen er ganske variert, men de eldste aldersklassene av furu mangler. Det er heller ikke særlig mye død furu, stort sett. Unntak gjelder partier i brattskrenten, som har ganske mye furulæger stedvis, men kontinuitet virker noe svak, noe som også gjenspeiles på mangfoldet av vedboende sopp. Deler av lia ned mot elva domineres av gammel osp, noe som utgjør en viktig kvalitet ved området.

Det avgrensede området utgjør bare en mindre del av Tollågas store elvekløft. Hele juvet har trolig samlet be-tydelige naturverdier, og bør utvilsomt vurderes samlet som en sammenhengende enhet. Det er dermed nega-tivt at bare den nedre delen er med. Isolert sett har området likevel ganske viktige kvaliteter betinget av både naturgitte og påvirkningsmessige egenskaper. Verdiene ligger hovedsakelig i rik furuskog og mye gammel osp. Artsmangfoldet er ganske variert, men likevel ikke spesielt rikt for noen grupper bortsett fra jordboende sopp i deler av furuskogen. 5 rødlistearter (alle NT) ble påvist, men det forventes et betydelig tilfang ved undersøkel-ser i en god soppsesong. Området kan bidra i moderat grad til å dekke inn mangler knyttet til (1) kalkskog (ikke spesielt velutviklet) (2) boreal løvskog og (3) bekkekløfter (forutsatt at elvekløfta videre oppover vurderes inn).

Totalt sett anses Tollåga som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad-mengde	Dødvad-kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	*	**	**	—	***	***	***	***	*	*	**

Troms

Abojohka –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Kvæningen	Inventør	KBS, VFR, TJO
Kartblad	1734 II	Dato feltregistrert	09-10-2006
Hoh	1-80 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	220 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

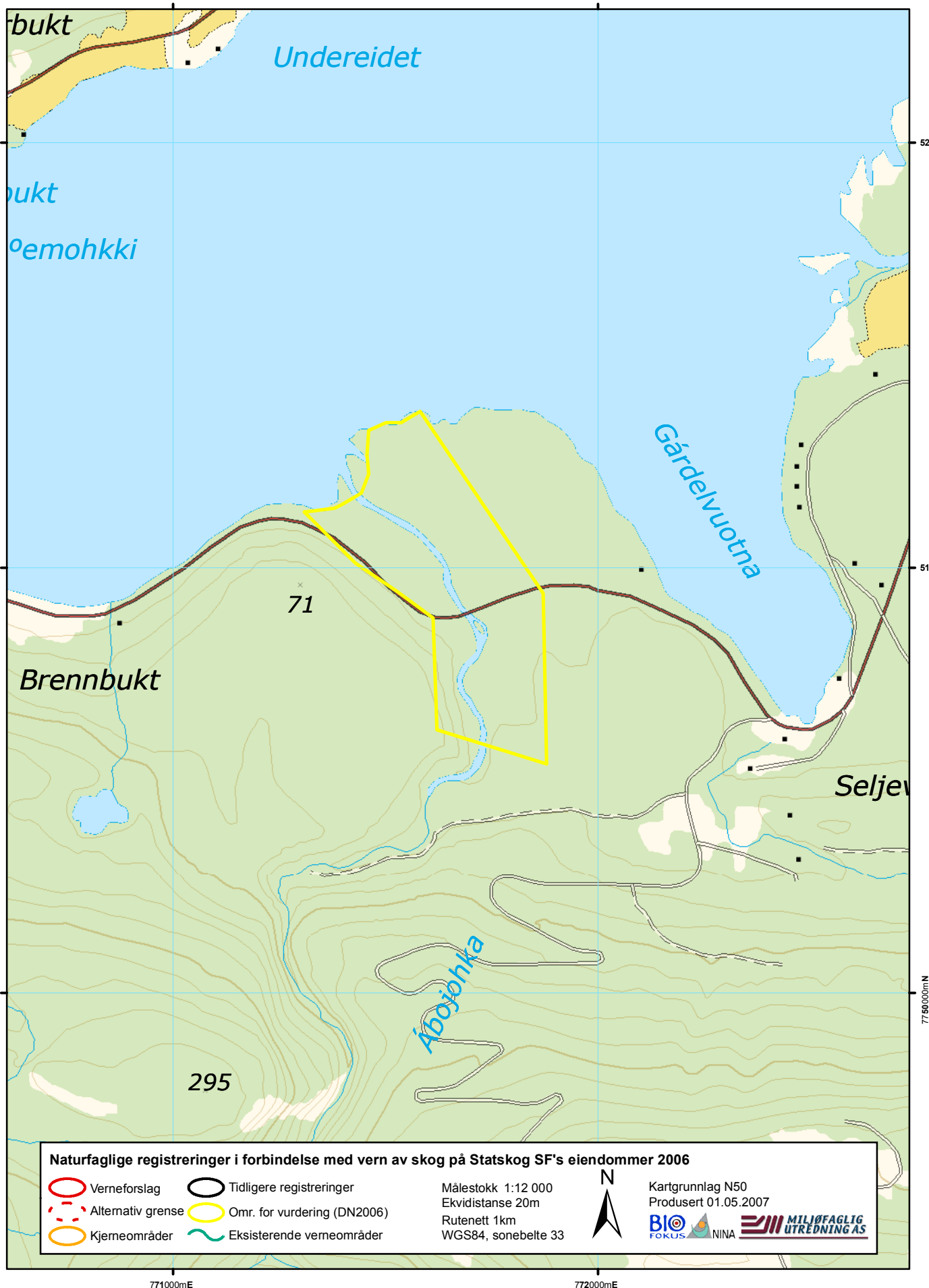
Området ligger i følge Moen (1998) i mellomboreal sone (MB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til kontinentalitet.

Skogsområdene langs Abojohka var dominert av dels flommarksskog (C3a og E3a), dels av høgstaudebjørkeskog (C2a) på tørrere partier. Her var noe død ved, men det har vært gjennomført hogst og rydding langs deler av elva slik at det meste av skogskvalitetene var kraftig redusert. De fleste trærne langs elva med noe dimensjon var gråor, men disse var forholdsvis unge og her var lite gadd av gråor. Det var spredte forekomster av gråor læger, men dimensjonene var små og mengden svært begrenset. Det ble funnet noen spredte forekomster med hegg. Undervegetasjonen var dominert av mjødurt, stedvis noe vier- og bjørkekratt.

På ei grov læger av gråor ble det funnet blek nettsopp og ragglærsopp, ellers noe knivkjuke og knuskkjuke. Det ble ikke påvist sjeldne arter verken av sopp eller lav.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
0	*	*	0	*	—	*	*	*	*	0	*	—

Alappmoen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Målselv	Inventør	GGA
Kartblad	1532 IV	Dato feltregistrert	18-07-2006
Hoh	94-137 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	434 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Alappmoen (Tverrelvflata) ligger på sørsida av Målselva, ca ei mil vest for Øverbygd. Undersøkellesområdet var lokalisert til et skogparti på sørsiden av dyrka marka, fra åkerkanten og noe innover i skogen på begge sider av Tverrelva. Foreslått reservat avviker en god del fra dette, og er trukket mer mot sørøst, for å fange opp bare deler av selve Tverrelva og i første rekke partier langs en noe mindre bekk som kommer ned sørfra og møter Tverrelva i jordkanten.

Det foreslåtte verneområdet ligger i et flatt landskap og med høydeforskjeller på bare noen få meter. Tverrelva er rettet ut og delvis forbygd, mens den østre bekken er intakt og har velutviklede meandre gjennom sumpskog og myr. Vegetasjonen er gjennomgående frodig med en del høgstaudekog, men også noe fattigere småbregneskog. I tillegg er det et par mindre og ganske grunnlendte myrer av hovedsaklig fattig til intermedier karakter. Skogen er dominert av lauvtrær som gråor, bjørk og selje, i tillegg til ulike vierarter, mens furu bare opptrer lokalt og sparsomt. Skogen er middelaldrende til eldre, med sparsomt med dødt trevirke. Langs Tverrelva står skogen til dels tett og har trolig kommet opp etter en hard hogst tidligere, mens det er eldre og mer fleraldret skog langs østre bekk. I sørlige del av lokaliteten er skogen stedvis halvåpen, kanskje som følge av bruk til beite eller slått tidligere.

Karplantefloraen i området er ikke spesiell, men omfatter en del typiske høgstaudearter, samt lokalt innslag av enkelte mer krevende arter knyttet til rik sumpskog, rikmyr og rike kilder. Det er i første rekke lavfloraen som gjør lokaliteten spesiell, da lungenever-samfunnet er frodig og godt utviklet her, med til dels store mengder fossenever (VU) på trærne, og lokaliteten er vurdert å være blant de rikeste i landet for arten.

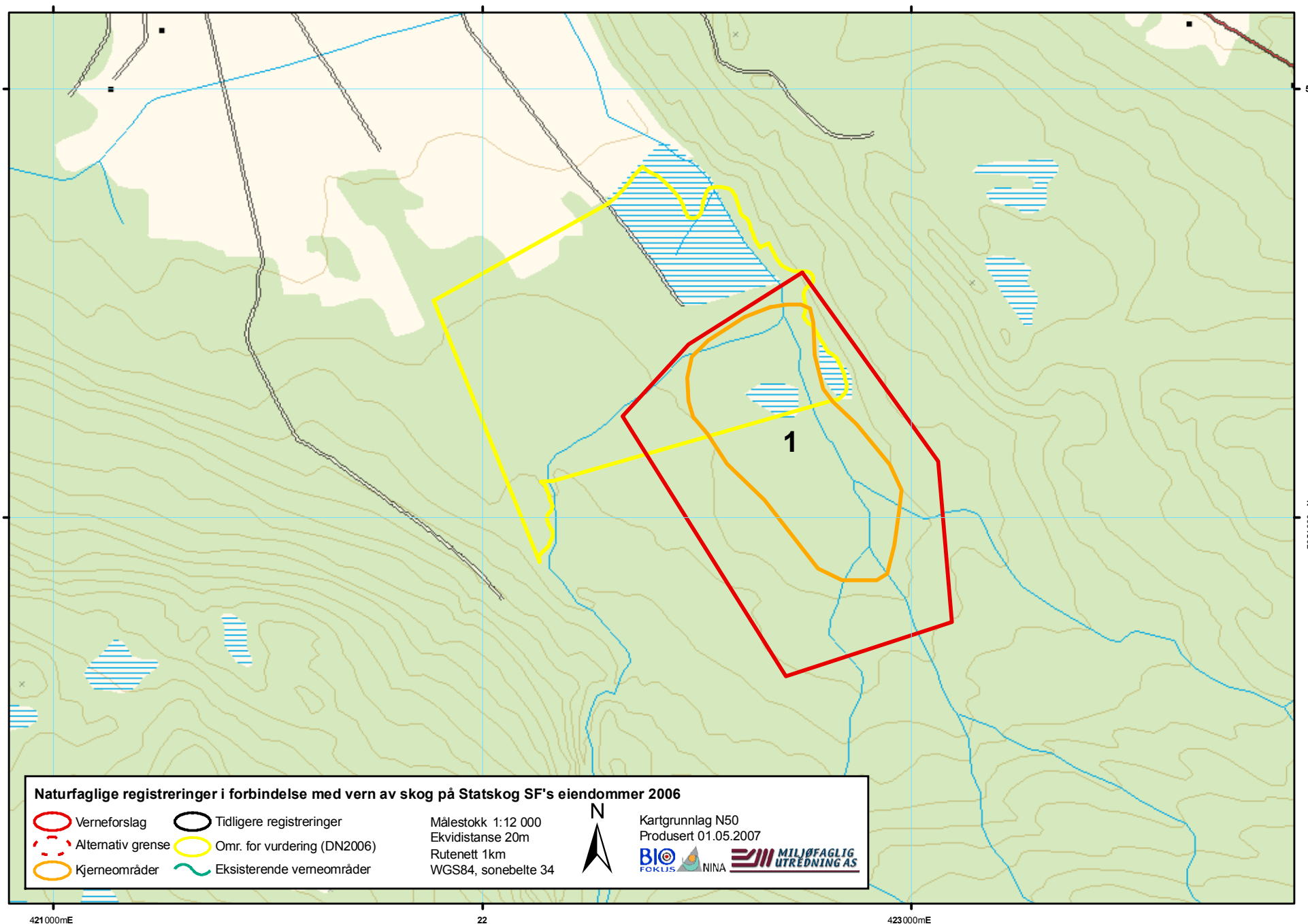
Alappmoen er en ganske liten lokalitet og med begrenset variasjon, samtidig som forbygning m.v. av Tverrelva representerer nyere, negative inngrep. Området er likevel interessant i en vernesammenheng, spesielt fordi det er snakk om et delvis intakt flommarksmiljø og fordi det er uvanlig god forekomst av en høyt rødlistet lavart her. Området fanger opp en viktig mangel i dagens skogvern (lavtliggende flommarksskoger/rike sumpskoger) og vurderes som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	**	—	**	**	***	**	*	**	**

Alappmoen (Målselv, Troms).

Areal 434daa, verdi **

Blåberget ***

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskog 2006, Troms
Kommune	Bardu	Inventør	THH
Kartblad	1432 I	Dato feltregistrert	16-07-2006–18-07-2006
Hoh	110-770 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	4640 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Blåberget er en mektig sørvestvendt fjellvegg noen kilometer sørøst for Setermoen, øst for Barduelva. Lokaliteten består av hele lisida fra Skilbekkens kløft i nordvest til Tverrelva i sørøst, med de nederste 150-250 høydemetre frodig løvskog og bratte fjellvegger ovenfor.

Frodig boreal løvskog dominerer hele området. Mesteparten er en rik høgstaudekog, men det er også mindre partier med viersumpskog i forsengkninger lavt nede i lia, i sør også noen små rikmyrpartier, samt også fattigere vegetasjonstyper dominert av bjørk i søndre del. Høgstaudekogen i Blåberglia har et ganske varmekjært preg med innslag av flere sørlige arter, mens skogen inn mot Tverrelvdalen virker mer preget av et kjølig lokalklima. Treslagssammensetningen er variert, med bjørk og gråor som vanligste treslag, men med betydelig innslag også av selje og rogn. Furu utgjør et beskjedent innslag lengst sør på forhøyningene, dels som kjempetrær (rester etter tidligere mer furudominert skog). Mye av skogen har et åpent preg, med store høgstaude- og strutsevingenger i de bratte lisidene, som kan være vanskelig å ta seg fram i pga. vegetasjonen, stein og død ved. Det er også mer sluttet og kompakt skog, særlig på lavere nivåer. Generelt er skogen i brattlia preget av rasaktivitet, som har gitt en mosaikk mellom gammel skog og yngre suksesjonsfaser. Området er lite påvirket i nyere tid, og skogen har høyt innslag av gamle, til dels grove løvtrær, og mye stående og liggende dødved. Det slakere partiet i sør er gjennomgående mer påvirket, i form av tydelig beitepåvirket, homogen bjørkeskog og også noe vedhogst. I nedkant finnes også enkelte granplantefelt.

Fjellveggene består av løse bergarter og lia preges av hyppig rasaktivitet. Oppe i fjellskrentene er det mange trange skar, hyller, skrenter og rasmarker, som har en rik og kalkkrevende fjellflora med arter som reinrose, rødflangre, lappøyentrøst og rosekarse.

Området er trolig en av de mest verdifulle av sin type i fylket. Det er stort, godt arrondert (selv om liene videre nordvestover under Hompan også burde vurderes), utgjør et typisk og representativt utsnitt av høgstaude-lisideløvskog i regionen, er lite påvirket og har velutviklet naturskogspreg med aktiv rasdynamikk, og et rikt artsmangfold knyttet til skogtypen. Artsmangfoldet er rikt og relativt variert, bl.a. med en del sørlige arter innen flere artsgrupper. Særlig lavfloraen skiller seg ut, med kanskje Europas rikeste kjente forekomst av fossenever som mest særpreget, arten opptre her på flere hundre trær. I alt er det kjent 6 rødlistearter (1 EN (nordlig aniskjuke), 1 VU (fossenever), 4 NT), men nøyere leiting ville sikkert kunne avdekke en del flere. Området oppfyller godt flere punkter i mangelanalysen for skogvernet i Norge.

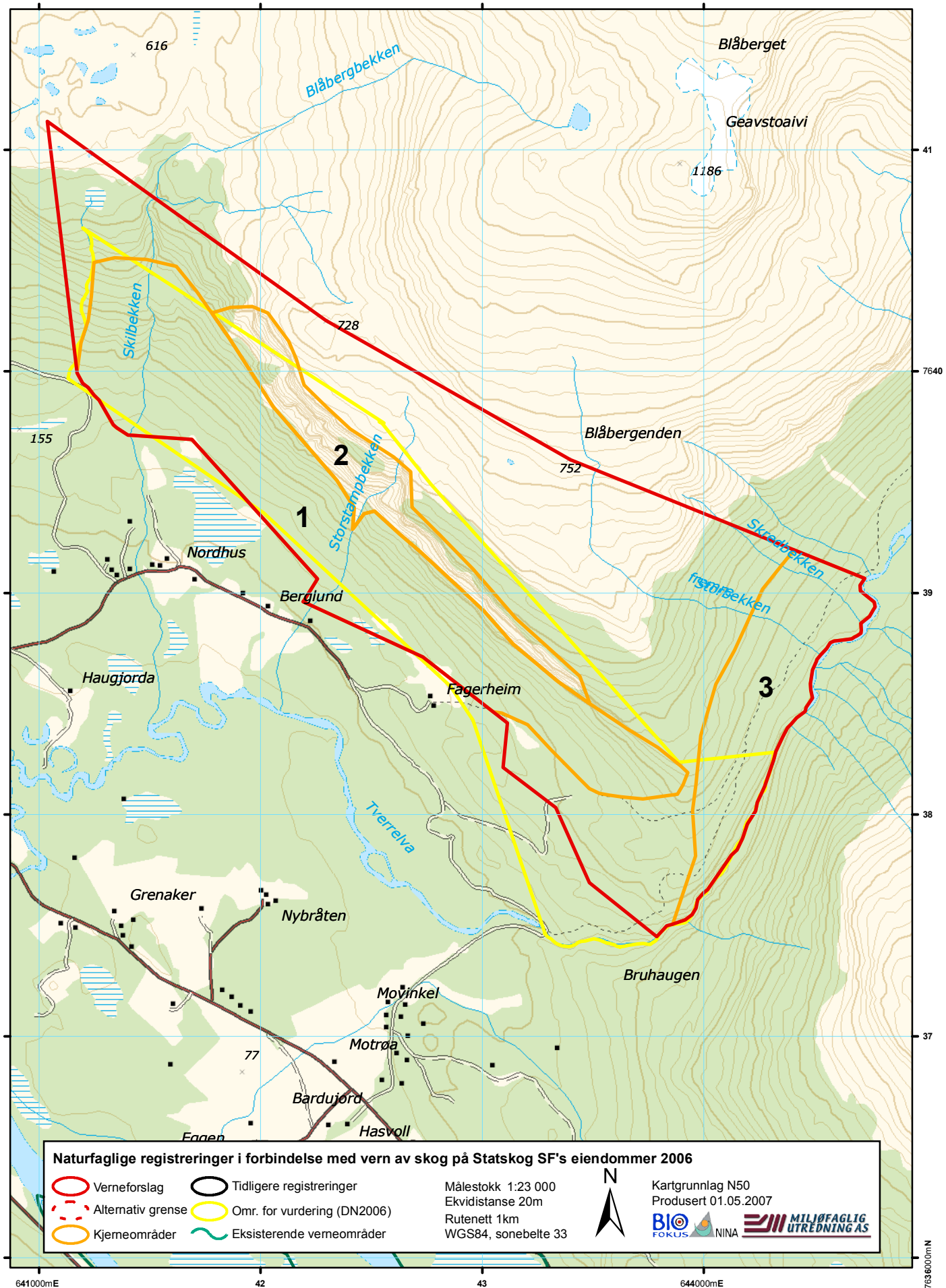
Blåberget vurderes som nasjonalt verneverdig (***).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	***	***	*	***	—	***	**	***	***	***	***	***

Blåberget (Bardu, Troms).

Areal 4.640daa, verdi ***

Blåfjell *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Skånland	Inventør	GGA
Kartblad	1332 III	Dato feltregistrert	20-07-2006
Hoh	198-698 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	3411 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Blåfjell ligger på ytre deler av halvøya nord for Ofoten, og undersøkelsesområdet omfatter den øvre skogkledte delen av et litt større vassdrag som drener mot nordvest og munner ut i Astafjorden. Landskapet er noe kupert, men uten store berghamre eller trang kløfter. Området er omkranset av lave snaufjell i sør og høyere fjellmassiv mot øst og nordøst. Sammenlignet med undersøkelsesområdet så er det gjort større innskrenkninger for reservatforslaget, som følge av at vestre deler bare hadde usammenhengende, småvokst og fattig bjørkeskog.

Det avgrensede verneforslaget omfatter stort sett fjellbjørkeskog, med innslag av litt snaufjell. Det er valgt å bare inkludere den mest sammenhengende skogen og spesielt verdifulle miljøer, slik at avgrensingen ikke her helt optimal. Berggrunnen varierer noe, men det er enkelte innslag av kalkrik mark og for øvrig mest glimmer-skifer. Lokalt er det innslag av karstfenomener. Området har mye høgstaudebjørkeskog, men også en god del fattigere blåbær- og småbregneskog. Foruten bjørk finnes litt rogn og selje. Grasvollen på Blåfjell har tidligere trolig hatt en god del artsrik naturbeitemark, men har kommet langt i gjengroingen og bare noen få naturengarter ble funnet sparsomt nå, inkludert fjellmarinøkkel (NT). Det er litt myr i området, mest fattig fastmattemyr, men også mindre innslag av intermediær og til dels rikmyr. To kjerneområder er avgrenset, inkludert ei rik rasmark der flere kravfulle plantearter er påvist, inkludert tyrihjel (nordlig utpostlokalitet) og skredarve (norsk ansvarsart). I en kalkrik skrent nede i bjørkeskogen ble det også avgrenset et kjerneområde der det bl.a. vokser kalkkrevende moser. Området er lite påvirket av moderne inngrep, men bl.a. den dårlige forekomsten av gamle trær indikerer sterkere bruk tidligere.

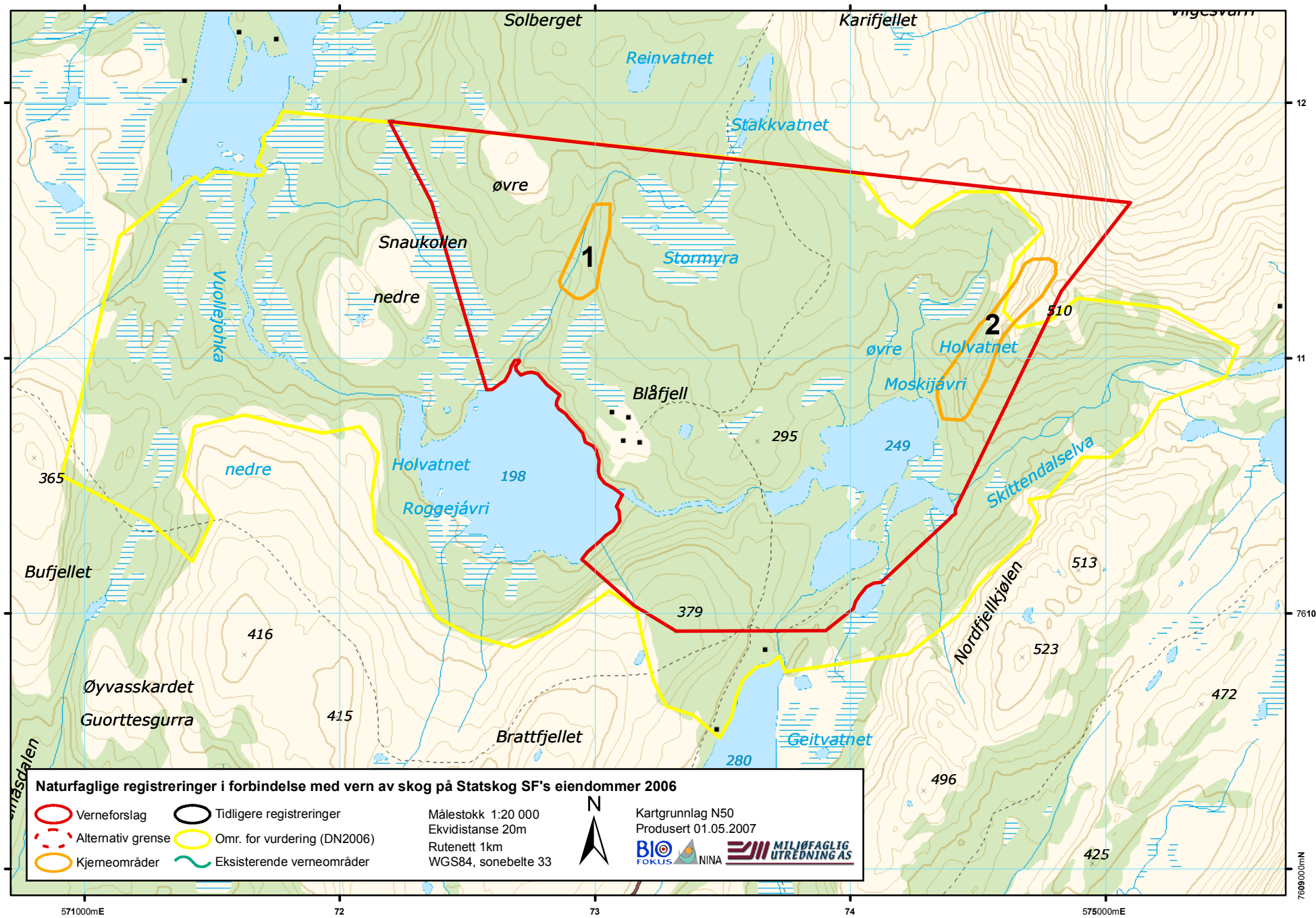
Lokaliteten er middels stor og vurderes som representativ for fattigere til middels rike fjellbjørkeskoger i regionen. Den fanger bare i begrenset opp påpekte mangler for skogvernet i landsdelen og har liten betydning for bevaring av rødlistearter. Samlet vurderes den bare som lokalt verneverdig (*), men på grensa mot regional verdi (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	0	*	—	*	**	**	*	**	**	*

Blåfjell (Skånland, Troms).

Areal 3.411daa, verdi *

Breivikelva–Nymoen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Tromsø	Inventør	KBS
Kartblad	1534 II	Dato feltregistrert	03-08-2006
Hoh	8-40 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	372 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten domineres av flommarksskog av gråor-heggetypen (C3a) og med en del bjørk i kantsonene mot tørre partier. Gråor og hegg dominerer skogen i fuktige partier og trærne er storvokste. Her vokser også en del storvokst istervier samt flere andre vierarter i kantene mot elva og sidebekkene. Her finnes også flere kroksjøer med frodig vannvegetasjon av flaskestarr-typen. Området har mye død ved, stedvis også med kontinuitet – særlig gjelder dette de delene som ligger i de fuktigste områdene. Skogbunnen domineres av mjøddurt, men her finnes også betydelige forekomster med rips og bringebær.

Det ble funnet mye sopp og kjuke, men forholdsvis få arter. Det var mest knivkjuke, knuskkjuke, labyrintkjuke, ferskenhatt og honningsopp. Det ble påvist middels rike lavforekomster med Lobarion-samfunn som var dominert av skrubbenever, flere vrengearter samt en hel del Peltigera-arter, de siste mest på læger. Det ble påvist en mindre forekomst av fossenever (VU) i et rikt Lobarionsamfunn på en stor og gammel istervier.

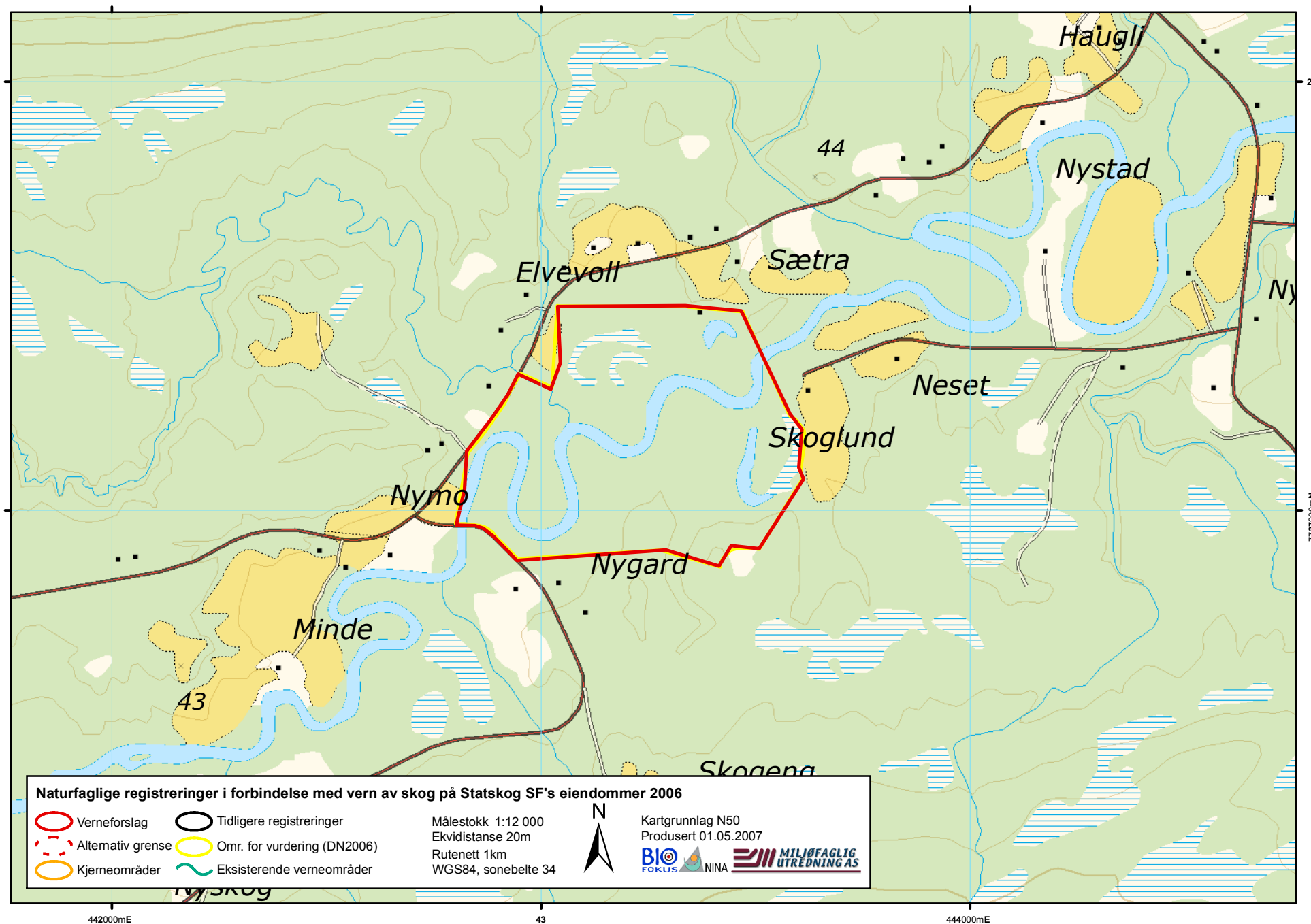
I området hekker ett par dvergspett (VU), men som holder et territorium som strekker seg noe videre nedover langs elva utenfor den avgrensingen på mottatte kart over området.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	*	0	**	—	**	**	**	*	*	*	**

Breivikelva-Nymoen (Tromsø, Troms).

Areal 372daa, verdi **

Devdislia ***

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	THH, SRE, GGA, JWB, JKL, KBS, ØRØ
Kartblad	1532 I	Dato feltregistrert	11-07-2006, 14-07-2006
Hoh	119-406 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	6178 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Devdislia ligger i midtre deler av Dividalen, innerst i Målselv kommune, og består av ei ca 7 km lang vestvendt lise som strekker seg 250-300 høydemeter oppover fra Divielva. Vegetasjonen veksler etter løsmassedekke og fuktighet, og er temmelig variert, selv om furuskogsdominerte typer dominerer. For det meste har furuskogen iblandet varierende andel løvtrær, men en har også rene furuskogsbestand. Andre steder er det løvskog, i form av fuktige bekkesøkk med gråorskog, flommarksskog på flater langs Divielva, og ikke minst mye osp som utgjør et iøynefallende trekk i midtre deler av lia. Bærlingskog (dels av en mineralrik type) er vanligste vegetasjonstype, men det er også varierende innslag av småbregneskog, blåbærskog, høgstaudeskog, og stedvis også kalkrike skogtyper (særlig i tilknytning til bekkeskjæringer og berglente skrenter).

Skogen er i hovedsak en tidligere gjennomhogd naturskog. Skogen har generelt et produktivt preg, med relativt grovstammete trær. I furuskogen dominerer ofte en herskende generasjon av middels gamle trær på 150-250 år, mens de eldre aldersklassene er svakt representert. På mindre arealer kommer det imidlertid også inn en del tydelig gammel furu. Tettheten av død furu er god i kjerneområdene. Det er imidlertid oftest snakk om gamle læger i stadium 3-5 (ofte med brannspor), mens tilgangen på ferskere læger er lav. Dette er en effekt av tidligere tiders gjennomhogster. Påfallende nok er det et uvanlig rikt artsmangfold av vedlevende sopp på disse furulægrene (inkludert svært sjeldne arter), og området har tydelig en stor ikke-realisert utdøelseskjeld. Men samtidig finnes mindre partier som har bedre kontinuitet, med læger i alle stadier. Ospeskogen er dels yngre og tettvokste holt, dels mer åpne og grovvokste partier. Stedvis, på produktiv mark, kan ospa oppnå ganske imponerende dimensjoner. Ospeskogen er åpenbart suksessjoner etter tidligere forstyrrelse (dels skogbrann, dels hogster).

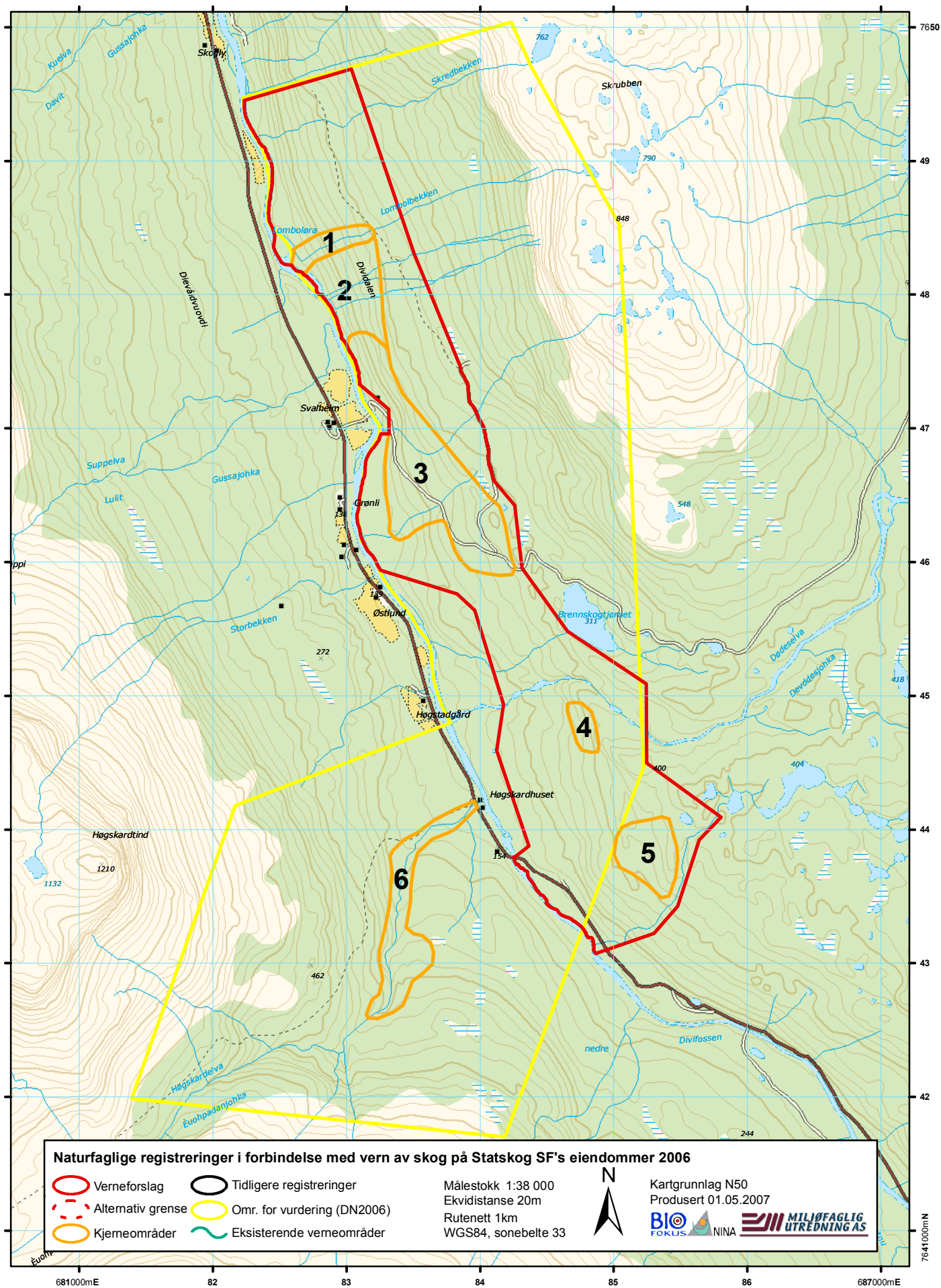
Artsmangfoldet er uvanlig rikt, innen mange ulike grupper. Særlig er den vedboende soppfunngaen på furu svært velutviklet, med flere funn av "ekstremkjuka" *Antrodia primaeva* som mest oppsiktsvekkende. Trolig er funngaen av jordboende sopp også rik i furuskogen. På død furu finnes også en rik skorpelavflora, mens på de gamle ospene, samt på rike bergvegger, er det en rik makrolavflora. Lia er også rik på fugl, særlig hullrugere. Samlet sett kombinerer området naturgitte og strukturelle egenskaper som gir det et verdifullt artsmangfold. Totalt ble 23 rødlistearter påvist (1 CR, 5 VU, 17 NT).

Verneverdiene er store i Devdislia. Det er ganske stort, rimelig velarrondert, har mye relativt gammel skog med god tetthet av viktige nøkkelementer, god økologisk variasjon, og et meget rikt og variert artsmangfold. De største verdiene er knyttet til gammel furuskog og til de store ospesholtene. Området vil kunne være et viktig bidrag til å oppfylle skogvernmangler. En meget betydelig kvalitet ligger i det store samlede arealet med gammel skog i Dividalen, som forsterker kvalitetene til de ulike delområdene og gjør at en her har et dalføre med grunnlag for langsiktig levedyktige populasjoner av mange kravstore arter. I negativ forstand trekker at området er noe preget av inngrep i midtre deler, samt særlig det store ungsogsarealet opp fra Divielva ved Dødeselvas utløp, som gjør at arronderingen ikke er optimal.

Devdislia er et meget verdifullt skogområde, og anses nasjonalt verneverdig (***).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	***	**	**	***	—	***	***	**	***	**	**	***

Dødesskogen *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	GGA, ØRØ
Kartblad	1532 I	Dato feltregistrert	12-07-2006
Hoh	414-707 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	15202 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Dødesskogen er en åpen dal med fjellbjørkeskog omgitt av snaufjell på tre kanten og Dødesvatnet på den siste sida. Området ligger oppe på fjellet på østsiden av Dividalen. Terrenget er slakt og bare noen små bergskrenter opptre, dels langs elva og dels i den nordvendte fjellsida. Ellers er det en del lausmasseavsetninger, spesielt der Devdnesvuomejohka renner ut i Dødesvatnet. Berggrunnen består for en stor del av glimmerskifer, men det er også enkelte soner med mer kalkrik berggrunn, primært marmor. Selv om det er en del sluttet bjørkeskog, ligger tydeligvis området såpass høyt og fjellnært at det i liten grad opptre kravfulle, skoglevende arter i området. Det ble bare gjort enkeltfunn av rustdoggnål (NT) og barksigd.

Foruten bjørk så finnes det spredte furutrær i nedre deler av området, men bare unge trær. Hogstspor ble likevel ikke påvist, og det er mulig at det er svært vanskelige foryngelsesforhold som begrenser forekomsten av furu i dalen. Bortsett fra en sti inn i området er det lite inngrep her, med reguleringen av Dødesvatnet som er viktig unntak. Dette har bl.a. medført at den naturlige soneringen langs vannet er ødelagt, og reservatforslaget er derfor begrenset litt i areal sammenlignet med avgrenset undersøkelsesområde. Ut over dette så ble det også gjort noe innskrenkninger i vest, for å ta ut et parti med bare småvokst og delvis usammenhengende bjørkeskog.

Vegetasjonen er stedvis ganske artsrik med en del kalkkrevende fjellplanter. Et par kjerneområder er da også utskilt som følge av dette. Noen små bergskrenter langs elva er voksested bl.a. for ulike rublom-arter og høg-fjellsklokke, mens et litt kupert parti i skoggrensa på nordsiden av Devdisfjellet har forekomst av arter som lapprose, sibirkoll, blindurt, snøsoleie, marinøkkel (NT) og smalstarr. Et par myrsig/sumppartier der det bl.a. vokser brudespore (NT), sotstarr, nubbestarr og fiolett rødskivesopp er i tillegg registrert.

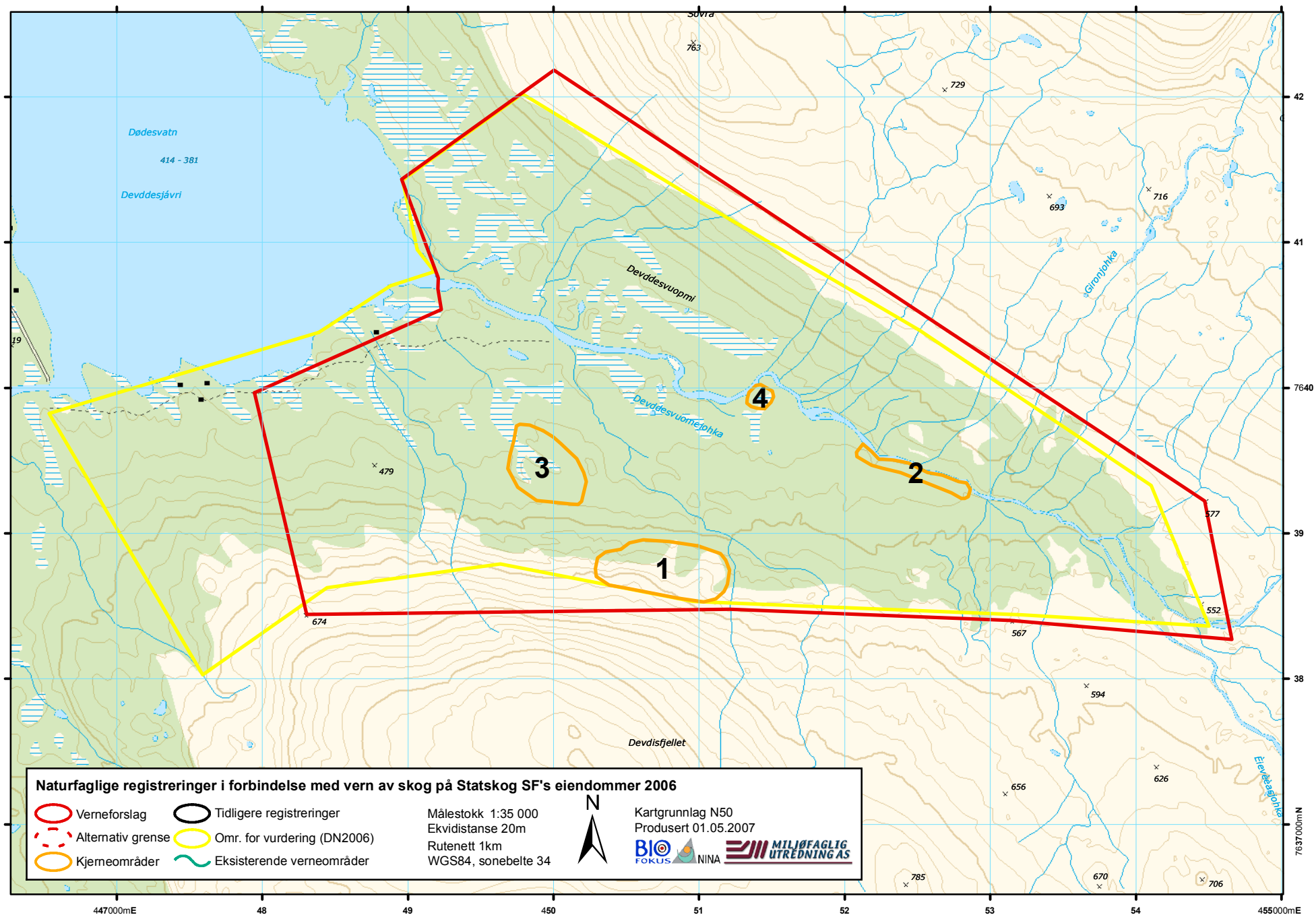
Lokaliteten er ganske stor og har, med unntak av reguleringen av Dødesvatnet, et intakt og uberørt preg. Variasjonen er begrenset, men det er en spennvidde fra fattige til rike naturtyper. Flere kravfulle og enkelte rødlistede arter er funnet, men dette er primært fjellplanter og bare et par typiske skogsarter av interesse er påvist. I skogvernssammenheng oppfyller området bare i svak grad mangelen på høgstaudeskog, men uten å ha spesielt godt utviklede slike miljøer. Samlet sett får området derfor bare lokal verneverdi (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvedmengde	Dødvedkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	0	*	0	*	—	*	**	**	**	***	**	*

Dødesskogen (Målselv, Troms).

Areal 15.202daa, verdi *

Gjøvarden **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, VFR
Kartblad	1634 I	Dato feltregistrert	27-09-2006
Hoh	16-528 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	1405 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten som er undersøkt ligger østvendt under fjellet Gjøvarden. Området ligger i følge Moen (1998) i mellomboreal sone (MB) og svakt oseanisk seksjon (O1) med hensyn til oseanitet.

Store deler av lia er gjennomhogd og her er skogen ung og åpen. Den viktigste delen ligger helt i sør mot Raktoelva. Her finnes et mindre, sammenhengende område med noe grovere bjørkeskog av høgstaudetypen (C2a) og storbregnetypen (C1b). Skogen har noe rogn og silkeselje, stedvis også noe gråor langs fuktsigene. Her finnes også noe død ved, men både gadd og læger ligger spredt og er forholdsvis ung. Skogen er likevel preget av mye tett og ung skog som stedvis er nesten ugjennomtrengelig. Flere åpne partier preges av rike kildebekker med en frodig flora.

Skogsbunnen preges av en rik høgstaudevegetasjon med omfattende innslag av mjødurt, trollurt, turt, bringebær, samt storbregner som strutseving, skogburkne og ormetelg. Det ble ikke påvist sjeldne lav og sopp på trærne, heller ikke på læger som ble undersøkt. Skogsbunnen domineres dels av rike høgstaudeenger med turt og mjødurt, dels av storbregner med mye strutseving og ormetelg. Gjøvarden utgjør en av de nordlige utpostene for frodige, svakt varmekjære kystlauvskoger.

Gjøvarden er kjent for sin rike botanikk (Engelskjøn og Skifte 1995, Heggelund 1994), men dette gjelder først og fremst rasmarekene mellom skogen og foten av selve brattfjellet. I flere myrdrag i skogspartiene vokser det rike forekomster av lappmarihand. Det ble identifisert to mindre områder med bjørkeskog med høgstauder kun delt av ei rikmyr med orkidéene lappmarihand og brudespore (NT). En sjelden orkidehybrid, grønnkurle x skogmarihand (*Coeloglossum viride* x *Dactylorhiza fuchsii*) er funnet i området (Heggelund 1994). Arten krypsivaks (*Trichophorum pumilum*) (NT) er også funnet i området (Y. Mejland i 1946).

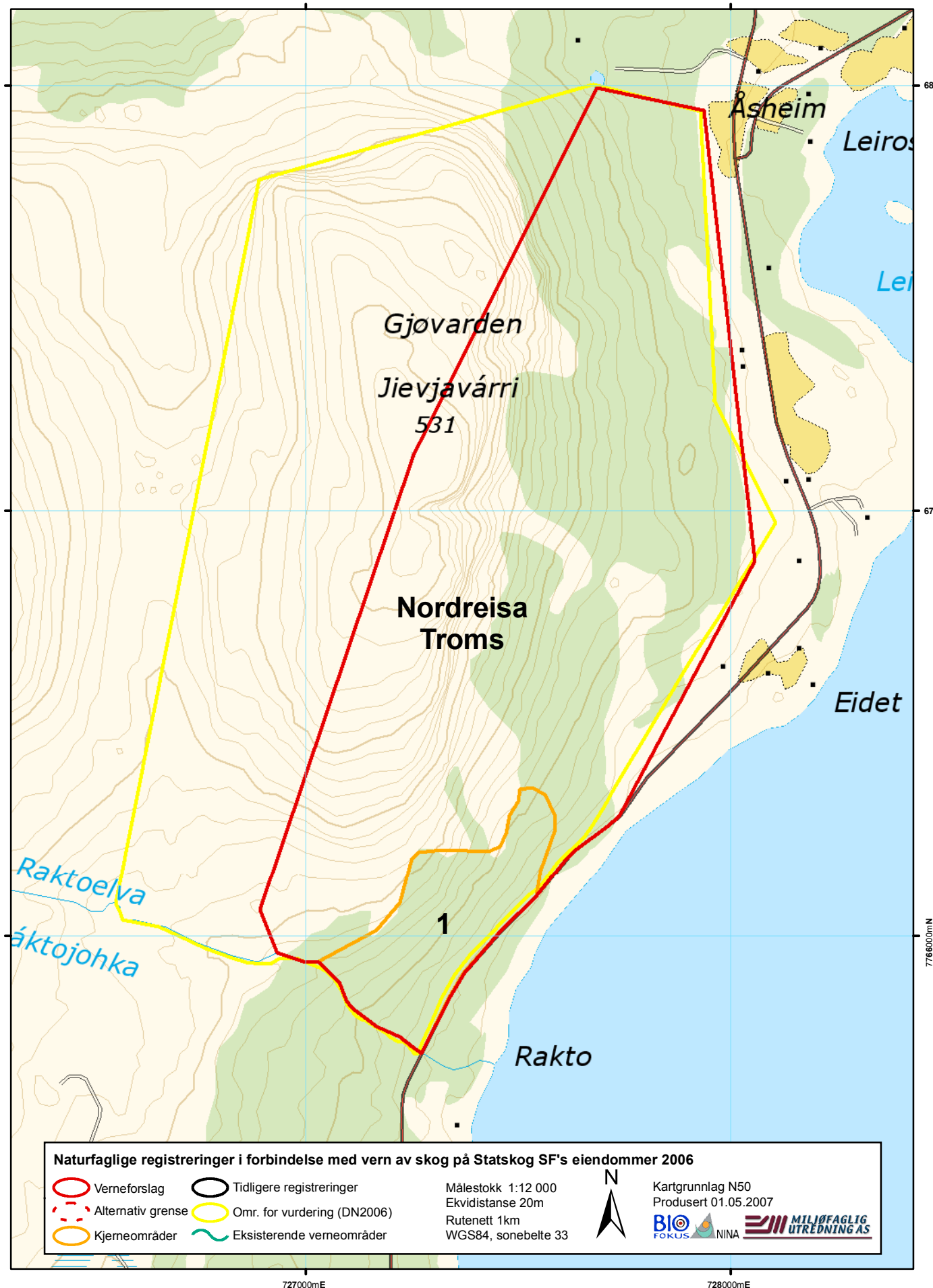
Disse feltene ligger helt sør i lia like ovenfor riksvegen nær Rakto. Skogsbunnen i dette området er frodig og her vokser det høyvokste enger av turt og mjødurt, stedvis tette felt med store bregner som ormetelg og strutseving. Her var det også en del død ved, men det ble ikke påvist rødlistede sopp eller lav. Dvergspett (VU) er registrert her tidligere (6.6.2000, Karl-Birger Strann, pers. medd.), men det ble ikke påvist reirhull i vår undersøkelse.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvedmengde	Dødvedkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	**	*	0	*	—	**	**	**	**	*	*	**

Gjøvarden (Nordreisa, Troms).

Areal 1.405daa, verdi *

Haski –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Storfjord	Inventør	KBS, HTØ, VFR
Kartblad	1633 IV	Dato feltregistrert	20-09-2006
Hoh	160-360 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	3383 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

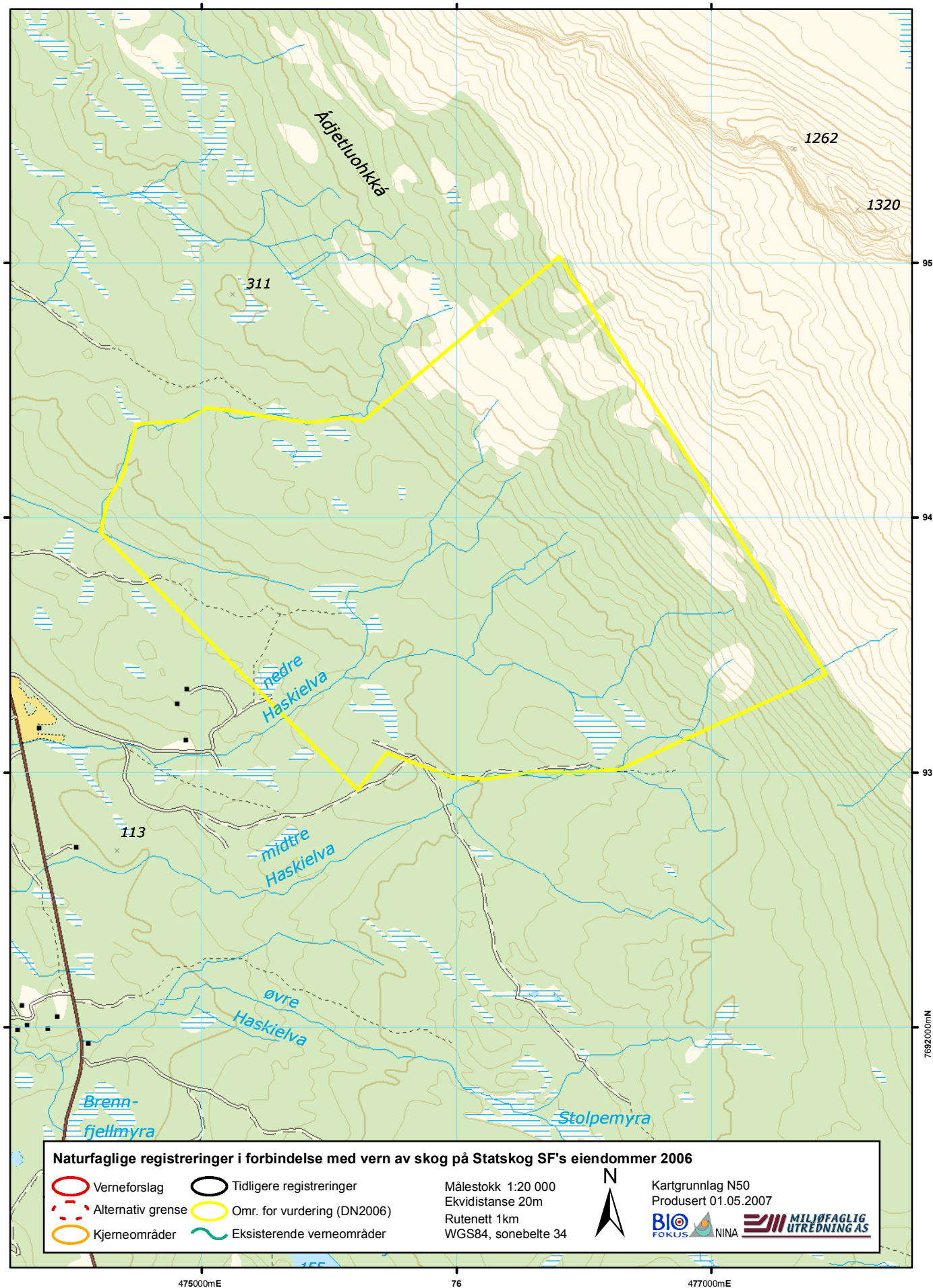
Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Haskiskogen ligger mellom Universitetet i Tromsø sin feltstasjon og romteleskopet og strekker seg helt opp mot skoggrensen. Området består i all hovedsak av åpen, ung og lavproduktive furuskogsområder med noen mindre myr- og fuktdrag. Stedvis vokser det kortvokst fjellbjørk særlig langs bekkedragene. Det finnes noen mindre bestand av osp, men alle disse er svært små og det ble ikke påvist særlige kvaliteter knyttet til disse områdene. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og svakt kontinental seksjon (C1) med hensyn til kontinentalitet. Det ble funnet noen vanlige sopp- og kjukearter som bl.a. blek nettsopp.

Ingen rødlistede lav-, mose eller sopparter ble registrert innenfor området, og vi har ikke funnet noen i lav-, mose- eller sopphebariet heller.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	0	0	0	*	—	*	*	*	*	*	*	—

Heggdalen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Lenvik	Inventør	JWB
Kartblad	1433 IV	Dato feltregistrert	16-07-2006–20-07-2006
Hoh	22-576 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	25941 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området omfatter åsene og dalsidene vest for sørlig del av Lysvatnet (nord til Helvetesfossen kraftstasjon) og Tømmerelva, samt (Nord-)Heggdalen på Senja. (Sør-Heggdalen ligger i Berg kommune og er skilt fra Nord-Heggdalen kun ved et omtrent 1,5 km bredt, treløst eide). Terrenget varierer fra flater og svake helninger langs Lysvatnet til svært kupert med steinur og bratte, til dels ufremkommelige lier og berg i Heggdalen og mot Helvetesfossen. Området er for det meste skogkledt, men myrer er også utbredte, spesielt på flatene og i de svakt hellende åssidene mellom Lysvatnet og Snøvatnan. De finnes også bakkemyrer med god helning.

Bjørk er dominerende treslag, bortsett fra i enkelte partier der furu dominerer. Furu er mest tallrik på sørsiden av Heggelva mot Forskolten. Furu finnes også spredt på moene nord for Heggelva og opp mot Heggvatnet.

De frodigere partiene av liene er karakterisert av storbregneskog og høystaudebjørkeskog. Skogburkne er svært vanlig i begge typene. De frodigste liene har høyvokst vegetasjon. Ormetelg, strutseving, skogstorke-nebb, myskegras, kranskonvall, mjødukt, skogrørkvein og tågebær er andre vanlige innslag i de frodige liene, som ofte er dannet over eller mellom storsteinet ur. Det er i disse liene at innslaget av storvokst silkeselje og rogn er størst. Bjørka er også høyvokst i disse liene. Innslaget av gadd og læger i ulike nedbrytingsstadier er flekkvis ganske stort, også av andre løvtrær enn bjørk. Flommarkskog, primært av typen gråor-bjørk-viersumpskog og -kratt dominerer ved utløpet av Heggelva og nedre del av Iselva, der med stadige overganger mot en marginal, fattig sumpskog dominert av gråor. I sørøstre utkant grenser området opp til Litjvatnet, som har en del regionalt sjeldne arter, deriblant vasskrans og takrøyr (Skifte 1985, Elverland & Bjerke 2003).

Skogen på flatene bærer preg av stadige uttak av tømmer, spesielt av furu, men også mye bjørk. Sentrum for uttak av furu ser ut til å være langs Lysvatnets bredd, spesielt i området rundt Tverrelva og mot Heggelva. Eldre og yngre stubber av furu ble registrert. Også lenger unna Lysvatnet er det spor etter furuhogst, bl.a. på Brenthaugan nord for Heggelva og opp mot Heggvatnet. Også i Heggdalen har det vært hugd en del bjørk, bl.a. rundt Statskogsbua ovenfor vatnet. På flatene er av disse grunnene mengden død ved generelt sparsom. De frodige liene ser imidlertid ut til å være spart, og der er mengden død ved betraktelig høyere. På Brenthaugan er det klare spor etter skogbrann. Hogst har redusert mengden av død ved på flatene, noe som har redusert denne skogens potensial som egnet habitat for gammelskogsarter.

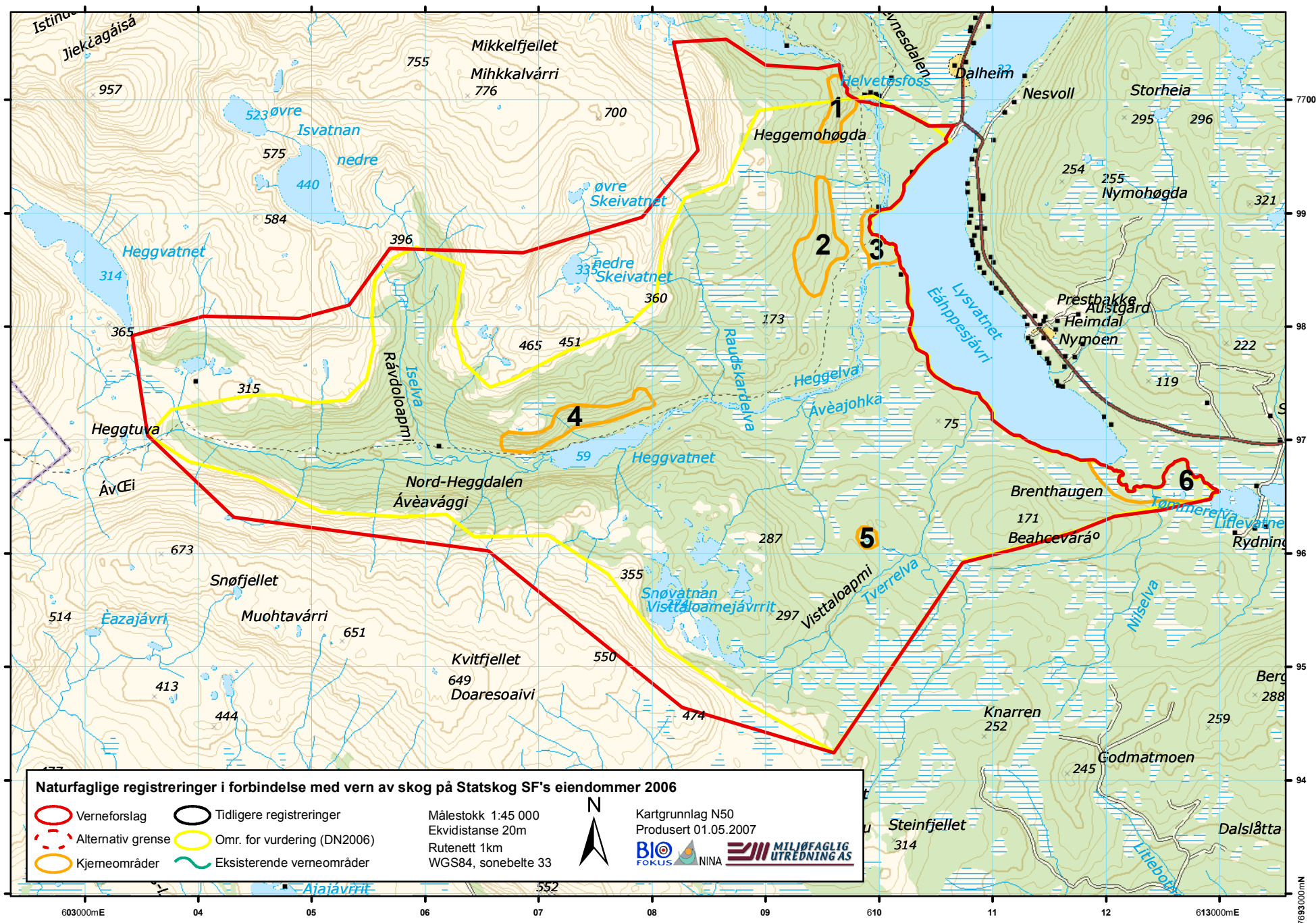
Avgrensningene virker naturlige. Området ender opp mot privat grunn og mot regulert vassdrag, samt mot fjell. Den mye berørte fliken på nordøstsiden av elva fra Helvetesfossen kan utelates. De største kjerneområdene, det vil si de frodige sør- og østvendte liene mellom Helvetesfossen og Heggvatnet, er spesielle, selv om antall registrerte rødlistede arter er beskjedent. Det samme gjelder de to vannlokalitetene med sjeldne vannplanter og rødlistet fugl, den ene (Litjvatnet-Tømmerelva) er riktignok i hovedsak utenfor Statskog-grensene. Utover disse kjerneområdene er undersøkelsesområdet lokalt verdifullt. Området er stort, har relativt store partier som er urørte, men inngrepene er totalt sett mange. Mange av naturverdiene er knyttet til andre vegetasjonstyper enn skog. Samlet vurderes området som regionalt viktig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	**	**	**	—	**	***	*	**	**	**	**

Heggdalen (Lenvik, Troms).

Areal 25.941daa, verdi **

Innervikselva –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Kvæningen	Inventør	TBL
Kartblad	1735 II	Dato feltregistrert	26-07-2006
Hoh	0-300 m oh	Vegetasjonssone	AL
Areal	1315 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

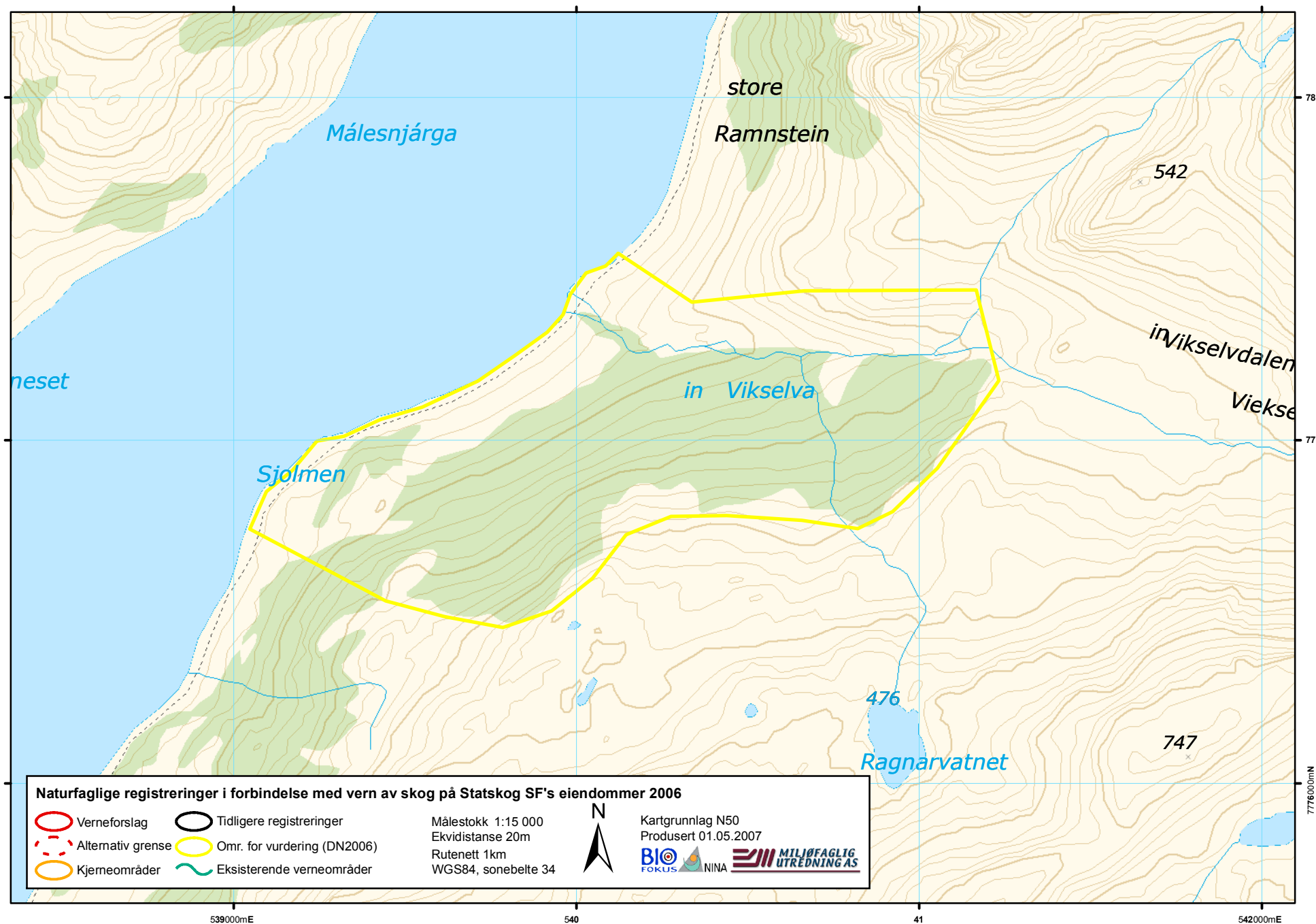
Undersøkelsesområdet består av en svakt hellende nordvest vendt lside og en mindre øst-vestgående elvedal med tilliggende skogdekte sider. Halve området bærer preg av å ha vært åpent beite for ca. 30 år siden og tilliggende skog er beitepåvirka åpen og uten gammelskogspeg eller rike partier. Området oppfyller ingen av manglene gitt i evalueringsrapporten for dagens skogvern (Framstad et. al. 2002, 2003). Området vurderes på denne bakgrunn å ha liten verdi (-) som skogområde.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt- het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv- trær	Var. i treslag	Varia- sjon	Rikhet	Arter	Stør- relse	Arrond- ering	Samlet verdi
0	**	0	–	0	–	*	*	*	0	*	*	–

Innervikselva (Kvæningen, Troms).

Areal 1.315daa, verdi -

Jammerdal–Bærdal *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Storfjord	Inventør	KBS, VFR, HTØ
Kartblad	1633 IV	Dato feltregistrert	20-09-2006
Hoh	44-169 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	920 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Denne lokaliteten består av to mindre daler, Jammerdalen og Bærdalen. Skogen domineres av yngre furuskog og osp med unntak av spredte større furutrær i Jammerdalen. Jammerdalen har vært brukt av Forsvaret til nærøvingsområder og er kraftig berørt av kjørespor, veier og skytestillinger og latrinegroper. Det ble ikke påvist noen kvaliteter her. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og svakt kontinental seksjon (C1) med hensyn til kontinentalitet. Det ble påvist blek nettlav på læger i skogen?

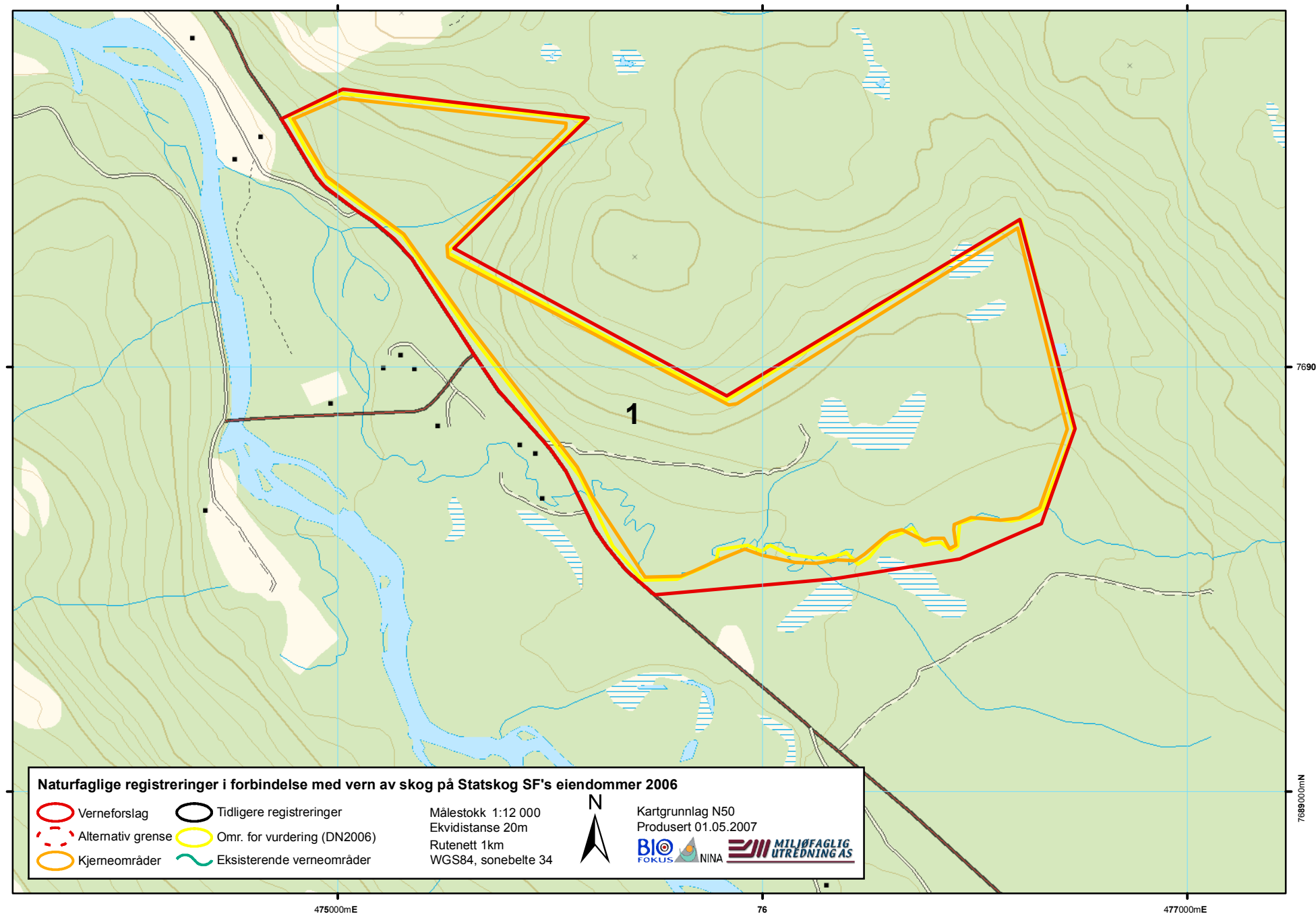
Innover i Bærdalen ble det funnet noen få områder med død ved av relativ ung alder (lite kontinuitet). Forekomsten av død ved var også liten og svært spredt. Det innerste området har en bestand av orkidéen marisko. I 2001 ble disse registrert i et felt i kantsonen mellom skogslia og myra i utredningsområdets nordøstre hjørne (i Bærdalen).

Skibotndalen er kjent for sine mange lommer med kalkholdig berggrunn i dagen. Denne kommer også til syne i området ved Jammerdalen, men hovedsakelig innenfor naturreservatet, men med årer inn i undersøkelsesområdet, i den sørvendte skråninga nedenfor Buollanvárri. I berget rett nord for Brennfjell camping er det registrert en lang rekke rødlistede arter og signalarter av lav (Elvebakk & Bjerke 2006, NLD 2007). Bergtypen som støtter denne rike lavvegetasjonen finnes også på oversiden av europavegen, delvis innenfor og delvis utenfor naturreservatet, men den er dårlig undersøkt på oversiden av vegen. Det er sannsynlig at dette elementet med sjeldne lav også er representert innenfor undersøkelsesområdet, om enn trolig med færre arter enn ved Brennfjell camping. Ved Bærfjellet, i sørvendt li innenfor undersøkelsesområdet, er de regionalt sjeldne signalartene grynfiltlav, kalkrosett-lav, leppedogg-lav, rødmarglav og Arthonia epiphyscia registrert (Elvebakk & Bjerke 2006 supplement). Sistnevnte er kun kjent fra tre lokaliteter i hele Nord-Norge (NLD 2007). Ved utløpet av Jammerdalen, nesten inntil europavegen, er det registrert en stor populasjon av den rødlistede orkideen huldreblom (kategori NT). Enkelte år er det blitt registrert rundt 80 blomsterstengler (A. Elvebakk, pers. medd.). Den regionalt sjeldne soppen rødneende ekornnøtt er også registrert ved Jammerdalen, høyst sannsynlig innenfor undersøkelsesområdet (Mathiassen & Granmo 1995). Mellom Bærfjellet og Kavleelva finnes interessante rikmyrer med bl.a. mye hodestarr og brudespore (NT). I kanten av myra vokser marisko (NT). Det er sannsynlig at området rommer en lang rekke sjeldne kryptogamer utover de som er nevnt her (A. Elvebakk, pers. medd.), men dette krever nærmere undersøkelser av spesialister.

Selv om området har vært utsatt for flere inngrep og skogen har vært hogd, rommer området verdifulle vegetasjonstyper med flere sjeldne arter knyttet til kalkholdig berggrunn. Området har også en rik fuglefauna, men uten rødlistearter innenfor utredningsområdet.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	*	*	0	*	—	*	*	**	**	*	*	*

Jøvik **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Tranøy	Inventør	JWB
Kartblad	1333 II	Dato feltregistrert	11-09-2006, 13-09-2006, 21-09-2006, 24-09-2006
Hoh	7-596 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	16791 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkelsesområdet ligger ved Jøvika på sørlige del av Senja og grenser opp til Ånderdalen nasjonalpark i nord. Små partier av nasjonalparken er også inkludert innenfor området som skulle undersøkes. Området er svært kupert med bratte skråninger.

De lavereliggende områdene hører til mellomboreal sone, overgangene mot nordboreal sone går flere steder ganske lavt. De øvre partiene av undersøkelsesområdet består av lavalpin hei. Vegetasjonen domineres av artsfattig bærlyng- og blåbærskog. Bjørk er vanligste treslag, men furu er også svært vanlig og stedvis dominerende, spesielt på flatene, samt på knauser i liene. Osp danner flere steder store bestander, hovedsakelig av tynnstamma, værbitte stammer, men enkelte bestander med grovere osp finnes også. Selje, hovedsakelig silkeselje, svartvier, rogn og gråor er også flekkvis ganske tallrike, noe som gir relativt god variasjon i treslag. Mengde død ved av de nevnte treslag varierer betraktelig. Enkelte lier har moderate mengder med gadd og læger også av andre løvtrær enn bjørk, men i hovedsak er det bjørk som står for mesteparten av tilgjengelig død ved.

Furu har vært utsatt for omfattende hogst, hovedsakelig som plukkhogst, og tilsynelatende er de fleste spor av furuhogst av eldre dato. To større felter med flatehogst av løvtrær ble registrert. En av de best utviklede bestandene av osp på hele Senja er nylig blitt flatehugget. Kun rester av denne bestanden ved Finnsetvika er spart.

Fire kjerneområder er avgrenset. Ett av disse, lia ovenfor Jøvik, ligger i all hovedsak på privat grunn, kun med små fliker på statsgrunn. Denne lia ble derfor ikke grundig undersøkt, men på avstand ser man at lia er dominert av storvokst selje og osp, med store innslag av grov bjørk og flekkvis også noe gråor. Ved Finnsetelva ligger to kjerneområder som i og for seg kan bli slått sammen, men de er atskilt av et myrområde, og de rommer ulike kvaliteter. Det nederste, minste området inkluderer flommarkskog med gråordominans og ospeskog i bratt li. Området grenser opp til område utsatt for flatehogst. Det øverste området består av frodig storbregne- og høgstaueskog med til dels mye død ved av bjørk, selje og rogn, og tilhørende artsrik sopp- og lavflora, dog med få signalarter og ingen registrerte rødlistearter. Det siste kjerneområdet ligger sørøst for Storelvvatnet og består også av en mosaikk av storbregne- og høgstaueskog i sør-sørvestvendt li, dog uten innslag av regionalt sjeldne karplanter.

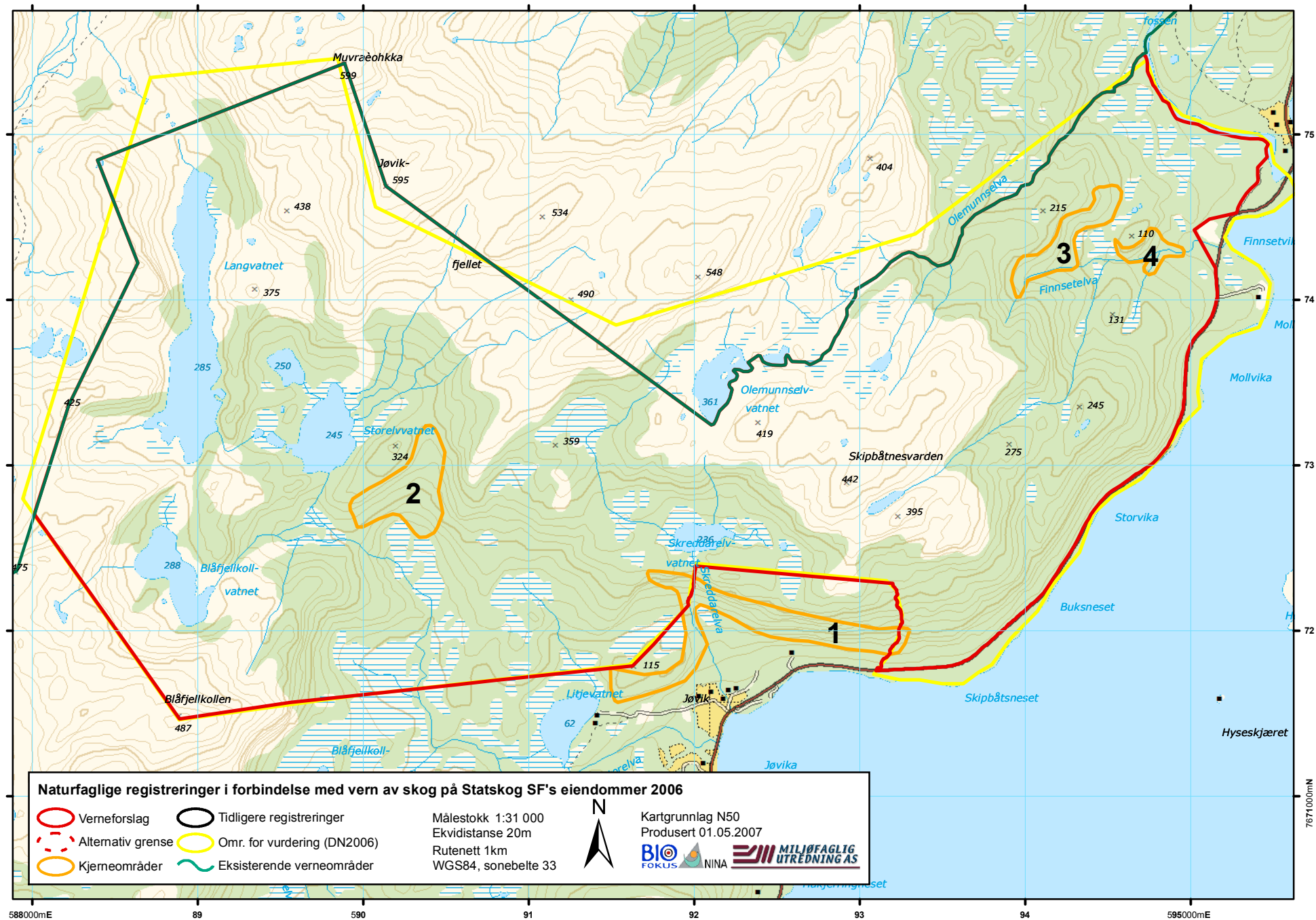
Området strekker seg ned til fjæresonen og inkluderer dermed flere km av fylkesveg. Skogen nedenfor veg er stedvis ganske frodig med innslag av både hegg, svartvier, selje og rogn, men den er mye forstyrret pga nærheten til veg. Den er også stedvis tynnet, for eksempel i Mollvika. Området har en god arrondering i og med at det inkluderer lange høydegradienter. Avskjæringa mellom privat grunn og statsgrunn ved Jøvik reduserer imidlertid helhetsinntrykket. Totalt sett vurderes området som egnet for bevaring av frodig og variert kystnær løvskog, noe som er mangelfullt bevart i Troms. Men som nevnt ligger området med potensielt høyest naturverdi på privat grunn. Dette området bør undersøkes nærmere. Det virker naturlig å verne området ved å utvide nasjonalparken i stedet for å etablere et separat verneområde som grenser opp til nasjonalparken.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	**	**	**	—	**	**	*	*	***	**	**

Jøvik (Tranøy, Troms).

Areal 16.791daa, verdi **

Lavangsvatnet nord **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Skånland	Inventør	GGA
Kartblad	1332 III	Dato feltregistrert	19-07-2006
Hoh	4-63 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	366 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

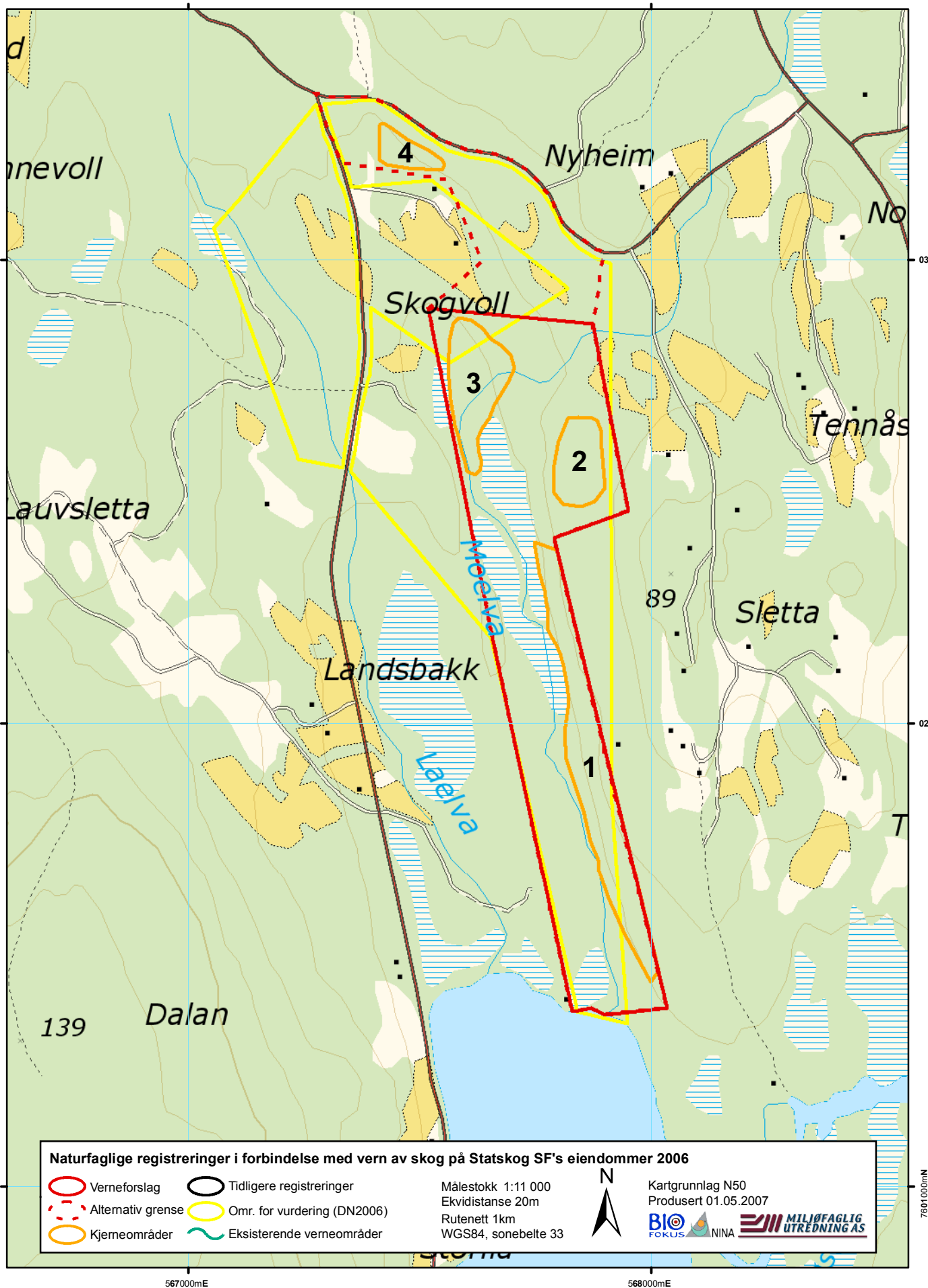
Det vurderte området ligger på nordsiden av Lavangsvatnet, sørvest i Skånland kommune nær grensa mot Evenes og Nordland fylke. Det ligger i et ganske flatt og samtidig svært kalkrikt landskap, noe som preger floraen. Foreslått verneområde omfatter en grunn liten dalgang langs et lite vassdrag (Moelva) og er langstrakt og ganske smalt. I forhold til utredningsområdet er det gjort en del innskrenkninger i nordvest, samt mindre justeringer i øst. I nord er det lagt fram to alternative verneforslag, der det største inkluderer et skogparti på nordsiden av Skogvoll, et lite gardsbruk. Verneområdet er noe påvirket av ulike inngrep, både i fortid og nåtid, inkludert kraftlinjer og granplantning, men framstår fortsatt som en ganske intakt enhet som fanger opp hele nedbørfeltet til et lite vassdrag over en lengre strekning.

Foreslått verneområde har mest kalkrik høgstaudebjørkeskog og myr, men også innslag av fattigere bjørkeskog, rik sumpskog og kalkrike bergskrenter med tilhørende mer tørr kalkskog. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone og fuktighetsforholdene er trolig relativt gode. Karplantefloraen er ganske rik, men uten de store sjeldenhetene. Interessante arter omfatter bl.a. tyrihjelms (sørlig art), engmarihand (NT), lappmarihand (regionalt sjelden) og rødflangre (kalkskogsart). Det er også påvist enkelte kravfulle moser, men størst interesse knytter seg til lavfloraen, der lungenever-samfunnet er spesielt godt utviklet i området. Foruten de vanlige artene i samfunnet inkluderer dette både puteglye, sølvnever, vanlig blåfittlav og flere delbestander av fossenever (VU). Den rødlistede (NT) knappenåslaven langnål opptrer også sparsomt.

Området vurderes som representativt for rike høgstaudeskoger i lavlandet på kalkrik grunn. Området har også verdi for bevaring av rødlistearter og innslag av både kalkskog og rik sumpskog. Samlet sett får det regional verneverdi (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	0	—	**	—	**	**	***	**	*	**	**

Lavka–Dalmunningen –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Storfjord	Inventør	KBS, VFR, HTØ
Kartblad	1633 I, II	Dato feltregistrert	20-09-2006
Hoh	250-440 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	3828 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området er lokalisert vest for Skibotnelva ved Dalmunningen og opp mot Buvssavarri og Lavkaskaidi. Området ligger på begge sider av anleggsveien til Rihpojavi og hele området er preget av veger og anlegg i forbindelse med kraftutbyggingen i området. Det er foretatt en del hogst i området vest av anleggsveien, mens området nedenfor veien er mer uberørt. Dessuten vil planer for vindkraftverk i Rieppi (Nord-Norsk Vindkraft AS) ytterligere påvirke området.

Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og svakt kontinental seksjon (C1) med hensyn til kontinentalitet.

Området vest for og ovenfor anleggsveien er preget av en del hogst og består for det meste av fjellkrekling-bjørkeskog og blåbærbjørkeskog. Skogen er noe preget av "lauvmakkangrep" gjennom flere år (2004-2005). Det er noen starrmyrer og fuktige dråg med selje, vier og older i området. Stedvis kan det forekomme en del storvokst bjørk og noe læger, men dødvedmengden er liten. Artsmangfoldet her er artsfattig og det er ikke påvist noen rødlistearter med hensyn til flora.

Vegetasjonen østenfor og nedenfor anleggsveien domineres av noen hauger og årsrygger med A2c Tyttebærkrekling-furuskog i sør og noe rikere høgstaudebjørkeskog (C2a) med innslag av vierarter. Skogen i den nordlige delen av området fra Rihpojohka og til vi støter på furuskogen består stedvis av noeorstammet bjørk med noe læger. Skogen er noe preget av "lauvmakkangrep". Det er en del framstikkende berg som inneholder noe kalk og som dermed har noe rikere vegetasjon.

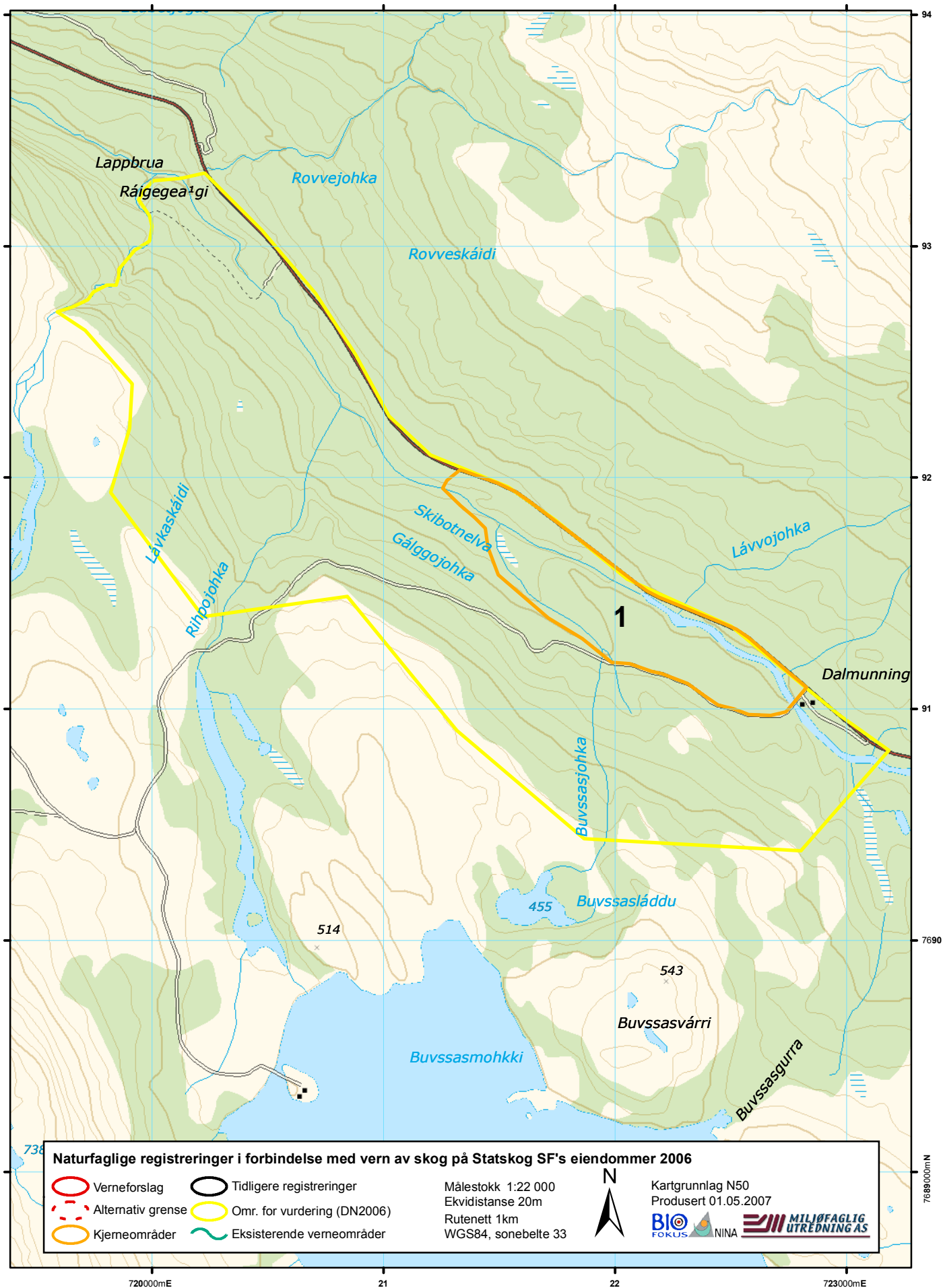
Skogen i det sydligste området består av en hel del gammel og storvokst furu (2-300 år gamle) og stedvis finnes det en del død ved både i form av gadd og læger. Enkelte mindre myrdrag forekommer med middels til noe rikere starrvegetasjon. Stedvis finnes det noe spredt løvskog og da hovedsakelig bjørk, men hele området domineres av til dels gammel og storvokst furu.

Området Rihpjoikka-Lavkajohka består av heller glisne blåbærkreklingbjørkeskog, noe fuktige skoger og myr- og fuktdrag. I Rihpjoikka og Lavkajohka består av elve- og bekkekløfter som stedvis har fuktpreget vegetasjon.

Når det gjelder treboende lav og kjuke så er det heller liten diversitet i området og kun generalister som blant annet bristlav, grå og gul stokkelav, snømålelav, knivkjuke og knuskkjuke ble funnet. Bare en art, glattvrenge, ble funnet som indikerer gammelskogs verdi. Inntrykket av lite biologisk mangfold med hensyn til treboende lav og graden av inngrep og menneskelig påvirkning støttes opp av Werth (2001). Området rundt Helligskogen er undersøkt med hensyn til sopparter (Mathiassen & Granmo 1995), men da disse funnene ikke er lokalisert på en skikkelig måte så har vi ingen indikasjoner om sjeldne funn i vårt studieområde.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt- het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv- trær	Var. i treslag	Varia- sjon	Rikhet	Arter	Stør- relse	Arrond- ering	Samlet verdi
0	0	0	0	*	—	*	*	0	0	*	*	—

Leina–Maisa *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Bardu	Inventør	DSV, JKL
Kartblad	1531 I	Dato feltregistrert	26-07-2006
Hoh	490-981 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	75011 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

De undersøkte områdene ligger helt østligst i Bardu kommune langs de indre delene av Leinavatn inn mot grensa til Sverige. Naturforholdene her avviker fra store deler av Troms ellers bl.a. ved kontinentalt klima og nokså rolig topografi og området befinner seg slik sett i overgangen til de vidstrakte flate landskapene videre østover gjennom Sverige. Berggrunnen utgjøres av grunnfjell og store deler av området har dype kvartære avsetninger i form av finsortert bresjø- og breelv- avsatt materiale samt en del usortert morene av varierende dybde.

Området domineres av fattige bjørkeskogstyper som tyttebær-krekling-utforming av bærlyng- og lavbjørkeskog og overgangstyper mellom disse. Relativt store partier langs nordvestsiden av vannet har viddepreg med glis-sen og kortvokst bjørkeskog med en del innskutte, helt åpne partier. De mer kuperte deler av området har blå-bærskrubber- og småbregnebjørkeskog og i haugete morenelandskap gjerne en mosaikk mellom disse type-ne.

Rikere skogstyper som forskjellige utforminger av høystauteskog forekommer som mindre arealer en del steder, ofte som smale belter eksempelvis langs elvebredd (flommarkskog) og kildedrag og andre steder med næringsrikt jordvannsig. Disse rikere skogtypene har arealmessig liten utbredelse i området.

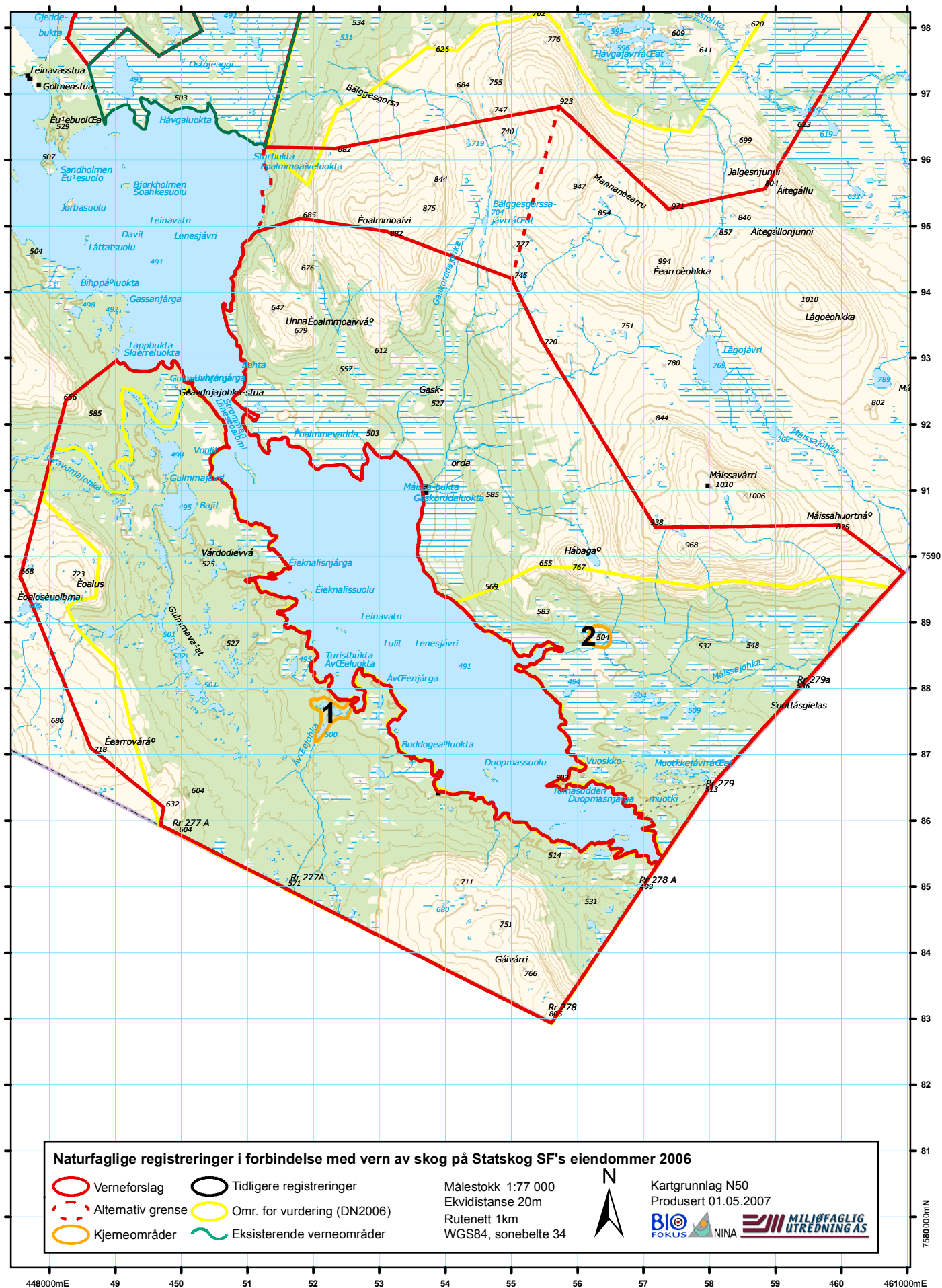
Området har forekomst av den sjeldne naturtypen palsmyr som Norge har særskilt ansvar for. Intakte palsmy-rer i indre Troms skal i følge DN naturtypehåndbok verdisettes som svært viktige A.

Vurdert ut fra kriteriene som er påpekt i mangelanalysen av dagens skogvern (Framstad 2002, 2003) har om-rådet liten verneverdi men området har ellers betydelige naturkvaliteter som tilnærmet urørt villmark i et ellers storslått landskap. Området har også store rekreasjonsverdier knyttet til bl.a. jakt og sportsfiske.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	*	**	—	**	—	*	*	*	*	***	**	*

Areal 75.011daa, verdi *

Leirfallbekken *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	THH, JKL, SRE
Kartblad	1533 III	Dato feltregistrert	13-07-2006
Hoh	20-71 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	490 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten består av ei middels stor ravine rett sør for Målselvfossen. Det er ei ganske grunn ravine gravd ned i mektige marine leiresedimenter, nedenfor et stort platå med furuskog på breelvsedimenter. Vegetasjonen nede i ravina består av en mosaikk mellom fuktig høgstaudekog, intermediær og noe rik sumpskog, og små sigevannsmyrer. For det meste dominerer bjørk i tresjiktet, mer lokalt gråor, samt sparsomt finnes også noe selje, osp og hegg. I enkelte hellinger har en ustabile leiresig med delvis nakne leirevalker, og en spesiell vegetasjon bl.a. med en del fjellplanter. Oppover på sidene kommer det straks inn furuskog, isprengt en del bjørk, av en fuktig skrubbbærtype, lokalt av bærlyngtype. Samlet sett er vegetasjonen ganske variert, med mange ulike typer karakteristiske for slike grunne raviner.

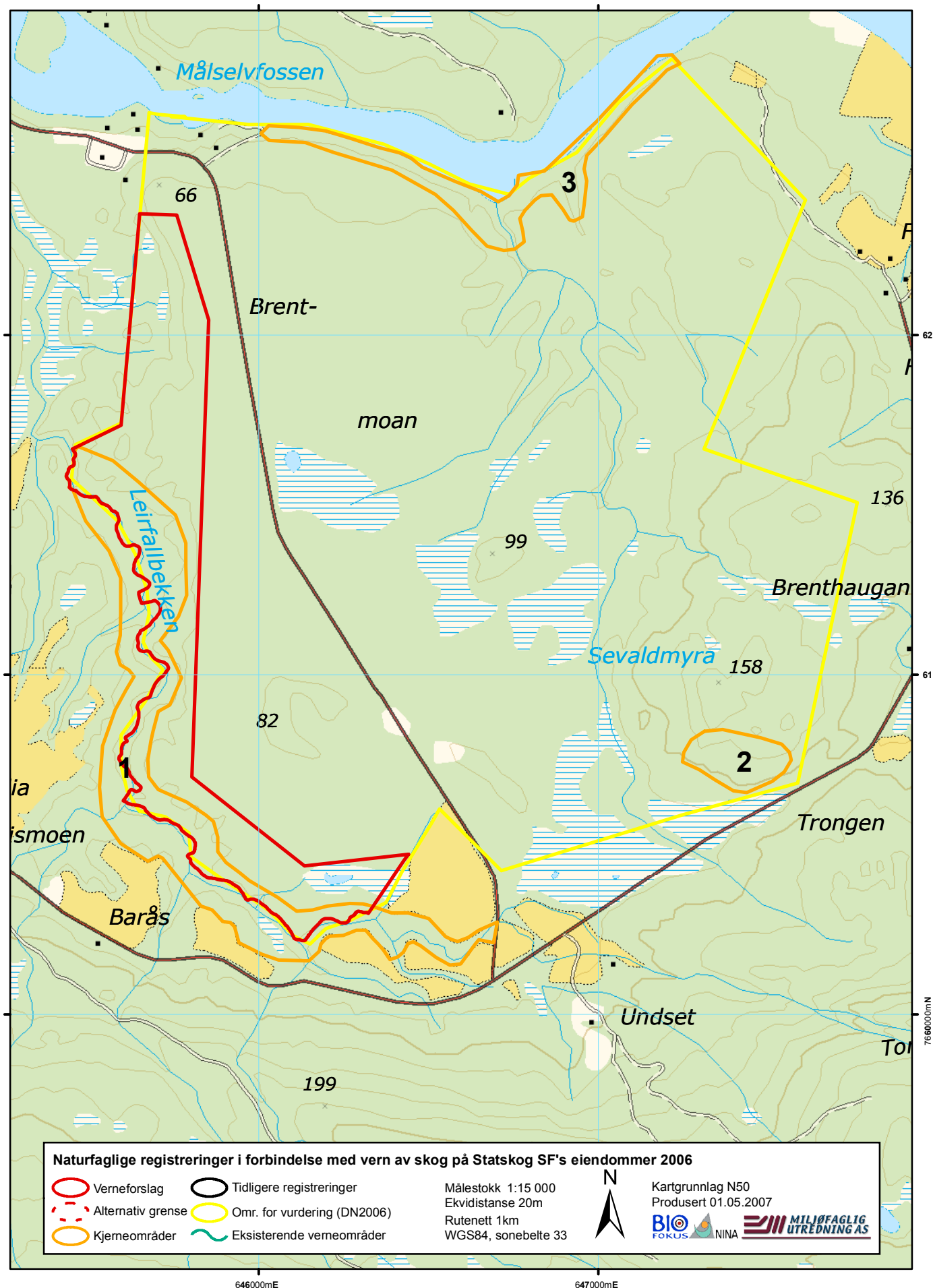
Skogen er relativt tydelig preget av tidligere påvirkning. Foruten enkelte ganske grove bjørketrær, og et lite parti sumpskog som har et tett og kompakt skogbilde med en del eldre gråor og noe død ved, mangler i stor grad grove trær, gamle trær og død ved. Furuskogen er for det meste homogen, svakt sjiktet, og dominert av relativt spinkle trær i aldersklassen 100-140 år. Et fint bærlyngbestand i bratt vesthelling i nord skiller seg ut som noe mer grovvokst furuskog.

Verneverdiene er relativt begrenset. Kvalitetene knytter seg mest til at det er et litt større område som er relativt variert, med ganske mange ulike skog- og naturtyper som er karakteristiske for denne typen grunne raviner i regionen. Imidlertid er ikke flommarksmiljøet særlig velutviklet, verken mht. rikhet, størrelse eller påvirkningsgrad. Artsmangfoldet er heller ikke særlig spesielt, og er fattig på signal- og rødlistearter (bl.a. med svært dårlig utviklete lobarionsamfunn), selv om karplantefloraen er relativt variert som et resultat av brukbar variasjon i skog- og vegetasjonstyper. En har påvist 3 rødlistearter i området (alle knappenålslav i kategori NT). Området vurderes å bidra i liten grad til inndekking av mangler ved skogvernet i Norge.

Leirfallbekken vurderes på denne bakgrunn som lokalt verneverdig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	**	—	**	**	**	*	**	*	*

Lindovara **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, VFR, TJO
Kartblad	1734 IV	Dato feltregistrert	24-10-2006
Hoh	72-202 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	5077 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lindovara ligger midt inne i Reisadalen ca. 30 km innover fra kommunesenteret Storslett. Lokaliteten ligger på en åsrygg mellom riksveg 865 og Reisaelva og med toppen Lindovara som høyeste punkt 207 m.o.h.. Området som er dominert av furuskog er på vel 5000 daa. På vestsida som vender mot riksvegen er lia bratt og tett bevokst med skog, mens lia som vender østover mot elva er slakere og med mye berg i dagen. Området ligger i følge Moen (1998) i mellomboreal sone (MB) til nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til oseanitet.

Vegetasjonen domineres av A2c Tyttebær-kreklingfuruskog i det meste av de høyereliggende områdene, mens det ei den vestvendte lia stedvis forekommer småbregnedominerte områder. Enkelte mindre myrdrag forekommer med rikere starrvegetasjon. Stedvis finnes det noe spredt løvskog og da hovedsakelig bjørk, men hele området domineres av til dels storvokst furu. Den sørligste delen er hardt påvirket gjennom et nettverk av skogsbilsveger og en del plukkhogst, mens de nordre delene viser kun spor etter eldre plukkhogst.

Skogen i det nordligste området består av en hel del gammel og storvokst furu (3-400 år gamle) og stedvis finnes det en del død ved både i form av gadd og læger. Det forekommer også noe nyere vindfall i de bratte delene av nordvestenden av området. Her finnes ikke veger eller andre tydelige inngrep i skogbildet.

Artsmangfoldet som er knyttet til den nordlige delen er forholdsvis artsfattig, og det er kun påvist en rødlisteart. Dette er en hekkelokalitet for hønsehauk som ligger sentralt i det mest verdifulle skogsområdet. Det ble ellers påvist lobarionsamfunn i tilknytning til løvtrær, med arter som skrubbenever og flere vrengearter

Det er påvist et større kjerneområde med eldre og produktiv furuskog med stedvis innblanding av løvskog (mest bjørk).

Kjerneområdet med eldre og til dels grov og storvokst furu med en del død ved gir området regional til nasjonal verdi. Ved Sappen så er det i følge Soppherbariet funnet en soppart på furu, furuplett (*Chaetoderma luna*), som er rødlistet (NT)

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	**	***	**	—	**	**	**	*	**	**	**

Mortanelva *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	THH
Kartblad	1322 II	Dato feltregistrert	16-07-2006
Hoh	16-20 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	88 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten består av et ca 1 km langt avsnitt langs østre bredd av Mortanelvas ravine, vest for Stormyra naturreservat i nedre del av Målselvdalen. Elva har gravd seg 10-15 høydemeter ned i mektige marine løsmasseavsetninger, og dannet en ganske bred ravine med bratte skråninger, der elva rolig meandrerer gjennom bunnen.

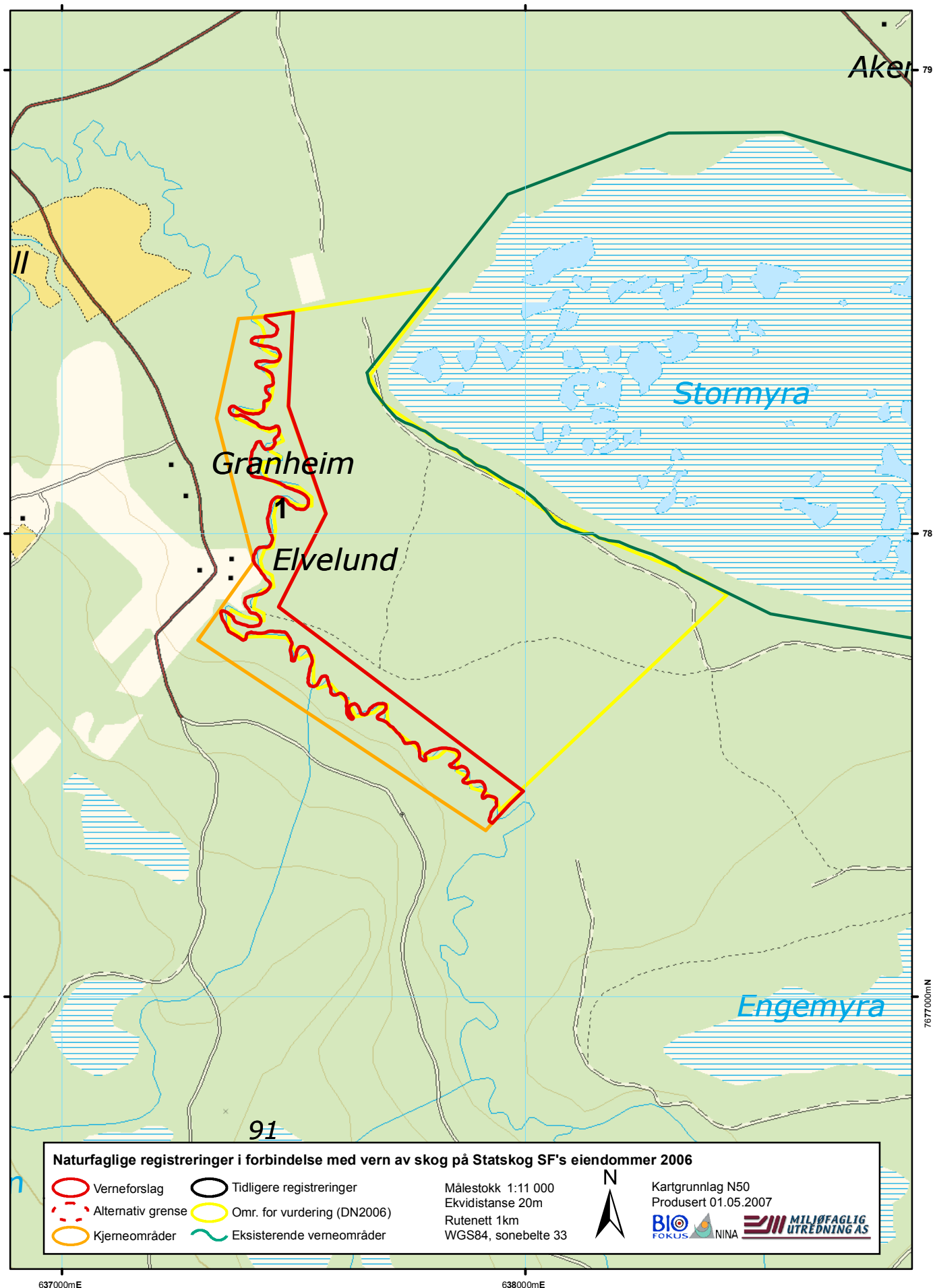
Her står en typisk frodig strutseving-høgstaude-flommarksskog dominert av gråor, samt også en del bjørkedominert sumpskog. Skogen er ofte ganske åpen, men delvis også mer tett. Den er tydelig sterkt påvirket tidligere, gamle trær mangler, og det er lite død ved. Flere avsnørte elveløp har dannet kroksjøer som har grodd igjen med starrsummer. Artsmangfoldet er ganske ordinært, og utarmet som følge av påvirkningsgraden. Påfallende nok mangler lobarionarter helt, selv ikke vanlige arter i gruppa ble påvist. Oppe på moene omkring står en ung kulturskog av furu.

Området grenser til en større naturtypelokalitet videre oppover langs elva, som er gitt A-verdi, og sett i sammenheng vil Mortanelva-området vil kunne forsterke kvalitetene i den lokaliteten. Som en frodig flommarksskog har området visse kvaliteter. Isolert sett er imidlertid naturverdiene temmelig begrensede som følge av lite areal, dårlig arrondering (bare østre bredd), og hardt påvirket skog med få nøkkelementer og svakt artsmangfold (ingen signal- eller rødlistearter påvist). En rekke andre flommarksskog/ravinelokaliteter i regionen har større verdi enn dette området. Det vil på egen hånd ikke bidra til å dekke inn mangler ved skogvernet.

Lokaliteten vurderes i denne sammenheng som lokalt verneverdig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	*	0	0	*	—	**	*	**	0	*	*	*

Njemenáikojohka **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Kvænangen	Inventør	KBS, VFR, TJO
Kartblad	1734 II	Dato feltregistrert	10-10-2006
Hoh	15-628 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	15501 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til kontinentalitet.

Njemenáikojohka skjærer gjennom et lag med baserike bergarter. Skråningene og platåene gir derfor rom for flere basekrevende vegetasjonstyper. I vårt avgrensningsforslag inkluderer vi de nærliggende partiene med baserik berggrunn. Dette er i stor grad treløs vegetasjon, men som er naturlig å inkludere i et eventuelt verneområde, da det i Kvænangsbøtn spesielt er de kalkrike markene i lavalpint belte som rommer botaniske verdier, jfr. Mejland (1980) og Jacobsen m. fl. (2004). Mejland (1980) registrerte bl.a. sibirnattfiol (kategori CR) på platået til fjellet Čorrovárri. Halsfjellet på andre siden av elva er også rik på basekrevende arter og viser stor variasjon i basekrevende vegetasjonstyper (Jacobsen m. fl. 2004), riktignok uten funn av rødlistede arter. Videre er blandingsskogen i det kupert terrenget mellom Limpavatnet og Halsfjellet storvokst og relativt uberørt og med mye død ved. I nærheten (uten nøyaktig stedsangivelse) er korallpiggsopp (DC) registrert på furu. Det er sannsynlig at denne, samt andre sjeldne sopp finnes innenfor området (G. Kristiansen, pers. medd.).

Det er også i området ved Njemenáikojohka samlet inn en del lav som er sjeldne i Nord-Troms, deriblant piggstry (Bjerke m. fl. 2006), lungenever, skrubbenever, fjellnever, seterlav og matt brunlav (Jacobsen m. fl. 2004), de fem sistnevnte med sikkerhet registrert på kalkholdig berg innenfor området, på strekninga Tverrfjellet-Halsfjellet. I et navnløst tjern ved Tverrfjellet (34W 546244, 7734052) vokser soleinøkkerose (Jacobsen m. fl. 2004). Dette er eneste kjente lokalitet i Nord-Troms, fjernt fra nærmeste andre kjente lokalitet.

Skogen nærmere Kvænangselva har i større grad vært utnyttet til hogst og er samtidig på fattigere berggrunn. Langs elva finnes imidlertid velutviklet flommarkskog som har stått mer eller mindre urørt i omtrent femti år etter at det mest intensive skogbruket opphørte. Gråor er tallrik, men selv på elvesletta er bjørk stedvis dominerende og furu tallrik. Silkeselje og osp står spredt. I blandingsskogen langs Kvænangselva ble det sommeren 2004 samlet inn insekter vha feller, og flere rødlistearter ble registrert (Jacobsen m. fl. 2004).

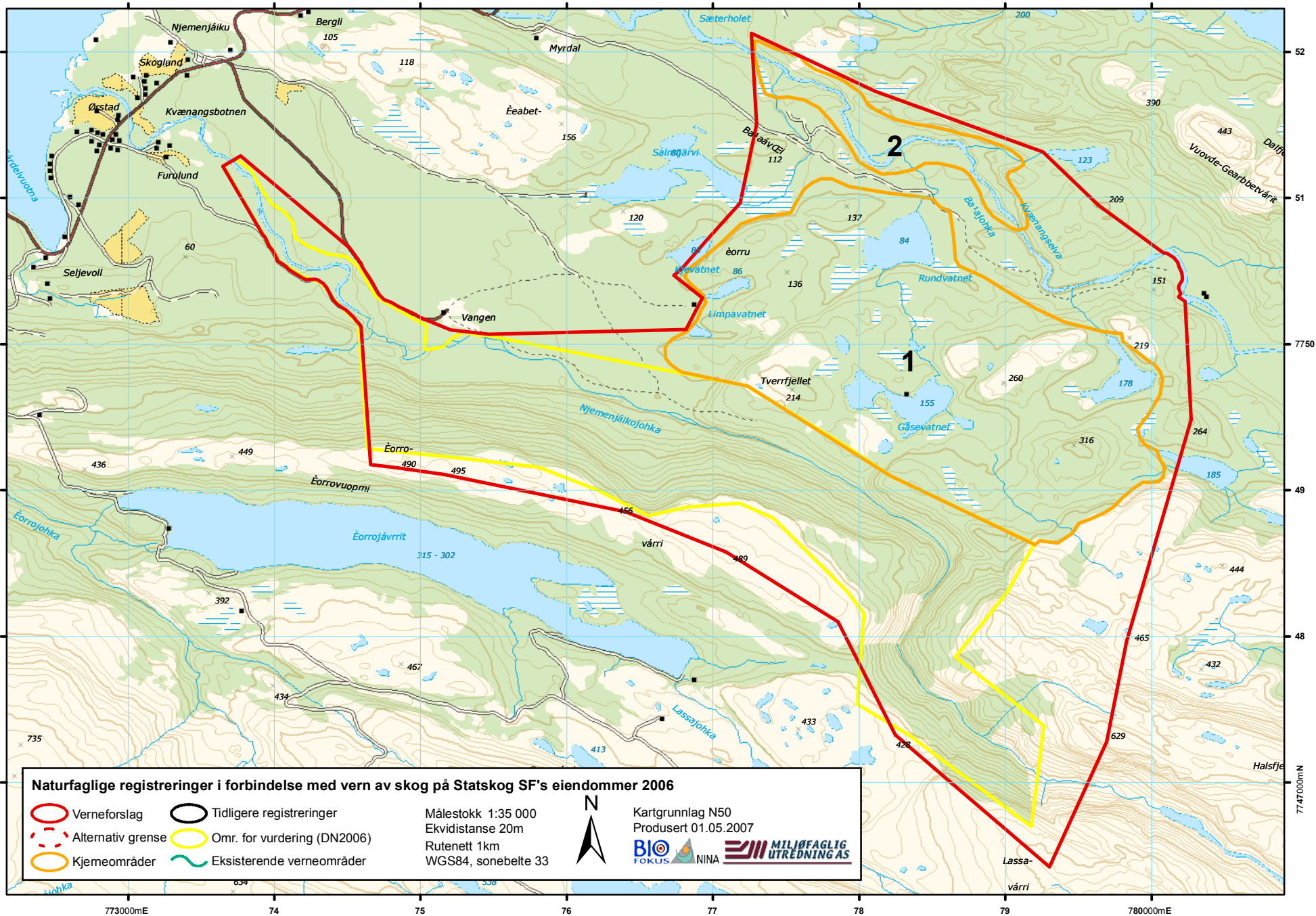
Området er stort og svært arbeidskrevende pga vanskelig topografi. Vi har derfor bedt om tilleggsundersøkelser for området sommeren 2007.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	**	*	*	**	—	**	**	**	**	**	**	**

Njemenjaikojohka (Kvænangen, Troms).

Areal 15.501daa, verdi **

Nordbotnflata –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Kvængen	Inventør	KBS, VFR, TJO
Kartblad	1734 II	Dato feltregistrert	08-10-2006
Hoh	1-15 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	371 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Nordbotnflata ligger mellom riksvegen og sjøen og avgrenses i sørvest av Kvængselva og i nordøst av vei ned til hyttene i flatas østre deler. Området ligger i følge Moen (1998) i mellomboreal sone (MB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til kontinentalitet.

Hele flata er bevokst av furuskog av blåbær-krekling utforming (A4c) med krekling og blåbær som dominerende undervegetasjon. Skogen er forholdsvis åpen og gir inntrykk av et parklandskap. Det finnes nesten ikke død ved og her er lite innblanding av andre treslag unntatt i kanten mot Kvængselva i vest der det finnes et smalt belte av gråor og bjørk. Det ble ikke påvist noen sjeldne arter av verken sopp eller lav.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	0	0	*	0	—	*	*	0	0	*	*	—

Nylund *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Bardu	Inventør	THH
Kartblad	1432 I	Dato feltregistrert	18-07-2006
Hoh	70-75 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	374 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

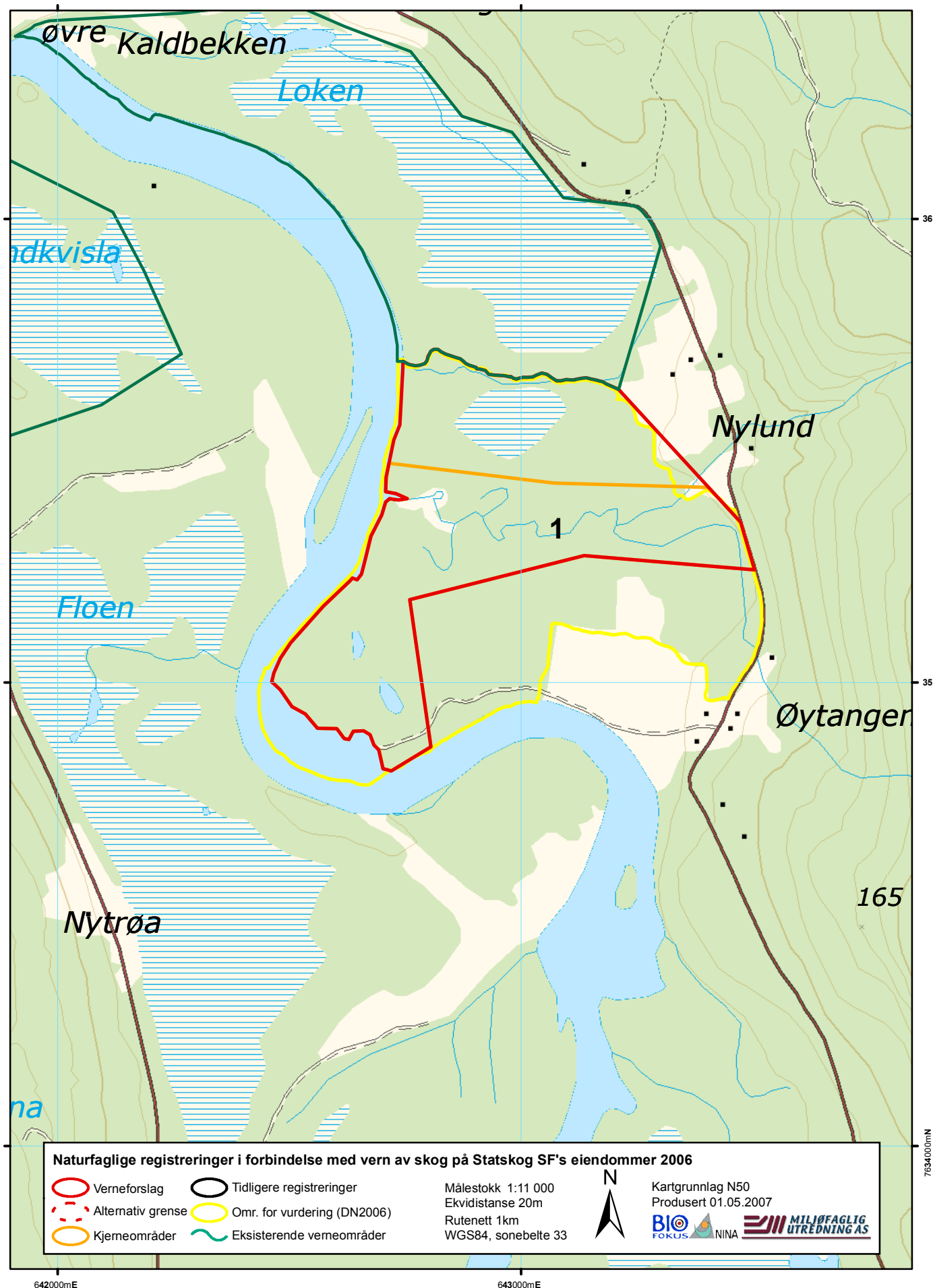
Området ligger i Bardudalen ca 11 km ovenfor Setermoen, og består av ei flat elveslette der Lappskardelva renner ut i Barduelva. På tjukke alluviale sedimenter står en relativt frodig flommarksskog med gråor, istervier, selje, noe hegg og ulike *Salix*-arter av en ganske ordinær og "standard" type. Det er også en del mindre gjen-groende avsnørte elveløp og kroksjøer. Skogen er tydelig kulturløst i tidligere tider og trolig ikke spesielt gammel, med relativt få gamle trær og lite død ved med unntak av i elveløpet der det er ansamlet en del dødvedvaser. Ellers er det også større arealer åpen bjørkeskog som har bakgrunn i tidligere omfattende beitepåvirkning.

Lokaliteten har verdi som et frodig flommarksskogområde på tjukke elvesedimenter, og det inngår som en del av et større kompleks av rike flommarksmiljøer langs Barduelva. Verneverdiene isolert sett er likevel ganske ordinære, og området skiller seg ikke spesielt ut i forhold til endel andre flommarksmiljøer i regionen. Det bidrar bare i liten grad til å dekke inn vernemangler. Artsmangfoldet virker temmelig utarmet mht. interessante arter, bl.a. med bare dårlig utviklete lavsamfunn på løvtrærne, noe som trolig har sin bakgrunn i tidligere stor grad av påvirkning. Fossenever (VU) ble så vidt påvist på noen få trær i tilknytning til en brem med sumpskog rundt et åpent myr-sump-parti i sørvest. Fuglefaunaen er karakterisert som middels rik, med bl.a. dvergspett. 2 rødlistearter er kjent (fossenever og dvergspett).

Som følge av relativt lite areal velutviklet flommarksskog som i tillegg virker en del påvirket, fattige lobarion-samfunn, og mye tidligere beitepåvirkning med nitrofil vegetasjon, men med kvaliteter som frodig flommarksskog, vurderes lokaliteten som lokalt verneverdig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	0	**	—	**	*	**	*	*	**	*

Oksfjorddalen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, VFR, TJO
Kartblad	1734 IV	Dato feltregistrert	25-10-2006
Hoh	34-586 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	5695 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Oksfjorddalen består av ei bratt, sammenhengende og sørvendt løvskogsli som strekker seg fra kjeften av dalen i nord og inn til 1 km sør for gården Solvang. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til kontinentalitet. Lia domineres av høgstauderik bjørkeskog (C2a), stedvis med stor innblanding av stor silkeselje og noe rogn og langs bekkefarene litt gråor (C3a). Skogbunnen er preget av storbregner som ormetelg og skogburkne, stedvis også mye høgstauder. Arter som krattmjølke, trollbær og trollurt er alle nær sin nordgrense i landet. Det finnes en hel del død ved i deler av området og her finnes både gadd og læger i ulike stadier av nedbryting.

De største kvalitetene ble påvist i de ytre og bratteste liene samt i et indre området ned mot elva. Den innerste delen av lia var sterkt gjennomhogd og hadde også betydelige areal som var tilplantet med gran. De ytre delene hadde dominans av grov bjørk iblandet storvokst selje og silkeselje med mye død ved samt hegg mens det innerste området var dominert av grov og gammel bjørkeskog. Deler av lia er svært bratt og vanskelig tilgjengelig. Dette gjorde det vanskelig å befare deler av dette området, men vurderinger av disse områdene er gjort gjennom kikkert og denne vurderingen tilsier at også disse delene har gode kvaliteter med hensyn på død ved og treslag. I disse områdene vokser det en hel del stor og grov silkeselje. De delene som tidligere er undersøkt her (1999) viser at det finnes velutviklede Lobarion-samfunn med arter som skrubbenever, grynvrenge og glattvrenge samt flere andre følgearter. Glatt og vått føre gjorde at vi i liten grad fikk gjennomført nye undersøkelser i denne delen av undersøkelsesområdet i 2006. Det er påvist hekkende dvergspett (VU) og tretåspett (NT) i skogslia mens kongeørn (NT) hekker i en av klippene som ligger i øvre del av skogslia.

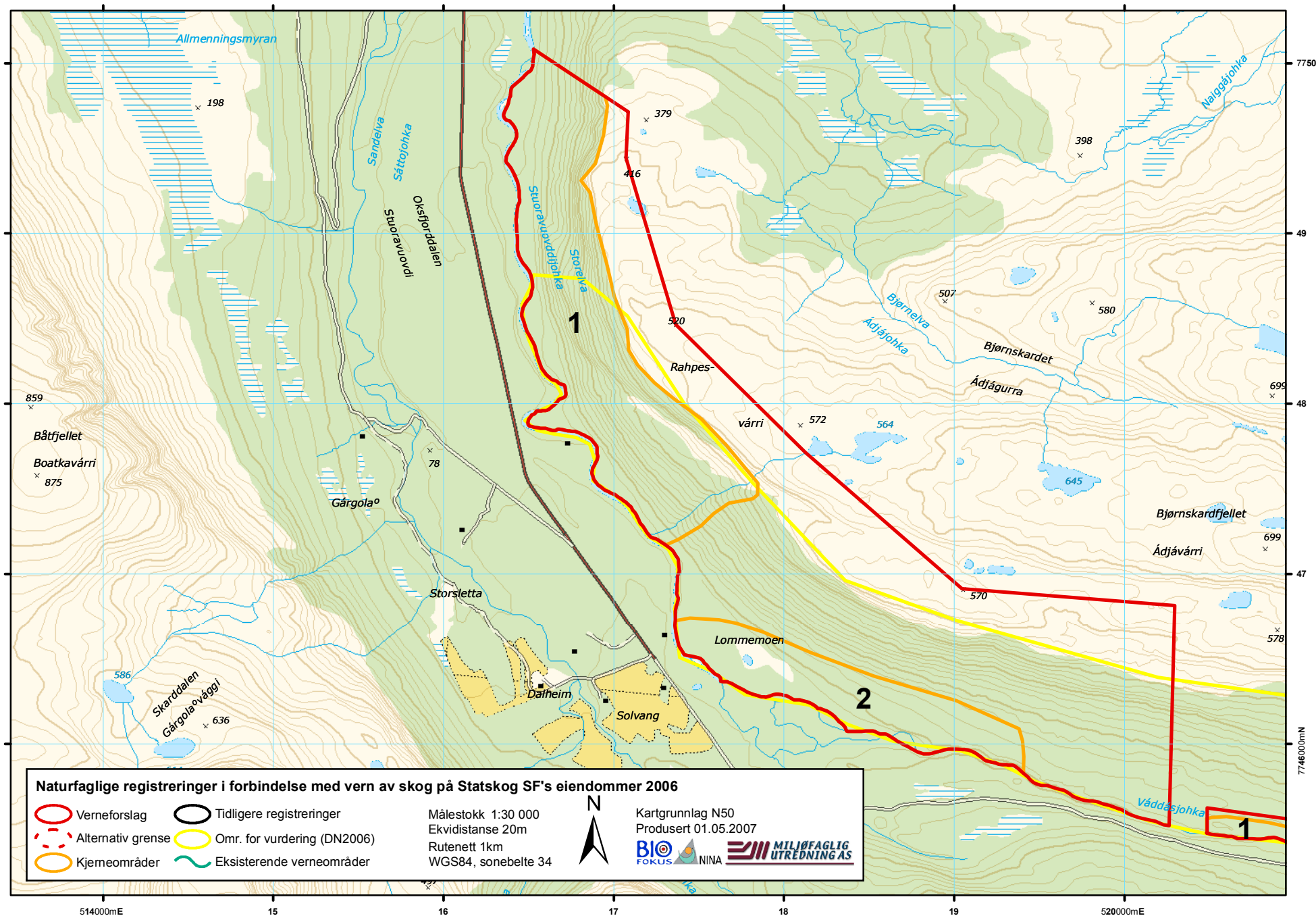
Sluttføring av feltundersøkelsene vil bli gjort i 2007.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvedmengde	Dødvedkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	**	**	0	**	—	**	**	**	*	**	**	**

Oksfjorddalen (Nordreisa, Troms).

Areal 5.695daa, verdi **

Ostervatnet–Leirdalen *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Torsken	Inventør	JWB
Kartblad	1333 I	Dato feltregistrert	29-08-2006–31-08-2006
Hoh	150-549 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	6744 daa	Vegetasjonsseksjon	O2-Klart oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkellesområdet ligger øst for Osterfjorden og inkluderer østlig halvdel av Ostervatnet, liene på begge sider av vatnet, samt Leirdalen med Litje-Ostervatnet. Området er kupert med bratte lier og svært få flate partier. Hovedparten av området ligger i nordboreal sone med dominans av bjørkeskog. Andre treslag, da hovedsakelig rogn, selje og gråor, finnes kun spredt, og de er praktisk talt ikke dominerende noensteds. Noen få busker av hegg ble registrert på to lokaliteter. Mellomboreal sone er begrenset til gunstige lokaliteter i sørvendte lier. Berggrunnen består av granitt med enkelte pegmatittganger uten innslag av bergarter som støtter mer basekrevende vegetasjonstyper.

Død ved av bjørk finnes det rikelig av, men av andre treslag er død ved svært sparsommelig. I de to avgrensede kjerneområdene finnes noen gadd og læger av primært rogn og selje. Kjerneområdet i sørvendt skråning nord for Ostervatnet består av spredt storbregne- og småurteskog i storsteinet ur, avbrutt av enkelte raskiler dominert av moser og småurter eller gras. Dette kjerneområdet har en noe mer artsrik flora enn andre deler av undersøkelsesområdet, bl.a. med noe varmekjære arter som bergveronika, linesle, firblad, jonsokkoll, hundegras, myskegras og ormetelg. Lav- og sopploraen er beskjedne med hovedsakelig vidt utbredte arter.

De nord-nordvestvendte liene i området er tett besatt av relativt kortvokst bjørk karakterisert av storbregner (skogburkne, fjellburkne og sauetelg) og småbregner. Bærlyngvegetasjon finnes spredt og er vanligst i høyden. Tretåspett (NT) ble registrert i lia innenfor det ene kjerneområdet.

Ostervatnet er regulert og hadde på undersøkelsestidspunktet svært lav vannstand. Utover det er inngrepene få. Det finnes tre hytter med uthus ved vannets bredd, og ellers ligger det igjen en del avfall, bl.a. fiskegarn ved begge vatnene. Reguleringa av vatnet er likevel et såpass synlig inngrep at området scorer lavt i kategorien urørthet. Vannfloraen er svært beskjedne (kun evjesoleie og fjellpiggnopp av karplanter).

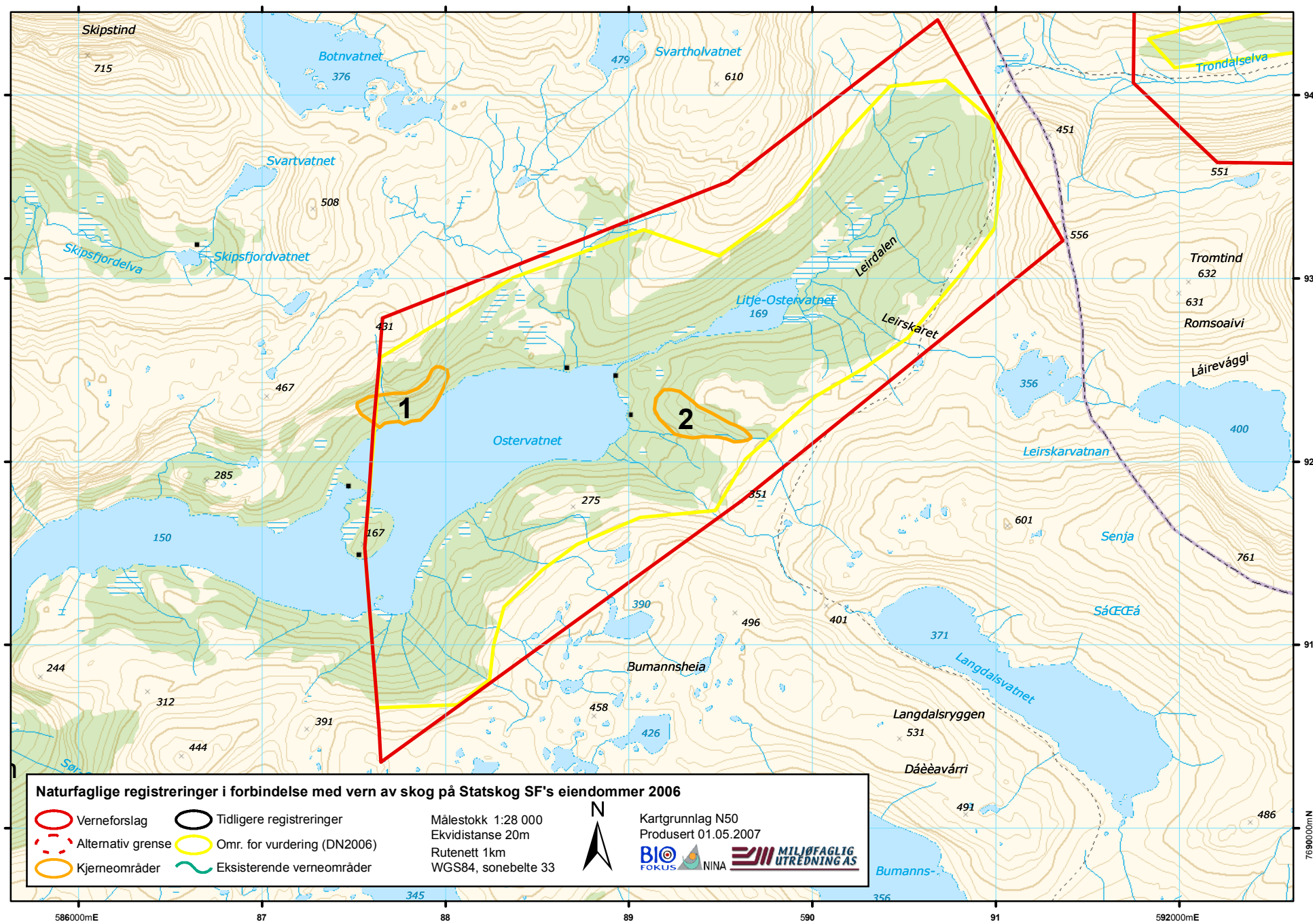
Området innbefatter lier med ulik eksposisjon, men er floristisk og økologisk relativt ensartet. Området kan sies å være typisk for den vegetasjonsgeografiske regionen NB-O2, som i Troms hovedsakelig finnes på fattig berggrunn på ytterkysten, noe som begrenser potensialet for sjeldne vegetasjonstyper og arter. Området vurderes som verdifullt på lokalt nivå (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	**	**	0	**	—	*	*	*	*	**	**	*

Ostervatnet-Leirdalen (Torsken, Troms).

Areal 6.744daa, verdi *

Puntadalen *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, TJO, VFR
Kartblad	1733 IV	Dato feltregistrert	24-10-2006
Hoh	116-761 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	22219 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Puntadalen ligger i den øvre delen av Reisadalen ca. 40 km innover fra kommunesenteret Storslett. Lokaliteten ligger på begge sider av Buntaelva vest for riksveg 865 og strekker seg inn i Buntadalen som er en "canyonliggende dalområde" med bratte og steile dalsider. Området er dominert av furuskog, blandingskog og bjørkeskog er på vel 22200 daa. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til oseanitet.

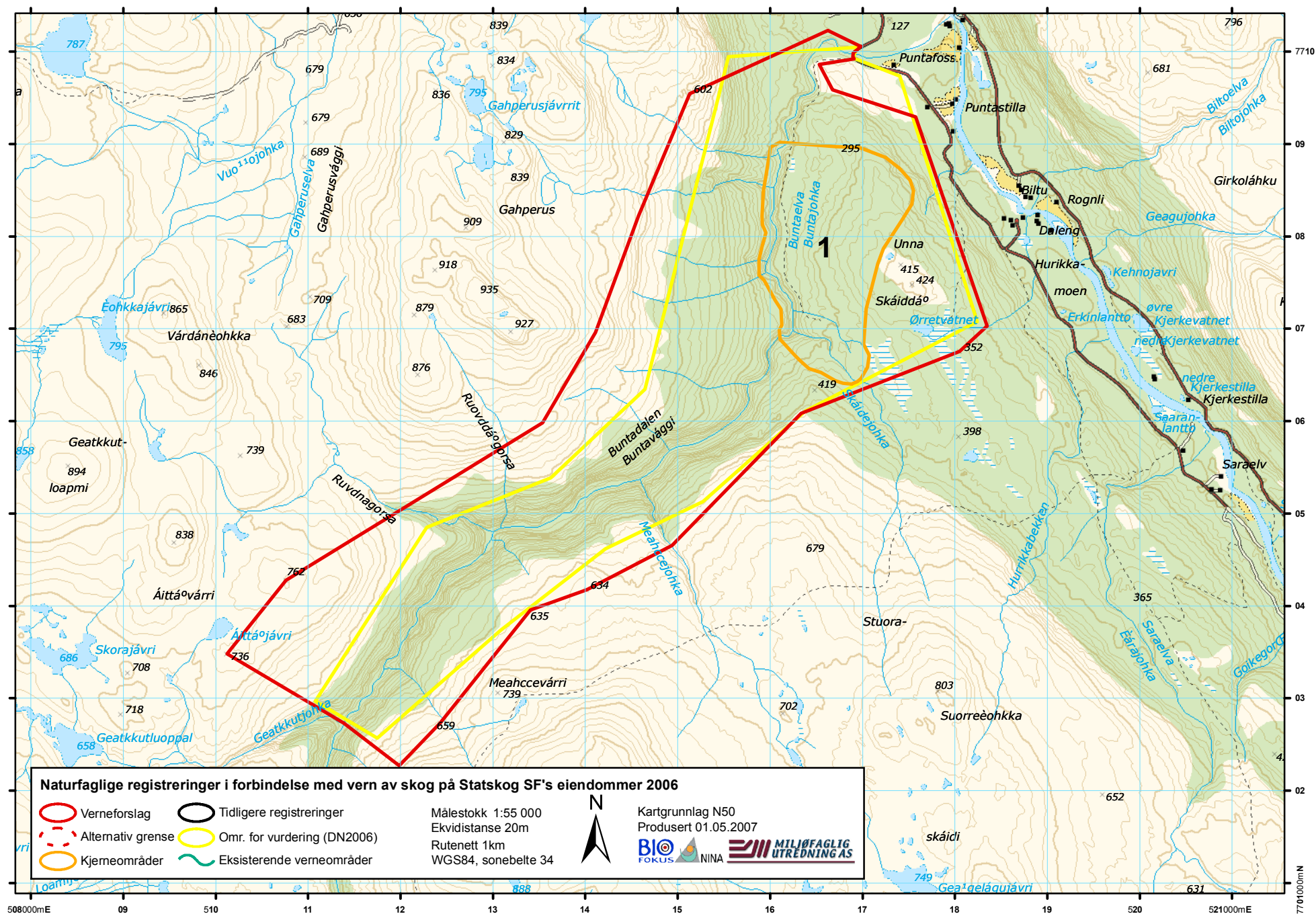
Nederst (nord) i området fra Puntafoss og noen hundre meter sydover domineres skogen av ung furuskog (A2c). Videre oppover mot høyde 293 og videre sydover mot Skaidejohka domineres vegetasjonen av A2c Tyttebær-kreklingfuruskog, mens det ei den vestvendte lia ned mot Buntaelva stedvis forekommer småbregne-dominerte områder. Enkelte mindre myrdrag forekommer med fattig til medium rik vegetasjon. Stedvis finnes det noe spredt løvskog og da hovedsakelig bjørk, men hele området domineres av til dels storvokst furu. Skogen består av en hel del gammel og storvokst furu (3-400 år gamle) og stedvis finnes det en del død ved både i form av gadd og læger. Vegetasjonen er forholdsvis artsfattig, og det er kun påvist en rødlisteart. Sopparter som ildkjuke, knivkjuke og knuskkjuke ble funnet innenfor området.

Kjerneområdet med eldre og til dels grov og storvokst furu med en del død ved gir området regional til nasjonal verdi.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvod mengde	Dødvod kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	*	*	—	*	*	*	*	**	**	*

Areal 22.219daa, verdi *

Ramneberget *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Harstad	Inventør	KBS
Kartblad	1332 III	Dato feltregistrert	04-09-2006–05-09-2006
Hoh	52-229 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	436 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

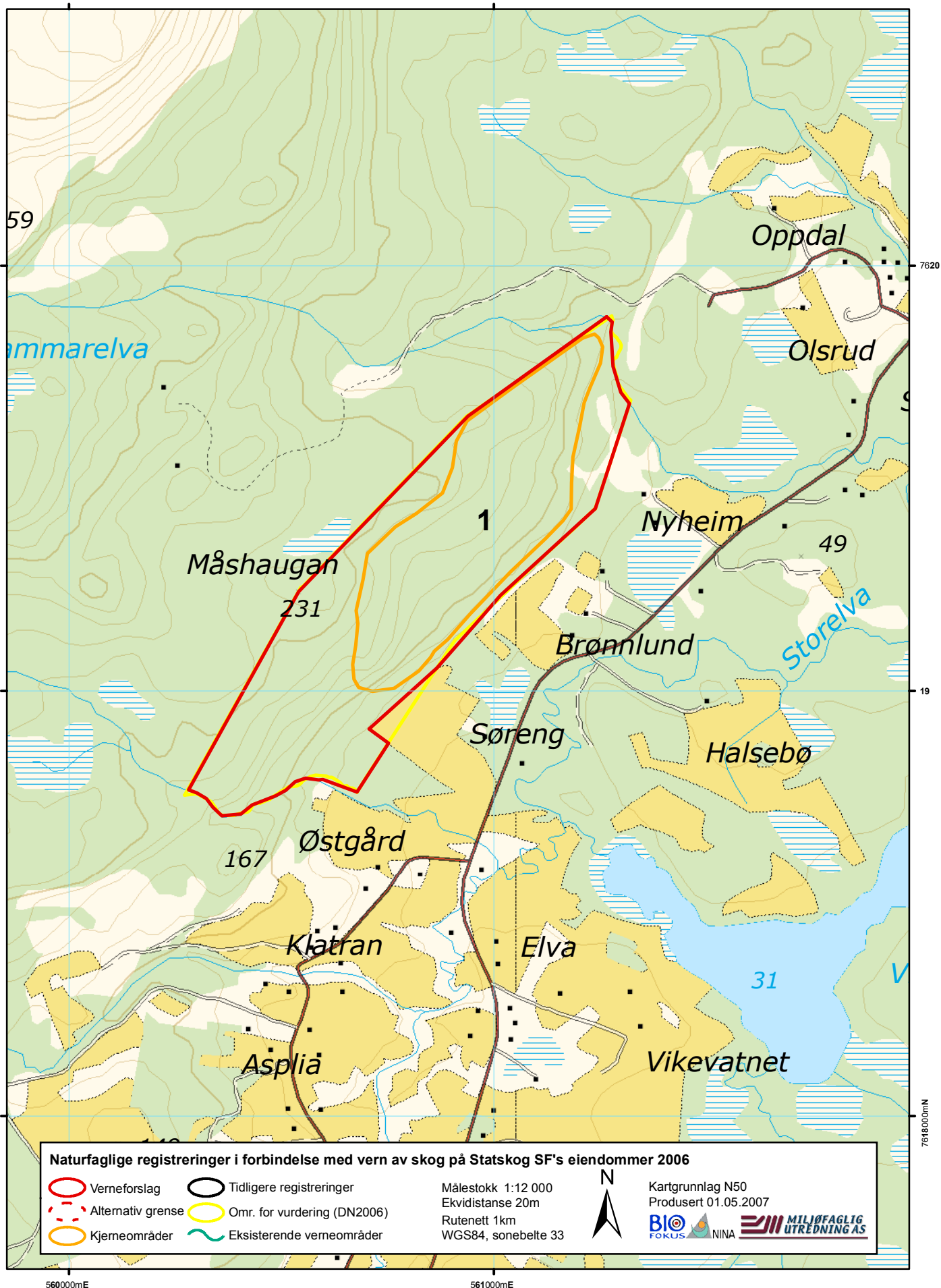
Denne lokaliteten er ei sør og østvendt skogsli som preges av lågurtutforming (C2c) samt en del høgstaude bjørkeskog (C2a). Berggrunnen er svært rik med kalkmarmor og noe iblanding av glimmerskifer. Skogen domineres av gråor, men arter som hegg, rogn og bjørk vokser spredt i lia, stedvis også enkelte seljetrær. Lia har vært påvirket gjennom beiting og hogst. Noen steder er det også plantet noe gran. Lia framstår som rik på for regionen varmekjære arter som kranskonvall, trollbær, krustistel, maurarve og skogsvinerot.

Det var forholdsvis lite død ved med kontinuitet. På enkelte trær ble det påvist skrubbenever, grynvrenge og glattvrenge (på gadd) samt flere arter Peltigera (på læger). Det ble ikke påvist sjeldne sopp eller kjuker. Stedvis vokste det godt med vanlige arter som knuskkjuka og knivkjuka på gadd av gråor, mens det ble funnet en hel del snømusling på læger av stor gråor.

Lia var særdeles rik på spurvefugl og det ble påvist hekkende dvergalk.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	*	0	*	—	**	**	**	*	**	*	*

Revelva ***

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	SRE, ØRØ
Kartblad	1532 I	Dato feltregistrert	16-07-2006
Hoh	80-544 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	3279 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

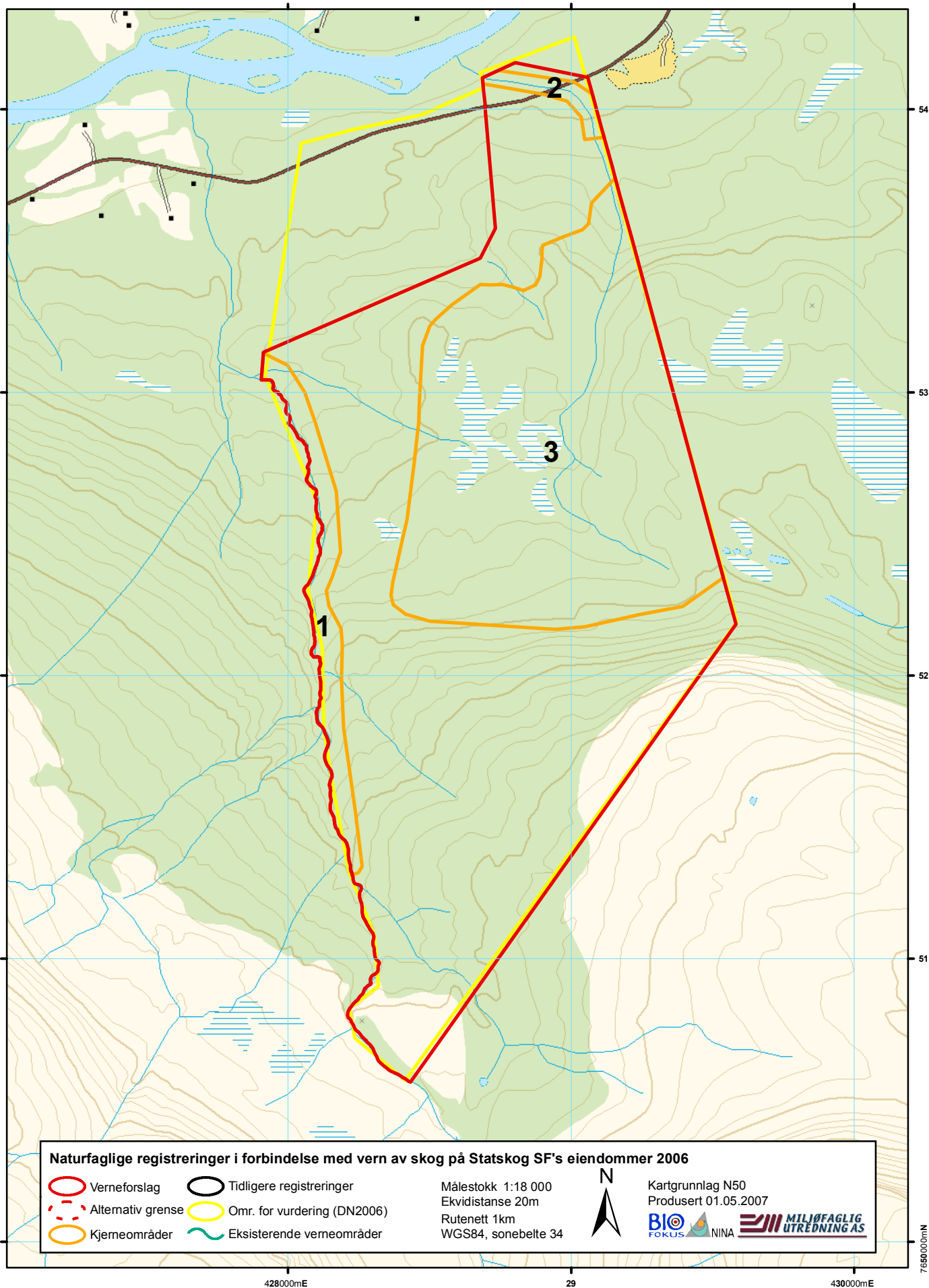
Revelva er et område som ligger ca. 5 km sørvest for Skjold i Målselv kommune i Troms. Området ligger i en nordvendt dal, med Revelva i midten. Området strekker seg fra ca. 80 m.o.h. til ca 540 m.o.h. På grunn av grensene for Statskogs eiendom, er det kun den vestvendte østhellningen av denne bekkedalen som utgjør verneforslaget. Arronderingen vurderes derfor som middels god. Tre kjerneområder er definert innenfor verneforslaget. Øst- og vestgrensene for området følger delvis hver sin bekkedal, Revelva i vest og Justadbekken i øst, som begge er kjerneområder med verdi henholdsvis A og B. I tillegg utgjør den sørligste delen av Justadbekken sammen med et sammenhengende område med gammel furuskog under naturlig skogdynamikk, et tredje kjerneområde. Dette har verdi A. Berggrunnen består av flere bergarter med ulik betydning for biologisk mangfold. Men et parti med kalkrik marmor langt sør og høyt oppe i verneforslaget, gir tilførsel av viktige mineraler som kan forklare rike vegetasjonstyper som intermediære myrer og høgstaudebjørkeskog. Området har ellers en rik variasjon i vegetasjonstyper, med gråor-heggeskog og furuskog på myr og i bærlyngutforming, som typer viktige for biologisk mangfold. Kvaliteter viktige for biologisk mangfold er da særlig knyttet til to naturtyper: (1) bekkekløfter med godt utviklede lungeneversamfunn i frodig gråor-heggeskog med boreale løvtrær, og med god forekomst av den sårbare (VU) arten fossenever i revelva, og (2) gammel furuskog under naturlig skogdynamikk med forekomst av grove, gamle furuer, og god forekomst av, og kontinuitet i død furuved. I tillegg har området god forekomst av bjørkeelementer som grove, gamle trær, høgstubber og læger. På grunn av begrenset tid ble artsmangfoldet knyttet til furuskogen dårlig undersøkt, og potensialet for rødlistearter regnes som langt større enn den ene påviste rødlistede soppen furuplet.

Området Revelva vil kunne bidra til oppfylling flere mangler ved dagens skogvern (jf. Framstad et al. 2002, 2003). Av de høyest prioriterte generelle manglene er det kriteriene (1) gammel skog under overveiende naturlig dynamikk (2) rike skogtyper, som oppfylles. Av regionale mangler som oppfylles er (1) urskogspreget furuskog, (2) gråor-heggeskog i indre Troms og (3) høgstaudeskog.

Samlet sett vurderes verneforslaget Revelva som nasjonalt verneverdig (***)

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvved mengde	Dødvved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	**	**	***	**	—	***	***	***	**	**	**	***

Rydningstverrelva **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Bardu	Inventør	GGA
Kartblad	1432 I	Dato feltregistrert	17-07-2006
Hoh	59-70 m oh	Vegetasjonssone	MB
Areal	584 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Rydningstverrelva ligger på elvesletta langs Barduelva, på østsiden mellom Sætermoen og Bardufoss. To vassdrag renner gjennom området ut i hovedelva - Rydningstverrelva i sør og den mindre Sæterbekken i nord. Landskapet i dalbunnen her er svært flatt, og det er bare et par meter høydeforskjell innenfor området.

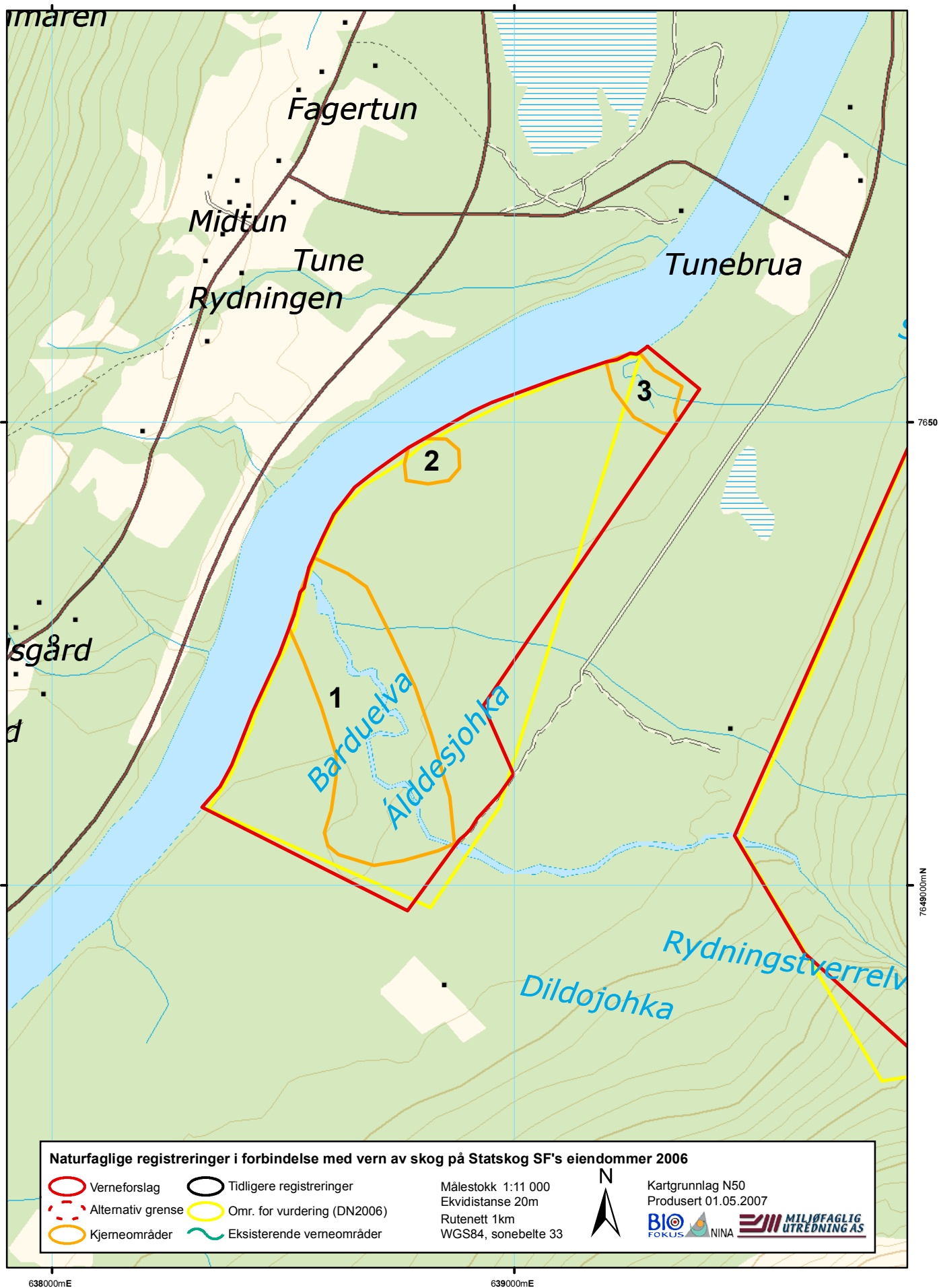
Langs de to småvassdragene og dels også ut mot hovedelva er det belter med flommarksskog, preget av gråor og vierkratt. For øvrig er skogen bjørkedominert. Flommarksskogen er frodig og dominert av høgstauder som strutseving. Bjørkeskogen er også stedvis høgstaudepreget, men det er i tillegg partier med fattigere blåbær-bjørkeskog. Det er hogd noe i kanten av utredningsområdet mot skogsbilvegen i øst, noe som har medført justeringer av foreslått verneområde der. For øvrig er det snakk om eldre lauvskog, men der dødt trevirke for det meste begrenser seg til vier og litt gråor langs småvassdragene. Trolig har vedhogst vært utbredt tidligere innenfor hele området, men kanskje har det vært litt kontinuitet i eldre trær og dødt trevirke i vierkrattene.

Det er utskilt 3 kjerneområder, alle flommarksmiljøer. Av spesiell interesse er forekomsten av den sårbare lavarten fossenever, men også enkelte andre rødlistearter opptrer. Utenfor kjerneområdene er det påvist få rødlistede eller spesielt kravfulle arter. Området skal for øvrig ha en relativt rik fuglefauna (spurvefugl, dvergspett).

Området vurderes som ganske typisk for elveslettene i distriktet, med de meanderende sidevassdragene med tilhørende flommarksmiljøer som spesielt positive kvaliteter. Det er samtidig med på å dekke opp mangelen på vernede gråor-heggeskoger i indre Troms. Et lite totalareal, begrenset areal med flommarksskog og noe nyere inngrep i øst er uheldige trekk. Samlet vurderes området som regionalt verdifullt (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørlighet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	*	*	—	*	—	*	*	**	**	*	**	**

Rydningstverrelvia **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Bardu	Inventør	GGA
Kartblad	1432 I	Dato feltregistrert	17-07-2006
Hoh	86-445 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	1304 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

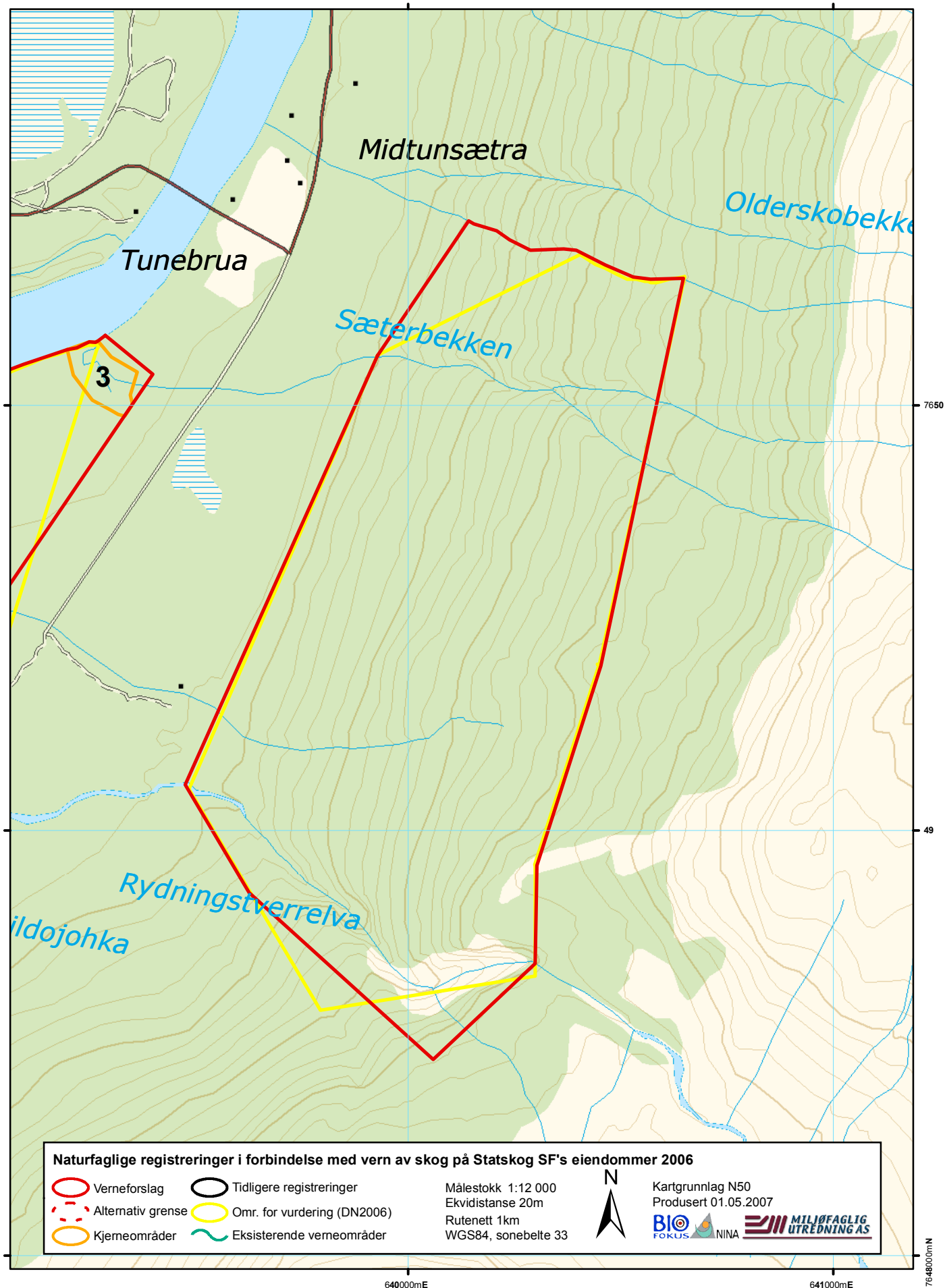
Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Rydningstverrelvia ligger på østsiden av Barduelva, mellom Bardufoss og Setermoen. Den omfatter ei ganske jevn og bratt vestvendt lise, som i sør går skarpt over i ei trang elvekløft skapt av Rydningstverrelva. Det er bare gjort mindre justeringer i forhold til avgrenset undersøkelsesområde. Lia preges av svært frodig høgstaudekog med mye bjørk, en god del gråor og noe rogn og selje. Til dels er det snakk om åpne høgstaudeenger. Skogen er ganske grov og gammel, med lokalt en del dødt trevirke. Sannsynligvis er det hogd noe ved her tidligere, men lia er uten nyere inngrep av betydning. Karplantefloraen er rik i lia, men det er ikke funnet spesielt sjeldne arter her. Heller ikke elvekløfta til Rydningstverrelva har så langt påvist spesielt sjeldne arter, men flere kalkkrevende planter vokser der, og det er potensiale for bl.a. kravfulle moser knyttet til fosser og andre fuktige vassdragsmiljøer. Av størst interesse er en ganske godt utviklet lavflora, der særlig lungenever-samfunnet opptrer ganske godt utviklet, og inkluderer forekomster av fossenever (VU), puteglye og sølvnever. I tillegg er et par knappenålslav påvist, inkludert rustdoggnål (NT).

Lokaliteten er ikke spesielt stor, men ganske godt arrondert og vurderes som typisk for de frodige høgstaudekogene og gråor-heggeskogene som opptrer i liser i de store dalførene i Indre Troms. Den fangerer dermed godt opp denne skogtypen i mangelanalysen for skogvernet, samt i mindre grad også leveområder for rødlistearter. Samlet får lokaliteten regional verneverdi (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	*	—	**	—	**	**	***	**	**	**	**

Rødbergan –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, VFR
Kartblad	1634 I	Dato feltregistrert	27-09-2006
Hoh	5-120 m oh	Vegetasjonssone	NB
Areal	2377 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og svakt oseanisk seksjon (O1) med hensyn til oseanitet.

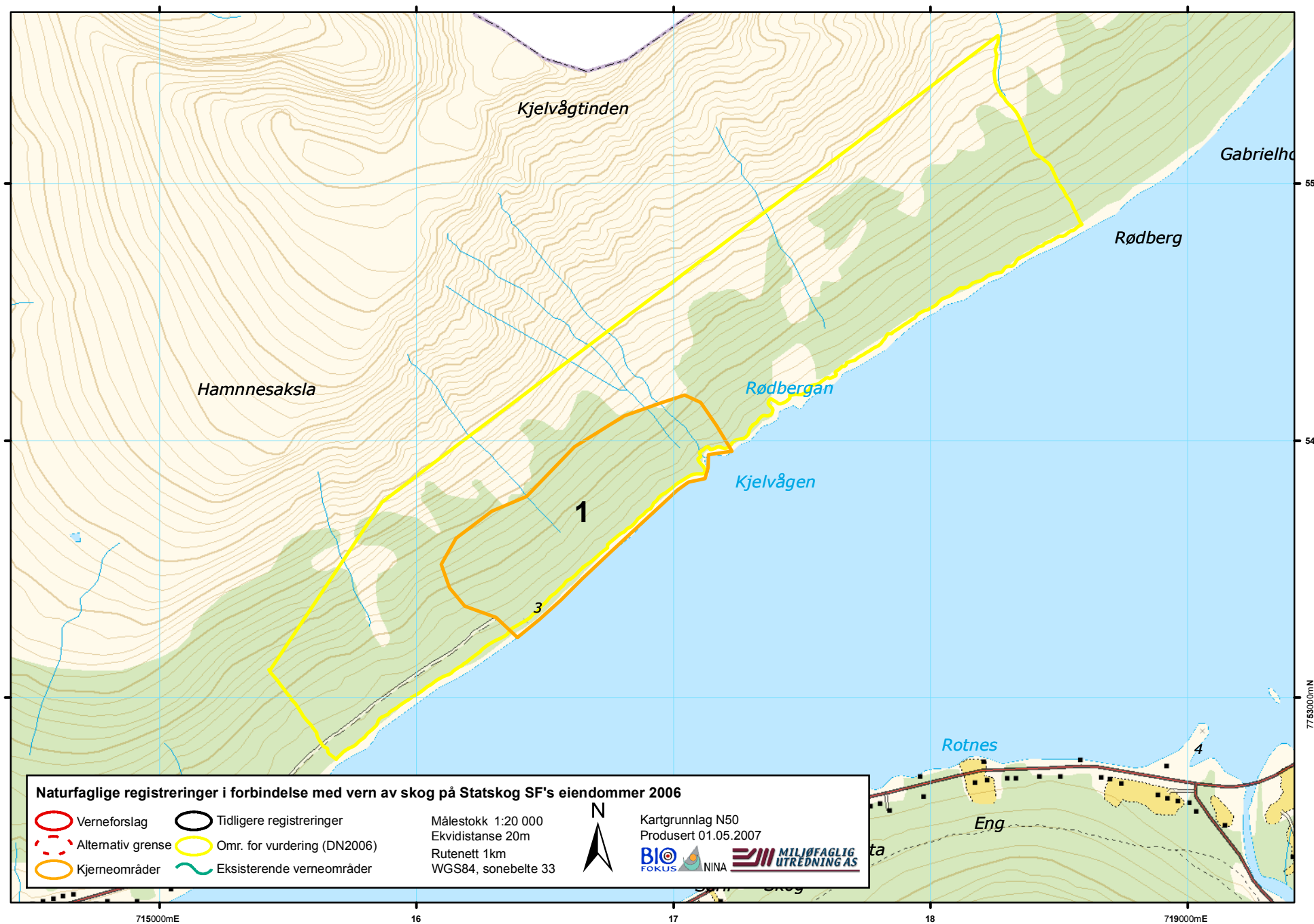
Lokaliteten ligger på sydøstsiden av Uløya og omfatter en 4 km lang sydøstvendt skogli. Tresjiktet domineres av til dels storvokst selje, bjørk, vierarter samt rogn. Store rasrenner deler opp skogslia i en mosaikk av større og mindre skogbevokste partier. I rasrennene kan skogen være til dels nedbøyd og/eller småvokst. Vegetasjonstypene består av høgstaude-bjørkeskog (C2a), lågurtbjørkeskog (C2c), stor- og småbregnebjørkeskog (C1b og A5c) samt gråorheggeskog (C3a) med høgstaude-strutsevingutforming. Arter som skrubbenever, grynvreng og glattvreng (på gadd) samt flere arter *Peltigera* (på læger) ble påvist. Sopparter som favnvedsopp, sokkjuke og viftelærsopp ble også funnet. Det ble ikke påvist sjeldne arter av karplanter, sopp og kjuker. Stedvis vokste det godt med vanlige arter som knuskkjuka og knivkjuka på gadd av gråor, vier og bjørk. Det er påvist noe dødved i området.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
0	*	*	0	*	—	*	*	0	0	*	*	—

Rødbergan (Nordreisa, Troms).

Areal 2.377daa, verdi -

Sanddalen–Divielva **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	JKL, THH, SRE
Kartblad	1532 I	Dato feltregistrert	12-07-2006–15-07-2006
Hoh	175-1361 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	23358 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkelseområdene "Sandelvdalen" og "Divielva..." er her slått sammen til ett område for vurdering etter som arealet mellom disse er funnet verneverdig. Sanddalen ligger like vest for Frihetsli og like på nordsiden av fjellmassivet Njunis innerst i Dividalen i Målselv kommune. Berggrunnen er variert, men består i all hovedsak av mineral- og baserike omdannede sedimentære bergarter. Furuskogen i øst tilfører en rekke naturkvaliteter som ikke opptrer innenfor de avgrensede undersøkelsesområdene, noe som bidrar til oppjustering av et par av verdikriteriene i forhold til hva en eventuell verddivurderingen ville vært for "Sandelvdalen" og "Divielva..." isolert. To alternative avgrensinger er presentert. Uansett alternativ vurderes arronderingen som god ettersom hele gradienten fra elva i dalbunnen (Divielva) og opp i alpin sone kan sikres. Området vurderes altså som godt arrondert og rimelig stort både med hensyn på areal bjørkeskog og furuskog.

Vegetasjonen veksler mye innenfor omtalt areal, ofte med hyppige vekslinger mellom rike, høyproduktive markslag og skrinne berglendt og artsfattig mark. Myr dekker bare ganske små areal. Bjørk dominerer skogbildet i Sanddalen fullstendig. Furuskog finnes i høydelaget under 300-340 moh i lia som vender ut mot Divielva og langs Divielva. Furuskogen domineres av ulike fattige vegetasjonstyper langs mye av fuktighetsgradienten. Begrensede flekker har innslag av sigevannspåvirket bergskrent- og rikmyrvegetasjon. Gråor opptrer spredt i små konsentrerte bestand innover til midt i Sanddalen og eller spredt til vanlig langs Divielva. Rogn, selje og osp finnes spredt. Mer eller mindre rike vegetasjonstyper er utbredt i bjørkeskogen. Fjellvegetasjonen er rik og variert med mange nasjonalt sjeldne karplanter, inkludert en rekke rødlistearter.

Innenfor avgrensningsforlaget finnes flere parti med kontinuitetspreget furuskog, til dels med urskogspreget. Slik kontinuitetspreget skog er svært uvanlig i et nasjonalt perspektiv og forekomstene innenfor avgrensingen er vurdert å ha stor betydning for det kontinuitetsbetingete furuskogselementet i Dividalen. De tilgrensende arealet med relativt produktiv furuskog er vurdert å ha godt restaureringspotensiale nettopp på grunn av nærheten til de kontinuitetspregete lommene som ligger på mer marginalt terreng.

Bjørkeskogen innover Sanddalen har etter alt å dømme et artsinventar som er ganske typisk og gjennomsnittlig for høyereliggende bjørkeskog i regionen. Furuskogen er i store trekk uten, eller med bare spredte påviste signalarter for kontinuitetsskoger.

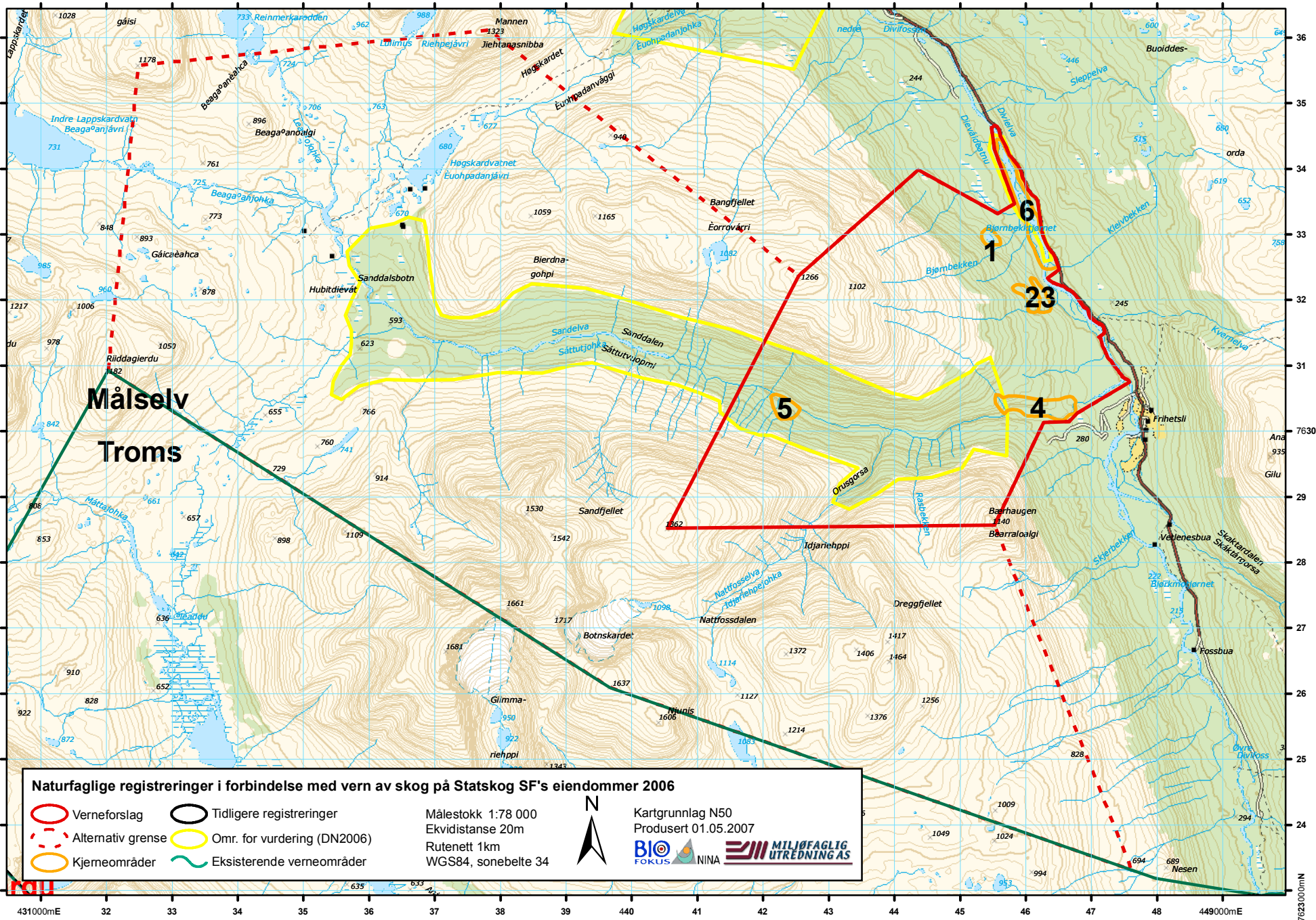
Med hensyn til regionale mangler ved skogvernet (Nord-Norge, nordboreal sone) vil området til en viss grad bidra på punktene i) høystaudeskog og ii) urskogspreget furuskog. Det østre, nedre avgrensningsalternativet har klare naturreservatkvaliteter og vurderes på selvstendig basis som regionalt verneverdig (**). Indre Sanddalen (største avgrensningsalternativ) tilfører tilleggsverdier i form av økt areal og de generelle kvalitetene tilknyttet hele landskapsrom (intakt dal, hele gradienter, store økosystem). Største avgrensningsalternativ tilfører i første rekke naturverdier tilknyttet fjellvegetasjonen, hele landskapsrom og urørhet, og bør muligens derfor heller ses i sammenheng med Øvre Dividalen nasjonalpark.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørhet	Døddved mengde	Døddved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	**	**	**	**	—	**	***	**	**	**	***	**

Sanddalen-Divielva (Målselv, Troms).

Areal 23.358daa, verdi **

Sarevuopmi *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Bardu	Inventør	JKL, DSV
Kartblad	1632 III, 1532 II, 1531 I, 1631 IV	Dato feltregistrert	25-07-2006–27-07-2006
Hoh	488-966 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	84748 daa	Vegetasjonsseksjon	C1-Svakt kontinental

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Sarevuopmi ligger i indre del av Bardu kommune øst for Altevatt, og fyller arealet mellom Altevatt og Dividalen. Sarevuopmi-bassenget har en ganske rolig topografi med avrundete åsrygger og mektige løsmasseavsetninger. Store horisontale myrer og to store separate dreneringssystemer setter også sitt preg på landskapet. Berggrunnen består helt og holdent av sure dyptbergarter. Nesten hele arealet er dekt av tykke moreneavsetninger. Langs de to store vassdragene er det parti med mektige breelvavsetninger.

Fattige kontinentale vegetasjonstyper dominerer, men rikere høystaudeskog, vierkjerr og intermediære til middelsrike myrflekker forekommer. Bjørk er eneste skogdannende treslag og skoggrensen ligger på 600-650 moh. Andre treslag forekommer spredt og fåtallig. Bartrær er ikke påvist. Skogen er generelt småvokst og tynnstammet og viser i svært liten grad noen sonering i velutviklethet med høyden over havet. Tørre og fattige skogutforminger er langt mer vanlig enn fuktige og artsrike utforminger. Lav- og bærlyngskogen og blåbærskogen er ofte transformert til hhv spredt lyngdekt grusmark og grasdominert fattigskog (smyle-utforming) grunnet hardt beitetrykk fra tamrein. Langs mindre bekker og permanente fuktsig er det lokalt rikere skogvegetasjon. Her finnes ulike høystaude-utforminger, vier-kjerr og viersumpskog, og i de best utviklede partiene inngår foruten bjørk også selje og rogn. Høystarmyr er vanligste utbredte myrtype. Palsmyr er en sjelden naturtype som Norge har særskilt ansvar for og slike forekommer spredt i området. Av særlig interessante arter påvist i tilknytning til disse nevnes lappstarr og brannull.

Skogen er generelt småvokst og ofte glissen, typisk er stammene krokete og 5-10 cm i diameter ved brysthøyde (dbh). Godt utviklet bjørkeskog med relativt gamle og grove trær og en del halvgrove læger i ulike nedbrytningsfaser er i stor grad begrenset til smale soner langs deler av de større sidebekkene til de to vassdragene Gamasjohka og Suttsgaldojohka. Fjellbjørkemåleren spiller en viktig skogdynamisk rolle i området. Mye av området benyttes til tamreinbeite og gater med høye reinsdyrgjerder slynger seg gjennom landskapet. Beite-trykket er generelt høyt slik at lavmattene i stor grad er nedbeitet. Artsmangfoldet er generelt relativt lavt. To rødlistearter er påvist ved befaring og dette er rustdoggnål (NT) og finmarksstarr (NT).

Avgrensingsforslaget omfatter hele Sarevuopmi-bassenget opp til vannskiller eller riksgrensen. Det bør vurderes om det ved en eventuell etablering av verneområde her er hensiktsmessig å begrense avgrensingen til Bardu kommune, eller om verneområdet skal forenes med Dividal nasjonalpark i nord (Målselv kommune). Områdene Sarevuopmi og Leina-Maisa kan også forenes til et stort sammenhengende skogkledt verneareal. Slik avgrensingen foreligger er arronderingen meget god ettersom hele det skogkledde landskapet i sørenden av Altevatt er inkludert.

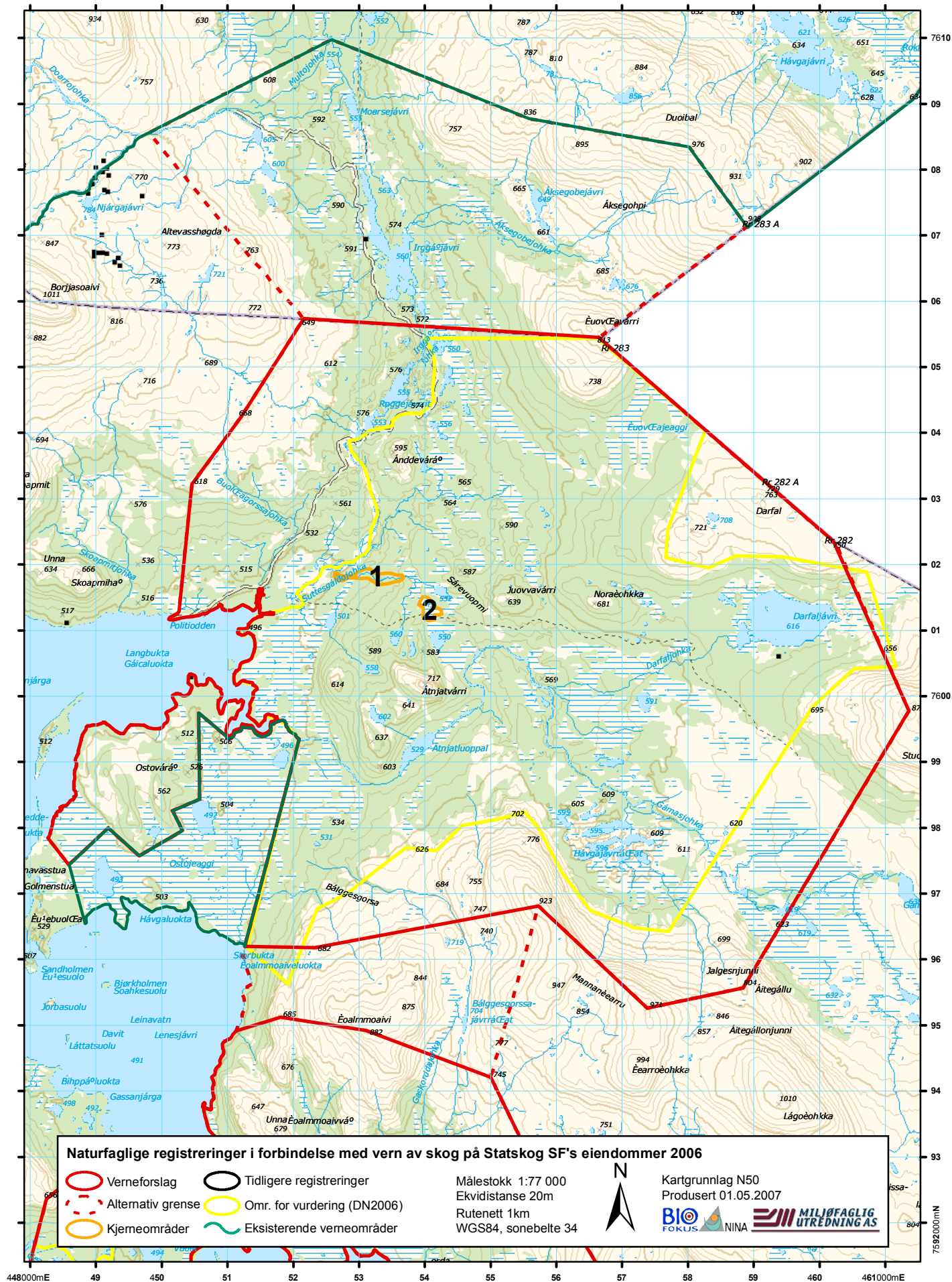
Sarevuopmi-området bidrar i svært liten grad til inndekking av prioriterte mangler ved dagens skogvern. Små areal kan likevel føres til den generelle mangelen høystaudeskog. Samlet scorer Sarevuopmi høyt på arrondering og størrelse, men lavt på skogkriterier, rikhet og arter. Sarevuopmi er verdifullt som et stort sammenhengende bjørkeskogkledt tur- og opplevelsesområde/ villmarksområde og bør på dette grunnlag kanskje helst ses i sammenheng med Dividal nasjonalpark og nasjonalparkforslaget for Bardu. I skogvernsammenheng vurderes Sarevuopmi som lokalt verneverdig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	*	**	—	*	—	*	*	*	*	***	***	*

Sarevuopmi (Bardu, Troms).

Areal 84.748daa, verdi *

Skardet **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Balsfjord	Inventør	GGA, ØRØ
Kartblad	1533 II	Dato feltregistrert	13-07-2006, 15-07-2006, 16-07-2006
Hoh	125-777 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	11094 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Verneforslaget Skardet befinner seg på østsiden av Fjellfrøsvatnet, ca. 5 km fra Skjold, i Balsfjord kommune, Troms fylke. Området er et forholdsvis stort og velarrondert, og rommer en markert u-dal med to skogkledte lisider eksponert mot nord og sør. Verneforslaget spenner fra strandsonen ved Fjellfrøsvannet på 125 m.o.h. til over skoggrensa på 680 m.o.h., og favner stor variasjon i både vegetasjonstyper, natyrtyper og topografi. Av viktige naturtyper som ble registrert og definert som kjerneområder kan nevnes rikmyr, rik sumpskog, sørvendt berg og rasmark, gråor-heggeskog, kalkskog og gammel barskog. Det er høyt innslag av rike vegetasjonstyper. Totalt sett utgjør imidlertid de definerte kjerneområdene bare mindre arealer av verneforslaget. I tillegg er tilstanden og utformingen i kjerneområdene stort sett mindre til middels god, med kun ett av ti områder vurdert som svært viktig. Dette er en frisk furuskog på nordøstsiden av Fjellfrøsvatnet, med spredte furuer i rike bak-kemyrsig og høgstaudekog, og en forekomst av marisko. Skogtilstanden generelt i området er gjennomgående ung til middelaldrende, med kun få og små partier med eldre furuskog. Et parti med storvokst, høyproduktiv furuskog med dimensjoner over meteren i brysthøydiameter, ved stranden av Fjellfrøsvatnet var den mest grovvokste furuskogen i området. Av elementer viktige for biologisk mangfold i skog finnes det spredt med gamle furuer, gadd og læger, samt noen eldre bjørker og høgstubber av bjørk, mens andre treslag er lite representerert. Det er kun få og små partier av området som har biologisk gammel skog med konsentrasjoner av elementer. Ved Sigurdhola finnes skrinne furumyrskog med god aldersspredning, og forekomst av gamle trær og noe død ved. Totalt ble 7 rødlistearter registrert, alle i kategori "nær truet" (NT). Av disse var fire skogarter (*Skeletocutis lenis*, *furusetbeger*, *rustdoggnål* og *marisko*), men potensialet for rødlistede marklevende sopp i partiene med kalkrik skog vurderes som stort. I tillegg ble tre karplanter knyttet til rik myr påvist: *Brudespore*, *gulull* og *bittersøte*.

Fordi området befinner seg i en region med god forekomst av kalk i berget, vurderes de rike vegetasjonstypene som typiske. Også med hensyn til skogtilstand, med ung bjørkeskog med innslag av furuelementer som dominerende tilstand, vurderes området å være representativt for regionen. Unntaket kan være den lavereliggende, høyproduktive furuskogen med innslag av gamle grove trær, ved bredden til Fjellfrøsvatnet.

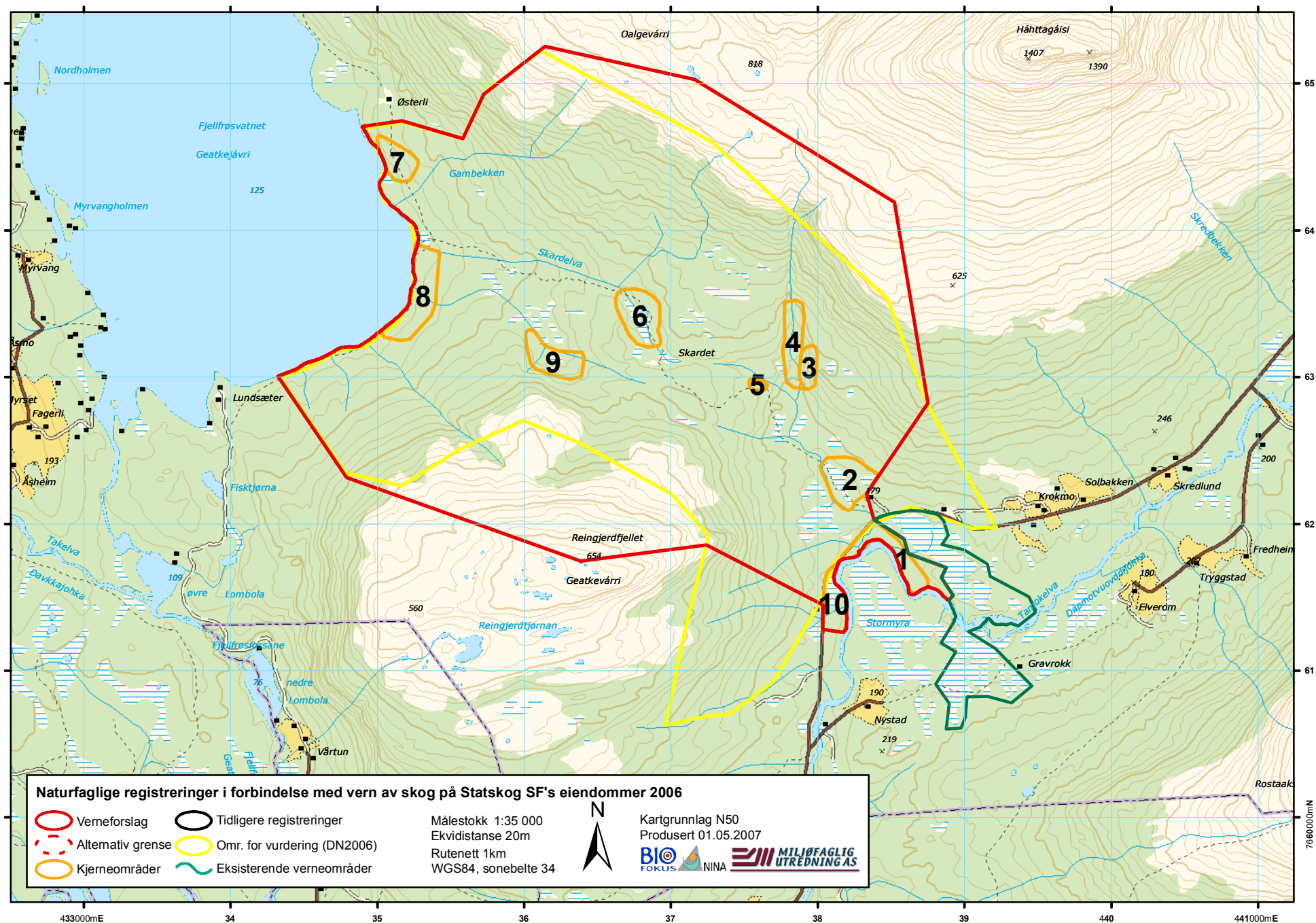
Samlet sett vurderes Skardet verneforslag som regionalt verdifullt (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	**	*	—	*	***	**	**	***	***	**

Skardet (Balsfjord, Troms).

Areal 11.094daa, verdi **

Skjeggfjellet *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	GGA, ØRØ
Kartblad	1532 I	Dato feltregistrert	14-07-2006
Hoh	80-441 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	6878 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

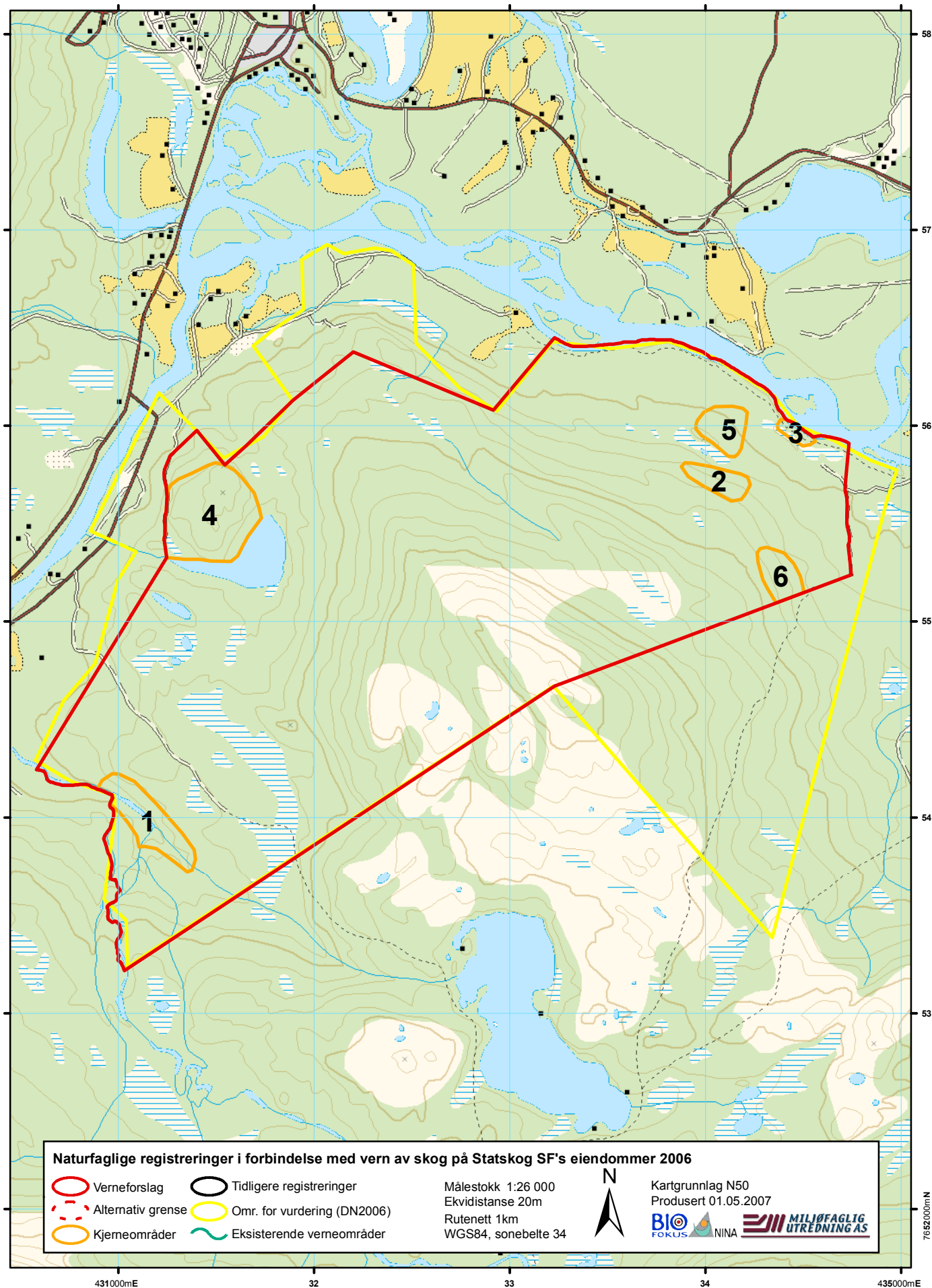
Skjeggfjellet verneforslag befinner seg ca. 1,5 km rett sør for Skjold i målselv kommune, Troms fylke. Området strekker seg i nordvestlig retning fra Skjeggfjellet, ned til Målselva i nordøst og ned til Vesleelva i sørvest. Arronderingen er middels god, med en lang høydegradient fra 80 m.o.h. ved Målselvas bredde til 447 m.o.h. på toppen av Skjeggfjellet. Bare nordøstligste deler av området er trukket helt ned til elva. Skogen er gjennomgående hardt påvirket med mye ung skog, og lite biologisk gammel skog. Elementer viktige for biologisk mangfold, som gamle, sterkt nedbrutte furulæger, gamle bjørker og boreale treslag som selje osp og gråor finnes fåtallige og spredt i området, også utenom kjerneområdene. Grove, gamle furuer og lauvtrær er bortimot fraværende. Ulike typer bjørkeskog er dominerende vegetasjonstyper, hvorav den rikeste, høgstaudebjørkeskog kun er påvist i små partier i sør. Andre boreale treslag finnes i mindre partier som gråor-heggeskog og rik sumpskog. Furuskog finnes særlig i området rundt Tømmertjerna, hvor et kjerneområde med gammel furuskog ble avgrenset. Det er sparsomt innslag av rike vegetasjonstyper, med mindre arealer med høgstaudebjørkeskog, rik sumpskog og rikmyr. Variasjonen betraktes imidlertid som middels god, fordi den topografiske variasjonen er stor.

Det ble tilsammen registrert fem kjerneområder med viktige naturtyper, hvorav tre er vurdert som viktige og to som lokalt viktige. Disse utgjør tilsammen små deler av verneforslaget, og fordeler seg på følgende naturtyper: Gammel lauvskog, gammel barskog og rik sumpskog. Sju rødlistearter, alle i kategori NT, samt åtte signalarter ble påvist. De tre vedlevende soppartene furuplett, svartonekjuke og Skeletocutis lenis ble påvist i et kjerneområde med gammel furuskog vest for Tømmertjerna. Knappnålene rustdoggnål, hvithodenål og rotnål, samt orkideen brudespore ble også påvist. Ellers er lungeneversamfunnet av lav dårlig utviklet, med få arter og spredte forekomster påvist. Få viktige naturtyper og få registrerte rødlistearter og signalarter forteller om begrenset variasjon og verdier både med hensyn til vegetasjonstyper, naturtyper og arts mangfold. Området som helhet bør betraktes som representativt for regionen. Med unntak for de to kjerneområdene Tømmertjerna nordvest og Vesleelva, begge verdi B, ansees ikke Skjeggfjellet verneforslag å inneholde kvaliteter som utmerker området i positiv retning i forhold til landskapet ellers i regionen. Området vurderes derfor som dårlig egnet for å ta vare på et biologisk mangfold (arter, naturtyper eller skogtilstander) som er knyttet til biologisk gammel skog, eller som setter andre høye krav til sitt livsmiljø.

Samlet vurderes Skjeggfjellet verneforslag som et lokalt verdifullt område (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvemkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
**	*	*	*	*	—	**	**	*	**	**	**	*

Skjelbekken **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	THH
Kartblad	1532 IV	Dato feltregistrert	20-07-2006
Hoh	40-528 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	3935 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området ligger i midtre del av Målselvdalføret, og omfatter midtre og øvre deler av ei øst- og nordøstvendt lise der Kirkesdalen åpner seg ut mot Målselvdalen. Terrenget er ujevnt og småkupert, noe som sammen med ganske rik berggrunn, skaper grunnlag for ganske varierte skogsamfunn. Ofte er det relativt skarpe overganger mellom ulike typer.

Generelt dekker rik bjørkeskog ganske store arealer. Mye er av en fuktig og frodig høgstaudestype. Særlig rik bjørkeskog står i bratt terreng og trange kløfter i nord. Denne skogen er til dels åpen, særlig i partier med mye strutseving. Furu står isprengt bjørka på mer opplendt mark. I midtre deler av lia får en inn større arealer furu-dominert skog, hovedsakelig av bærlyngtype. I søkk og senkninger inngår småarealer med rik sumpskog. En sumpskog i nordre del er velutviklet vier-selje-sumpskog, glissent tresatt, og med mye fossenever på stammene. Ellers er det mye rikmyr, men mest i form av mindre partier. Det inngår også så vidt kalkskog (bjørk + spredt furu) på noen grunnlende rygger nord i området.

Skogen er lite påvirket i nyere tid, og har varierende grad av naturskogspreg. Bjørkeskogen i nord er til dels ganske gammel, med brukbart innslag av gamle, grove trær og død ved. Lenger sørøver er løvskogen noe mer påvirket, og fattigere på nøkkelementer. Oppover mot fjellet overtar gradvis en til dels glissen og småvokst fjellbjørkeskog. Furskogen er også relativt gammel, med god aldersspredning, og med trær opptil 250-300 år. Imidlertid mangle i stor grad eldre trær, og det er lite død ved.

Karplantefloraen er frodig og rik i området. Imidlertid er det relativt svakt utvalg av sjeldne/rødlistede arter knyttet til gamle og/eller spesielle skogøkosystemer. Mest interessant i så måte er et lite sumpskogsparti med en del fossenever. Det ble påvist 3 rødlistearter (1 VU, 2 NT). Det kan imidlertid forventes et ganske bra utvalg av jordboende sopp, særlig av grasmarskssopp i høgstaudekog.

Naturverdiene betraktes som middels. Området utgjør et ganske typisk og representativt utsnitt av lisedene i regionen, og det er temmelig variert, med ganske mange ulike skogtyper. En viktig kvalitet ligger i relativt store arealer med rik bjørkeskog. På den annen side er det uheldig at ikke mer av de lavereliggende og biologisk sett mest interessante liene er med, særlig vestover sør for Kirkeselva. Lokaliteten vil ikke kunne bidra vesentlig til inndekking av mangler ved skogvernet.

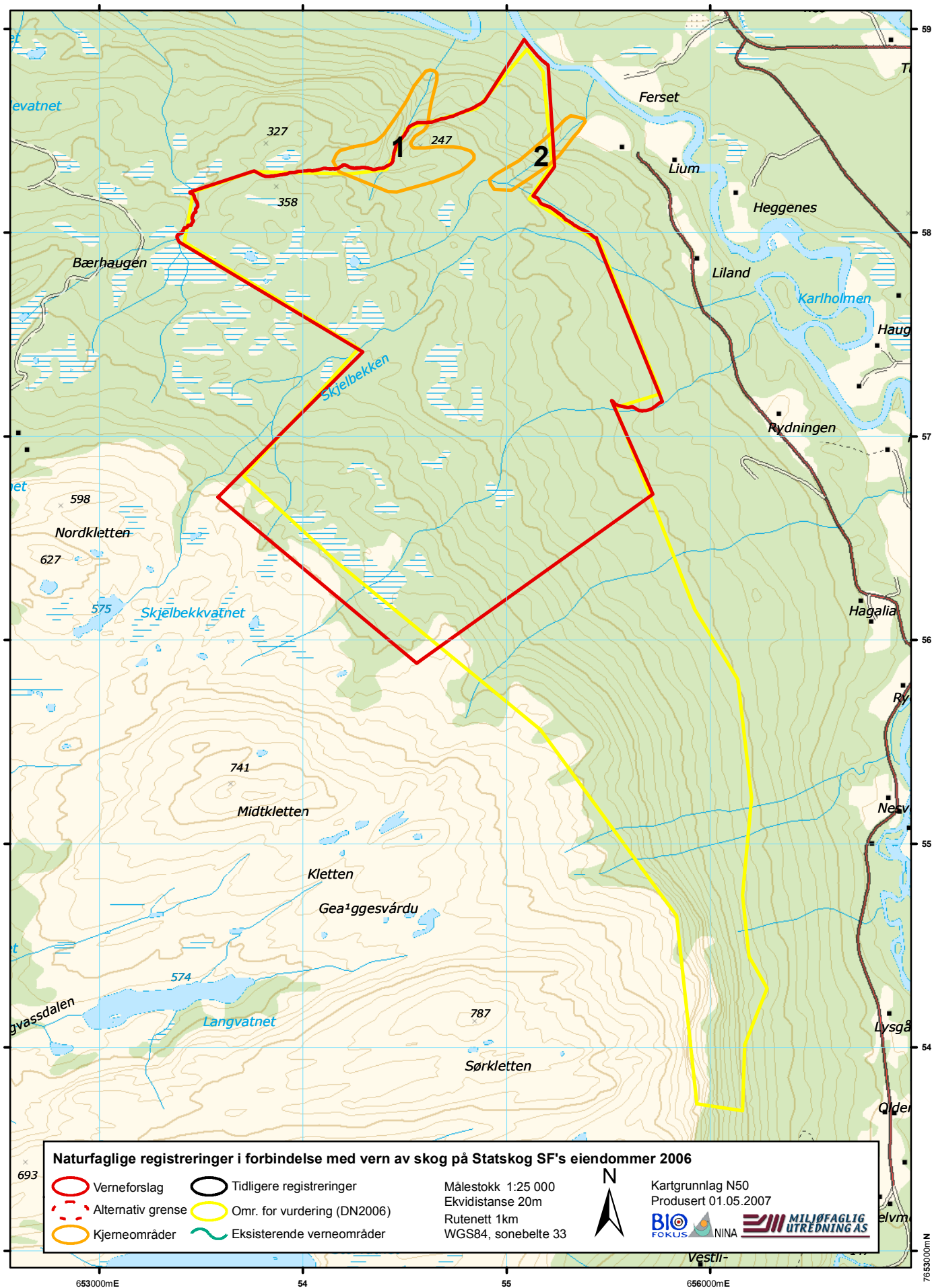
Skjelbekken vurderes som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	**	*	**	—	**	**	***	*	**	*	**

Skjelbekken (Målselv, Troms).

Areal 3.935daa, verdi **

Stordalen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Storfjord	Inventør	HTØ
Kartblad	1633 III	Dato feltregistrert	20-09-2006, 07-10-2006
Hoh	99-730 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	13587 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området strekker seg fra munningen av Stordalen ved Paras og strekker seg østover til omtrent innløpet av sideelva Mallabekken. Lokaliteten dekker skogliene på begge sider av Stordalselva. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til kontinentalitet. Det meste av løvskogen er høgstaudebjørkeskog (C2a), gråor-heggeskog med innslag av småbregneskog (A5c) stor- og småbregnebjørkeskog (C1b og A5c) samt gråor-heggeskog (C3a) med høgstaude-strutsevingutforming. Felt-sjiktet er stedvis meget rikt med turt, skogstorkenebb, tyrihjel, villrips og store bregner. Silkeselje inngår i de rikere skogtyper. På Storelvas nordside var et parti vest av Nedre Markuselva så bratt at det ikke var forsvarlig å befare pga rasfare. Flere store rasrenner og bratte fossefall preger deler av nordsida og deler på dette viset opp skogslia i flere delområder.

Under befaringene var også Storelva så vannrik og stri at det var vanskelig å krysse slik at deler av den sør- vendte lia ikke lot seg befare. Imidlertid har vi en del eldre data fra tidligere gjennomførte registreringer i deler av denne lia som er fasert inn i dette prosjektet. Dalen er imidlertid så trang at vi også kunne skaffe oss et godt bilde av skogstruktur, mengde død ved og tresammensetning ved hjelp av kikkert og teleskop. På sørsida går det en over 3 km traktorvei innover langs lia. Etter hvert går den over til å være en sti. I de ytre områdene er det på samme side (sørsida) plantet en hel del gran. Det er relativt bra med død ved på sørsiden av dalen. Sopparter som gulgrønn lærhatt, honningsopp, favnvedsopp, ildkjuke, labyrintkjuke, skjellkjuke, kreftkjuke, knuskkjuke, viftelærsopp og sokkjuke ble funnet på sørsiden av dalen.

De rødlistede artene lundhette (*Mycena pelianthina*) (VU), Narremyldrehatt (*Pseudobaespora pillodii*) (NT), Rynket klokkemorke (*Ptychooverpa bohemica*) (NT), Safransmåfingersopp (*Ramariopsis crocea*) (VU): Skjegghatt (*Ripartites tricholoma*) (NT): sammen med en rekke andre arter er funnet i området omkring gården Rognli og Paras, noe som indikerer at det kan være rødlistede sopper også i Stordalen. Epifyttiske lavararter som skrukkenever, glattvrenge og grynvrænger ble funnet i de rikere skogelementene på sørsiden av dalen. I tillegg er det i følge lavherbariet (NLD) funnet en rekke lavararter i Signaldalen og Stordalen, og dalsiden på nordsiden av elven må undersøkes spesielt med hensyn til epifyttiske lav og sopp.

Det er påvist en rødlistet rovfugl i området.

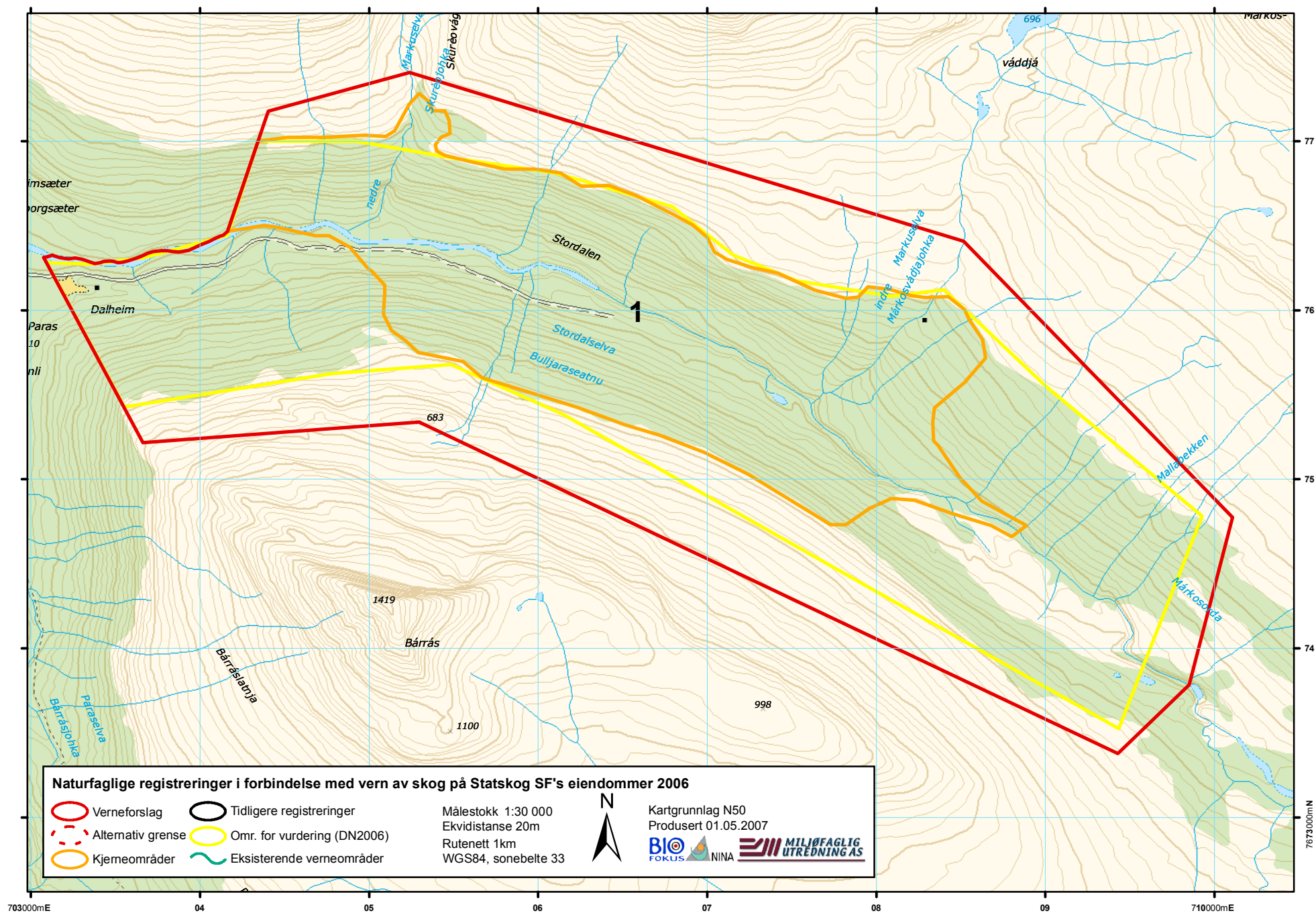
Området ble ikke ferdig undersøkt i 2006, ferdigstilles i 2007.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt- het	Dødv- mengde	Dødv- kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv- trær	Var. i treslag	Varia- sjon	Rikhet	Arter	Stør- relse	Arrond- ering	Samlet verdi
*	**	**	0	**	—	**	**	**	**	*	***	**

Stordalen (Storfjord, Troms).

Areal 13.587daa, verdi **

Storøya *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Rike løvskoger 2006, Troms
Kommune	Salangen	Inventør	KBS, VFR, TJO
Kartblad	1432 IV	Dato feltregistrert	03-10-2006
Hoh	0-64 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	568 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Storøya domineres av kystfuruskog, men har flere fine forekomster av osp med en del bjørk og gråor. Særlig storvokst osp med en del død ved i form av både gadd og læger finnes helt i sørvest. Yngre, men høyvokste ospetrær, finnes på østsiden av høyde 67 midt på øya. Området ligger i følge Moen (1998) i mellomboreal sone (MB) og svakt oseanisk seksjon (O1) med hensyn til oseanitet.

Vegetasjonstypen for furuskogen er blåbær-krekling dominert (A4c) mens områdene med osp og bjørk domineres dels av lågurt (C2c) eller høgstauder (C2a). Furuskogene her er av samme utforming som det finnes godt med i de nærliggende områdene (for eksempel Forøya) og i Mjøsundområdet.

I de rike partiene i sør er det et mindre, forholdsvis flatt område med stor og grov osp med en del død ved. Dette området omgis av ei mindre flate med en fuktig skogtype der det vokser en del gråor og selje samt noen enkelte rognetrær. Flata ringes inn av bergknauser som et tett bevokst med kystfuru. Skogbunnen på flata domineres av urter stauder og her vokser det en rekke krevende arter som trollurt, trollbær, kranskonvall, sisselrot, kalkfiol, brudespore (NT) og skogmarihand. På grov ospelæger ble det påvist flere kjukearter, bl.a. ospekjuke og storporet ospekjuke. På gammel død bjørk vokste godt med knivkjuke, knuskkjuke samt noe honningsopp. Stedvis ble det funnet rike forekomster med snømusling på læger av gammel, stor osp. Det ble ikke påvist rødlistede arter av sopp eller lav i området. Inne på løvskogsflata ble det funnet reir av hønsehauk (VU).

I furuskogene ble det ikke påvist sjeldne eller rødlistede arter.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvemengde	Dødvkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
*	*	**	*	**	—	**	**	*	*	*	**	*

Sørdalen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Bardu	Inventør	GGA
Kartblad	1432 II	Dato feltregistrert	18-07-2006
Hoh	213-822 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	7681 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

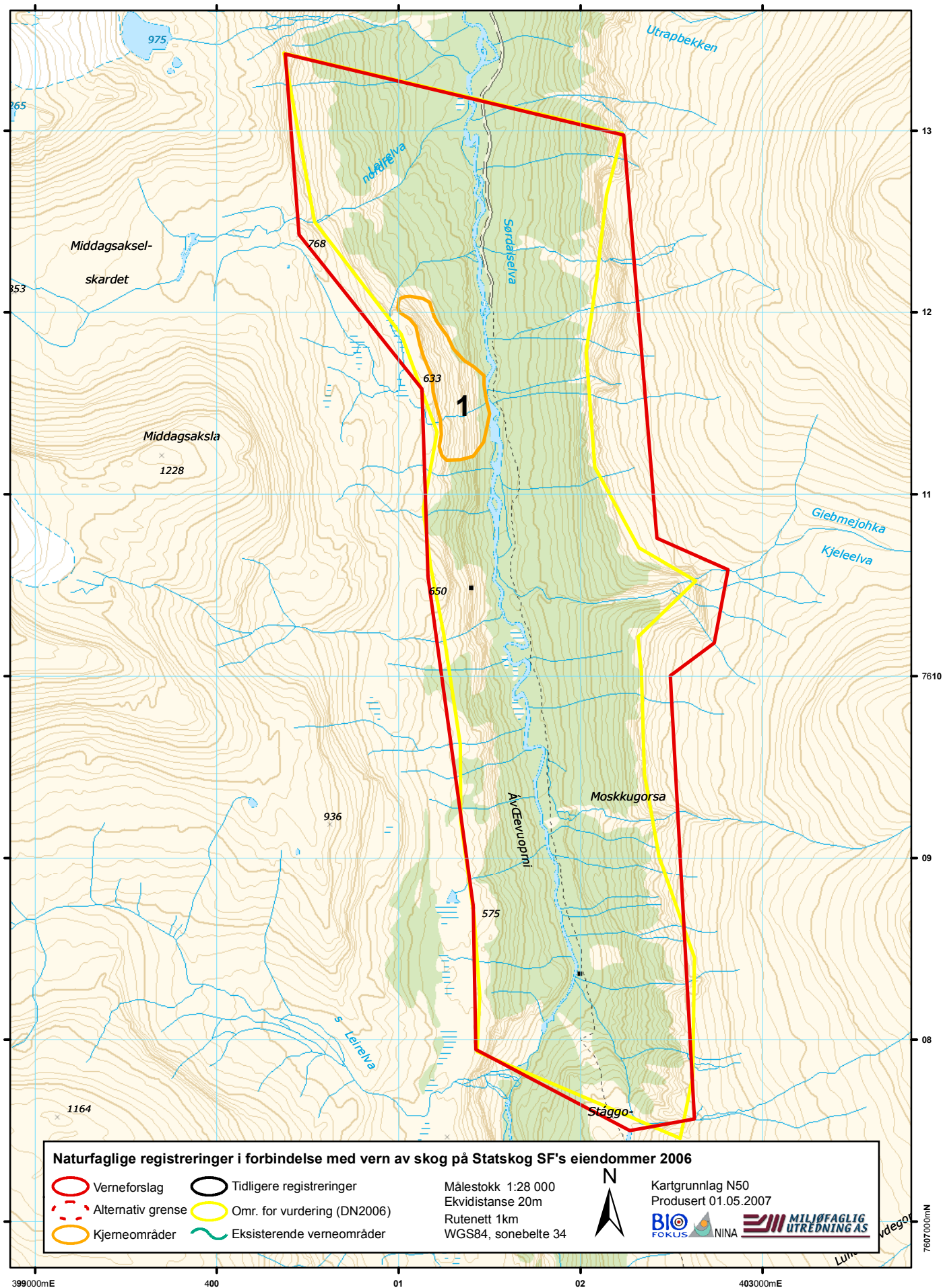
Sørdalen ligger i sørlige del av Bardu kommune, og skjærer seg som en trang V-formet dal sørover inn i grensefjella mot Sverige. Det er en lang og trang dal der de midtre og indre delene både er ubebodde og vegløse. Dalføret er inkludert i et stort verneforslag i forbindelse med den nye nasjonalparkplanen, men her er det primært de skogfaglige verdiene på Statskog sin eiendom som er vurdert.

Dalføret har en god del rasmarker og øvre deler av lisidene domineres av bratte fjellsider. Det er også noe lauvskog, men mye av reservatforslaget preges av usammenhengende og fjellnær skog med begrenset skogfaglig verdi. Det er mye høgstaudeskog og høgstaudeenger, men også noe fattigere vegetasjonstyper. I tillegg er det mindre innslag av gråor-heggeskog langs elva. Det er i første rekke i nedre, lavereliggende deler av dalen det er innslag av mer sammenhengende og velutviklet skog med forekomst av enkelte kravfulle skogsarter. Sistnevnte inkluderer bl.a. flere lavarter i lungeneversamfunnet, deriblant fossenever (VU) og vanlig blåfiltlav. Rasmerkene i dalføret har hatt mer spredte undersøkelser. De er trolig av varierende rikhet, med stedvis med innslag av kravfulle arter som rosekarse, skredarve, småsøte, fjellnøkleblom, grynsildre og snømare. Et kjerneområde med rik rasmark er avgrenset.

Den skogfaglige verdien til området er i første rekke begrenset til mindre arealer i nedre deler av undersøkt del av dalføret, men for å sikre helheten i landskapet og også å inkludere bl.a. rasmarksmiljøer, så anbefales hele undersøkelsesområdet vurdert for vern. Verdien er i første rekke knyttet til forekomsten av rike høgstaudeskoger med innslag av enkelte kravfulle og dels rødlistede arter. Dalføret vurderes som godt representativ for rasmarkspregede fjelldaler med tilhørende frodige høgstaudeskoger. Derimot er det i liten grad verdier knyttet til bl.a. bekkeløfter og flommarksskoger her. Samlet sett vurderes området som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvedmengde	Dødvedkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
***	**	**	—	***	—	**	***	***	**	**	***	**

Sørkletten *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	SRE
Kartblad	1532 IV	Dato feltregistrert	15-07-2006
Hoh	241-607 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	596 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Sørkletten ligger på vestsiden av Kirkeselva, i nedre del av Kirkesdalen ca. 17 km sørøst for Bardufoss i Målselv kommune. Det avgrensede området omfatter en bratt, jevnt hellende, østvendt lside. De øvre partiene er stupbratte med stedvis loddrette heng og bergvegger, nedre deler er noe slakere med enkelte små bekkesøkk i helningsretningen.

Vegetasjonen i området varierer noe, men er stort sett dominert av rike typer. I de mer grunnlendte øvre deler av lisiden er lågurtbjørkeskog dominerende, men mindre partier høgstaude og småbregneutforminger. I bratt-heng inngår en del baserik bergsprekk og bergvegg vegetasjon. Videre ned lisiden blir jordsmonnet tykkere og frodig gråor-heggeskog og høgstaudeskog overtar dominansen. Bjørk med enkelte einerbusker er stort sett enerådende treslag i øvre halvdel, med økende andel rogn og gråor, selje og hegg ned lia.

Skogen i området er svakt fleraldret med dominerende tredimensjoner på 20-30 cm i brysthøyde. Grove gamle trær med grov bark finnes kun sporadisk. Noe gadd og læger av gråor begynner å dannes, men ellers er død ved meget spredt forekommende og over store områder fraværende. Dette skyldes mest sannsynlig tidligere kulturpåvirkning fra de nærliggende gårdene. Ras har også en viss forstyrrelseseffekt i området. Flere steder var dype sår pløyd ned i jordsmonnet etter nylige fall av store steinblokker.

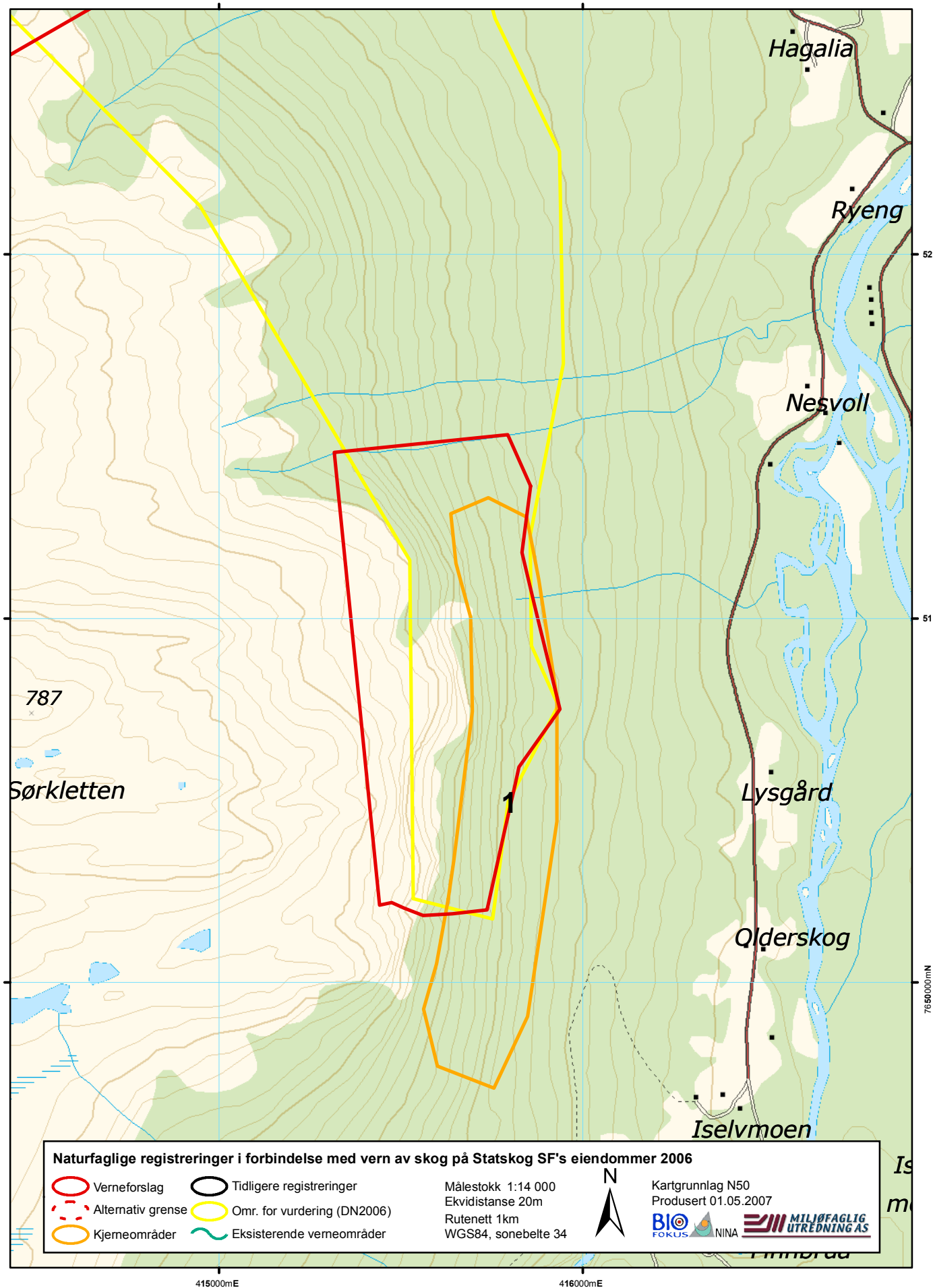
Verdiene i området for biologisk mangfold er i all hovedsak knyttet til områdets baserike bergrunn, og i mindre grad knyttet til løvskogen. Frodig flora med basekrevende karplanter er jevnt forekommende innenfor hele det avgrensede området. Ingen interessante vedboende sopp ble registrert på død ved og lavfloraen i området var overraskende fattig sammenlignet med lignende lokaliteter i regionen. Kun et titalls trær, noen få bergvegger og steinblokker hadde forekomst av svakt utviklete Lobarionsamfunn. Skorpelavsfloraen var tilsvarende dårlig med små forekomster krevende arter.

Av de påpekte manglene ved dagens skogvern (Framstad 2002, 2003), oppfyller Sørkletten enkelte mangler. Av generelle mangler fanger området godt opp kriteriet "rike skogtyper". Av viktige skogtyper inngår mangelen "høgstaudeskog" på betydelige areal.

Sett bort fra kriteriet "rikhet" scorer området lavt på de fleste verdikriteriene. Totalt sett er det avgrensede området derfor vanskelig å gi mer enn lokal verneverdi (*), særlig med tanke på områdets dårlige arrondering som bare fanger opp en smal "brem" i øvre deler av lisiden. En utvidelse som også omfatter det avgrensede kjerneområdet og en større gradient av lisiden vil øke verneverdien betraktelig gjennom større areal, større variasjon og bedre arrondering.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	0	—	*	—	**	*	***	*	*	*	*

Trolldalen–Kaperdalen *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Tranøy	Inventør	JWB
Kartblad	1333 II, 1433 III	Dato feltregistrert	14-09-2006, 22-09-2006
Hoh	16-424 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	4743 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Området Trolldalen-Kaperdalen ligger ved Tranøybotn på Senja og grenser opp til Ånderdalen nasjonalpark i vest, og Vardnesmyra naturreservat i sørøst. Området er kupert og innbefatter hovedsakelig furuskog og myr på flatene, samt hovedsakelig løvfellende skog i liene. Berggrunnen består av granitt uten innslag av bergarter som støtter mer basekrevende vegetasjonstyper.

De lavereliggende områdene hører til mellomboreal sone, fjellbjørkeskogen til nordboreal sone, mens små partier i øvre del er lavalpin hei. Vegetasjonen domineres av artsfattig bærlyng- og blåbærskog. Bjørk er vanligste treslag, men furu er også svært vanlig og stedvis dominerende, spesielt på flatene, samt på knauser i liene. Småbregneskog er også vanlig. Frodigere vegetasjonstyper er sjeldnere, men langs Trolldalselva finnes en velutviklet gråordominert flommarkskog. Innslaget av høyvokst bjørk er stort. Svartvier er mer sparsomt, mens hegg og istervier ble ikke registrert. I den sørvendte lia nord for tredje Vardnesvatnet finnes uberørte, velutviklede storbregnesamfunn med spredte innslag av grov (slike)selje og rogn. I dette området finnes også de største furutrærne i området.

Det har vært omfattende uttak av spesielt furu, men også en del løvtrær, både i eldre og nyere tid. Uttaket har vært størst på strekninga Fosslund-Kapertjørna-Trolldalselva, men plukkhogst har funnet sted også andre steder, foruten i de bratteste liene. De største og eldste furuene er i stor grad tatt ut, noe som fører til at verdien for gamle bartrær settes lavt. Fra Fosslund går det en kjerreveg inn i området langs grensa til naturreservatet.

De to avgrensede kjerneområdene har en moderat rik soppflora, dog uten funn av regionalt sjeldne arter. Storfugl med unger ble registrert tre steder i blandingsskogen rundt tredje Vardnesvatnet. Regionalt sjeldne arter fra andre artsgrupper er ikke kjent. Skrubbenever er tallrik på selje, gråor og rogn, men for øvrig er Lobarion-samfunnet dårlig utviklet. Død ved finnes det godt med av bjørk og lokalt også gråor. Selje og rogn finnes det langt mindre av. Svært få naturlig falne furu ble registrert. Siden mengden død ved av de mer næringsrike treslagene er lavt, settes verdien for død ved lavt, selv om det finnes en del død ved av bjørk og gråor. I sørvestre flik av undersøkelsesområdet er det noen svakt baseholdige sigevannsenger i den bratte skråninga med bl.a. fjellmarinøkkel (NT), svartopp, dvergjamne og andre svake baseindikatorer.

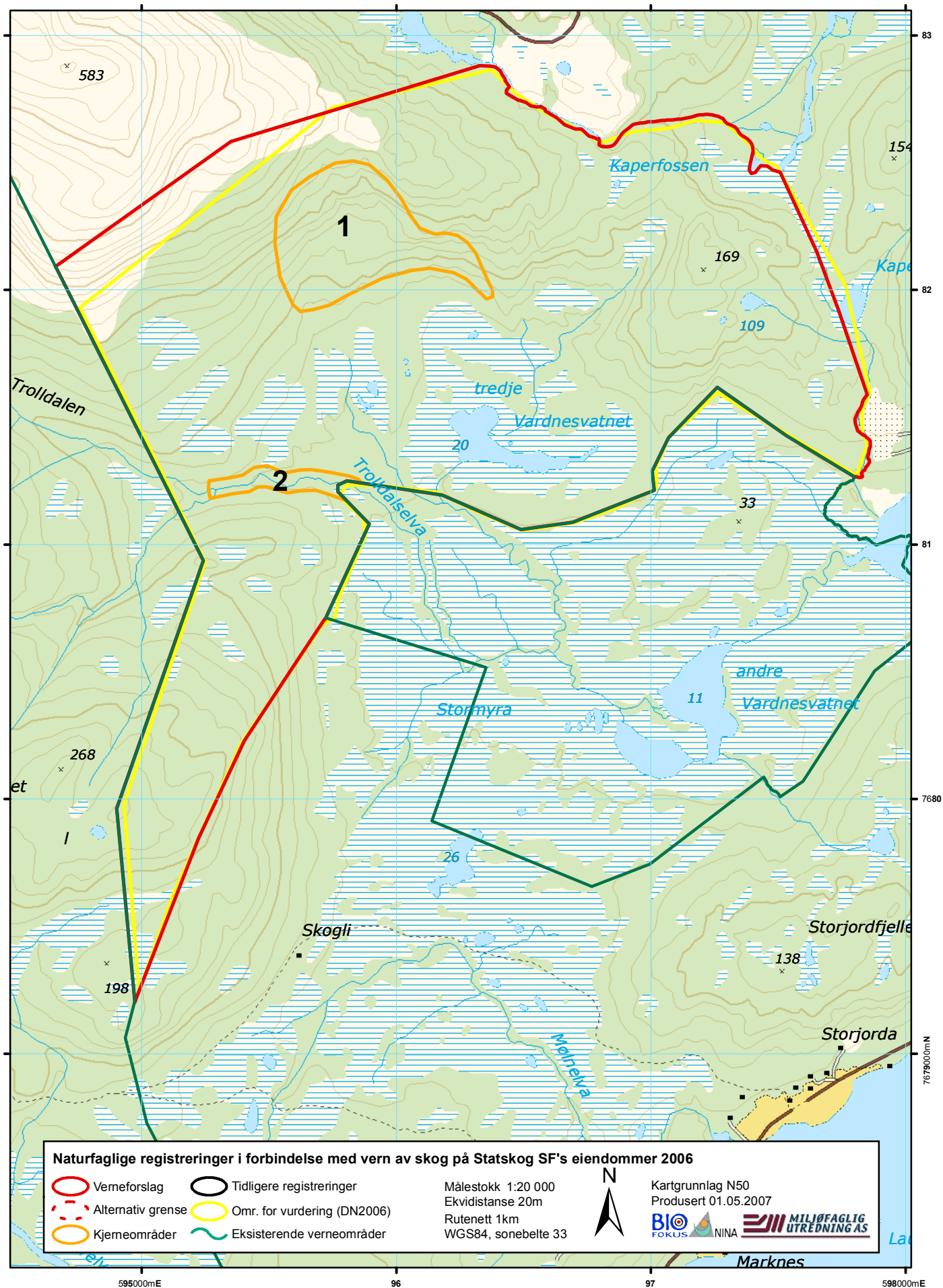
Området har en kunstig arrondering der det er plassert mellom eksisterende verneområder. Totalt sett vurderes området som mindre viktig for bevaring av biologisk mangfold tilknyttet mellomboreale skogstyper. Området scorer lavt på rikhet og artsinventar, men variasjon i treslag gir noe økt verdi. Sett i lys av eksisterende verneområder på Senja, samt andre undersøkte områder i forbindelse med dette prosjektet, vurderes området å være av lokal verdi (*).

Det virker overflødig å etablere et eget verneområde mellom de to eksisterende. Det vil kanskje heller være mer naturlig å innlemme deler av eller hele området ved utvidelse av ett av eller begge de eksisterende verneområdene.

Alternativt navn på området kan være Kaperfossen-Trolldalselva, siden mesteparten av både Trolldalen og Kaperdalen ligger utenfor undersøkelsesområdet.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	**	*	**	—	**	**	*	*	**	*	*

Tromdalen *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Berg	Inventør	JWB
Kartblad	1333 I	Dato feltregistrert	31-08-2006–01-09-2006
Hoh	108-546 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB, AL
Areal	3418 daa	Vegetasjonsseksjon	O2-Klart oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Undersøkelsesområdet ligger sørøst for Straumsbotn og er en sidedal til Svanelvdalen. Et treløst eide på omtrent 1 km fører over til Leirdalen i Torsken kommune. Området er kupert med bratte lier på begge sidene av elva. Hovedparten av området ligger i nordboreal sone og er dominert av bjørkeskog. Rogn, hovedsakelig som tynnstamma, kortvokste busker, er relativt vanlig, mens selje kun finnes på gunstige lokaliteter i den sørvendte lia på nordsida av elva. Gråor finnes som små bestander nært elva i nedre (østre) del av området. Berggrunnen består av kvartsdioritt i øvre del, mens i nedre del er det et smalt belte bestående av mylonitt.

I de bratte skråningene er produksjonen av død ved av bjørk høy, men av andre arter er mengden død ved begrenset. Innenfor det ene kjerneområdet, i sørvendt li ved Lappedalen, finnes en del død ved av selje, men den døde veden ligger i hovedsak på og mellom stein, noe som gjør veden tørr og mindre attraktiv for sopp. I stedet rommer død ved av selje tallrike maurkolonier. Dette kjerneområdet rommer et fåtall noe varmekjære arter som ikke ble registrert / var sjeldne andre steder i Tromdalen, for eksempel firblad, myskegras, kranskonvall, ormetelg, hengjeaks og osp (som små busker). Det andre kjerneområdet, i nordvestvendt li sør for Tromdalselva, er karakterisert av frodig storbregneskog med mest fjellburkne og sauetelg, samt med innslag av høgstaudebjørkeskog og rasmark. På grunn av regelmessige ras og ustabil grunn i de bratte liene er innslaget av gamle trær relativt lavt.

Artsmangfoldet er generelt lavt med svært få signal- og rødlistearter. Fjellvåk (NT) på matsøk ble registrert i området. Fossekall holder til langs Tromdalselva.

Undersøkelsesområdet er praktisk talt fri for menneskelige inngrep. De eneste spor etter mennesker er en utydelig tursti med spredte, røde markeringer på trær. Området har en relativt god arrondering, men har en unaturlig avskjæring i nedre del mot privat grunn. Ideelt sett burde hele dalen (ned til Svanelva) innlemmes i et eventuelt verneområde for å inkludere en lengre økologisk gradient. Avstandsobservasjoner indikerer at sørøstvendt li i nedre del (utenfor undersøkelsesområdet) kan romme visse verdier. Det er blant annet moderate mengder med storvokst selje der. Et eventuelt verneområde kan med fordel slås sammen med Østervatnet-Leirdalen. Det treløse eidet mellom Leirdalen og Tromdalen har spredte klynger med kortvokst bjørk, og sannsynligheten for at flere trær vil etablere seg i nærmeste tiår er stor. Eidet kan derfor betraktes som plass for etablering av fjellbjørkeskog.

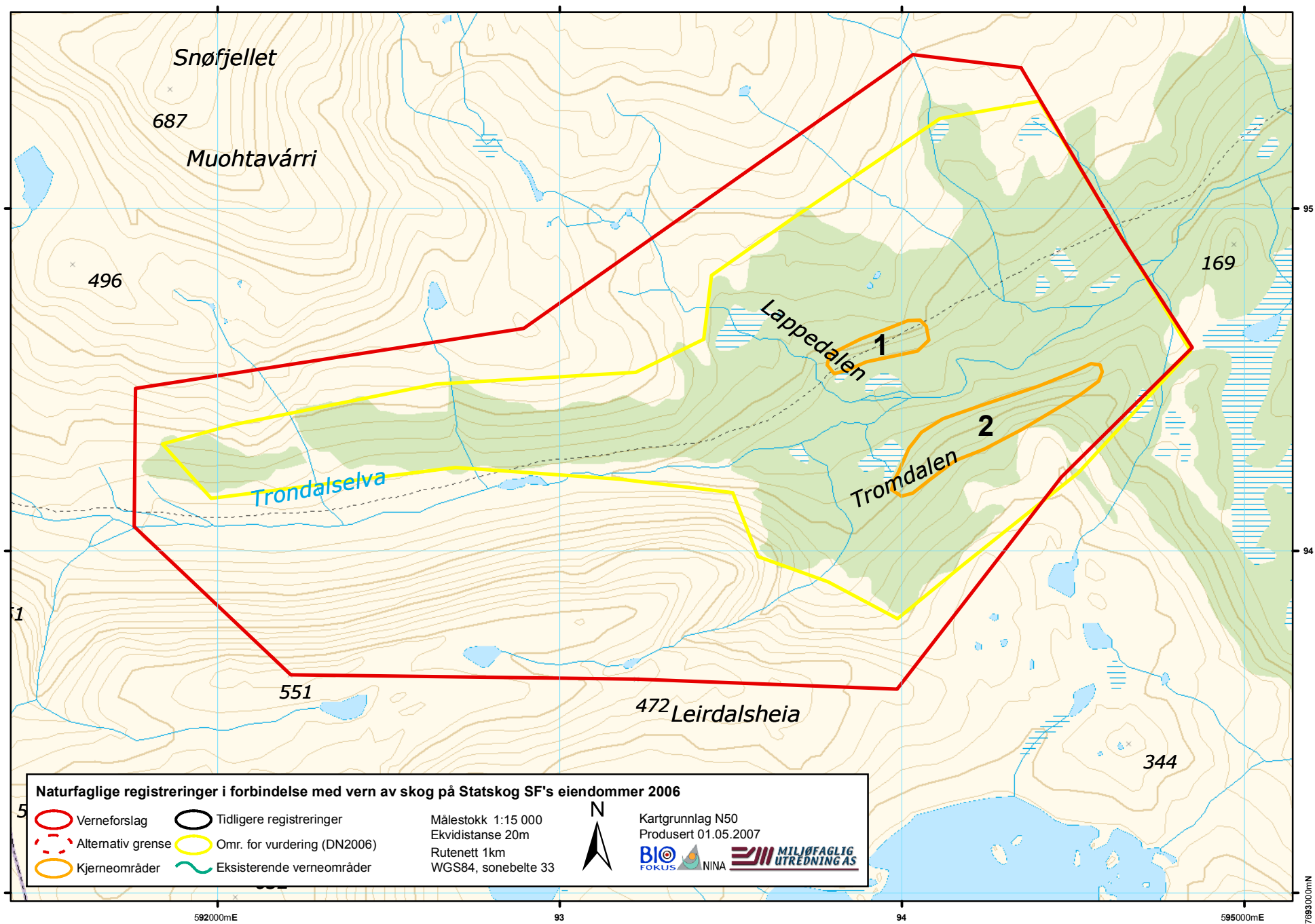
Området innbefatter lier med ulik eksposisjon, men er floristisk og økologisk relativt ensartet. Området kan sies å være typisk for den vegetasjonsgeografiske regionen NB-O2, som i Troms hovedsakelig finnes på fattig berggrunn på ytterkysten, noe som begrenser potensialet for sjeldne vegetasjonstyper og arter. Området vurderes som verdifullt på lokalt nivå (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørthet	Dødvedmengde	Dødvedkont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Var. i treslag	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
***	**	**	0	*	—	*	*	*	0	**	**	*

Tromdalen (Berg, Troms).

Areal 3.418daa, verdi *

Tverrelvdalen **

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	THH
Kartblad	1532 I, 1632 IV, 1633 III	Dato feltregistrert	17-07-2006
Hoh	273-973 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	12671 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Tverrelvdalen ligger inne i fjellheimen på nordøstsiden av Rostadalen langt øst i Målselv kommune. Det er en fjellbjørkeskogsdal som drenerer ut mot sørvest. Dalen er U-formet, med bratte sørvendte sider og slakere nordvendte hellinger. Haredalen bryter de ellers relativt jevne lisdene, og danner ei trang bekkekløft som faller ned fra nord. På alle kanter stiger terrenget opp mot høyfjellet.

Fjellbjørkeskog dominerer vegetasjonsbildet. Det er en markant forskjell mellom nord- og sørside, som følge av ulikt lokalklima og berggrunn. De slake nordvendte hellingene har en glissen til meget glissen, småvokst skog, i øvre deler (på amfibolitt) rik, mens nedre deler (på glimmergneis-glimmerskifer) har langt fattigere skog (mye bærlyngtype). Skogen er delvis parkaktig som følge av hardt reinbeite, som også har medført at vegetasjonen er kortvokst. Brattliene som vender mot sør, med gunstig lokalklima og rik berggrunn (dels marmor), har et annet og mer produktivt preg. Her er det store arealer frodig høgstaudebjørkeskog, med isprengt små arealer grår-heggeskog, og nederst også noe rikmyr og sumpskog. Denne lia preges av hyppige og kraftige snøskred, som har ført til en grovskala mosaikk i suksesjonsfaser. I rasområdene er skogen slått ned i dalbunnen og disse partiene er svært vanskelig framkommelige pga. et virvar av stokker og stammer under mannshøy høgstaudevegetasjon. De frodige løvskogene her har delvis brukbare dimensjoner og ganske mye død ved. Nede i dalbunnen, på et parti der elva har bygd opp ei elveslette av relativt finkornete sedimenter, har en også litt flommarksskog, samt åpne aktive grusører. Haredalen skiller seg ut, det er ei trang og bratt bekkekløft med glissen bjørkeskog og mye bergvegger og rasmarksskrenter av løse og rike bergarter. Her er det en rik flora av konkurransesvake og næringskrevende fjellplanter.

Skogen er jevnt over trolig ubetydelig menneskelig påvirket. Imidlertid er det ikke særlig mye nøkkelementer i form av gamle, grove trær og død ved i det meste av området. Unntak gjelder de sørvendte liene.

Verneverdiene er først og fremst knyttet til at dette er et lite berørt dalføre med stor variasjon i ulike bjørkeskogstyper, og store arealer frodig høgstaudeskog. Området illustrerer også godt effekten av snøskred som økologisk faktor i bjørkeskog. Omfattende reinbeite, som trolig har meget lang historie (=kontinuitet) i området, er et positivt trekk. Kombinert med kalkpåvirket skog gir dette brukbart potensial for grasmarks-sopp/beitemarkssopp (også rødlistearter). Ellers er arts mangfoldet relativt rikt også av karplanter (uten at spesielt sjeldne arter er påvist), og trolig er det også stor tetthet av fugl i den frodige skogen. Samlet sett kan likevel ikke området sies å være spesielt viktig for sjeldne og truede arter. 2 rødlistearter ble påvist (marinøkkel og brudespore, begge NT). Dalføret mangler dessuten grunnlendte, kalkrike bjørkeskoger, som er den kanskje mest verdifulle fjellbjørkeskogstypen. Det er uheldig at ikke de tidligere registrerte verneverdige skogområdene Rostaåsen og Rostadalen, som grenser til området mot sørvest og sør, er inkludert og vurdert sammen med Tverrelvdalen. Disse ville ganske sikkert ha styrket kvalitetene til området vesentlig.

Mht. mangelanalysen er kriteriet rike skogstyper (i form av høgstaudebjørkeskog) brukbart oppfylt, men samlet sett kan ikke området sies å dekke inn mangler ved skogvernet i mer enn liten grad.

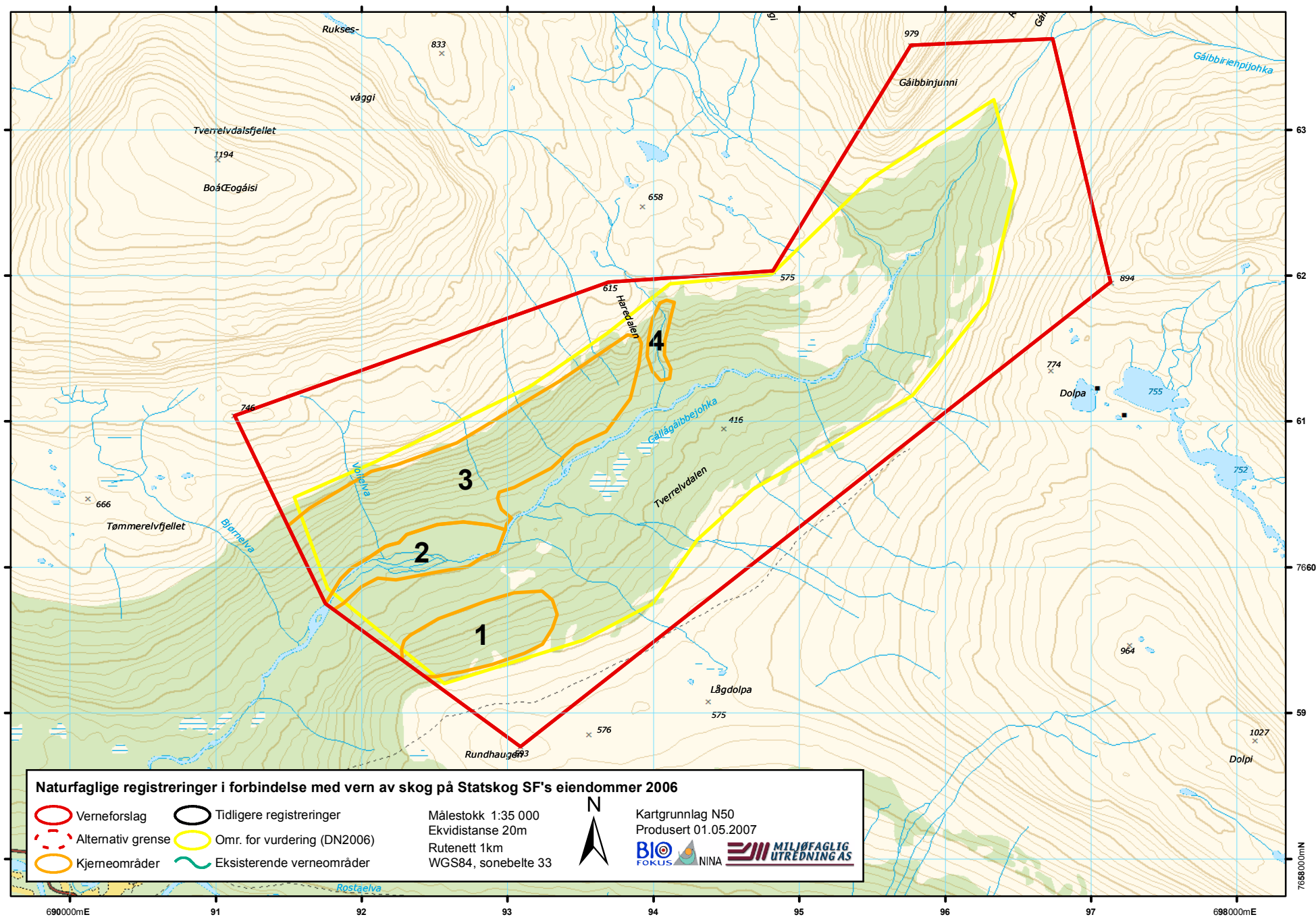
Tverrelvdalen vurderes som regionalt verneverdig (**).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	**	—	**	—	*	**	***	*	**	***	**

Tverrelvdalen (Målselv, Troms).

Areal 12.671daa, verdi **

Tverrfjorden –

Referansedata

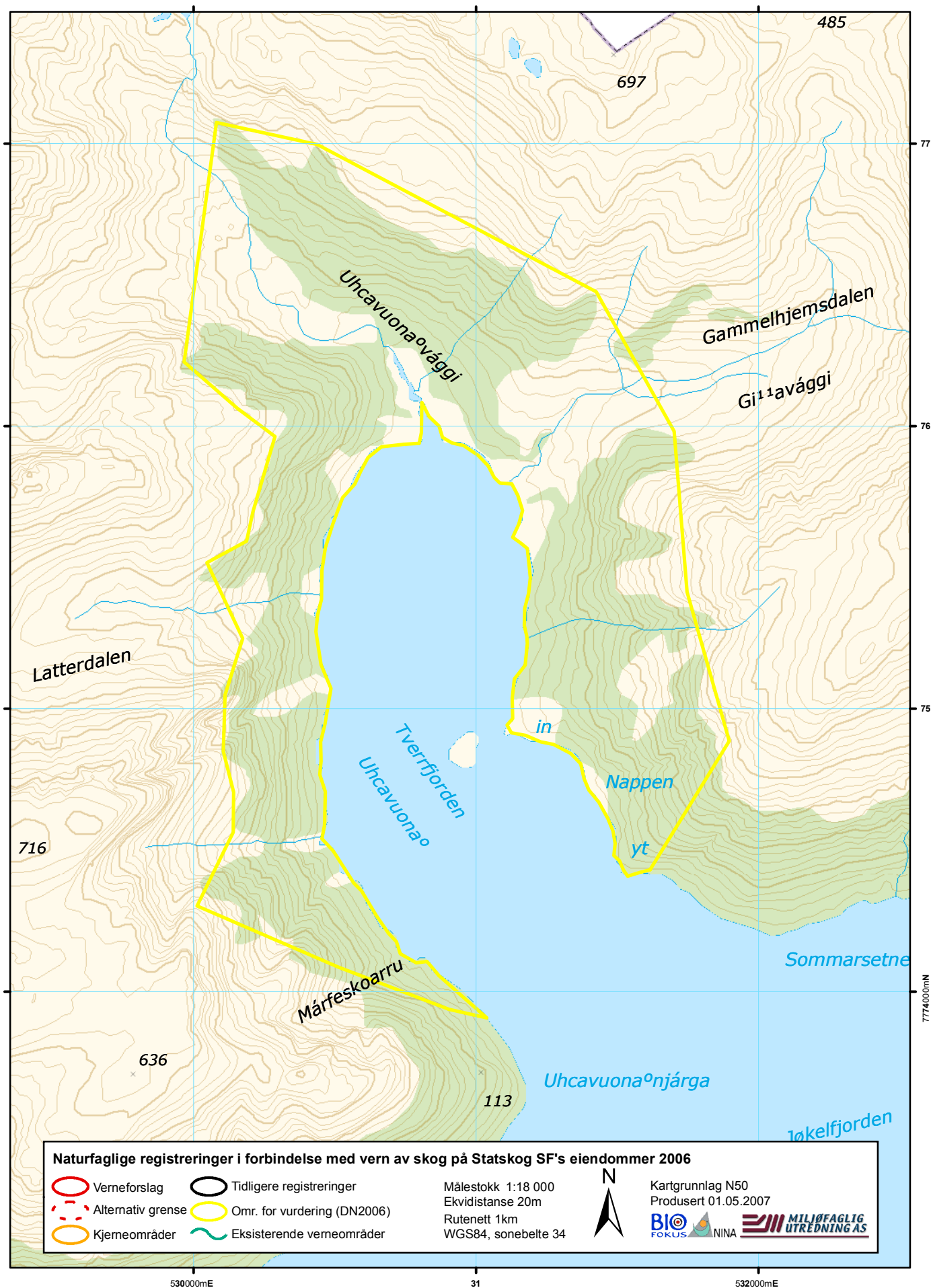
Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Kvænangen	Inventør	TBL
Kartblad	1735 II	Dato feltregistrert	24-07-2006–26-07-2006
Hoh	0-460 m oh	Vegetasjonssone	AL
Areal	2823 daa	Vegetasjonssesksjon	O2-Klart oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Tverrfjordens skoglier består i hovedsak av ordinær blåbærbjørkeskog, men med enkelte noe rikere partier på vestsiden og lengst inn i fjorden på østsiden av Tverrelva. De litt rikere partiene med frodigere skog er estimert til i underkant av 20% av det skogdekte arealet innenfor undersøkelsesområdet. Skogen er stort sett småvokst, men partier med noe grovere trær finnes. Skogteigene er oppdelte og fremstår ganske fragmentert. Det er nesten ikke død ved eller gadd og få gamle trær. Potensialet for sjeldne og trua arter vurderes som ganske lavt for de fleste artsgrupper, også på noe sikt. Området oppfyller ingen av manglene gitt i evalueringsrapporten for dagens skogvern (Framstad et. al. 2002, 2003). Området vurderes på denne bakgrunn å ha liten verdi (-) som skogområde. Kvaliteter knyttet til landskap og opplevelsverdi er unike.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	0	0	—	*	—	*	*	*	0	*	**	—

Vaddas *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Nordreisa	Inventør	KBS, HTØ, VFR, TJO
Kartblad	1734 IV	Dato feltregistrert	24-10-2006–25-07-2006
Hoh	113-617 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	7948 daa	Vegetasjonsseksjon	O1-Svakt oseanisk

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Lokaliteten Vaddas strekker seg fra midt inne i Oksfjorddalen (ca 1 km sør for gården Solvang) og helt inn mot Bjørnskardelva sør for Vaddas. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangssek-sjon (OC) med hensyn til kontinentalitet. Lia domineres av høgstauderik bjørkeskog (C2a), stedvis med noe innblanding av silkeselje og noe rogn. Langs bekkefarene og selve Vaddasjohka vokser det gråor og hegg (C3a), stedvis som velutviklet flommarksskog (E3a). Skogbunnen er preget av storbregner som ormetelg og skogburkne, stedvis også en del høgstauder. Det finnes en hel del død ved i deler av området og her finnes både gadd og læger i ulike stadier av nedbryting. I den ytre delen av lia er det gjennomført hard hogst med et betydelig areal som er treslagskiftet til gran. Plantasjene står tette i de lavere og midtre delen av lia.

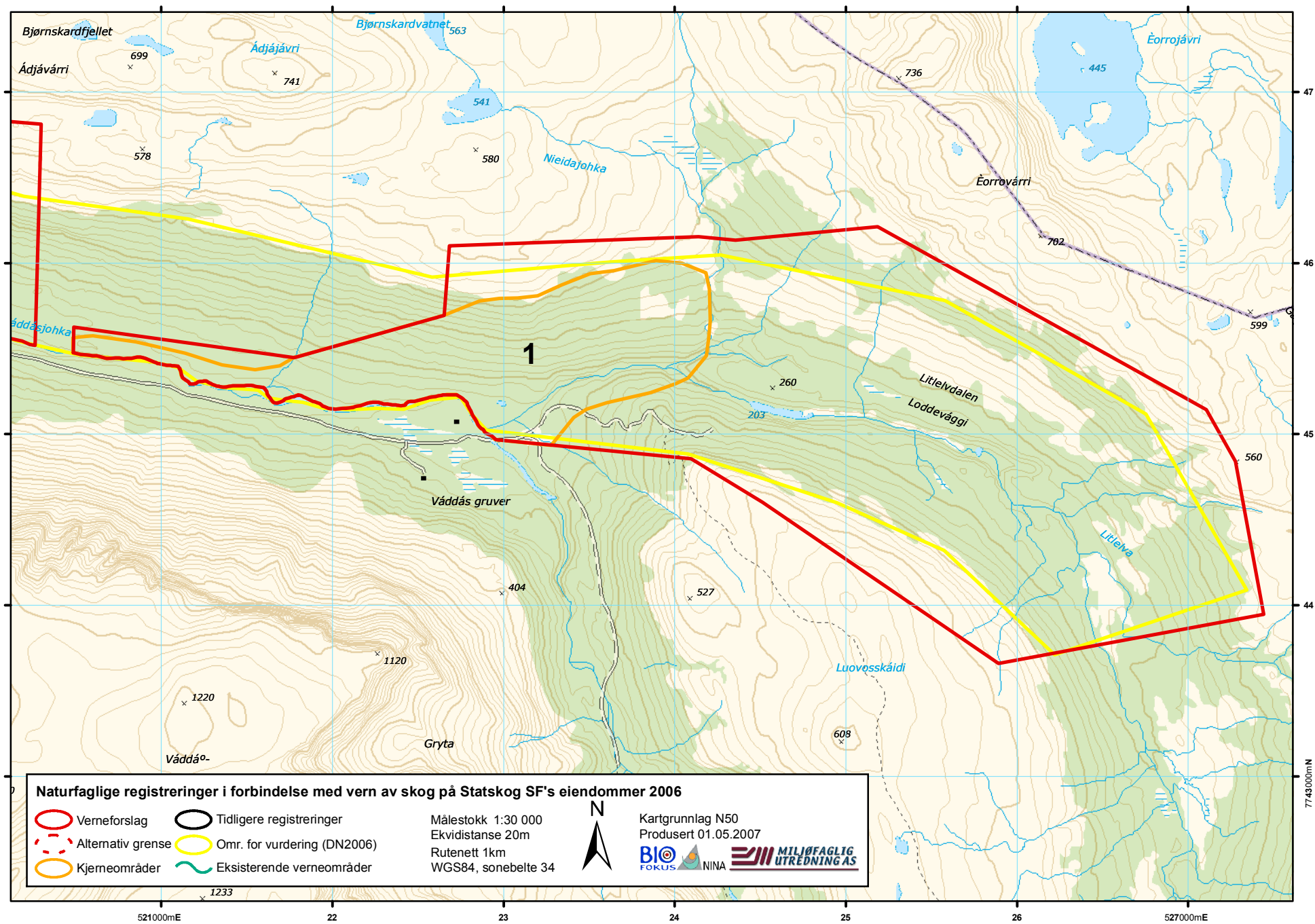
Langs selve hovedelva (Vaddasjohka) og i de nedre delene av sideelvene der de munner ut i hovedelva vok-ser det et sammenhengende område med flommarksskog. Denne skogen domineres av gråor iblandet en hel del hegg og bjørk på tørrere partier. Det andre området ligger i lia rett ovenfor Vaddas gruver. Dette er i lang bjørkeli med grovvokst bjørk med godt innslag av død ved. Her vokser også en del grov silkeselje. Ned mot selve hovedelva går denne skogen gradvis over i flommarksskogen. Her finnes det betydelige innslag av død ved både i bjørkelia og ikke minst i flommarksskogen. Det er påvist hekkende dvergspett (VU) i oreskogen. Det hekker også fjellvåk (NT) i ei gammel bjørk midt oppe i den tette bjørkelia. I juli 2000 ble det registrert varsler (NT) i lia like ved den indre avgrensningen. Det ble ikke funnet sjeldne sopp eller lav i denne undersøkelsen.

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødv-d mengde	Dødv-d kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
*	**	**	0	**	—	*	*	*	*	**	**	*

Vaddas (Nordreisa, Troms).

Areal 7.948daa, verdi *

Vassdalen –

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Balsfjord	Inventør	GGA, ØRØ
Kartblad	1533 II	Dato feltregistrert	15-07-2006
Hoh	330-600 m oh	Vegetasjonssone	NB, AL
Areal	9203 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

Vassdalen ligger i øvre del av Tamokdalen, vel 2 mil nordøst for Øverbygd. Det avgrensede undersøkelsesområdet omfatter de indre, mer eller mindre skogkledte delene av Vassdalen og nabodalen Finndalen på sørsida. Dalførene har noe fjellbjørkeskog, men for det meste småvokst, fattig og usammenhengende skog. Dette gjelder ikke minst Finndalen, men også det meste av Vassdalen. Bare ytre deler av undersøkt område i Vassdalen har noe mer sammenhengende bjørkeskog, men også denne er ganske småvokst og fattig. Ingen spesielt kravfulle skoglevende arter ble funnet her, og potensialet for slike vurderes som generelt dårlig i området. For det meste er det snakk om en veksling mellom middels rike til fattige fjellheier, blåbær- og dels småbregnebjørkeskog, samt mer frodige rasmarksenger. Det er også noe fattig til middels rik myr i dalførene, samt lappvi-erkratt.

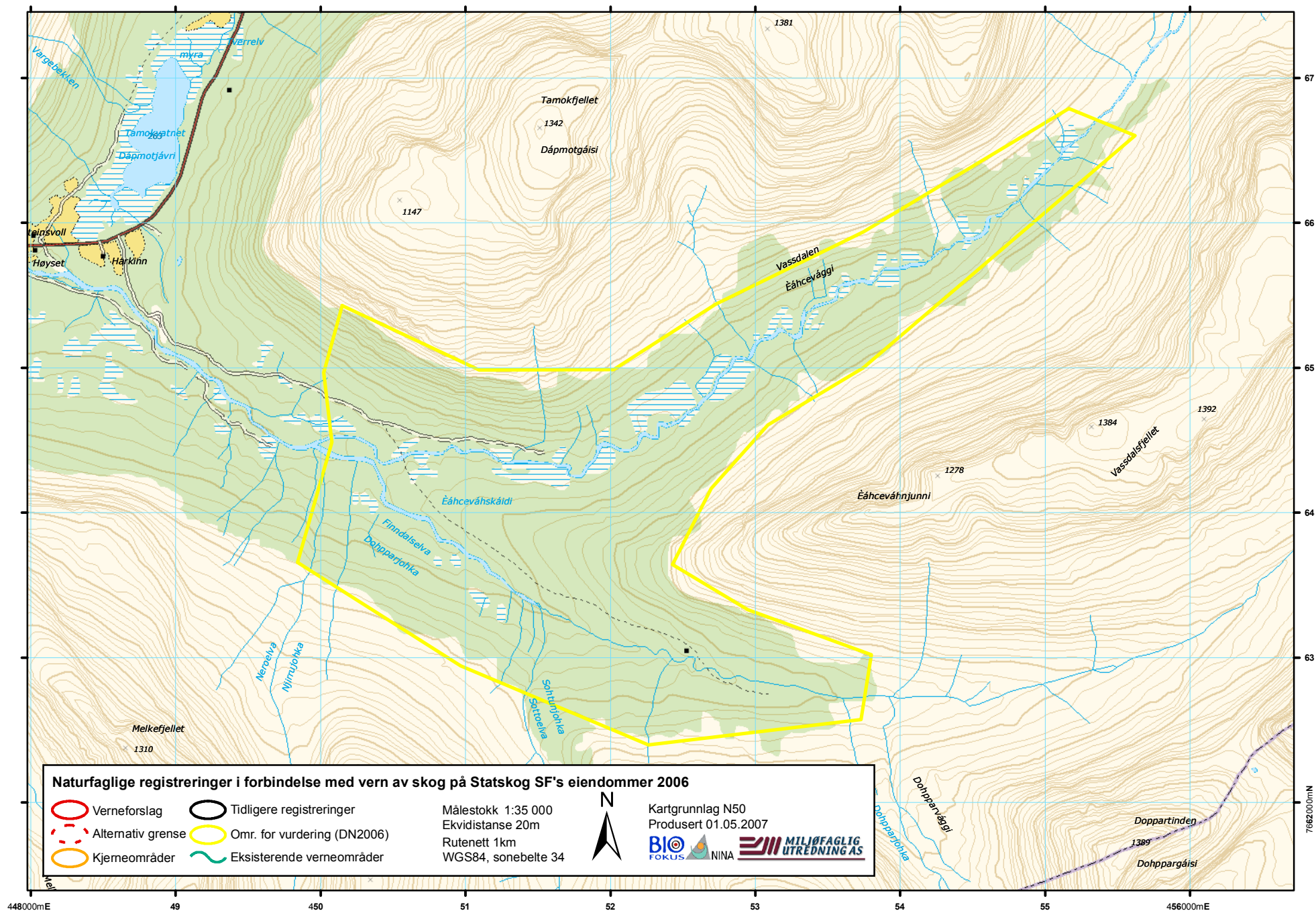
Undersøkelsesområdet er samlet sett ganske stort og godt arrondert. Enkelte kravfulle arter er funnet, men da tilknyttet myr og bergskrenter. Det mangler derimot skogtyper som er mangelvare i skogvernet. Området vurderes derfor ikke å være interessant i en skogvernsammenheng, og blir uten spesiell verneverdi (-).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
**	*	*	—	*	—	*	**	*	*	**	**	—

Vassdalen (Balsfjord, Troms).

Areal 9.203daa, verdi -

Veltvatnet *

Referansedata

Fylke	Troms	Prosjektilhørighet	Statskog 2006, DP1
Kommune	Målselv	Inventør	GGA
Kartblad	1532 I, 1533 II	Dato feltregistrert	16-07-2006
Hoh	126-513 m oh	Vegetasjonssone	MB, NB
Areal	1641 daa	Vegetasjonsseksjon	OC-Overgangsseksjon

Sammendrag av lokalitetsbeskrivelsen

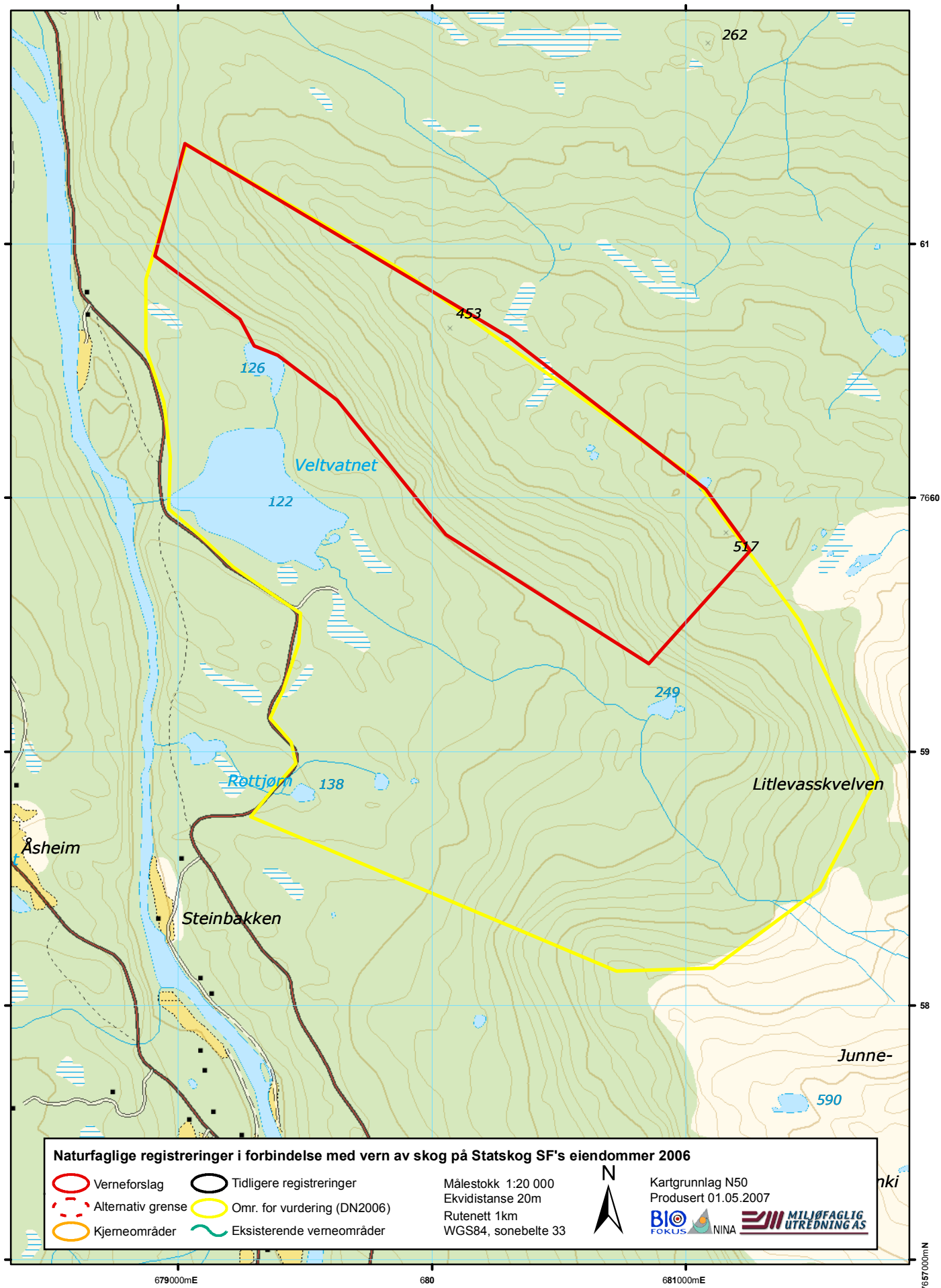
Veltvatnet ligger i Dividalen, på nordsiden av elva, ca ei mil sørøst for Øverbygd. Avgrenset undersøkelsesområde omfattet et større skogsområde på østsiden av skogsvegen her, både nord, øst og sør for Veltvatnet. Som følge av store arealer med ungskog og granplantefelt rundt vatnet, er foreslått reservatområde begrenset til lia på nordøstsiden av Veltvatnet. Dette er ei ganske bratt, sørvestvendt lise med mest lauvskog, men også innslag av noe furu. Berggrunnen er variabel, men stedvis er det trolig innslag av litt rikere bergarter. Det er en del høgstaudeskog i lia, mest som bjørkeskog, men også innslag av gråor-heggeskog. I tillegg forekommer noe fattigere skogtyper, inkludert litt bærlyngskog med dominans av furu.

Skogen innenfor reservatforslaget er ganske gammel med noe dødt trevirke. Det er innslag av både morkne og ferske læger, men kontinuiteten i dødt trevirke vurderes som svak til manglende. Selv om området ikke bærer preg av å ha vært utnyttet i lengre tid, har det sannsynligvis vært en del hogst her tidligere. Det er ganske sammenhengende, flersjiktet skog i lia, bare oppbrutt av enkelte mindre bergskrenter og ei lita myr. Det forekommer enkelte noe kravfulle plantearter i lia, primært knyttet til myr, fuktsig og bergvegger, men ingen spesielt sjeldne eller rødlistede arter ble påvist. Av lav ble det gjort et par funn av rustdoggnål (NT), mens det av vedboende sopp bare ble funnet relativt vanlige arter. Potensialet for flere rødlistearter knyttet til eldre skog er til stede, men området virker ikke spesielt godt egnet for slike arter.

Lokaliteten har gammel skog, en viss variasjon og med innslag av rike vegetasjonstyper. Den er likevel ganske liten, uten særlig stort potensial for rødlistearter og i forhold til mangler ved skogvernet i regionen fanger den bare i noen grad opp forekomst av høgstaudeskog. Den får derfor verdi som lokalt verneverdig (*).

Verdi for de ulike kriteriene som er brukt i undersøkelsen

Urørt-het	Dødvad mengde	Dødvad kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløv-trær	Var. i treslag	Varia-sjon	Rikhet	Arter	Stør-relse	Arrond-ering	Samlet verdi
***	**	*	*	**	—	**	*	**	**	**	**	*

Vedlegg 2: Oversikt over funn av rødlistearter i de ulike lokalitetene

Fylke	Lokalitet	Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL-kode	Antall funn
No	Fiskosura	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	Flere
No	Langvassdalen-Ruffedalen	karplanter	<i>Gentianella campestris</i>	Bakkesøte	NT	Flere
No	Langvassdalen-Ruffedalen	vedbo.sopp	<i>Phlebia cornea</i>	Hornskinn	NT	1
No	Langvassdalen-Ruffedalen	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	
No	Langvassdalen-Ruffedalen	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	9
No	Melkevatn-Hjertvatn-Børsvatn	jordbo.sopp	<i>Amanita friabilis</i>	Orefluesopp	VU	1
No	Melkevatn-Hjertvatn-Børsvatn	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	5
No	Norddalen	vedbo.sopp	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brun hvitkjuke	NT	5
No	Norddalen	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	4
No	Norddalen	vedbo.sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	1
No	Norddalen	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	1
No	Rago (utvidelse)	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	Flere
No	Sagvassdalen	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	3
No	Sagvassdalen	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	3
No	Strindvatnet-Femtvasslia	skorpelav	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	3
No	Strindvatnet-Femtvasslia	skorpelav	<i>Collema occultatum</i>	Skorpeglye	VU	5
No	Strindvatnet-Femtvasslia	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	1
No	Strindvatnet-Femtvasslia	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	2
No	Tollåga	vedbo.sopp	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	NT	1
No	Tollåga	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	2
No	Tollåga	skorpelav	<i>Cyphelium pinicola</i>	Furusotbeger	NT	10
No	Tollåga	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	
No	Tollåga	jordbo.sopp	<i>Sarcodon leucopus</i>	Glatt storpigg	NT	1
Tr	Alappmoen	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	100
Tr	Blåberget	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	
Tr	Blåberget	karplanter	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	1
Tr	Blåberget	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	
Tr	Blåberget	vedbo.sopp	<i>Haploporus odoratus</i>	Nordlig aniskjuke	EN	1
Tr	Blåberget	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	100
Tr	Blåfjell	karplanter	<i>Botrychium boreale</i>	Fjellmarinøkkel	NT	1
Tr	Breivikelva-Nymoen	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	1
Tr	Breivikelva-Nymoen	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	3
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brun hvitkjuke	NT	12
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Antrodia primaeva</i>		CR	5
Tr	Devdislia	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	1
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Ceraceomyces borealis</i>		NT	2
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Chaenotheca laevigata</i>	Taiganål	VU	2
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	12
Tr	Devdislia	makrolav	<i>Cladonia parasitica</i>	Furuskjell	NT	11
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Collema occultatum</i>	Skorpeglye	VU	8
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Cyphelium inquinans</i>	Gråsobtger	VU	6
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Cyphelium pinicola</i>	Furusotbeger	NT	4
Tr	Devdislia	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	
Tr	Devdislia	jordbo.sopp	<i>Kavinia albovidis</i>	Grønnlig narrepigg-sopp	NT	4
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Lentinellus vulpinus</i>	Rynkesagsopp	NT	1
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Odontium romellii</i>	Taigapiggskinn	NT	6
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Oligoporus lateritius</i>		VU	7
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	3
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Phlebia cornea</i>	Hornskinn	NT	1
Tr	Devdislia	fugler	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Bøksanger	NT	
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Physconia detersa</i>	Brundogglav	NT	1
Tr	Devdislia	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	
Tr	Devdislia	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	11
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	7
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis stellae</i>	Taigakjuke	VU	1
Tr	Devdislia	vedbo.sopp	<i>Trichaptum laricinum</i>	Lamellfiolkjuke	NT	2
Tr	Dødesskogen	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	1
Tr	Dødesskogen	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	3
Tr	Dødesskogen	karplanter	<i>Ranunculus nivalis</i>	Snøsoleie	NT	1

Fylke	Lokalitet	Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL-kode	Antall funn
Tr	Dødesskogen	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	2
Tr	Gjøvarden	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	1
Tr	Gjøvarden	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	
Tr	Heggdalen	karplanter	<i>Zannichellia palustris</i>	Vasskrans	VU	25
Tr	Heggdalen	fugler	<i>Aquila chrysaetos</i>	Kongeørn	NT	1
Tr	Heggdalen	fugler	<i>Cygnus cygnus</i>	Sangsvane	NT	5
Tr	Heggdalen	fugler	<i>Buteo lagopus</i>	Fjellvåk	NT	3
Tr	Heggdalen	fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	VU	
Tr	Heggdalen	pattedyr	<i>Lutra lutra</i>	Oter	VU	
Tr	Heggdalen	bløtdyr	<i>Margaritifera margaritifera</i>	Elvemusling	VU	
Tr	Jammerdal - Bærdal	karplanter	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	50
Tr	Jammerdal - Bærdal	karplanter	<i>Epipogium aphyllum</i>	Huldreblom	NT	80
Tr	Jammerdal - Bærdal	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	30
Tr	Jøvik	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	
Tr	Jøvik	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	
Tr	Jøvik	fugler	<i>Lanius excubitor</i>	Varsler	NT	
Tr	Lavangsvatnet nord	skorpelav	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	2
Tr	Lavangsvatnet nord	karplanter	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	Engmarihand	NT	2
Tr	Lavangsvatnet nord	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	3
Tr	Leina - Maisa	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	2
Tr	Leirfallbekken	skorpelav	<i>Chaenotheca gracilenta</i>	Hvithodenål	NT	1
Tr	Leirfallbekken	skorpelav	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	5
Tr	Leirfallbekken	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1
Tr	Leirfallbekken	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	2
Tr	Lindovara	fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	VU	1
Tr	Lindovara	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	2
Tr	Nylund	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	
Tr	Nylund	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	3
Tr	Oksfjorddalen	fugler	<i>Aquila chrysaetos</i>	Kongeørn	NT	1
Tr	Oksfjorddalen	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	1
Tr	Oksfjorddalen	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	1
Tr	Ostervatnet - Leirdalen	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	5
Tr	Ostervatnet - Leirdalen	fugler	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	NT	1
Tr	Puntadalen	fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	VU	1
Tr	Revelva	skorpelav	<i>Chaenotheca gracilenta</i>	Hvithodenål	NT	1
Tr	Revelva	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1
Tr	Revelva	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	10
Tr	Revelva	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	4
Tr	Revelva	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	1
Tr	Rydningstverrelva	skorpelav	<i>Chaenotheca gracilenta</i>	Hvithodenål	NT	1
Tr	Rydningstverrelva	vedbo.sopp	<i>Gloiodon strigosus</i>	Skorpepiggsopp	NT	1
Tr	Rydningstverrelva	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	25
Tr	Rydningstverrelva	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	1
Tr	Rydningstverrelvli	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	7
Tr	Rydningstverrelvli	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	3
Tr	Sanddalen-Divielva	vedbo.sopp	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brun hvitkjuke	NT	3
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Beckwithia glacialis</i>	Issoleie	NT	Flere
Tr	Sanddalen-Divielva	fugler	<i>Buteo lagopus</i>	Fjellvåk	NT	
Tr	Sanddalen-Divielva	skorpelav	<i>Cyphelium inquinans</i>	Gråsobeger	VU	2
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Epipogium aphyllum</i>	Huldreblom	NT	1
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	Flere
Tr	Sanddalen-Divielva	vedbo.sopp	<i>Lentinellus vulpinus</i>	Rynkesagsopp	NT	1
Tr	Sanddalen-Divielva	vedbo.sopp	<i>Odonticum romellii</i>	Taigapiggsinn	NT	1
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Pedicularis hirsuta</i>	Lodnemyrklegg	NT	Flere
Tr	Sanddalen-Divielva	vedbo.sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	1
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Ranunculus nivalis</i>	Snøsoleie	NT	Flere
Tr	Sanddalen-Divielva	karplanter	<i>Sagina caespitosa</i>	Stuttsmårve	NT	2
Tr	Sanddalen-Divielva	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	9
Tr	Sanddalen-Divielva	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	3
Tr	Sarevuopmi	karplanter	<i>Carex lapponica</i>	Lappstarr	NT	Flere
Tr	Sarevuopmi	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	4
Tr	Skardet	skorpelav	<i>Cyphelium pinicola</i>	Furusotbeger	NT	3
Tr	Skardet	karplanter	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	80
Tr	Skardet	karplanter	<i>Eriophorum brachyantherum</i>	Gulmyrull	NT	80
Tr	Skardet	karplanter	<i>Gentianella amarella</i>	Bittersøte	NT	80
Tr	Skardet	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	80

Fylke	Lokalitet	Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL-kode	Antall funn
Tr	Skardet	skorpelav	<i>Microcalicium ahlneri</i>	Rotnål	NT	2
Tr	Skardet	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	5
Tr	Skardet	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	9
Tr	Skjeggfjellet	skorpelav	<i>Chaenotheca gracilenta</i>	Hvithodenål	NT	2
Tr	Skjeggfjellet	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	2
Tr	Skjeggfjellet	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	1
Tr	Skjeggfjellet	skorpelav	<i>Microcalicium ahlneri</i>	Rotnål	NT	1
Tr	Skjeggfjellet	vedbo.sopp	<i>Oligoporus lateritius</i>		VU	1
Tr	Skjeggfjellet	vedbo.sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	1
Tr	Skjeggfjellet	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	12
Tr	Skjeggfjellet	vedbo.sopp	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	3
Tr	Skjelbekken	vedbo.sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	2
Tr	Skjelbekken	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	25
Tr	Skjelbekken	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	1
Tr	Stordalen	fugler	<i>Aquila chrysaetos</i>	Kongeørn	NT	1
Tr	Storøya	fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	VU	1
Tr	Storøya	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	Mye
Tr	Sjørdalen	karplanter	<i>Comastoma tenellum</i>	Småsøte	NT	
Tr	Sjørdalen	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	1
Tr	Sjørdalen	makrolav	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	3
Tr	Sjørdalen	karplanter	<i>Primula scandinavica</i>	Fjellnøkleblom	NT	
Tr	Sjørdalen	karplanter	<i>Saxifraga foliolosa</i>	Grynsildre	NT	
Tr	Sørkletten	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	1
Tr	Trolldalen - Kaperdalen	karplanter	<i>Botrychium boreale</i>	Fjellmarinøkkel	NT	3
Tr	Tromdlen	fugler	<i>Buteo lagopus</i>	Fjellvåk	NT	2
Tr	Tverrelvdalen	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	
Tr	Tverrelvdalen	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	
Tr	Vaddas	fugler	<i>Buteo lagopus</i>	Fjellvåk	NT	1
Tr	Vaddas	fugler	<i>Dendrocopos minor</i>	Dvergspett	VU	1
Tr	Vaddas	fugler	<i>Lanius excubitor</i>	Varsler	NT	1
Tr	Vassdalen	karplanter	<i>Botrychium lunaria</i>	Marinøkkel	NT	1
Tr	Vassdalen	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	1
Tr	Veltvatnet	karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	
Tr	Veltvatnet	skorpelav	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	2

Vedlegg 3: Referanseliste for lokalitetsbeskrivelsene

- Bjerke, J. W., Elvebakk, A. & Elverland, E. 2006: The lichen genus *Usnea* (Parmeliaceae, lichenized Ascomycetes) in Norway north of the Arctic Circle: biogeography and ecology. *Nova Hedwigia* 83: 293-310.
- Botanisk Museum 2007. Norsk KarplanteDatabase: http://www.nhm.uio.no/botanisk/nxd/kar/nkd_b.htm
- Botanisk Museum 2007. Norsk SoppDatabase, internett.
- Direktoratet for naturforvaltning - Naturbase 2006: <http://dnweb5.dirnat.no/nbinnsyn/>
- Direktoratet for naturforvaltning. 2006. Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13 2.utgave 2006.
- DN 2004. Naturfaglige registreringer i skog: Mal for metodikk og rapportering. Notat fra Direktoratet for naturforvaltning. Februar 2004.
- Ehnström, B. & Axelsson, R. 2002. Insektsnag i bark och ved. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Elvebakk, A. & Bjerke, J. W. 2006: Very high lichen species richness far to the north: the Skibotn area in North Norway. *Mycotaxon* 96: 141-146; + 25 sider med supplementær informasjon på tidsskriftets nettsider: <http://www.mycotaxon.com/resources/weblists.html>.
- Elverland, E. & Bjerke, J. W. 2002. Hvit nøkkerose (*Nymphaea alba*), vasskrans (*Zannichellia palustris*) og andre interessante vannplanter i to små vatn på indre Senja. *Polarflokken* 26: 11-16.
- Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E. 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.
- Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. - NINA Temahefte 12: 1-279.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. - NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Geologisk kart over Norge. Narvik. Berggrunnskart 1 : 250.000. Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Granmo, A. 2005. Flora- og vegetasjonstypeundersøkelser i ni løvskogsområder i Troms. Rapport til Fylkesmannen i Troms. 23 s.
- Granmo, A. 2007. Nordlig aniskjuke *Haploporus odoratus* i Nord-Norge. *Blyttia* 65: 17-20.
- Granmo, A., Elven, R. & Edvardsen, H. 1985. Flora, plantegeografi og botaniske verneverdier i Kvittfjorssvassdraget, Evenes (Nordland) og Skånland (Troms). *Polarflokken* 9 (1): 5-76.
- Gustavson, M. 1973. Geologisk kart over Norge. Berggrunnskart NARVIK. M 1:250 000. NGU.
- Hansen, L. & Knudsen, B. (red.) 1997. Nordic Macromycetes Vol. 3. Nordsvamp, Copenhagen.
- Holien, H. 2005. Lavfloraen knyttet til gammelskog i Dividalen. I: Elvebakk, A. (red). 2005. Sjeldne arter hovudsakeleg knytta til gammelskog i og utafor Øvre Dividalen nasjonalpark. Rapport til Fylkesmannen i Troms 25. nov. 2005.
- Iversen, M. 2003. Botaniske undersøkelser i Sjørdalen - Isdalen, Bardu kommune. Befaring i forbindelse med foreslått nasjonalpark. NINA. Rapport, 46 s.
- Jacobsen, K.-O., Bjerke, J. W., Olberg, S. & Gjerstad, D. 2004. Naturfaglige undersøkelser i Kvænangsbotn og Navitdalen i Kvænangen kommune, Troms. NINA Oppdragsmelding 859. 76 s.
- Johansen, B., Granmo, A. & Spjelkavik, S. 1988. Skog i Troms. Lokalitetsbeskrivelser og verneverdier. Rapport til Fylkesmannen i Troms.
- Kristiansen, G., Solheim, H. & Elvebakk, A. 2005. Sjeldne vedboende sopp i gammelskog i og utenfor Øvre Dividalen Nasjonalpark. I: Elvebakk, A. (red). 2005. Sjeldne arter hovudsakeleg knytta til gammelskog i og utafor Øvre Dividalen nasjonalpark. Rapport til Fylkesmannen i Troms 25. nov. 2005.
- Kålås, J.A., Viken, Å. og Bakken, T. (red.) 2006. Norsk Rødliste 2006. 416 s.
- Mathiassen, G. & Granmo A. 1995. The 11th Nordic Mycological Congress in Skibotn, North Norway 1992: Rapport Botanisk Serie (University of Trondheim) 1995-6: 1-77.
- Mejland, Y. 1980. Floristiske undersøkelser i Nord-Troms og Vest-Finnmark, 1963 og tidligere. *Polarflokken*: 4: 58-73.
- Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.
- NGU 2004. Berggrunnen i Norge N250: www.ngu.no/kart/bg250
- NGU 2006a. Berggrunnen i Norge N250: www.ngu.no/kart/bg250/
- NGU 2006b. Kvartærgeologiske kart: www.ngu.no/kart/losmasse/
- NGU 2007a. Berggrunnen i Norge N250: www.ngu.no/kart/bg250/
- NGU 2007b. NGU 2007b. Kvartærgeologiske kart: www.ngu.no/kart/losmasse/
- NINA VP1 Inventeringsrapport Troms. Verneplan for barskog, fase 1. Upubliserte områdebeskrivelser.
- NLD (Norsk LavDatabase ved Einar Timdal). 2007. Norwegian Lichen Database. <http://www.nhm.uio.no/lichens> [Først lagt ut på Internett 1997.04.16, siste oppdatering 2006.12.12.]
- Norsk Lavdatabase på internett.
- Olberg, S. 2005. Billefaunaen i øvre deler av Dividalen. I: Elvebakk, A. (red). 2005. Sjeldne arter hovudsakeleg knytta til gammelskog i og utafor Øvre Dividalen nasjonalpark. Rapport til Fylkesmannen i Troms 25. nov. 2005.
- Røsok, Ø. & Heggland, A. 2004. Nordlig aniskjuke (*Haploporus odoratus*), en truet art i Norge. *Blekkoppen* 94: 32-44.

- Sigmond, E.M.O., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. Berggrunnskart over Norge – M 1: 1 million. Norges Geologiske Undersøkelse.
- Skifte, O. 1985. Grasarten takrør (*Phragmites australis*) og utbredelsen nord for Steigen. Polarflokken 9: 141-152.
- Strann, K.-B. & Bakken, V. 2004. HekkefuglAtlas for Troms. Norsk institutt for naturforskning, Tromsø.
- Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V., Johnsen, T. & Tømmervik, H. 2004. Rike løvskoger i Troms. En presentasjon av utvalgte lokaliteter. NINA upubl. rapport - unndratt offentlighet.
- Strann, K.-B., Frivoll, V., Iversen, M., Tømmervik, H. & Johnsen, T. 2005. Biologisk mangfold, Bardu kommune. NINA Rapport 58. 165 s.
- Strann, K.-B., Frisvoll, V., Iversen, M., Johnsen, T. & Jacobsen, K.O. 2005. Biologisk mangfold. Målselv kommune - NINA Rapport 46. 117 pp.
- Strann, K.-B. (red.), Frivoll, V., Johnsen, T., Iversen, M., Jacobsen, K.-O. & Elverland, E. 2004. Biologisk mangfold i Balsfjord kommune. NINA Minirapport 28. 70 s.
- Svenning, M. 1985. Fiskeribiologiske undersøkelser i Lyselvvassdraget i 1984. Tromsø Naturvitenskap 47. 39 s.
- Vegetasjon, skog og biologisk mangfold i Ballangen. NIJOS rapport 02/2006: 1-76.
- Viltkartlegging Ballangen kommune. NINA Rapport 65. 31 s.
- Werth, S. 2001. Key factors for epiphytic macrolichen vegetation in deciduous forests of Troms County, Northern Norway: Human impact substrate, climate or spatial variation? Cand. Scient thesis. Autumn 2001. Department of Biology, Faculty of Science, University of Tromsø. 58 s + Appendix: I - XXXI.

NINA Rapport 278

ISSN:1504-3312

ISBN 978-82-426-1840-5

Norsk institutt for naturforskning

NINA Hovedkontor

Postadresse: NO-7485 Trondheim

Besøks/leveringsadresse: Tungasletta 2, NO-7047 Trondheim

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 73 80 14 01

Organisasjonsnummer: 9500 37 687

<http://www.nina.no>